

BHASHAJATAKAPADHATI

BY

KOLATTERI SANKARA MENON, M. A., L. T.,

THE SRĪ VANCHI SĒTU LAKSHMĪ SERIES.

No. 3.

BHASHAJATAKAPADHATI

EDITED

With Introduction, Introductory Chapter
on Astrology, Notes Etc.

BY

KOLATTEERI SANKĀRA MENON, M. A., L. T.,

Director of Ayurveda, Travancore

and

*Curator for the Publication of Ayurveda,
Jyotisha (Astronomy and Astrology) and
Malayalam Manuscripts.*

PUBLISHED UNDER THE AUTHORITY OF THE GOVERNMENT OF
TRAVANCORE.

TRIVANDRUM:

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS,
1926.

ശ്രീവഞ്ചികുമാരവാരാ കനകമലതാ
 കാപി! കല്പദ്രുമതാ
 കാലേ നീതിപ്രവാളാ സുരഭിലസുകൃതോ-
 പാത്തഞ്ചോധപ്രസൂനാ
 ഭൂരിത്രേയഃഫലാശ്യാ ദ്വിജകലകവിതാ
 മായയാപാസ്തതാപാ
 സേയം ഭക്തേയകസ്ഥാ വിഭവസതി സകലാ-
 ഭീഷ്മഭാ സജ്ജനാനാം.

തയാജ്ഞാപ്താ ലക്ഷ്മിയാ ധർമ്മിഗതയാ ജ്യോതിഷമുഖ-
 പ്രബന്ധാൻ പ്രാചീനാൻ പ്രകടയിതുമന്ത്വിനിഹിതാൻ
 സഭാസോയം മിനാൻ വിദധഭവി ശുഭാൻ നയതി താൻ
 പ്രകൃഷ്ടാൻ പ്രാകാശ്യം; തമിമമനഗ്രഹ്ണന്തു സുധിയേ.

കൊളത്തേരി ശങ്കരമേനോൻ

അവതാരിക.

‘ശ്രീവടശ്രേണി’ഭദ്രവവിരചിതമായ പ്രസിദ്ധജാതകപാഠിയുടെ സവിസ്തരമായ പരിഭാഷയാകുന്നു പ്രകൃതപുസ്തകമായ ‘ഭാഷാജാതകപാഠി’. മുഖത്തെ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നതിനായി അവശ്യവിമേയങ്ങളായ പല ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രമുഖതത്വങ്ങളേയും ഇതിൽ അവിടവിടെ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആയുർവ്വേദഗണിത സംപ്രദായത്തെ വിശദമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പാരമ്പര്യക്രമാനുസൃതമായ മാറ്റങ്ങളെക്കൂടി കാണിച്ചിരിക്കുന്നതു ഭാഷാജാതകപാഠിയുടെ പ്രത്യേകമാർഗ്ഗമാകുന്നു. ഇതിനെല്ലാറ്റിനുപുറമെ ഹോരാത്മകതനിർണ്ണയത്തേക്കൂടി ഇരുപാരമ്പര്യക്രമനുസരിച്ചു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു ‘ശിഷ്യാണാം വിദ്യാവിവരണൈ’ ഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന ഗ്രന്ഥകാരൻ തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

“രാഹുവിനും കേതുവിനും
സ്വഭാവം നാമിനിർണ്ണയം.”

എന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തെ ഗ്രന്ഥകർത്താവും അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവയുടെ മുഖതുകോണം, ഉച്ചം മുതലായവയെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളിൽ ആചാര്യന്മാർ അന്യോന്യം യോജിച്ച കാണാത്തതുകൊണ്ടു കേരളസംപ്രദായത്തെ അറിയുന്നതു പ്രയോജനകരമായിരിക്കും.

“രാഹോർമുഖഗ്രഹം തൗലി-
രൂപം വൃശ്ചികരാശിയാം
അത്യുച്ചം സപ്തമം ഭാഗ-
മുദ്യോമാരോഹിസംജ്ഞയാം.
കീഴിലാമവരോഹിതം
വിലോമഗതികാരണാൽ
കുംഭം മുഖഗ്രഹം കേതോ-
രൂപവും കുംഭമാസ്ത്വരം.”

ഇത്യാദി ‘ഭാഷാജാതകപാഠി’യിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കേരളീയജ്യോത്സ്യന്മാർക്കനുഗ്രഹമാകുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള കാർത്തികം

ഓരോന്നോരോന്നായിച്ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഈ പരിഭാഷ മൂലഗ്രന്ഥത്തേക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടവും ഉപകാരപ്രദവുമാണെന്നുതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഈ ഭാഷാജാതകപലേതിയുടെ കർതാവു 'നെട്ടംപ'യിൽ കൊച്ചുതൃശ്ശി'നാശാനെന്നു സുപ്രസിദ്ധനായ ദൈവജ്ഞനാണ്. തിരുവല്ല (ഇപ്പോൾ പത്തനംതിട്ട) താലൂക്കിൽ, ആറമ്മുള ചെറുകോൽ ദേശത്തുള്ള ഒരു ഉൽകൃഷ്ടനായർകുടുംബത്തിലാണ് ഈ മഹാൻ ജനിച്ചത്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു റാന്നിയിൽ രാമനാശാനെന്നു വിഖ്യാതനായ ദൈവജ്ഞശിവാമണിയായിരുന്നു.

„രാമനെന്നല്ലാടവും വിശ്വതനായിട്ടഭി-

രാമനാമാശാ സിതാവെന്നുള്ള കീർത്തിയോടും

ഗുരുദൈവജ്ഞന്മാക്കും ഗുരുഭൂതനാമെന്റെ

ഗുരുവാരം പിതാവിന്റെ ചരണാംബുജം വരേ.“

എന്നു നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകർതാവുതന്നെ മറ്റൊരവസരത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഭക്തന രാമശിഷ്യൻ എന്ന ഭാഷാജാതകപലേതിയിലും പറഞ്ഞു കാണുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു റാന്നിയിൽ രാമനാശാൻ കൊച്ചുതൃശ്ശിനാശാന്റെ പിതാവും ഗുരുവുമാണെന്നുതന്നെ തീരുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

റാന്നിയിൽ രാമനാശാനെന്നു പ്രസിദ്ധനായിത്തീരവാനുള്ള സംഗതി റാന്നിയിൽ അദ്ദേഹം ജനിച്ചുവളർന്നുകൊണ്ടായിരിക്കാമെങ്കിലും പിന്നീടുള്ള താമസം ചെങ്ങന്നൂരായിരുന്നു. രാമനാശാന്റെ ജ്യോതിഷാസ്ത്രപാണ്ഡിത്യത്തെ തെളിയിക്കുന്ന പല ഐതിഹ്യങ്ങളും മധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ ഇന്നും സുപ്രസിദ്ധമാണ്.

കൊച്ചുതൃശ്ശിനാശാൻ മഹാവിപാനം ജ്യോതിഷാസ്ത്രത്തിൽ അത്യന്തം വിദഗ്ദ്ധനായിരുന്നു. കൊച്ചുതൃശ്ശിനാശാൻ ജാതകംനോക്കിയോ പ്രശ്നംവെച്ചോ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഫലങ്ങളിലൊന്നുംതന്നെ ഒരിക്കലും കടുകിടക്കുകി വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നുള്ള സംഗതി ഇന്നും ആറമ്മുള മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ളവർക്കു കേൾവിക്കൊണ്ടിറുവുള്ള വാസ്തവമാകുന്നു. ഈ മഹാന്റെ വിജയത്തിനുള്ള മുഖ്യകാരണം അനപായിനിയായ വിഷ്ണുഭക്തി ഒന്നുതന്നെയാണ്.

ഘോഷങ്ങളോന്നും കൂടാതെ
സുഖമുണ്ടാസ്തരേണ്ടകിൽ
എത്രയും സാരമായിട്ടു
ചൊല്ലിക്കാമുപദേശവും

സ്നേഹഗൗരവവിശ്വാസം-
ഭക്തിയുക്തോ രമാപതേഃ
തിരുവഷ്ടാക്ഷരം മന്ത്രം
ജപിച്ചീടുക സർവ്വം.”

എന്നു ഭാഷാജാതകപദ്ധതിയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കൊച്ചു കൃഷ്ണനാശാൻ പാത്ഥ്വാരഥിയിലുള്ള നിവ്വാജഭക്തിയെ സവിശേഷം വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നു. ആശാൻ ഒരു ഭിവാഭക്തിയും ആറമ്മയുടെ പാത്ഥ്വാരഥിയെ ദർശനം ചെയ്യാതിരുന്നിട്ടില്ല. എന്നാൽ അത്യാവശ്യസംഗതിക്ക് എവിടെ എങ്കിലും പോകേണ്ടിവന്നാൽ പ്രതഭംഗം വരാതിരിക്കുന്നതിന്നു ഭാരമമായ പാത്ഥ്വാരഥി ബിംബകൂടകക്കാണ്ടുപോകുവെന്ന് വതിവായിരുന്നു. ആശാൻ നിത്യവും വച്ചുപൂജിച്ചിരുന്ന ഈ ബിംബം മൂന്നാർ നാലേകാട്ടിലെ മഠത്തിൽ ഇന്നുവെച്ചു പൂജിച്ചുപോരുന്നു.

ആറമ്മയുടെ കൃഷ്ണനെക്കുറിച്ചു കൊച്ചുകൃഷ്ണനാശാൻതന്നെ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ശ്രീമൽഷഡങ്കരേശസ്വ
കൃഷ്ണസ്വാർജ്ജനസാരമോ
ഭക്തനെ രാമശിഷ്യേണ
കൃഷ്ണഭാസേന ധീമതാ
ശുദ്ധപാണേശ്വ ശിഷ്യസ്വ
കുടുകുട്രോഡവാസനഃ
ഭാരത്യാതിപ്രസന്നേന
ഭാഷാജാതകപദ്ധതിഃ
വിനിർമ്മിതാ മയാ സൈഷാ
വിശേഷേണ വിരാജതാം.”

ഇവിടെ ഷഡങ്കരമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ആറമ്മയ്ക്കുകുന്നു. എന്നാൽ

“ചെങ്ങോടംകെട്ടിശ്ശേപ്പിച്ചുണ്ടിതിലാരുമുള
ചെങ്ങോടമാക്കിക്കെട്ടിത്തരുണങ്ങളിലേറി
എഴുന്നള്ളീടാം.”

എന്നുള്ള വചനങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഷഡപംശം എന്ന പറയുന്നതു കരകൂട്ടി ശരിയാണെങ്കിലും ഷഡങ്കരശബ്ദം ആറമ്മുളയുടെ പശ്ചാത്തമായി ലോകപ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്.

കൊച്ചുകൃഷ്ണനാശാന്റെ ഗുരുനാഥൻ പിതാവായ രാമനാശാൻതന്നെയാണ്. എന്നാൽ കോഴിക്കോട്ടു ശുഭപാണിവാരിയരുടെ അടുപ്പം അദ്ദേഹം പഠിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിലേക്കു തെളിവു മേൽ ഉദ്ധരിച്ച പദ്യതന്നെയാകുന്നു. വാരിയർ ആശാനെ പഠിപ്പിച്ച വിഷയങ്ങൾ കാവ്യനാടകാലങ്കാരാദികളായിരിക്കാമെന്നല്ലാതെ ജ്യോതിഷമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ജ്യോതിഷത്തിൽ ഗുരു അച്ഛൻ തന്നെയാണ്. ഈ രത്നം ആശാന്റെ ഗുരു പരമ്പരയിൽ നിന്നു മേലിൽ സ്വപ്നമാകയും ചെയ്യും. രാമനാശാന്റെയും യോഗനായുള്ള ഒരു ജ്യോത്സ്യൻ അക്കാലത്തില്ലാതിരുന്ന സ്ഥിതിക്കു ബുദ്ധിമാനായ കൊച്ചുകൃഷ്ണനാശാനെ രാമനാശാൻതന്നെ ജ്യോതിഷം പഠിപ്പിച്ചു എന്നു വിചരിക്കുന്നതിൽ യുക്തിഭംഗം ഉണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതിന്നുപുറമെ രാമനാശാൻ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ വിമുഖനായിരുന്നില്ല എന്നത് ആശാനെന്നുള്ള സംജ്ഞകൊണ്ടുതന്നെ വെളിവാകുന്നുമുണ്ട്.

രാമുവിനെ സകലശാസ്ത്രങ്ങളും പഠിപ്പിച്ചതു മറ്റുള്ള ആചാര്യന്മാരാണെങ്കിലും ധനുർവ്വേദം അഭ്യസിപ്പിച്ചതു സ്വപിതാവായ ദിലീപമഹാരാജാവായിരുന്നു എന്നാണല്ലോ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

“രത്നപരം ച മേദ്യോം പരിധായ രതരവീ-
മശിക്ഷതാസ്രം പിതൃരേവ മന്ത്രവത്;
ന കേവലം തദ ഗുരുരേകചാത്ഥിവഃ
ക്ഷിതാവഭൂദേകധനുർഭാവീ സഃ”.

ധനുർവ്വേദപാരംഗതനായ ദിലീപമഹാരാജാവിനേക്കാൾ യോഗ്യതയുള്ള ഒരാൾ അക്കാലത്തില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ദിലീപമഹാരാജാവു സ്വപുത്രന്റെ ധനുർവ്വേദശിക്ഷണത്തെ നിർവ്വഹിച്ചത്. അതുപോലെതന്നെ രാമനാശാനും സ്വപുത്രവിഷയത്തിൽ ജ്യോതിഷാസ്ത്രശിക്ഷണം നിർവ്വഹിച്ചു.

‘കൃഷ്ണഭാസേന’ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഗുരുവകാരന്റെ നാമവും ശാസ്ത്രപ്രകാരം (എന്നു പറയുന്നതു ശരിയാണെങ്കിൽ) ജാതിയും വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഭാസശബ്ദം സ്വനാമത്തോടു ചേർത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്

“ശർമാന്തം ബ്രാഹ്മണസ്യാകൗശം
വർമാന്തം ക്ഷത്രിയസ്യ തു
ഇപ്സഭാസപദാഭ്യാം സ്വാ-
ഭഭിയാ വൈശാശ്വര്യോഃ”.

എന്ന മനുസ്മൃതിവാക്യത്തെ സ്തരിച്ചിട്ടുതന്നെയായിരിക്കാം. ശർമ്മ, വർമ്മ, ഇപ്സ, ഭാസ എന്നീ പദങ്ങൾ ക്രമത്താലെ ബ്രാഹ്മണ, ക്ഷത്രിയ, വൈശ്യ, ശൂദ്രരുടെ നാമങ്ങളോടു ചേർത്തുപയോഗിക്കണമെന്നാണ് മനു ശാസിക്കുന്നത്. ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഭാസ പദം സ്വനാമത്തോടുചേർത്ത് ആശാൻ നായരെന്നെങ്കിലും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കൊച്ചുകൃഷ്ണനാശാൻ വിദ്യാബലംകൊണ്ടും, തപോബലംകൊണ്ടും ഗുരുക്കന്മാരെ അതിശയിച്ചു. ഭഗവതസ്മൃതിപ്രകാരം പ്രകാശിക്കുന്ന കൊച്ചുകൃഷ്ണനാശാൻ ഗുരുക്കന്മാരുടെ കരുണാകടാക്ഷത്തിനും അനുഗ്രഹത്തിനും ഒരുപോലെ പാത്രമായിത്തീർന്നു.

“സർവ്വത്ര ജയമിച്ഛേമേത
ശിഷ്യാഭിച്ഛേമേത പരാഭവം.”

എന്നുള്ള വചനപ്രകാരം, റാന്നിയിൽ രാമനാശാനും കോഴിക്കോട്ടു ശുദ്ധപാണിവാരിയരും കൊച്ചുകൃഷ്ണനാശാനെ സംബന്ധിച്ചു കത്തോളം കൃതാർത്ഥരായി.

എന്നാൽ

“പത്രാഭിച്ഛേമേത പരാഭവം.”

എന്നുള്ള പാരാന്തരാപേക്ഷയാ റാന്നിയിൽ രാമനാശാനെ പ്രത്യേകചാരിതാത്പര്യത്തിനുമവകാശം സിദ്ധിച്ചു.

ഇപ്രകാരം രണ്ടു ഗുരുക്കന്മാരുടെ പുണ്യാനുഗ്രഹത്തോടും, പാർത്ഥസാരഥിയായ ശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമിയുടെ പദകമലത്തിലുള്ള സ്ഥിരഭക്തിയോടും, വിദ്യാബലത്തോടും, ബുദ്ധിശക്തിയോടും കൂടിയ കൊച്ചുകൃഷ്ണനാശാന്റെ ഉപഹാരപോഹപടുതത്തെ പ്രകടി

പ്പിക്കുന്ന ജാതകഫലചിന്തനമോ, പ്രശ്നഫലചിന്തനമോ മാറ്റം തെറ്റി വികലമായിപ്പോകുന്നതല്ലെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ട ആ വശ്യമില്ലല്ലോ. ആശാൻ എന്തെങ്കിലും ആലോചിക്കാതെ പറഞ്ഞിരുന്നാൽത്തന്നെ വിധി അതിനെ അത്ഥവത്താക്കിത്തീർക്കും.

“വാചമരേന്ദ്രാസ്സഭാവതി”.

എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു കൊച്ചുകുണ്ണനാശാൻ സംബന്ധിച്ചെടുത്തോളം എത്രയും ശരിയാണ്. റാന്നിയിൽ രാമനാശാന്റെ പുത്രനായ കൊച്ചുകുണ്ണനാശാന്റെ യോഗ്യതകളെക്കുറിച്ചധികം അതുളകപ്പെടുവാൻ അഥവാ അവകാശമില്ലെന്നും ചിലപ്പോൾ തോന്നിപ്പോകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ,

“കുടഃ പരിമിതമഭഃ

വിബതി, പചൈത കുടസംഭവോദ്ഭവോധി;

അതിരിച്യതേ സുജനാ

പുത്രഃ പിതരം നിജേന ചരിതേന”.

എന്ന പദ്യം സുജനാവായ പുത്രൻ സാധാരണയായി പിതാവിനെ അതിശയിക്കുമെന്നാണല്ലോ പറയുന്നതു്.

മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂർ അനേകശതാബ്ദകാലം സരസ്വതീദേവിയുടെ നൃത്തരംഗമായിരുന്നു. ആ പ്രദേശം ശാസ്ത്രപാരംഗതനായ ബ്രാഹ്മണരേക്കൊണ്ടും, നായന്മാരെക്കൊണ്ടും നിറഞ്ഞിരുന്നു. വൈയാകരണന്മാർ, താക്കീകന്മാർ, മീമാംസകന്മാർ, ജ്യോത്സ്യന്മാർ, വൈദ്യന്മാർ മുതലായവരുടെ വിളനിലവുമായിരുന്നു ഒരുക്കാലത്തു മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂർ. അവരെ എല്ലാവരെയും കൂരിച്ച സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്നതിന്നു് ഇവിടെ സംഗതിയല്ലാത്തതുകൊണ്ടു ജ്യോത്സ്യന്മാരേക്കുറിച്ചുമാത്രം ചില വിവരങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

കേരളത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ള ദൈവജ്ഞന്മാരിൽവെച്ചു് അഗ്രേസരനെന്നു ഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള തലക്കുളത്തുഭട്ടതിരിയുടെ ഒരു ശിഷ്യപരംപര മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ വർദ്ധിച്ച ഫലപുഷ്പിയെ പ്രാപിച്ചു. ആ പരംപരയിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു മഹാനായിരുന്നു ഭാഷാജാതകപദ്ധതിയുടെ കർത്താവായ കൊച്ചുകുണ്ണനാശാൻ. ഇതു ക്രമേണ സ്പഷ്ടമായിത്തീരുന്നതാണ്.

തലക്കുള്ളതുഭൂതരി എന്നു പ്രസിദ്ധനായ കൈവളത്തൻ ഏകദേശം കൊല്ലവർഷം നാനൂറാമാണ്ടിടക്കു ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു കേരളബ്രാഹ്മണനാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ ഗോവിന്ദഭട്ട തിരിയെന്നാണ്. അദ്ദേഹം മഹാശാസ്ത്രജ്ഞനും കേരളത്തിൽ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠാപകനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനകൃതി 'ഭൂശാഖ്യായി' എന്നു പ്രസിദ്ധമായ ഹോരാവ്യാഖ്യാനമാകുന്നു. വരാഹമിഹിരചാർയ്യരുടെ 'സ്വപ്നം വൃത്തവിചിത്രമർത്ഥബഹുളം' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഹോരാശാസ്ത്രത്തിലെ പത്തു അദ്ധ്യായങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം എഴുതിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇനി അവയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവയല്ലാത്ത വരാഹമിഹിരചാർയ്യർ ശേഷമുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ കൂടുതലായിട്ടാണും പറയുന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ടു തന്നെ ആചാർയ്യരെപ്പോലെ ചവിതചർണം ചെയ്യുന്നതിന്നിഷ്ടമില്ലെന്നു പറഞ്ഞു ശേഷം അദ്ധ്യായങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കാതെ ഭൂതരി വിട്ടുകളഞ്ഞു എന്നാണ് കിംവദന്തി. പ്രശ്നമാർഗ്ഗോപയോഗിയായ ഈ വ്യാഖ്യാനം (ഭൂശാഖ്യായി) കേരളീയർ സുപരിചിതമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഹോരാശാസ്ത്രം മുഴുവൻ നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചു പത്തദ്ധ്യായങ്ങൾക്കു മാത്രം വ്യാഖ്യാനം എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഭൂതരിയുടെ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി യോജിക്കണമെങ്കിൽ, ഹോര സമഗ്രമായി പഠിച്ച ഭൂശാഖ്യായിമതം മനസ്സിലാക്കിയവനു മാത്രം സാധിക്കുമെന്നല്ലാതെ ഹോരാശാസ്ത്രം ഭൂശാഖ്യായിയുടെ സഹായത്തോടുകൂടിത്തന്നെയെങ്കിലും പത്തദ്ധ്യായം മാത്രം പഠിച്ചിട്ടുള്ള ഒരുവനു മേൽപറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തിന്റെ സാധുതപത്തിൽ ആശങ്കക്കുവകാശമില്ലാതാവുന്നില്ലെന്നുള്ളതിലാശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ലാത്തതുകൊണ്ടുതന്നെ രണ്ടാചാർയ്യന്മാരുടേയും യോഗ്യതകളുടെ താരതമ്യം സ്പഷ്ടമാകുന്നു. 'മുഹൂർത്തരത്നം' മുതലായ വേദേചില ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഭൂതരിയുടെ കൃതികളായിക്കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഭൂതരിയുടെ പ്രശ്നസമ്പ്രദായം പാഴ്വർക്കണിയാന്മാർ അനുസരിച്ചുചോരുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രസിദ്ധി ഭാരതഖണ്ഡം മുഴുവനും വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശം പാഴ്വർ പട്ടിപ്പറക്കലാണെന്നും മററുമുള്ള സംഗതികൾ സർവ്വവിധിതമാകയാൽ ഇവിടെ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. ഭൂതരിയുടെ കാലത്തേക്കുറിച്ച് അന്താരതു ഭൂശാഖ്യായി എഴുതി അവസാനിച്ചു ദിവസ

തേക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടുള്ളതും, കൈയെഴുത്തുഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ എഴുതിച്ചേർത്തുകണ്ടിട്ടുള്ളതുമായ കർമ്മപത്രി രേഖകൾ ഗോവിന്ദമക്കൾ എന്നതു കൊല്ലവർഷം നാണൂററിപന്ത്രണ്ടാമോണ്ടിനെക്കുറിക്കുന്നു. ഭട്ടതിരിയുടെ പാരമ്പര്യത്തോടുകൂടിയ പാഴൂർക്കണിയാന്മാരുടെ പ്രതിഷ്ഠയും ഏകദേശം അക്കാലത്തായിരിക്കാവുന്നതുകൊണ്ട് ആ ജ്യോത്സ്യകുടുംബത്തിനിപ്പോൾ ഏകദേശം എഴുന്നൂറുകൊല്ലത്തെ പുഴക്കുണ്ടെന്നുതന്നെ സിദ്ധിക്കുന്നു.

ഗോവിന്ദഭട്ടതിരിയുടെ മരണത്തെ ശിഷ്യപാരമ്പര്യം വഹിച്ചു വളർന്നു ത്രിതീയ മലബാറിൽ തൃക്കണ്ടിയൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലാണ്. അതിൽനിന്ന് ഒരു ശാഖ കൊച്ചിയിലും മരണത്തിനുവിതാശാക്രൂരിലും പ്രവേശിച്ചു. മലബാറിലും കൊച്ചിയിലുമുള്ള ശാഖകളുടെ ചരിത്രം ഇവിടെ സംഗതമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അതിനെക്കുറിച്ച് ഒപ്പോൾ തുടങ്ങുന്ന പഠയുണ്ടില്ല. ഭട്ടതിരിയുടെ ശിഷ്യപാരമ്പര്യം പാഴൂർക്കണിയാന്മാർവഴിയല്ലാതെ തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്നുചേർന്നതിന്റെ ഒരു റെക്കർഡ് ചരിത്രം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ഗോവിന്ദഭട്ടതിരിയുടെ തൃക്കണ്ടിയൂർ അച്ഛത്തപ്പിഷാരോടി വരെയുള്ള പാരമ്പര്യകൃമം മലബാർശാഖയെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന ഖട്ടത്തിൽ വിസ്തരിക്കുന്നതായതുകൊണ്ട് അച്ഛത്തപ്പിഷാരോടി ആ ഗോത്രത്തിലുള്ള ജ്യോത്സ്യനായിരുന്നു എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞു പ്രകൃതത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു.

സ്തംഭനിർമ്മാണം, ഭൂഗോളഭീമിക മുതലായ ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവായ തൃക്കണ്ടിയൂർ അച്ഛത്തപ്പിഷാരോടി വളരെ ശിഷ്യസമ്പത്തുള്ള ഒരു മഹാപണ്ഡിതനായിരുന്നു. നാരായണീയ കർത്താവായ മേപ്പുത്തൂർ നാരായണഭട്ടതിരി അച്ഛത്തപ്പിഷാരോടിയുടെ പ്രധാനശിഷ്യനായിരുന്നു എന്ന സംഗതി സർവ്വവിദിതമായിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. ഭട്ടതിരി ജ്യോതിഷത്തിൽ 'മുപരാഗക്രിയാക്രമം' എന്നൊരു ഗ്രന്ഥമുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വിവരവും, അദ്ദേഹം ഒരു നൂററിത്തേറു വയസ്സുവരെ ജീവിച്ചിരുന്നെന്നുള്ള സംഗതിയും അറിയുന്നതു ചോരക്കു കെരത്തുകപ്രമാണായിരിക്കും.

അച്ഛത്തപ്പിഷാരോടി

അതിമാനുഷനവൻ സകലവിദ്യാത്മകൻ

അൻ പന്തിമൂന്നുവയസ്സിലായിരുന്നു

02.11.2023 10:30:00 02.11.2023 10:30:00

എന്നുള്ള വചനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സാക്ഷ്യത്തെ സംഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. ജോയിന്റ് സ്റ്റാമ്പുകൾക്കുള്ള ചില ഗണിതങ്ങൾക്കു കൂടാതെ ഈ അഭിപ്രായത്തെ സ്ഥാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഭൗതികവശങ്ങളെല്ലാം മറ്റൊരു വസ്തുതയിലേക്കു നീക്കംചെയ്താൽ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

അച്ചുതപ്പിഷ്ടമാടിയുടെ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രവിഷയത്തിൽ പ്രധാനമിഷ്യൻ.

ശ്രദ്ധാർഹമായി ഈ പ്രാണികൾപ്പെടുത്താം.

കാലകാതാളത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ള വ്യക്തിത്വം

എന്ന വിദ്യാർത്ഥനായ ദൈവജ്ഞന്റെ ചരിത്രം മുതലായവ മലബാർ രാജ്യത്തിൽ വിവരിക്കുന്നതാണ്. തൃപ്പാണിക്കരപ്പെട്ടു വാളുടെ ശിഷ്യനാണ് നാവാലിക്കുളത്താഴാതി. അദ്ദേഹത്തെ,

പ്രസ്തുത സംഭവം മനസ്സിലാക്കുക

എട്ടു ഗ്രഹ സമ്പന്നനായ ഗണേശപ്രതിമയായ്

താഴെക്കുറിച്ചുള്ള കീഴ്വരകളിൽ ഏതൊരു നാലാമത്തെയും പട്ടികപ്പെടുത്തുക.

രാജാരിപ്രഭുൻ

എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ അതിശയോക്തിയുടെ സ്വർഗംപോലുമില്ല. മാനദണ്ഡമല്ലാത്ത ഈ നാവാലിഷെല്ലെന്ന് ആരോതിയാണ് ശോവിരഭട്ടതിരിയുടെ ശിഷ്യപാരമ്പര്യം തിരുവിതാംകൂറിൽ കൊണ്ടുവന്നു വെ്തിപ്പിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനശിഷ്യൻ മറോലിക്കൻ ചെറന്നാട്ടു പള്ളിയെത്തു പോറ്റിയായിരുന്നു. 'വ്യാഖ്യാനമലനാവാലി' എന്നു പ്രസിദ്ധമായ പോറ്റിയുടെ പാണ്ഡിത്യവും, തോഴ്ചയും, ഫലം പറയുന്നതിലുള്ള കൈപണ്ണവും സർവ്വജനസമ്മതി ലഭിച്ചതായിരുന്നു.

അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന കലവകശ്ലേശിരാജാവു ജ്യോത്സ്യന്മാരെക്കൂട്ടിയാക്കുന്നവിധമടങ്ങിൽ അത്യന്തസ്തൂരനായിരുന്നു. ജ്യോത്സ്യന്മാർ ഏറെക്കുറിയും വന്നാൽ രാജാവ് അവരെ ആദരപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ ഭൂതൃന്മാരെ ഉടനെ ഏർപ്പാടുകൊള്ളും. ഉദ്യോഗഭക്ഷണംകഴിഞ്ഞുവന്ന ജ്യോത്സ്യന്മാർ കവികിസ്തുണ്ഡി അഴിച്ചു പൂശ്നം വയ്ക്കുന്നതിനു രാജാ

നാലാക്കിത്തന്നു. കാല്പനയോടൊന്നിച്ച് പ്രശ്നം വരുത്താൻ പറയുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾത്തന്നെ ജോസഫ് കരിളത്തൊടിത്തന്നായിട്ടു കവിടി വരിമ്പതു, തിരുമേനിയുടെ ആയുരാരോഗ്യത്തെപ്പറ്റി വെച്ച പ്രശ്നം എന്നോ മറ്റൊരു ഉദാഹരണവും. രാജാവു വിചാരിച്ചുകാട്ടും ഇത്തരം ജ്ഞാനമൊക്കെ ജോസഫ്നാടു കവിടിവാരി സഞ്ചിയിൽ കെട്ടുവാനാണു് പിന്നീടുകൊണ്ടു കല്പന. അതിന്റെശേഷം ജോസഫ്നാടുകൊണ്ടു കവിടിപ്പുഞ്ചി വെച്ചിട്ടു, ഇനി ഇത്തരം ജിഹ്വ പോകത്തു് എന്നുപറഞ്ഞു ജോസഫ്നാടനുസരണം. ഇപ്രകാരം അനവധി ജോസഫ്നാടുകളെ കവിടിപ്പുഞ്ചി വെച്ചിട്ടു നിത്യം രാജാവു അവരെ 'മധ്യമ'മാക്കി സാതുക്കളായിട്ടുണ്ടു്. ഇത്തരം തന്നെ ചെമ്പകശ്ശേരിരാജാവിന്റെ ഒരു വിനോദം.

അമ്മേനയിരിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാരുടെയും പലിടുകളെ പോറ്റിപ്പോന്നു് എന്നോ സംഗതിയൊക്കെ രാജാവിന്റെ അടുത്തുള്ളതിന്നു. സംഭാഷണമധ്യത്തിൽ പോറ്റിയും ജോസഫ്നാടെന്ന നാമത്തെ സംഭാഷണ വിനോദത്തിലുള്ള വെർണ്ണനയും നിമിത്തം മുഖം പ്രസന്നമാകാണ്ടു വീക്ഷിച്ചു. ഉടനെ രാജാവിനെയും ജോസഫ്നാടും സാധിക്കുന്നതിന്നു എർപ്പെടുത്തിത്തന്നു. ദൈവത്തോടൊന്നിച്ച് കൈകളെല്ലാം ക്രമപ്രകാരം നടത്തിച്ചു തിരുമേനിയെ കൈ വെക്കതി. പതിവുപോലെ കർമ്മപരമാനെ കവിടിപ്പുഞ്ചി വെച്ചു പ്രശ്നം വരുത്തുന്നതൊന്നിട്ടു. പലക മുതലായ സാമഗ്രികളെല്ലാം വെക്കുന്നതൊട്ടുതു, സ്വർഗ്ഗമാനായ പോറ്റി പരിഭ്രമിക്കാതെ വിധിപ്രകാരം പ്രശ്നത്തിന്നുണ്ടിച്ചു. രാജാവു ഉള്ളിൽ ചിരിയോടുകൂടി മൗനം ഭീഷിച്ചിരുത്തേയുള്ളു. ആദ്യമുള്ള ചെക്കുകളെല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, കൊട്ടാരത്തിലെ വടക്കെ നടമുറ്റത്തു നില്ക്കുന്ന പടനവായുടെ ആയുരാരോഗ്യത്തെപ്പറ്റി വെച്ചു പ്രശ്നം എന്നു പോറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ രാജാവു വിസ്മയിച്ചു. 'കേൾക്കുക' എന്നു മാത്രം പതുക്കെ ഉരിയാടി. പോറ്റി ആതുരനും, ഉടയല്ലനും മുതലായവയുടെയും ഗ്രഹങ്ങളുടെയും സമാധാനങ്ങളെ ചിന്തിച്ചു വഴിയുടെ കരളിൽ ബാധിച്ചിരുന്ന വണ്ടിന്റെ ഉപദ്രവത്തിനിന്നും അതിന്റെ രാജ്യം ഇവ കേടുവന്നുവെങ്കിലും അതു് എട്ടു് അംഗം രാജാവു മുറിച്ചു വെക്കുകയും ചെയ്താൽ ഇതുമാത്രം കഴിയുമ്പോൾ തൊട്ടുപിന്നാലെ കായുള്ള

ഒരു കലയുണ്ടാകുമെന്നും അതിൽനിന്നു മുന്നോട്ടുമാത്രം തിന്നുവാൻ ഉണ്ടാകുമെന്നും രാജാവിനെയെന്നും പറഞ്ഞു. രാജാവു വിചാരിച്ചിരുന്ന കാര്യത്തിന്റെ ഇണക്കോപ്പം പോറ്റി പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു പോറ്റിക്കൊണ്ടു കവിടിസ്സായി 'വല്ലിക്കാ'നെ മാക്കി ബ്രത്തോടുകൂടി നാശമായതു. പോറ്റി പറഞ്ഞിടത്തോളം സംഗതികൾ അപ്പോൾ ശരിയായി കണ്ടതുകൊണ്ടു രാജാവു സന്തോഷിച്ചുവെങ്കിലും പോറ്റിയെ തൊല്ലിക്കുവാനുള്ള വഴികൂടി ബലം മറന്നു രാജാവു ചിന്തിക്കുന്നില്ല.

ഏതായാലും പോറ്റി പറഞ്ഞപ്രകാരം വഴിയുടെ രാജമുറിച്ച് നല്ലവണ്ണം തടയ്ക്കുവാനു വളമിട്ടു നനക്കുവാൻ വേണ്ട ഏല്പാക്കളെല്ലാം ഉടനെതന്നെ രാജാവു ചൊല്ലി. പോറ്റി പറഞ്ഞുകാലത്തു വാഴ കലച്ചു. കായിന്റെ എണ്ണവും പോറ്റി പറഞ്ഞപോലെ ശരിയായതന്നെ. കല മൂത്തനായും വെട്ടിപ്പഴക്കുവാൻ വല്ലുന്നതിനും രാജാവായ്ക്കുപിടിച്ചു. ചിടുന്ന കണ്ടുകിടന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടൊരിക്കൽ രാജാവു ഭക്ഷണത്തിനിയന്നപ്പോൾ 'കലപഴക്കോ' എന്ന രാജാവു ചോദിച്ചുസദാ "ഇല്ല" എന്നായിരുന്ന പാചകന്റെ മറുപടി. ചിടുന്ന ഒരിക്കൽ രാജാവു ചോദിച്ചു സദാ 'പഴയതു' എന്ന മറുപടിയിട്ടു ഗംഭീരമായതായ രാജാവു യാതൊരു സ്തോഭവും കാണിക്കാതെ ഉള്ളുകൊണ്ടു ചിരിച്ചു 'കൊണ്ടുവതു' എന്നുമായും പാചകനോടുപറഞ്ഞു. കാൽമുറയുമറിയാത്ത സാധു പാചകൻ മൂന്നു പദം കൊണ്ടുചെന്ന വിളമ്പി. രാജാവുമൂന്നും ഭക്ഷണം കഴിച്ചശേഷം രണ്ടെണ്ണകൂടി കൊണ്ടു വന്നു വിളമ്പുവാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. അപ്പോൾ രാത്രി ഒരു മെപ്പട്ടികയറി മൂക്കുണ്ണും ഒഴികെ ശേഷമുള്ളവയെല്ലാം തിന്നുകൂടാതെ എന്നായിരുന്നു പാചകന്റെ മറുപടി. ഈ സംഗതി കാര്യകൂട്ടി അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ രണ്ടെണ്ണമാ, ഒന്നോ മാത്രം ഭക്ഷിച്ചു പോറ്റിയുടെ പ്രശ്നം ശരിയല്ലാത്തതാക്കുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതിന്നു നിവൃത്തിയില്ലാതായി.

രാജാവു സന്തോഷത്തോടുകൂടി പോറ്റിയെ ആളയച്ചുവെത്തി വിവരമെല്ലാം പറഞ്ഞു. പ്രശ്നഗംഭീരമായ പോറ്റിയുടെ മുഖത്തു യാതൊരു വികാരഭേദവും കാണാത്തതാൽ രാജാവ് അത്ഭുതപ്പെട്ടു. സാജാനുകോടുകൂടാവാൻ അറിയാത്തതും പോറ്റിക്കെതിരിച്ചായിക്കണ്ട നിസ്സഹായതയും രാജാവിന്റെ അത്ഭുത

ഒരു പ്രിന്റിംഗ് കമ്പനി. പബ്ലിക് മേന്മയായ ജോബ് ചെയ്യാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിന് വേണ്ടിയാണ് കമ്പനിയിൽ വെല്ലുവിളികൾ ഉണ്ടായത്. പക്ഷേ, പബ്ലിക് മേന്മയായ ജോബ് ചെയ്യാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിന് വേണ്ടിയാണ് കമ്പനിയിൽ വെല്ലുവിളികൾ ഉണ്ടായത്. പക്ഷേ, പബ്ലിക് മേന്മയായ ജോബ് ചെയ്യാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിന് വേണ്ടിയാണ് കമ്പനിയിൽ വെല്ലുവിളികൾ ഉണ്ടായത്.

“രാജാവേ! ധർമ്മിക്കുന്നതു ദൈവാധികവും രാജാവിനു വലിയ വൃത്തിയാണ്. പോഷിപ്പിച്ചു വർദ്ധിക്കുന്നതു ദൈവിക മത്സ്യം ആകുന്നത്. പക്ഷിമൃഗാദികളെ ധർമ്മിക്കുന്നതിനും വൃക്ഷവനാദികളെ വെട്ടി നശിപ്പിക്കുന്നതിനും ആക്കം സാധിക്കും. അതിനു പരിപ്ലോ, വൈദ്യേഷമേ, ബുദ്ധിശക്തിയോ, വേണ്ട. എന്താൽ അപയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന്നോ പോഷിപ്പിച്ചു വർദ്ധിക്കുന്നതിന്നോ ദൈവത്തിനല്ലാതെ സാധിക്കുന്നതല്ല. ദൈവകൃത്യങ്ങളെ അറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ദൈവശക്തിയുള്ളവരും, രാജസകൃത്യത്തെ തുടങ്ങുന്നവർ രാജസരമാകുന്നു.

മനുഷ്യരുടെ പ്രവൃത്തികളെ പറ്റിയാണ് രാജാവും, അതുകൊണ്ട് അവിടെക്കു ധർമ്മശാസ്ത്രീയ യോഗ്യമായിട്ടുള്ളതല്ല. പോഷണം കൊണ്ടുമാത്രം ഒരു ജന്തുവിനു ഭക്ഷണം വരിക്കാവുന്നതല്ല. ശിഷ്ടമാർ വർഷിക്കുന്നവർക്കും ഒഴുവാർ താനേ വരിച്ചു തുടങ്ങും. അതുകൊണ്ട് എല്ലാവിധജന്തുവിനും പരമധർമ്മവും യോഗ്യതയുള്ളവരെ പരിപാലിച്ചു പോഷിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു രാജധർമ്മം. നോവില്ലല്ല പൃഥ്വിവീചിതം! എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു രാജാവേ! ഒരിക്കലും മറക്കരുത്. വിഷ്ണുവിന്റെ ധർമ്മത്തെ സ്വീകരിക്കാത്തവൻ രാജാവല്ല ഈ തലപക്കത്തു എല്ലാജ്യോരും സൂക്ഷിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് അങ്ങയുടെ കലകളെവുമായി ത്രിമുഹൂർത്തസാധിയെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതാണ് രാജാവിന്റെ ശരിയായ പ്രവൃത്തി മാർഗ്ഗം.

⁶മുഖഗോഷ്ഠകൃമി രോഗമുണ്ടാകുന്നു¹⁹

എന്ന പർണപ്രകാരം രാജ്യത്തിന്റെ യോഗക്ഷേമം രാജാവിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. രാജാവിന്റെ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിനു വേണ്ട സഹായം ചെയ്യുന്നതിനു മൂന്നുപേരാണ് ആവശ്യമുള്ളത്. ഒന്നാമതു രാജാവിന്റെ ശരീരകാര്യങ്ങളെ ഭോഷാശ്വരാജാജ്ഞാപനം എന്ന വിചിത്രനും ചെയ്തു വേണ്ടതു വേണ്ടതുപോലെ വേണ്ടസമയത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു തക്ക വൈദഗ്ദ്ധ്യം

ശ്രാണിയുമുള്ള ഒരു കീഴ്വരവുമാണ്. അങ്ങനെയുള്ള കീഴ്വരവായതാണ് പ്രാണാചാര്യൻ എന്ന പേര്.

“അജാ രാജഗൃഹാസനേ
പ്രാണാചാര്യം നിവേശയേത്”

എന്ന ശാസ്ത്രം.

കാലത്തിന്റെ ഗുണഭോജനം അറിഞ്ഞു വേണ്ടതു് അതതു സമയംതന്നെ ഉപദേശിക്കുന്നതിന്നു പണ്ഡിതനായ ഒരു ജ്യോതിഷൻ അജാജനായി വേണം. പാണ്ഡിത്യം, തപോബലം മുതലായവയുള്ള ജ്യോതിഷൻ വൈദികന്റെ ഏറ്റവും പ്രാണാചാര്യൻ. അതോടുകൂടി നിലനില്ക്കുന്നതിന്നു പ്രാണാചാര്യനും, കാലവിജ്ഞാനവും പരിചരണീയങ്ങളെ പരിചരിക്കിട്ടു കൃത്യങ്ങളെ വിധിപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിന്നു വൈദികനും ഉപദേശിക്കുകയായി രാജാവിന്റെ കൂടെ സദാ ഉണ്ടായിരിക്കണം. പിന്നെ രാജകാര്യങ്ങളെ പരസ്പരബലംകൂടാതെ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന്നു ശേഷിയും ശേഷിയുമുള്ള ഒരു വിശ്വാസ്യനും, കാലസ്ഥാനമായ മന്ത്രിയാലയം മുന്നേറുന്ന ഉപദേശവും. ഇവരെ മുൻപേയേയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കും രാജാവിന്റെ അല്പമധ്യം.

ഇങ്ങനെയുള്ള വർഗ്ഗങ്ങളെ വിചാരിക്കുന്നതിൽ ‘അജാ കാലസ്യ കാരണം’ എന്ന പ്രകാരം ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ ഉണ്ടാക്കുന്നതും, ഇല്ലാത്തതെന്നതും രാജാവുതന്നെയാണ്. അങ്ങനെയുള്ള വർഗ്ഗത്തിൽ അതു രാജാവിന്റെ ഭോജനം എന്നതെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വേണ്ട പ്രോത്സാഹനവും, പോഷണവും ചെയ്താൽ സകലകലകളും വർദ്ധിക്കും, യോഗ്യതയുണ്ടാവും. ഇതാണ് രാജാവിന്റെ ദൈവികമായ രാജനീതി.”

പോറ്റിയുടെ യുക്തിയുക്തമായ മറുപടിക്കു രാജാവു ലക്ഷക്കോണ്ടു കൃപയായി. ബുദ്ധിമാനായ രാജാവു കാര്യത്തെ വരുത്തുന്നതിലാക്കി മേലാൽ ദൈവമാർഗ്ഗത്തെ അവലംബിച്ചു വേണ്ടവിധം പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ശപഥചെയ്തു പോറ്റിയെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. പോറ്റിയുടെ വാക്കു വിഫലമായില്ലെന്നുള്ള ചാർത്താർത്ഥം പോറ്റിക്കുറിച്ചായി.

പിന്നീട് കവികിസ്സഞ്ചിവണ്ണിച്ച് അപമാനിച്ചു പറഞ്ഞുയച്ചിട്ടുള്ള സകല ജ്യോതിഷന്മാരായ ‘സദേശഭാജന ഭൂമി, പോറ്റിയുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം രാജാവു സാദരം ക്ഷണിച്ചുവരുത്ത

[illegible]

ഇതു പോറ്റിയുടെ യോഗ്യതയോടനുസരിച്ചുള്ള ഒരു മെറീയ സംഭവം മാത്രമാകുന്നു. പോറ്റിയുടെ യോഗ്യതയെ തെളിയിക്കുന്ന അനൗപമപുരുഷങ്ങളെ ഇവിടെ ചർച്ചയാൽ സാധിക്കില്ല. ചിത്രാഞ്ജനകൊണ്ട് അതിനായി ഇപ്പോൾ ഇനിയുന്നില്ല.

ഇപ്പോൾ “കമിടിക്കാട്ടപ്പിച്ച പോറ്റി” എന്ന് പിന്നീട് പ്രസിദ്ധനായ പതിമൂന്നുതോറ്റിരുടെ പ്രധാനശിഷ്യനാണ് രാന്നിയിൽ രാമനാശാൻ. രാമനാശാൻ ഇക്കനാമനെപ്പോലെ ബുദ്ധിമാനും, യോഗ്യനും, പ്രസിദ്ധനുമായിരുന്നു. രാമനാശാന്റെ പുത്രനും ശിഷ്യനുമായ നെട്ടംപയിൽ കൊച്ചുപ്പള്ളനാശാൻ.

ഭക്ഷിണാഭ്യർത്ഥി മുത്തരെന്ന പ്രസിദ്ധനായ ആറന്മുള കോല
ലപ്പിള്ളിമുത്തര കോലപ്പട്ടണുനാശാർക്കു പ്രധാനശിഷ്യനായിര
ന്നു. ഭക്ഷിണാഭ്യർത്ഥിമുത്തരിന്റെ പ്രധാന ശിഷ്യനായിരുന്ന മാ
ന്നാർ നാലേകാട്ടൽ ബാലാമൻ ചിട്ടുസംഗ്രഹിപ്പിച്ചു എന്ന പ്ര
സിദ്ധനായ കവൈജ്ഞൻ.

സ്വാതന്ത്രിയനായ മഹാത്മാജിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്നു വന്നിരുന്ന, കടത്തനാട്ട് അപ്പത്തമ്പലത്തെ പ്രസിദ്ധമായ ശങ്കരവർമ്മാജിന്റെ ജ്യോതിർലിംഗത്തിലുള്ള പാണ്ഡിത്യവും, നൈപുണ്യവും കണ്ട് അത്ഭുതപ്പെട്ട കിളിമാനൂർ വിചാൻ കോയിത്തമ്പലം സ്ഥലവാർത്തയിലുള്ള സംഭവത്തിലൂടെയെന്തെങ്കിലും വരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്ന ജ്യോതിർലിംഗം അഭ്യസിച്ചു. എന്നാൽ അപ്പത്തമ്പലം ഏതാനുംക്കാലത്തിനുള്ളിൽ അതുകേൾവിയിൽ പറ്റാത്ത വിവരമുണ്ടെന്ന, മറ്റു പലരോടൊത്തു വെള്ളിയിൽ, “വിചാൻ” കാലയ്ക്കും പ്രാപിച്ചതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് ജ്യോതിർലിംഗത്തിലുള്ള നൈപുണ്യത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ അവസരം ലഭിച്ചിട്ടു.

ഭാര്യയ്ക്ക് കരുവിലോടൊത്ത് പോയിരുന്നാണെന്നും തെക്കേന്ത്യയിൽ നാദായണനാണെന്നും കൊച്ചിയിൽനിന്നും രണ്ടു പ്രധാന ശിഷ്യന്മാരായിരുന്നു. ഈ ശിഷ്യന്മാരുടെ പ്രത്യേകതയായതുകൊണ്ട് പ്രമുഖരായിരുന്ന മണ്ണമ്പലത്തുരുത്തിയിൽനിന്നും തിരികെ

ചേർക്കാൻ സാധ്യമാകാത്തതുകൊണ്ട് സാധിക്കാതെ വന്നതിൽ വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്തു.

തെങ്ങത്തട്ടത്തിൽ നാലായണനാശാൻ സർവ്വശാസ്ത്രപാരംഗതനായിരുന്നു. അതിനാൽ, പതിനാലാമത് പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ പ്രോത്സാഹിതം ചെയ്ത വിചാർ ഭട്ടതിരിയുടെ തത്സംബന്ധമായ മറ്റു ചന്ദ്രശേഖരിയുടെ സംശയങ്ങളെപ്പറ്റിയിരുന്നതിനാലായി നാലായണനാശാൻ ആരുമായി വരുത്തിയൊരുിച്ചു സമയം ആശാനവകവിഷയങ്ങളിൽ നിത്യപരിചയപ്പെട്ടു തുടരാനായി ശാസ്ത്രയുക്തികളെക്കൊണ്ട് ഭട്ടതിരിയുടെ സംശയങ്ങളെനിശ്ശേഷം പരിഹരിച്ചു. മേൽ ഭട്ടതിരി സന്തോഷിച്ചു „നാലായണൻ തന്നെയാണു്“ എന്ന് ആശാൻ അഭിനന്ദിച്ചു പറഞ്ഞത് ആശാൻ യോഗ്യതയനുസൃതമാകുന്നുണ്ട്.

തെങ്ങത്തട്ടത്തിൽ നാലായണനാശാൻ ശിഷ്യന്മാരായ അദ്വൈതാചാര്യൻ മരുതകൻ തെങ്ങത്തട്ടത്തിൽ കൊച്ചശങ്കരനാശാൻ, കീഴ്വാഴ് പൂർ മംഗലത്തു കൊച്ചപ്പിള്ള ആശാൻ, ചെറുകാൽ ചേക്കോട്ട കൊച്ചപ്പിള്ള ആശാൻ പ്രസിദ്ധന്മാരായിത്തീർന്നു. അവരിൽ കീഴ്വാഴ് പൂർ മംഗലത്തു കൊച്ചപ്പിള്ള ആശാൻ നിപുണനായ ജ്യോത്സയം തത്വശാസ്ത്രജ്ഞനായിരുന്നു.

തെങ്ങത്തട്ടത്തിൽ കൊച്ചശങ്കരനാശാൻ ഒരു നല്ല ശാസ്ത്രജ്ഞനും കവിയും ആയിരുന്നു. മാതൃക കാണിക്കുന്നതിനായി കൊച്ചശങ്കരനാശാൻ ഒരു ശ്ലോകം തന്റെ ചേക്കോട്ട.

“മുക്താ സ്വസ്ഥഃപരിതഃ കനകാഗ്രിതഃ
കാഞ്ചനപാലപജ്ജിതേണ വിഭോഃ പുരസ്കാർ
ഭക്ത്യാ ഷഡങ്കുപതേരവിശൽ ചങ്ങണാസ്തിൻ
തലാശാലഃ സുരനീവിലസൽപതാകഃ.”

൧൦൭൦-മാണ്ടു ഇടവമാസം ൧൪-നു കാലത്തു ഇടവം രാശിയിലുള്ള ശുഭമുഹൂർത്തത്തിൽ ആറമുള സ്വർണ്ണലാലം പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. മേൽപറഞ്ഞ ശ്ലോകം, ഈ പട്ടം ആശാൻ പ്രതിഭാവിധി സഭയ്ക്കും വാസനാബലത്തെയും സവിശേഷം വ്യക്തിപ്പിക്കുന്നു.

ഏകദേശം ആറുവയസ്സോളം ജീവിച്ചിരുന്ന കൊച്ചശങ്കരനാശാൻ നിർമ്മാണത്തോടുകൂടി മലയിരുവിതാകുറിയിൽ വെട്ടി

മൂവന്നിരുന്ന തലക്കുളത്തുഭട്ടതിരിയുടെ ശിഷ്യപരമ്പരയും പ്രകാശംകൊണ്ടു പ്രശോഭിച്ചിരുന്ന ജ്യോതിർജ്ഞാസ്രവും അസ്തമയത്തെ പ്രാപിച്ചു.

മലബാറിലും കൊച്ചിയിലും വാസിച്ചിരുന്ന ഭട്ടതിരിയുടെ ശിഷ്യപരമ്പരയിൽ ഉൾപ്പെട്ട ജോബ്ബന്മാരും ശിഷ്യസന്തതികളിലാതെ കാലയവനികളെങ്കിലുണ്ടെന്നും ചെയ്തുകൊണ്ട് ആ പാരമ്പര്യം ഇപ്പോൾ കേവലം നഷ്ടമായിപ്പോയി എന്നുതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇനിപ്പറയാനുള്ളതു പാഴ് പാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ച് മാത്രമാണ്. കാലക്രമത്തിൽ അവിടേയും വിദഗ്ദ്ധന്മാർ കുറഞ്ഞുപോയെങ്കിലും ആ പാരമ്പര്യം നാശമുണ്ടാകാതെ ചന്ദ്രനെപ്പോലെ ക്ഷയിച്ചും വർദ്ധിച്ചും വർദ്ധിച്ചും ക്ഷയിച്ചും പ്രകാശിക്കുന്നു. ആ വശ്യകത വർദ്ധിക്കുന്ന ചരവാരതു കൊടുത്തു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതു കേരളത്തിന്റെ അഭിമാനത്തെ ദീക്ഷിച്ചു രക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒന്നായിരിക്കും.

തലക്കുളത്തുഭട്ടതിരിയുടെ ശിഷ്യപരമ്പര മേൽപറഞ്ഞ വിധത്തിലുള്ള ഗതിഭയാദുകടിയത്താൽനിന്നുവെങ്കിലും അവരുടെ ഗുണമനുനങ്ങളെ കേരളീയജ്യോബ്ബന്മാർ ആദരപൂർവ്വം ബഹുമാനിച്ചു പഠിച്ചുപോരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അവയിൽ ഒന്നുതന്നെ അമുക്ത പ്രസിദ്ധംചെയ്തിട്ടില്ല. ശിഷ്യപരമ്പരയുടെ ഗതിഗുണങ്ങൾക്കൊപ്പം വരാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രളക്കന്മാരും ജ്യോതിർജ്ഞാസ്രക്കന്മാരും ഉത്സാഹിക്കുന്നത് ഉചിതവും ശോഭനവുമായിരിക്കുന്നതാണ്.

കൊച്ചുകണ്ണനാശാന്റെ പ്രധാനകൃതികൾ 'ഭാഷാജാതകപദ്ധതിയും', 'ഭാഷാപഞ്ചവേദഗണിതവും', 'ഭാഷാഗോളയുക്തിയും', 'ആറമ്മുവിവാസം മനുപ്പാട്ടും' ആകുന്നു. ഇവയിൽ 'ഭാഷാജാതകപദ്ധതി'യെ ആദ്യമായി ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു. 'ഭാഷാപഞ്ചവേദഗണിതം' പരിശോധിച്ച് അമുക്തപിച്ചു പ്രസിദ്ധംചെയ്യാൻ തയ്യാറാക്കിട്ടുണ്ട്. 'ഭാഷാഗോളയുക്തി' എന്ന ഗ്രന്ഥം ഇതുവരെ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടില്ല. അതിനെക്കുറിച്ച് ആശാൻതന്നെ 'ഭാഷാജാതകപദ്ധതി'യിൽ

ഗ്രന്ഥബാഹുല്യഭീത്യാ തോൽ
പറഞ്ഞില്ലവയൊക്കണം
അവയൊക്കെപ്പറഞ്ഞീടാം
മേലിലേ ഗോളയംകുതിയിൽ¹

എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽനിന്ന് അങ്ങനെ ഒരു ഗ്രന്ഥം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് ഉതാരിക്കുമൊരു ഒരു ചെയ്തിട്ടുള്ളു. അന്വേഷണത്തിൽ കണ്ടുകിട്ടിയാൽ അതും കാലക്രമത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

‘ആനമളവിധാനം ഹാസ്യപ്പാട്ട്’ ഒരു പ്രാചീനകൃതി എന്നു പറഞ്ഞു ഏലൂർ ‘ശ്രീവിശ്വനാഥാചാര്യശാസ്ത്രാചാര്യപുസ്തകശാല’യിൽ നിന്നും സിക്രൂറിമാർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതിന്റെ ഒരു ചുരുക്കംകാണാൻ നാംഗതിവന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതു കൊച്ചുതൃശ്ശൂന്നാശാന്റെ കൃതിയാണെന്ന് അതിൽ ഒരിക്കലും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

ആശാൻ വേറെ വല്ല ഗ്രന്ഥങ്ങളും എഴുതിട്ടുണ്ടോ എന്നു അറിഞ്ഞുകൂട. ഉണ്ടെങ്കിൽ അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞു വേണ്ടപോലെ അവയെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ ധന്യമാർ യത്നിക്കുന്നതാണ്.

കൊച്ചുതൃശ്ശൂന്നാശാന്റെ ഗുരുപരാപര്യയിലെ ആദിതുരുവായ തലക്കെട്ടുള്ളഭട്ടതിരിയുടെ നേക്കു തനിക്കുള്ള ഭക്തിയും ബഹുമാനവും ആശാൻ ‘ഭാഷാജാത പദധരതി’യിൽത്തന്നെ പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

‘‘ഹോതാധാമർത്ത്യബാഹുല്യം
സംശയം വച്ചുതാഴ്ത്താം
ദശാബ്ദാബ്ദം വിശേഷിച്ചും
വക്രശബ്ദത്തിനർത്ഥവും
വക്രമാർത്ഥഗ്രഹശ്ചേതി
സംശയംതിത്തുരയ്ക്കുവാൻ’’

എന്നും,

‘‘ശോഭാ ഗായികതം ചൈത-
ദ്വപാദ്യോയമതം തഥാ’’

എന്നും മറച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥകാരന്റെ വാക്കുകളിൽ നിന്നുതന്നെ അദ്ദേഹം ദശാബ്ദമായി മാറ്റിയതിന്റെ ഗോപിത്തേജസ്സിൽ ഒരു ബഹുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. മോദാശാസ്ത്രത്തിനുള്ള അംഗം വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ ദശാബ്ദമായി വ്യാഖ്യാനം തന്നെ ആശാൻ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സൂരിച്ചുകാണുന്നില്ല. മോദാശ ദേവതയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തെക്കുറിച്ചും ഉൽകൃഷ്ടമായ മറ്റൊരു വ്യാഖ്യാനമില്ലെന്നായിരിക്കാം ആശാന്റെ സിദ്ധാന്തം.

കോട്ടയ്ക്കു നാശാണെ പീഡിച്ചിട്ടിരുന്ന കോസശാസം-
മോദാശെ ജയിച്ച വൃത്താന്തം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രകാരം തന്നെ അദ്ദേഹം ചേർത്തു.

എന്നുടെ സ്വാമി ക്ഷുഭപശാലാധിപൻ നാരായണൻ
എന്നുടെ മോദം രീതികളെത്രയമത്യാശ്ചര്യം
പണ്ടു ഞാൻ ചെയ്തു പാപംകൊണ്ടതോ കോസശാസം-
പുണ്ടെന്നിങ്ങൊരുമേളാരിങ്ങൊരുമേളായ് വ്യ.
ഉത്തമിപ്പോലോ കയ്യുമറക്കമേളിപ്പ
കാണുന്ന ജനങ്ങളും കേൾക്കുവാക്കുമെന്നെയുള്ള.
ചുമയ്ക്കുന്നേരം കണ്ടെത്തിക്കൊണ്ടുവരെയ്ക്കും
ഗമിക്കും പ്രാണനെന്നുമായ്ക്കും മനശ്ശരിൽ
നമിക്കും സാധ്യമല്ലെന്നുമായ്ക്കും വെളിച്ചത്താൽ
തിരിച്ചുതന്നുകണ്ടിട്ടിരിക്കും മോദാമേളാർ.
കടിയും വിടാത്താദികപായമെന്നാകിയു.
മെനിക്കു മേലൊട്ടും സാഹിച്ചുകൊണ്ടു തന്നും
ആത്മനാശനന്ദയോക്കെന്നുടെ ഉണ്ണുസ്വാമി
കീർത്തിയേറിയും ക്ഷുഭപശാലായും വിളക്കുന്നോൻ
തന്നുടെ പാദാർക്കം സൂരിച്ചുകൊണ്ടു നിത്യ-
മെന്നുടെ ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ളതെ വസിമേമ്പോൾ
രാത്രിയിൽ സ്വപ്നം കാണിച്ചുനീക്കേ വരണമെ-
ന്നത്രയുമല്ല ഭജിക്കേണ്ടുന്ന പ്രകാരവും
കോട്ടംബം തൊട്ടു മരിക്കത്തുപെടുന്നയാളാണിത്
കോട്ടമമായ മേടമാസമെട്ടാംനീയതി
ദേശവാൻ സ്വപ്നംകാണിച്ചതിന്റെ മോദാശിനം
ജനത്തിന്നു ഞാനും ക്ഷുഭപശാലായും പുക്കുൻ
മേഗലപ്പിള്ളിൽ വടക്കേപ്പുരത്തിൽ പാത്തു
മേഗലമുണ്ടാണെന്നു മോദശാസ്ത്രം വന്നു."

ആശാൻ ആറമുക്കട്ട രജിപുത്തമിസിങ്ങന്നകാലത്തെഴുതിട്ട
ഇള ഒരു രസ്യോതം തരകു ചേർക്കുന്നു.

(൧)

പങ്കജമവനേതിന മറ മുഖം-
പങ്കജമതിൽനിന്നു കവന്നതി-
പങ്കമിയെന്നൊരു സുരമെവരിയം.
ശങ്കര ന്തകെടിക്കൊണ്ടാശംശം
സങ്കടമതുപോക്കി വിശങ്കട
മണ്ഡാകൃതിപുണ്ടു ഭവാൻ മമ
സങ്കടമുടനഖിലം കളക ഷ-
ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

(൨)

പാകാരിപ്രമുഖസുരനാ-
രസുരവരന്മാരെടുക്കുടി
പ്രാപ്തമിതിൽമനനംചെയ്തൊരു
മന്ദഗിരി താണൊരുനേരം
വൻപൊട്ടു കമാകൃതിപുണ്ടുട-
നരൊട്ടു ഗിരിതാങ്ങിന ഭഗവൻ!
സങ്കടമുടനഖിലം കളക ഷ-
ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

(൩)

പിന്നെയുമൊരു ശൈത്യംവന്നു ക-
വർണ്ണശിഖയെന്നു ഭവാനൊരു
പന്നിയുതായ് വന്നവനോടിഹ
പോരാതിജ്ഞിപ്പെട്ടാരുശേഷം
മന്നിടമതു പണ്ടുപോയുട-
ന്നതമാക്കീടിന ഭഗവൻ!
സങ്കടമുടനഖിലം കളക ഷ-
ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

(൪)

പീഡകളധികം നിജസുരനാ-
പ്രഹ്ലാദൻതന്നൊട്ടു ചെയ്തൊരു
പീഡസുരരിപുതന്നെല്ലെന്നു
ചെയ്തൊരു നരസിംഹ! തമസ്സേ

പങ്കുമാറ്റാത്ത മരണിഗമകര-

പങ്കുമാറ്റിൽ വിവസിന ഭഗവൽ!

സങ്കടമുടനമ്പിലം കളക ഷ-

ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

(൫)

പുത്രനായല്ല തി തന്നിക്കൊരു

വൃത്രാരിസഹോദരനായി-

ട്ടിത്രീജഗത്തെല്ലാമീടി.

യാക്കീടിന വാമനമുതേൻ!

മുതരിത്രയ! മുശേവിഃലാലന!

പത്രിശോജ! പരമകൃപാലയ!

സങ്കടമുടനമ്പിലം കളക ഷ-

ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

(൬)

പൂരിതമെന്നൊക്കെ ഭാരമായ-

നരവരനാടെ കരണികരങ്ങളെ

പോരില്ലാതെ കരകമലകരാ-

രാഗ്രേണ മുറിപ്പെട്ടാരുശേഷം

സ്വപ്നപദമെല്ലീടും നിന്നിങ്ങ-

വൃട്ടിയുടെ മലാടിക്കൊഴുകെത്താതെ

സങ്കടമുടനമ്പിലം കളക ഷ-

ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

(൭)

പെരുതീടിന മക്കമാട്ടുഭിവി ഭൂവി

പരപീഡകളുവിരതമനവധി

കരുതീടിന ദശമുഖനൊട്ടു പട

പൊരുതീടിന കാലത്തിങ്കൽ

മസ്തകമതുപത്തുമെറ്റത്തു ജ-

ഗത്തിനു സുഖമേകിയ രാജാവ!

സങ്കടമുടനമ്പിലം കളക ഷ-

ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

(൮)

പേശലമൊരു മൃഗമെടുത്തുട-
 നാശകവനാശചെല്ലതി-
 നാശമതിൽ ഹിതമൊടുമരുവിന
 കേശവനുടെ സോദര! ഭഗവൻ!
 അഭിമാനവിനാശം ചെയ്യുമോ,
 രഭിമാനാദികളാലുള്ളൊരു
 സങ്കടമുടനഖിലം കളക ഷ-
 ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

(൯)

പൈതൃകായുളള വനാനക-
 ഹൃദയമുട മായുനിശേഷാൽ
 കൈതവമൊടു നന്മജനായി-
 ഞ്ചാദാദിയിൽ വാണൊരു പൈതൃക
 പുരുഷസ്തപ്രിയ! ശിരീധര!
 പുതരോദാദികൾ കൊണ്ടുള്ളൊരു
 സങ്കടമുടനഖിലം കളക ഷ-
 ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

(൧൦)

പൊങ്ങിമ്പരം വലജനമുദമക-
 ഉന്മാദമയമുദമനവധി
 തിങ്ങിമ്പരം കലിയുഗമിനു പരി-
 പുണ്യമതാം കാലത്തിങ്കൽ
 സഹോദരനാചെല്ലതിനെന്നൊരു
 കല്പിയതാസ്തമമൊരു ഭഗവൻ!
 സങ്കടമുടനഖിലം കളക ഷ-
 ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

(൧൧)

പോരാടിയിപ്പുതിന്നൊരുവന-
 മൊരുദിശി ന റി വരമ്പമമുള്ളൊരു
 പോരാളി സഹസ്രംകവചവുമു-
 മുള്ളൊരുസുരവെരിയെ വെൽവാൻ

നാലായണനായവരാരെപ-

യ്യോജനനകാനതക നരസഖ!

സങ്കടമുടനഖിലം കളക ഷ-

ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

൧൨

പെരുന്തിമശിനിബിംബമനോഹര-

മൃഗാസിതമുഖാംബുജവും അവ

കണ്ണങ്ങളിൽ മണ്ഡിതമാനതാ

മകരാളം കണ്ഡലയുഗവും

അണ്ണാജടമേഘണവും പുന-

രകരളിരിലുദിപ്പതിക്കണതെ

സങ്കടമുടനഖിലം കളക ഷ-

ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

൧൩

പങ്കജമഹത്തായമേകര

സങ്കടഹര! - ശങ്കരസേവിത!

പങ്കജമഹസംഭവനതപദ-

പങ്കജതപ! - പങ്കവ് നാരേന!

പങ്കജമകദാകൊങ്കകരം പുണഞ്ചം

പങ്കജതരസുന്ദര! മൃഗഹര!

സങ്കടമുടനഖിലം കളക ഷ-

ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

൧൪

സങ്കടമുടനഖിലം അവ പദ-

പങ്കജമതു ചിന്തിച്ചുകൊടു-

സങ്കടമുടനഖിലം ദിവസപ്രതി

പെയ്യിച്ചതിനു കേട്ടിടകിലും

സമ്പത്തുകുറയുസ്സവനതെ

സംഘത്തിനു മരുതക മഹവൻ!

സങ്കടമുടനഖിലം കളക ഷ-

ഡങ്കരപുരനാഥ! തൊഴുന്നേൻ.

സാധാരണകീർത്തനങ്ങളെല്ലാം അ, ആ, ഇ ഇത്യാദിയാലോ, ക, ഖ, ഗ ഇത്യാദിയാലോ ക, കാ, കി ഇത്യാദിയാലോ ആനന്ദപൂർവി വിഭാഗത്തെ സ്തുരിച്ചു ചൊല്ലുന്നതിനു സൗകര്യമുള്ള വിധത്തിലാണ്

ഉണ്ടാക്കിക്കണ്ടിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ആശാൻ ആശ്രമത്തേതുകൂടാ പ, പാ, പി, പീ ഇത്യാദിയായി ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ള മേൽപറഞ്ഞ കർത്തവ്യങ്ങളിൽ അല്പമായൊരു വിശേഷസംഗതികൂടി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായിത്തോന്നുന്നു. അയ്യപ്പൻമാർ ആശാൻ മുദ്രയെ കീഴ്ന്നതുകൊണ്ട് മറ്റൊരുപേരിട്ടാ നൃണിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി വിചാരിക്കുവാൻ ധാരാളം വഴികാണുന്നുണ്ട്. 'നൈട്രേപ' എന്ന ആശാൻ വീട്ടുപരിചയ വിശേഷാലമായ പകരത്തിന്നു പ്രാധാന്യം നിവർത്തിയതായതുകൊണ്ട് അതിനെ മനസ്സിൽ അന്നു സൂരിച്ചു പ്രസ്താവത്തിൽ ചീത്തയെടുത്തു സാധനങ്ങളെപ്പറ്റി മറ്റൊരുപേരിട്ടാ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളപ്രകാരം ധർമ്മമെന്നും.

ഇതിന്നു രീതിയിലുള്ള ചുരുക്കമാക്കത്തു പൂർവ്വകവികളിലാക്കുകയും സ്വകാര്യങ്ങളിൽ മുൻപു പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു കൂടി വിചാരിക്കാം. നാരായണഭട്ടരികിയുടെ 'നാരായണീയം'ത്തിൽ 'ദേവനാരായണീയം' എന്നുപറഞ്ഞു തന്റെ താല്പര്യമായ കർമ്മപരമായ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, ഏതു നാരായണനാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതെന്ന് വിവേചിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്തതിൽ സാധിക്കാതെ വന്നെന്നുവെന്നു വിചാരിച്ചു അദ്ദേഹം ഇല്ലാത്ത കൂടി ആ കാവ്യത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ അനുമാനിക്കുന്നത്.

സാധാരണയായി കാവ്യപുരാണാദികളിൽ കാണുന്ന സർഗ്ഗം, അല്ലോയം, ഉപ്ഫലം, പകലം മുതലായ പരിനിഷ്ഠിതവിഭാഗങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു ഭട്ടരികി 'ദേവനാരായണീയം' ആയി വിഭജിച്ചു നാരായണീയം എഴുതാൻ വല്ല പ്രത്യേകകാരണവുമുണ്ടായിരുന്നോ എന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭട്ടരികി, മുൻപു പറഞ്ഞ കവികൾ ശതകരൂപത്തിൽ കാവ്യങ്ങളെഴുതിട്ടുണ്ടെന്നും നാരായണീയംപോലെയുള്ള മറ്റൊരുപേരും ആരുമേതെങ്കിലും എഴുതിട്ടുള്ളതായിത്തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ ഭട്ടരികി ആ കൃത്യമാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതെ 'നാരായണീയം' 'പത്തു' 'പത്തു' എന്ന വിഭാഗങ്ങളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് 'മേൽപത്തു' 'ഇല്ലത്തു' എന്നിങ്ങനെയൊരു മാതൃകയാണ്. മേൽപത്തുപരിചയപ്രതിപാദനം പ്രാധാന്യം കൊണ്ടാണ് ഭട്ടരികി നാരായണീയം 'പത്തു' 'പത്തു' എന്ന വിഭാഗങ്ങളിൽ എഴുതി സ്വഭാവനാമധേയത്തെക്കൂടി കാവ്യത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളത്. 'കൂട്ടക്കർമ്മം'

ക്ക് ഒട്ടക്കൂത്ത അർക്കം പ്രധാനം" എന്ന ശാസ്ത്രരീതി നാശനശിപ്പിച്ചതിന്റെ ഒട്ടക്കൂത്തപ്പത്തായ മേൽപത്തു സർവ്വധാനമായ കേരളലോകം അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ തത്വത്തെ അറിഞ്ഞാൽ അറിയാതെയോ ആശാൻ പ്രവേശിച്ച മാറ്റം, സ്വതന്ത്രപരത്വത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാനവസ്തുതയായ തീനടനായെന്നാൽ സ്വീകൃതവും അനുഗ്രഹീതവുമായതുകൊണ്ട് ആശാനും നമുക്കും മാർഗ്ഗരഹിതത്തിന് അവകാശം സിദ്ധിച്ചു.

ആശാൻ ഒരിക്കൽ ആറമ്മുളക്കേരത്തത്തിൽ പ്രദക്ഷിണം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയം അവിടെ ഭജിക്കുന്നവരിൽ ഒരാൾ ഭഗവാനേക്കുറിച്ചൊരു സ്തോത്രം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുനോക്കിച്ച് ആശാൻ ഉടനെ ഉണ്ടാക്കിച്ചൊല്ലിയതാണ് താഴെ ചേർന്ന സ്തോത്രപട്ടണം.

ഭജത വിജിതാർക്കം ഭക്തരാജീവഹംസം

ചാരിതചരണഹംസം ചാരുവിജ്ഞാപനംസം

വരഭക്തമുദംസം വല്ലവസ്ത്രീരിഹംസം

ശ്രീതമതികൃതവാസം ശ്രീഷഡങ്കുരവാസം." *

ശാസ്ത്രവിഷയമായിട്ടോ ഇതരപരിവിഷയമായിട്ടോ അല്ലാതെ ആശാൻ നെന്തെന്നെ ഏഴുതീട്ടുള്ളതായിത്തോന്നുന്നില്ല. ആശാനുണ്ടാക്കിട്ടുള്ള സ്തോത്രങ്ങളെല്ലാം ആശാന്റെതന്നെ നിത്യവും ജപിച്ചുപോന്നിരുന്നു.

വിഷ്ണുഭഗവാന്റെ കേശാഭിപാദം പാദാഭികേശം വർണ്ണിക്കുന്നതായ ഒരു സ്തോത്രം ആശാൻ ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ളതു താഴെ ചേർന്നു. ആശാനും ശിഷ്യന്മാരും അതു നിത്യം ജപിച്ചു ഭഗവദ്ഭജനത്തെ സാക്ഷാൽക്കരിക്കുവാൻ ഉപന്യാസപ്പെടുത്തിയിരുന്നതാണെന്നുള്ള ഒരു പ്രത്യേകകഥാതന്ത്രം ആ സ്തോത്രത്തിനുണ്ട്. കാലാനുരോധത്തിൽ നാലുപ്രായമായിത്തീർന്ന ആ സ്തോത്രപട്ടണത്തെ പലരുടെ പക്ഷത്തിന്നും അവർക്കു തോന്നാത്തതോളം അതേവിധത്തിൽ പകർത്തിയെടുത്തു തരിപ്പെടുത്തി സമഗ്രമായിത്താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

* "വാകാളരാജീവകേശവിഷ്ണുഭജനം -

ശ്രീമദ്ഭഗവദ്ഭജനം"

ജിരൂർഭിന്ദാസ് പ്രഭാകരൻ കോളം.

വിഷ്ണുഭക്താർത്ഥപാദ പാദാർത്ഥഭക്ത ഭക്തോത്സവം. 1

സ്തവ മാനസ മെരുകൾ	
മകടം മണിമണ്ഡിതം	
കേശാഞ്ജി സജ്ജാമരദോദ-	
നീലകണ്ഠിതകോമളാൻ.	൧
കവിക്കായധവന്ത്യാശ്വേദം	
കടിലാമുകസഞ്ചയം	
ലലാടം പതജാക്ഷസ്ത്ര	
പഞ്ചമീചന്ദ്രസന്നിഭം.	൨
കന്യമായുധകോദണ്ഡ-	
മണ്ഡപാഭേ ഭൂവേഗ വിഭവോ	
നളിനാനന്ദമുനീഭേ	
നന്യനേ നരകദിഷ്ട.	൩
ശ്യാസാഃ മാഭ്യുദ്യമീദ്യം	
സങ്കല്പേ സ്മരനാനിഭക	
കരപാശൈ മകരാകാര	
കണ്ഡലദ്വതിമണ്ഡിതത.	൪
അശ്വീനാശ്വപീഡാപ-	
മധരം വിദ്യമുപ്രഭം	
താരമാതാതിവിശദാൻ	
ഭഗനാൻ ഭാനവദിഷ്ട.	൫
ജ്വലീവരണിഭാഭസ്യ	
സ്തവ മന്ദസ്തിതം ഹരേഃ	
വൈകുണ്ഠസ്ത്ര സഭാ കണ്ഠം	
സ്തവ കൌസ്തുഭഭൂമിതം.	൬
തുഗാതതതരംഗാഭര	
മുജ്ജത സ്തവ വിഭ്രാഷിതത	
സ്തവ വക്ഷസ്ഥലം വിജ്ഞാത	
ഹാരശ്ശീവന്തശോഭിതം.	൭

* കരകടിലാമുക = കേശാഞ്ജി. മകടം = പ്രകൃതവർണ്ണനരൂപമോ, മാദാരികോദം അഗ്നിപ്രകൃതവർണ്ണമോവെല്ലാത്തവെല്ലാത്തതുകാര്യം കവിജ്ഞാത സാരസമാർത്ഥം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

¶ കണ്ഠം = ആനാസാദികം; ഹൃദയം, അഭയം എന്നു ധാതുവർണ്ണം.

മലയാളം വാർത്താനന്ദസ്ത്രം രോമരാജിവിരാജിതം ദാദാദാദനീയമുദരം ഭൂമിതാപാദനം സ്തരം.	൮
ഭൂവനാധിപതേജേതാ സ്തര നാഭിസമോത്തമം ജംബനം ജഗദീശസ്ത്രം സദാശാസ്ത്രം മുദാ സ്തരം.	൯
സന്ധ്യരേകപിശച്ഛായ- മഞ്ജരം സ്തര ശാർദ്ദൂളിണഃ സ്തരദൂതനാരാധനീബിന്ധാം കാഞ്ചിം വിദ്യുൽപ്രഭാം വിഭോ.	൧൦
സ്തര നാരായണസ്യാത്ര കരീന്ദ്രകരസന്നിക്തം ജാനനീ വിശദേ വൃത്തേ മുപ്പണോദരസന്നിദേ	൧൧
ഇന്ദ്രനീലമഹാദണ്ഡ- ദ്വന്തീ ജംഭവ മധുചിക്ഷഃ കൃഷ്ണാപരാംഗതചിദ്രേ പ്രപദേ സംസ്തര പ്രഭോ.	൧൨
നഖാൻ നന്ദമരബ്രാഹ- കിരീടമണിരഞ്ജിതാൻ ചക്രായുധസ്ത്ര ചരണൗ വിക്രാന്തഭവനരൂപൈര.	൧൩
ക്ഷീരാഗ്നീവേ ചേനശരമം സ്തര പീതാംബരം ദന്തിം ഭോഗീന്ദ്രഭോഗശയനേ ശയനം പുഷ്പോത്തമം.	൧൪
മേഖാരൂപാബ്ജകലിത- ചക്രമണ്ഡലവിപകുജം അഭരൂപനഖര- വിഭാജിതജഗന്ത്രയം.	൧൫

പ്രപഞ്ചനിവിരോധം-

വിപുലജ്ഞാപിതം മഹാപരം

മയ്യുഗമുസമാശം-

ജ്ഞാപിതം മഹാപരം

൧൩

ജ്ഞാപിതം മഹാപരം-

മഹാപരം മഹാപരം

മഹാപരം മഹാപരം-

മഹാപരം മഹാപരം

൧൪

ജ്ഞാപിതം മഹാപരം-

മഹാപരം മഹാപരം

മഹാപരം മഹാപരം-

മഹാപരം മഹാപരം

൧൫

കർമ്മദൃശ്യം മഹാപരം-

കർമ്മദൃശ്യം മഹാപരം

ചതുരാനന്തം മഹാപരം-

ചതുരാനന്തം മഹാപരം

൧൬

മഹാപരം മഹാപരം-

മഹാപരം മഹാപരം

കർമ്മദൃശ്യം മഹാപരം-

കർമ്മദൃശ്യം മഹാപരം

൧൭

വിമലായതമോദ്യം-

വിമലായതമോദ്യം

പ്രതിബിംബിതമോദ്യം-

പ്രതിബിംബിതമോദ്യം

൧൮

സാന്ദ്രസിന്ധുസന്ധി-

സാന്ദ്രസിന്ധുസന്ധി

കർമ്മദൃശ്യം മഹാപരം-

കർമ്മദൃശ്യം മഹാപരം

൧൯

ജ്ഞാപിതം മഹാപരം-

ജ്ഞാപിതം മഹാപരം

കർമ്മദൃശ്യം മഹാപരം-

കർമ്മദൃശ്യം മഹാപരം

൨൦

<p> നിലസ്തനസമോദാര- മുഴുവേണത്തനാസിക് മിഹിരോദയസംഹൃദ്യ- സരസീരുഹമോചനം. </p>	<p>൨. ൪</p>
<p> പവനാനോളിതാംഭോധി- ലഹമീരുചിരളവം കുടിയാളകസഞ്ചരണ നിതിലാതൃതരോധിഷം. </p>	<p>൨. ൫</p>
<p> സുരസത്തമവിക്ഷിപ്ത- വരപുഷ്പശിരോത്തമം മഹാമണിഗണാക്ഷീണ്ണ്- മാടകോരുചിരീതിനം. </p>	<p>൨. ൮</p>
<p> കനകാംഗമകേയുര- കടകാംഗുലിഭൂഷണൈ കിരീടഹാരൈഗ്രവേയ- കാഞ്ചീന്ദ്രപരകണ്ഡവൈ. </p>	<p>൨. ൯</p>
<p> ശ്രീവത്സോദരബന്ധാശ്വൈ- രഖയാശൈരലംകൃതം തമാലനീലവപുഷം വിഭോലവനമാലിനം. </p>	<p>൨. ൧൦</p>
<p> മുണാളവലയസ്തിഭവ- ബ്രഹ്മസുരോപശോഭിതം സിന്തോർപ്പചണ്ഡപ്രയോ വിശാജിതമുഖാംബുജം. </p>	<p>൨. ൧൧</p>
<p> അസിതാളകകേശാവൃതം സിന്തത്തനഖപ്രഭം ജപാത്തണാധരാപാശ- പാണിപാശതലാനപിതം. </p>	<p>൩. ൧</p>
<p> തുംഗമുൽഫം നിതനാഭിം സമജഃപാശാനാനപിതം വൃശ്ചാരസ്തം ഹൃദയത്തും വലിതൃതയശോഭിതം. </p>	<p>൩. ൨</p>

ഘസകണ്ഠം ദീപ്തമാഹുഃ വൃത്താന്തനഖരാംഗുലിം ‡ അപ്സസ്തിതം വിശാലാക്ഷം രോമരാജിവിരാജിതം.	൩. ൨.
ഘനഗംഭീരനിനദ- മുദിനാമരബാഹിണം സ്മരദംഭോജകരയാ രമയാ സമുദീക്ഷിതം.	൩. ൩.
കുളമാഗ്രവസന്താഹുഃ ലതയാ ധരയാ ത്വരിതം ഉജ്ജ്വലഭാഗശയിനം * വിഹംഗശിപവന്ദിതം.	൩. ൪.
ജലജാരിഗഭാശാർദ്ദഗാ- ദ്വായാലധൗ വിരാജിതം മന്യശ്ചാമുദാഭിഭിഃ സ്വപാശൈഃ ർശഭിഃ സമുപാസിതം.	൩. ൫.
ഗിരീശശ്ശാഭിഭിശ്ചൈവ സനാതൈശ്ചരഭിജ്ഞിതം ഉപനന്ദസനന്ദാങ്കുരഃ പാഷ്ടകദളൈഃസവിതം.	൩. ൬.
വീണാം വാദയമാനേ ത്വ നാഭരേഖാപാംഗഭയിനം ആഹ്ലാദധനം പ്രഹ്ലാദം സ്തിതഖന്ദികയാ സ്വയാ.	൩. ൭.
നിശ്ശന്തേ യഃ സ മാനസായ† സ്തരേഭേവം ജനാർദ്ദനം	

‡ 'വൃത്താന്തം ചക്രാംഗുലിം' (പാദാന്തം).

* സപ്തശീരത്തിൽ ശയിക്കുന്നവരെന്നും, സപ്തശീരം പാശമുള്ള ശയം (പാണി)യൊടു കൂടിയവരെന്നും രണ്ടുവീടുകളിൽ അർത്ഥം പറയാം. 'പഞ്ചരംബം ശയം പാണിഃ' (അർത്ഥം) ശയിക്കുന്നവരെന്നുള്ള അർത്ഥത്തിൽ 'ശായി' എന്നാണ് സാധാരണ പ്രയോഗമെങ്കിലും 'ശയോരംബം' എന്ന വിശേഷവിധിയെക്കൊണ്ടു 'ശായം ശയീ' എന്നു ഉദാഹര്യ 'ഉജ്ജ്വലഭാഗശയി' എന്നും വരാം. 'ഉജ്ജ്വലഭാഗശയനം' (പാദാന്തം).

† 'സമുദയായ' (പാദാന്തം).

ഇമാമിഖ്വതിനാൽ പ്രാപ്ത

സോറന്തെ പ്രജതി മാധവം.

൩൮

രാം നദോ നാരായണായ.

മോതികൊണ്ടാർദ്ദ്രായ ആശാന്റെ ഏകാന്തിയിൽനിന്നു പ
റപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ മധുരമനോഹരങ്ങളായ സ്തോത്രങ്ങൾ ഭക്തന്മാർക്ക്
മോതോറാറാർദ്ദ്രപുളകങ്ങളേയും, നാസ്തികന്മാർക്കു നിത്യോപയോഗ
ഗണനാൽ ആസ്തികൃത്വലഭിയേയും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കാൻ സാധ്യം
ങ്ങളാണ്.

ആശാന്റെ ജോതിസ്തോത്രങ്ങളുള്ള നൈപണ്യം ലോകോ
പകാരപ്രദമാക്കിത്തീർന്ന കാർത്തികൻ ആശാൻ യന്ത്രികാതിര
ന്നില്ല. ആദ്യമുള്ള അന്ധിനാർ മുതലായ ഭിക്ഷകളിലിന്നും 'കുറഞ്ഞ
വിത്തുകാം' വിതക്കുന്നത് ആശാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള മുഹൂർത്തം
അനുസരിച്ചാകുന്നു.

ശനിവാസം വിശേഷിച്ചും

ഭാസ്കരേ മുഹൂർന്നി സംസ്ഥിതേ

കുറഞ്ഞിട്ടുള്ള വിത്തെല്ലാം

വിതച്ചാനതിശോഭനം"

ആശാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഈ മുഹൂർത്തം ബാഹ്യസ്തോത്രമനുസരി
ച്ചെഴുതിട്ടുള്ള 'വിശേഷമുഹൂർത്തങ്ങളിൽ' ഉൾപ്പെട്ടതാണെന്നാ
ണ് കിരേദതി. എന്നാൽ ആശാന്റെ 'വിശേഷമുഹൂർത്തങ്ങൾ'
അടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥം ഇതുവരെ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടില്ല. ഈ മുഹൂർത്തമനു
സരിച്ചു വിതയ്ക്കുന്നവർക്കു വിശേഷഫലസിദ്ധിയുള്ളതായിട്ടുതന്നെ
അവർ ഇന്നും വിശ്വസിച്ചു പോരുന്നുണ്ട്.

പൂജത്തിക്കൊടുക്കു വലിയകാള വെള്ളമുള്ള തോട്ട മാടുന്ന
സമയം—അതായതു കാള വെള്ളത്തിന്റെ മീതെ ആകാശത്തിൽ
സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്വപ്നസമയം—ഒരു വരികളെക്കുറിച്ചു കഴിച്ച്
ട്ടാൽ അതു മുളച്ചു പ്ലാവായി കായുണ്ടാകുമ്പോൾ ചവണി വളരെ
കുറഞ്ഞും വളരെ നീളമുള്ള ചുളകളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞുമുള്ള ചക്ക
കളുണ്ടാകുമെന്ന് ആശാൻ പറഞ്ഞതിനെ ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാ
യ്ക്കയാൽ ആശാൻതന്നെ ഈ സംഗതിയെ അനുഭവപ്പെട്ടതി
ക്കൊടുത്തതായി ഒരു കിരേദതിയുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ഒരു ജ്യോതി
ഷ വിശ്വാസമുള്ളതായി അറിവില്ല. ഇല്ലെന്നു തീരുമാനിച്ചുപറ

வாழ் வையவாழ்த்தி. நமஸ்கரிக்கிறேன். உங்கள் மூலக்கோடுகளைப் பற்றித் தகவல் கேட்க விரும்புகிறேன்.

ആശാനെ ബാധിച്ചിരുന്ന മറ്റൊരു രോഗം വയറിൽ
 വേദനയായിരുന്നു. അവിനെ ശമിപ്പിച്ചു പുകാരം കേട്ടുകൊള്ളു
 മന്ത്രതയായിരിക്കണം. മുക്കിന്റെ ഉള്ളിലുള്ള നടുവിലെപ്പാലം
 തുളച്ച് ഒരു ചെറിയ സ്വർണ്ണച്ചുണ്ടെ കോത്തിട്ടിരുന്നുവോലും. വ
 യറിൽ വേദനയുണ്ടാകുന്ന സമയം ആ ചുണ്ടെ പതുക്കെപ്പിടി
 ച്ചൊന്നു വലിച്ചാൽ ഉടനെ നിശ്ചേഷതം. ഈ ചികിത്സാശാസ്ത്രം
 കൈവ്യശാസ്ത്രം അനുവദിച്ചതായോ അനുശാസിച്ചതായോ എങ്കൽ
 കണ്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ

പ്രൊഫ. എ. ജി. ജോർജ്ജ്

എന്നും, കർമ്മലയ്ക്കിൽ

“മണിബന്ധുവായു (പ്രതിഭാ
ദർശൻ) രചാപരിശോധന”

എന്നും ശാസ്ത്രത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അനുഭവസാധാരണമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും, ശ്ലീപദരോഗശമനത്തിന് ചികിത്സയിലെ ഒരു പ്രത്യേക ഞരമ്പിന്റേയും സമീപിയുടേയും അഭ്യൂഹിതമായ ചർമ്മ രോഗത്തിട്ടിരിക്കുന്നതും ശരീരപ്രദമായ കണ്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും, വൃദ്ധിക്കു മേക്കാനുള്ളതെന്നതും ഫലസാധിയായ ഉണ്ടാക്കുന്നതാകകൊണ്ടും, ആശാന്റെ പ്രയോഗത്തിന്റെ ഔഷ്വരണ നിരസിക്കുന്നതിന് സാധിക്കുന്നതല്ല, ശാസ്ത്രമേഖലയുടെയും കണ്ടിതായിട്ടും ആരും പ്രവർത്തിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ടും അറിവില്ല. മൂക്കിന്റെ ചരം തുടച്ചു പിളർക്കുന്നതിന്റെ രോഗവും വൈദ്യശാസ്ത്രാധിഷ്ഠിതമായിരിക്കാം. അതു പണ്ഡിതന്മാരുടെ പരമ്പരകൾക്കുവേണ്ടി വിചിന്തയായിത്തീർക്കട്ടെ.

ആറന്മുള മംഗലപ്പിള്ളി ഇല്ലത്തും അയൽപ്രദേശങ്ങളിലും വസുരീതിനംനിമിത്തം അനവധി ജനങ്ങളും മരിച്ചപ്പോൾ, ഇല്ലത്ത് ഇൻഡോൽ വസുരീതിനം ബാധിക്കുന്നതല്ലെന്നും ഏതെങ്കിലും ഇല്ലം പൊളിച്ചു ദേഹിനാമുതർച്ചിക്കുന്നതു പ്രത്യേകരീതിയിൽ കണക്കുണ്ടാക്കി പണി കഴിയില്ല. അതിന്റെ ശേഷം ആ ഇല്ലത്തുള്ള വക്ക് ഇതുവരെ ഒരു ആററാണ്ടിലധികം കാലത്തോളം ഈ രോഗത്തിൽ നിന്നു യാതൊരു ബാധയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ആ ഇല്ലം ഇന്നും

മുണ്ടു്. അതിൽ ഒരു വിശേഷം കാണാനുള്ളതു കട്ടിളക്കുന്നതെ കട്ടിളയോ ജനാലോ ഒന്നായില്ലെന്നുള്ളതുതന്നെയാണു്. വേറെ വല്ല കറുപ്പുവുണ്ടോ എന്നറിഞ്ഞില്ല. ഈ ഗുഹാ പണിചെയ്തിട്ടു കെട്ടിത്തൂങ്ങിയിരുന്നതു കൊച്ചുതൂങ്ങുന്നതാകയാൽ ശിഷ്യനാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളുടെ രഹസ്യം ശാസ്ത്രദൃഷ്ടിയാ ആരാഞ്ഞറിയുന്നതിന്നു പണിയിലൊക്കത്തു സാധാരണമായിരിക്കുകയുള്ളന്നു.

ആശാനെ അന്ത്യകാലത്തു ബാധിച്ച അതിസാരമാണു് കരണമേതുകമായിത്തീന്നതു്.

അതിസാരത്തെ മരണം

പരാറിനാലേപി ദുർല്ലഭം"

എന്ന തത്വത്തിന്റെ രഹസ്യവും കാരണമായ ആശാന്റെ നീന്താനുതന്നെ വൃക്കരീകരിച്ചു. സ്വർഷ്വരശിഷ്യന്മാരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ചട്ടിഞ്ഞാട്ടു തിരിഞ്ഞിരുന്നു ചാലാൻ ശരീരയെ ഗ്യാനിച്ചു കൊണ്ടു് "സുരമാനസ" എന്ന പീഠനം ചൊല്ലിത്തൂങ്ങിത്താഴാൻ ആശാനെ സ്വർഷ്വരൻ അങ്ങി താഴെ കിടത്തി. ഭീഷ്മരെപ്പോലെ നൈഷ്ഠികശ്വരചാർദ്ദവും, ഗംഭീരശയനവും, ശാസ്ത്രജ്ഞനും, തന്മനിയും, കൈതമാലിഞ്ഞ ആശാൻ ഭീഷ്മരെപ്പോലെ തന്നെ ഭഗവദ്ഗുഹയോ കക്കിയോടു കൂടി ഗ്യാനിച്ചുകൊണ്ടു പരമപദത്തെ പ്രാപിച്ചു.

ഇനി ഭാഷാജാതകപലതിയിൽ പ്രവേശിക്കാം. അതിൽ ഖനം സ്ഥൂലമായും സൂക്ഷ്മമായും വരുന്നവരൻ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ സ്ഥൂലമാർഗ്ഗത്തിന്റെ വൈകല്യവും, സൂക്ഷ്മമാർഗ്ഗത്തിന്റെ വൈശിഷ്ട്യവും വ്യക്തമാക്കിട്ടുണ്ടു്.

ജാതകപലതിയിൽ പരമ്പരയായ ദുരയനചാലനം ഭാഷാജാതകപലതിയിൽ സൂക്ഷ്മമായി വരുന്നവരൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ജ്യോത്സ്യന്മാർക്കു വളരെ ഉപപാദപ്രദമായിത്തീരുന്നതാണു്. സ്ഥൂലമായും സൂക്ഷ്മമായുമുള്ള ഭാവാന്വയനം, ഗുഹാഭാവന്വയനം, ദൃഷ്ടാന്വയനം, വിശേഷദൃഷ്ടാന്വയനം മുതലായവയെല്ലാം സംശയമുണ്ടാകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം സ്പഷ്ടമായും, സുഖ്യവായും ഭാഷാജാതകപലതിയിൽ ആശാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. സപ്തവർഗ്ഗങ്ങളിലും പെട്ടു് കക്ഷത്രാധിപന്മാരും മതലയവയെല്ലാം ഗുഹാഭാവരോപണം

കൂടാതെ തന്നെ ഭാഷാജാതകാലത്തിൽ ഇരുകോട്ടകൂടി വായിക്കുന്നവർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

എന്നാൽ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ബന്ധശബ്ദസമീപം എഴുപ്പത്തിലുണ്ടാകാൻ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ശ്ലോകങ്ങളിൽ,

“തൃസംഖ്യാ ബന്ധചിഹ്നം സ്വാത്

സംഖ്യാസംഖ്യാക്ഷരം സമേ

പഞ്ചസംഖ്യാക്ഷരം ശതത്രയം

സ്വസ്ഥമാനേ ശുഭ്രവസ്ത്രതം.”

എന്നു പറഞ്ഞപ്രകാരം ബന്ധതാലികളെക്കുറിക്കുന്ന സംഖ്യകളെല്ലാം കേവലം കല്പിതമാകുമായിത്തീർന്നതെന്നുള്ളതു പറയാതിരിപ്പാൻ നിഷ്ഠാപമില്ലാത്തതാണ്.

വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിന്റെ മുഹൂർത്തങ്ങൾക്കിടയിലെ ‘ജ്യോതിഷ പഞ്ചംഗം’ എന്നപേരത്തെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നതാണ് ഭാഷാജാതകപദ്ധതിയിൽ ശുഭ്രന്റെ മുഖത്രികോണം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവു സാരാവലിമുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ധാരാളം പരിചയിച്ചിട്ടുണ്ടായതന്നു എന്നതിന്നു പ്രകൃത ഗ്രന്ഥത്തെക്കൊണ്ടും വായിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സാരാവലിയിലെ പാദം ആശാന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിച്ചിരുന്നിരിക്കാമെന്നു തന്നെ ഉറപ്പാക്കുന്നു.

കേരളപാദം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന്നു പാദശേഖരങ്ങളിലുള്ള പശ്ചാദം പോലത്തെ വരുന്നതുകൊണ്ടും, ആശാന്റെ മുഖത്രികോണം പക്ഷാസ്ഥമായിപ്പറയാത്തതുകൊണ്ടും, ‘ജ്യോതിഷ പഞ്ചംഗം’ എന്നപേരും സാമ്പ്രതികമായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു എന്നും, സാരാവലി അതിനോടുകൂടി യോജിച്ചിരുന്നു എന്നും, അഥവാ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നാൽ ആ പാദത്തെ അന്നു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു എന്നും അനുമാനിക്കുന്നതിൽ യുക്തിഭംഗമുണ്ടാകുന്നതല്ല. എങ്ങനെ ഇങ്ങനെയൊക്കെ കേരളപാദത്തിനോടു പാദത്തെ സ്വീകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നു നമുക്കു ശോഭനമായിട്ടുള്ളത്.

രാജകേതുക്കളുടെ മുഖത്രികോണം, ഉച്ചം മുതലായവയെക്കുറിച്ച് വരാഹമിഹിരപാർശ്വർ യാതൊന്നും പറയാതെ മെന്തെന്നു ചിന്തിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സർവ്വസമ്മതമായ ഒരു അഭിപ്രായത്തെ ഈ വിഷയത്തിൽ, ശുഭ്രന്റെ മുഖത്രികോണവശ്യതയെക്കൊണ്ടു പോലെ, സാധിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിക്കാണുന്നു. അതിനാൽ കേരളീയാഭിപ്രായം തന്നെ ശരിയെന്നു,

ആയുർവ്വഗണിതത്തിലാണ് ഭാഷാഭാതകപദ്ധതിയുടെ വൈശിഷ്ട്യം വ്യക്തമാക്കിക്കാണുന്നത്. ഏല്പാസംപ്രദയങ്ങളെയും അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളോടുകൂടി പ്രദർശിപ്പിച്ച സ്വഭാവം പരമേശ്വരസ്വരൂപനായ യുക്തിമോടു കൂടി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ ജ്യോതിഷസംപ്രദായമാകുന്ന വൈഷ്ണവങ്ങളെ, മഹാശാക്തസ്മൃതികൾക്കു ഗുരവർത്തികളാകണമെന്നു നിരൂപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് ആശാൻ ഉപദേശസിലായ പദസംപർക്കമുണ്ടാകുന്നതുകൂടി അറിയാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. കേരളീയരുടെ ജ്യോതിഷസംപ്രദായത്തിന്റെ മഹാമന്ത്രം നന്നായവമായ മഹാശാക്തസ്മൃതികളുടെ വൈഷ്ണവമാധ്യമമായ ഏകീകരണത്തിലാകുന്നു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. അതു സിദ്ധിക്കുന്നതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം ഗുരുശ്രദ്ധയുടേതെന്നു. ആ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ശിഷ്യാനുഗ്രഹവല്ലോ ആശാൻ അഗതിയായി നിവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. ആയുർവ്വഗണനകൾക്കു കിട്ടുന്ന ഫലങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമാക്കിയെന്നതിന് ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളെ അത്യന്തം സൂക്ഷ്മമായിത്തന്നെ ഗുഹികളേണ്ടതാകുന്നു.

“ഗുഹ്യമേതേതി മഹാരായം.

മുള്ള പട്ടത്തിനർത്ഥം

സാരമായുണ്ടാകുന്നതെന്നു.

യതു മിച്ഛാമി പരഞ്ഞിടം

ബഹുസാമ്യം സത്യവാക്യം

മെന്നുള്ളതുപദേശമാം

സാമം ചൈവ പ്രകാരേണ

സത്യമായുള്ള വാക്യമാം”

ഏതു പരഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ തന്നെ പ്രഥമശ്രവണത്തിൽ തോന്നുന്ന അർത്ഥത്തേക്കാൾ അധികമായ അർത്ഥം ആശാൻ സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു ഇപ്രകാരമുള്ള പല പല തത്വങ്ങളെയും പ്രധമായി വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ്:—

“മുതലമേരം ചൊല്ലുന്നതു

ശബ്ദാണാമറിവാൻ ഹം

സാരം പരത്തിലാകൊല്ലാം

യെന്നു സജ്ജനസമ്മതം

അസൂയപരമപദം-
 ശിക്ഷിതം ഗ്രാമീണാണാം
 അല്ലെങ്കിലും മനോ-
 വാസികൾക്കറിയാനിമ
 പത്രത്തിലാക്കേണ്ടുന്നല്ലോ
 വരൂ വാസമൃദംഗനാ
 ആപ്തം വാസ്തവം
 ഗോപ്യമാ ചിത്രീകരണം
 തരംഗമുള്ളതുപോൽ സ്ഥിരം
 ജനമുണ്ടെന്നിരിക്കിലോ
 കാണിക്കാമെന്ന സിദ്ധാന്തം-
 മനോഹരം നന്നു മേരിക്കാം"

എന്നത് ആശാൻ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽക്കൊണ്ടു പറയാൻ സംഗതിയാക്കിയത്.

കേരളസംസ്ഥാനപ്രകാരമുള്ള ആയുർവ്വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നീതി മുദ്രവന്നു ഇത്രയും വ്യക്തമായി: നമ്മുടെ ഉന്നതഗ്രന്ഥം ഇതുവരെക്കണ്ടിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ആയുർവ്വേദം വേദം കൊണ്ടു സംസ്കൃതജ്ഞപരമായിട്ടു ഭാഷാനാമം മാത്രമെന്നു കരുതി അവഗണിക്കരുത്. കൃഷ്ണഗ്രന്ഥത്തിൽ സൂരികളായ പല തത്വങ്ങളും ഇതിൽ സൂക്ഷ്മമായി പ്രകാശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു തന്നെ ഏതും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രധാനമാണെന്നു.

ആയുർവ്വേദഗ്രന്ഥം പാലേ ഗമനമാണെന്നു ഭാഗം മൂന്നാൽ ജ്ഞാതൃത്തിരില്ല. ആ വിഷയത്തെ സൂക്ഷ്മമാക്കുവാൻ വേണ്ടിയെന്നു മുദ്രഗ്രന്ഥത്തെ വടക്കേരമ്പുറം എഴുതിയതാണെന്നത്. എന്നാൽ അതിൽ തത്വങ്ങളെ ശാസ്ത്രരീതി പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലാതെ ഉപദേശപരമായ മാർഗ്ഗങ്ങളെ ഊന്നുകാണിച്ചിട്ടില്ല. ആശാൻ ഉപദേശപരമങ്ങളായ മാർഗ്ഗങ്ങളെക്കൂടി ഗോപനം ചെയ്യാതെ ഇതിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ണുള്ളവർക്കുണ്ടാൽ മറ്റിയും സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ മാത്രം മതി.

വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു തിരുവികം എന്നതെന്നു പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അവരോടെ ബന്ധിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ് ഇതിൽനിന്നുതന്നെ ഗ്രാമീണവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കവിതാവാസന കാണിക്കുന്ന കാര്യം സുകാലങ്ങളിലും അതിശൃംഗീതിയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ആശാൻറെ ഈ ഗ്രന്ഥം വായനക്കാരുടെ മനസ്സിൽ ആകർഷണീകമായിട്ടു. അദ്ധ്യാപ്തി, അതിവ്യാപ്തി, അസംഭവം, സന്ദേശം മുതലായ ഭാഷകളെഴുതുന്നതിലൊക്കെ ഒരു ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥമെഴുതുന്നതു തന്നെ പ്രയാസം. അതു ഭാഷാധിഷ്ഠിതമായിട്ടുണ്ടാവുന്ന ഭാഷകളെല്ലാം പരിണേപനമേയുള്ളതില്ലല്ലോ. എന്നാൽ ആശാൻറെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആവക യാതൊരു ഭാഷാത്തിര്യക്കവും സ്വർഗ്ഗപോലുമില്ലെന്നുള്ളതു വായനക്കാർക്കുതന്നെ ബോദ്ധ്യം വരുന്നതാണ്.

“കോളാശം തൊള്ളായിരത്തൊഴുപത്തൊന്നാണ്ടിൽ

കോമളമായ മേന്മാസകലദാതീയതി”

യാണല്ലോ ആശാനു സ്ഥപിച്ചുണ്ടായത്. അങ്ങനെയ്ത പതിനഞ്ചു സംവത്സരംകൂടി ജീവിച്ചിരുന്നശായി വിവാദിക്കാം. ആശാൻറെകാലം ഏകദേശം ൯൨൦-നും ൯൯൦-നും ഇടക്കായിരിക്കണം. ആശാൻ ഏകദേശം ഏഴുപതുവയസ്സുവരെ ജീവിച്ചിരുന്നതായി കേൾവിയുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു മേൽപറഞ്ഞ സംവത്സരങ്ങളിൽ വച്ചിട്ടു വ്യക്താസം വരുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ആശാൻ “ഭാഷാശാതകപഥാതി” അൻപതാമത്തെ വയസ്സിൽ എഴുതിയെന്നുവിചാരിക്കുന്നതായാൽ തന്നെ ഇപ്പോൾ ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒരു ഞാറ്റിമുപ്പതു സംവത്സരത്തിലധികം പഴക്കമുണ്ട്.

മൃതാതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രവേശം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കേരളായരുടെ പ്രവേശത്തിന്മേക്കായി ഒരു പ്രവേശികകൂടി എഴുതിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അനേകഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിച്ചാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഫലം ഇതിൽനിന്ന് അനായാസേന സിദ്ധിക്കുമെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി വിഷയങ്ങളെ കഴയുന്നതും സ്പഷ്ടമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ പ്രയത്നം കേരളീയരെ മൃതാതിശ്ശാസ്ത്രവിഷയത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായിത്തീർത്തുണ്ടായിത്തന്നെ ധാരാളം ചാരിതാത്മ്യത്തിനാവകാശം സിദ്ധിക്കുന്നതാണ്.

ഇപ്പക്ഷി പാടിവടുകൾ, കൂർ, ബ്രഹ്മശ്രീ നാരായണൻ നാരായണൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട് അവർകളുടെ ഗ്രന്ഥപ്പുസ്തകത്തിൽനിന്നു കിട്ടിയതായ ഏതാനും കവിതകൾ ലോകത്തിൽ എഴുതിയിരുന്നെന്നും, വളരെക്കാലം മുൻപു തന്നെ സ്വന്തം ആവശ്യത്തിന്മേക്കായി പകർത്തിച്ചു വെച്ചിരുന്ന മറ്റൊന്നും ആണ് ഈ ഭാഷാശാതക

ജ്യോതിഷാസ്ത്രപ്രവേശിക.

മാന്താഡംസോമസ്വയംഭാസ്തവരാഹകേതു-
 മരക്കുടാസുതജ്ഞാപസ്തതിവരദിതായ
 മരദാകിനീസലിലശാഭിതദശരായ
 മംഗല്യദാനനിരതായ നമസ്തവായ.

ജ്യോതിഷശാസ്ത്രസമാഹാരം.

സപ്തവിംശതിഭം ചക്ര-
 മിശ്യാന്തരശതാംഗ്രിഹം
 നവാംഗ്രിഹാശിഹം പ്രത്യുഷ്
 മുഖം ചാതിലേ സദാ.

തലയഃ ശനിഹസ്താദ-
 സുസ്തശ്ചക്രശ്ചയേനവാ
 ഭൂതിശ്ചാകാശമദ്യസമം
 നിരാലംബം ഭൂമനി തേ.

നക്ഷത്രങ്ങൾ.

ആകാശത്തിൽ മിന്നിമിന്നിപ്രകാശിക്കുന്ന നക്ഷത്രസമൂഹങ്ങളിൽ ഇരുപത്തേഴെണ്ണം മാത്രമേ ജ്യോതിഷശാസ്ത്രത്തിൽ കണക്കാക്കിയിട്ടുള്ളൂ. അവയുടെ പേരുവിവരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

൧. അശ്വതി.	൧൦. മകര.	൧൯. മുലം.
൨. ഭരണി.	൧൧. പുരം.	൨൦. പുരാടം.
൩. കാരത്തിക.	൧൨. ഉത്രം.	൨൧. ഉത്രാടം.
൪. രോഹിണി.	൧൩. അത്തം.	൨൨. തിരുവാണാ.
൫. മകയരം.	൧൪. ചിത്തിര.	൨൩. അവിട്ടം.
൬. തിരുവാതര.	൧൫. ചോതി.	൨൪. ചന്ദ്രം.
൭. പുണർതം.	൧൬. വിശാഖം.	൨൫. പൂജാസ്തതി.
൮. പൂരം.	൧൭. അനിഴം.	൨൬. ഉതുട്ടാതി.
൯. ആയില്യം.	൧൮. തൃക്കേട്ട.	൨൭. വേതി.

ഗ്രാമങ്ങൾ.

നക്ഷത്രങ്ങളുടെ താഴെയായി (൧) ശനി. (൨) വ്യാഴം. (൩) ചൊവ്വ. (൪) സൂര്യൻ. (൫) ബുധൻ. (൬) വെൺ. (൭) ചന്ദ്രൻ. എന്നീ സപ്തഗ്രഹങ്ങളും ഭൂമിയും ആകാശത്തിൽ നിരവധിമാർ (ആകാശഗോളംകൊണ്ടുമാത്രം) സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ചന്ദ്രൻ ഭൂമിയേയും, ശനി, വ്യാഴം, ചൊവ്വ, ബുധൻ, വെൺ എന്നിവയും ഭൂമിയും സൂര്യനേയും സദാ ചുറ്റിക്കിടക്കുന്നു.

രാശികൾ.

ഒരു സമുച്ചയത്തെ പന്ത്രണ്ടു തൂക്കുഭാഗമായി വിഭജിച്ചാൽ ഓരോ വിഭാഗത്തിനും രാശിയെന്നു പേര്. അവയുടെ ചോദ്യം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

൧. മേടം.	൫. മിഥുനം.	൯. യനു.
൨. ഇടവം.	൬. കന്നി.	൧൦. മകരം.
൩. മിഥുനം.	൭. തുലാം.	൧൧. കുംഭം.
൪. കർക്കടകം.	൮. വൃശ്ചികം.	൧൨. മീനം.

“അഭാഖ്യമാലും ച വദന്തി മേഘം
രാശിർവൃഷോ ശോ വൃഷഭാഭിധാനഃ
വീണാ യമാഖ്യം മിഥുനം റ്റയശം
സ്വാൽ കർക്കടകം കർക്കടകം ച കർക്കി.

സിംഹം ച കന്യാം ച നിജാഭിധാനൈഃ
പ്രാഹുസ്തലാം തൈലിവാണിഷപഭാഖ്യാം
കീടാഭിസംജ്ഞാതഥ വൃശ്ചികസ്വ
ധനുർധനുർവേ ധനുർവേ,

മൃഗം ച നക്ഷത്രം മകരോ മൃഗാസ്ത്വം
ചേര കുംഭമീനൗ നിജനാമവാഖ്യൗ.
പശ്ചാത്തന്നാമാനി വദന്തി ചൈവശം
കഥ്യന്തേ ഏതേ പ്രഥമാഭിശരണൈഃ”

ഇവ മേഘാഭിപന്ത്രണ്ടു രാശികളുടേയും പേരുകൾ.

സമവൃത്തവിഭാഗം.

ഒരു സമവൃത്തത്തിനു നമ്പര ഭാഗകൾ രീതിയിലുള്ള ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഒരു രാശിക്കു നമ്പര രീതിയിലുള്ളതെന്നു സിദ്ധിച്ചു. ഒരു ഭാഗ(രീതിയിലുള്ള) നമ്പര ആയി ഭാഗിച്ചാൽ ഓരോന്നും ഇവിടെയുണ്ടാകുന്നു. ഇവിടെ നമ്പര ആയി ഭാഗിച്ചാൽ ഓരോന്നും വിവിധവികല്പയായിത്തീരുന്നു. അപ്പോൾ

- നമ്പര വിവിധ (വികല്പ) = ൧ ഇവി (കല്പ).
- നമ്പര ഇവി (കല്പ) = ൧ ഭാഗ (രീതിയിലുള്ള).
- നമ്പര ഭാഗ (രീതിയിലുള്ള) = ൧ രാശി.
- ൧൨ രാശി = ൧ അരിയകൂട്ടം (ഭാഗം).

എന്നുള്ള നിയമം സിദ്ധിച്ചു.

നക്ഷത്രപാദം.

ഒരു നക്ഷത്രത്തിനു നാലു പാദങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ട് ൨൭ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു കൂടി ൨൭ x ൪ = ൧൦൮ നക്ഷത്രപാദങ്ങൾ ന്യായസിയുമാകുന്നു. ഇരുപത്തേഴു നക്ഷത്രങ്ങളും രാശിചക്രത്തിൽ സ്ഥിരമായി നിർണ്ണയിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നതുകൊണ്ട് രാശിചക്രം ഇവയാൽ പൂർണ്ണമാകുന്നു. പത്തുണ്ടുരാശികൾ അടങ്ങിയ രാശിചക്രത്തിൽ ൨൭ നക്ഷത്രങ്ങൾ ക്രമത്താലെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു രാശിക്കു ൨൭, ൧൨=൨൪ (രണ്ടു കാൽ) നക്ഷത്രം വീതം ശേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

“മേഘാശ്വിപ്പുഥമാ നവർക്കചരണാഃ” എന്ന പ്രകാരം അശ്വതി മുതലായ നക്ഷത്രങ്ങൾ മേടം മുതലായ രാശികളിൽ ശരിയായി നിർണ്ണയിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നക്ഷത്രങ്ങളെ ക്രമത്താലെ വിഭജിച്ച് ഓരോ രാശിയിലുൾപ്പെട്ട നക്ഷത്രങ്ങളുടെ വിവരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

- ൧. അശ്വതിയും ഭരണിയും കാർത്തികക്കാരും മേടഹുനം
- ൨. കാർത്തികക്കാരും മോഹിനിയും മകയിരത്തമയും ഇടവം
- ൩. മകയിരത്തമയും തിരുവാതിരയും പുണർനത്തിൽ
- [മുക്കുളം മിഥുനം]
- ൪. പുണർനത്തിൽ കാവും പൂയവും ആയില്യവും കർക്കടകം
- ൫. മകവും പൂരവും ഉത്രത്തിൽകാരും മിഥുനം

സി. ഉത്രത്തിൽ മുക്കാലും അഞ്ഞൂറും ചിത്തിര അമ്പലം കുന്നി
[ശ്രീമദ്]

൭. ചിത്തിര അമ്പലം ചോത്തിയും വിശാഖത്തിൽ
[മുക്കാലം തുലാ]

൮. വിശാഖത്തിൽ ചാലും അന്നിപ്പുറം തൃക്കേട്ടയും വൃശ്ചികം]

൯. മൂലവും പൂരാടവും ഉത്രാടത്തിൽ കാലും ഡൻ]

൧൦. ഉത്രാടത്തിൽ മുക്കാലും തിരുവോണവും അവിട്ടക്കരയും
[മകര]

൧൧. അവിട്ടക്കരയും ചന്ദ്രനും പുത്തൂർപ്പാതി മുക്കാലും കുമാരി]

൧൨. പുത്തൂർപ്പാതിക്കും ഉത്രാടിനും രേവതിയും മീന]

ഇതിൽ നിന്നു രണ്ടുകൊണ്ട് നക്ഷത്രങ്ങളെക്കൂട്ടി ഒൻപതു
പാദങ്ങളുണ്ടെന്നു കിട്ടിയല്ലോ.

ഗ്രഹങ്ങൾ.

ആദിത്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ചൊവ്വ, ബുധൻ, വ്യാധ, ശുക്രൻ,
ശനി എന്നിവ ഏഴു ഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു.

“പ്രകാശകൾ ചൊഴു പ്രഥമൗ ഗ്രഹാണാം”

എന്നു പറഞ്ഞ പ്രകാരം ആദിത്യചന്ദ്രന്മാർ പ്രകാശഗ്രഹങ്ങളാ
കുന്നു. ശേഷമുള്ള ചൊവ്വ, ബുധൻ, വ്യാധ, ശുക്രൻ, ശനി എ
ന്നിവ അഞ്ചു രാശിഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. “താരാഗ്രഹാഃ പഞ്ച” എ
ന്നു പ്രമാണം.

ചൊഴുകേതുക്കൾ വാസ്തവത്തിൽ ഗ്രഹങ്ങളല്ലെങ്കിലും “ചൊഴു
താരാഗ്രഹാഃ” എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രകാരം അവയെ താരാ
ഗ്രഹങ്ങളായി പരിഗണിച്ചു വരുന്നു.

ഗ്രഹപ്പകർച്ചകൾ.

പഞ്ചാംശത്തിൽ ഗ്രഹപ്പകർച്ചകൾ പരമിതത്തിലും ദൂരി
യും പ്രത്യേകം ഗണിച്ചു ചേർത്തിട്ടുള്ളതല്ലാത്തതും കണ്ടിരിക്കാം.
എന്നാൽ ആ കൂട്ടത്തിൽ ആദിത്യന്റെയും ചന്ദ്രന്റെയും പകർച്ച
കൾ ചേർത്തുകാണുന്നില്ലല്ലോ. അതെന്തുകൊണ്ടാണു്? ആദി
ത്യൻ ഓരോ രാശിയിലും നില്ക്കുമ്പോൾ കേരളസംപ്രദായപ്രകാരം
ആ മാസത്തിന്റെ ചേർ ആ രാശിയുടെ പേരുകൊണ്ടു തന്നെ
സ്തവഹരിച്ചുവരുന്നു. മേടമാസത്തിൽ ആദിത്യന്റെ സ്ഥിതി
മേടത്തിലും ഡിംബരം കഴിഞ്ഞാൽ ഇടവത്തിലും ആകുന്നു. അതു

[illegible]

നക്ഷത്രസർപ്പി.

പഞ്ചാംഗത്തിൽ ആഭിഷേകം ചെയ്ത് മുതലായ ഗ്രാമങ്ങളിൽ നക്ഷത്രസ്ഥിതി പരിശോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ചന്ദ്രന്റെ നക്ഷത്രസ്ഥിതി കാണുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ചന്ദ്രന്റെ സ്ഥിതിയെ നിശ്ചയിക്കുന്നതിനായുള്ള അളവുകൾ അറിയാതെത്തന്നെ അതതുദിവസം ഉദിക്കുന്ന നക്ഷത്രത്തിന്റെ ചന്ദ്രസ്ഥിതി നിജതയോട് പൊരുത്തപ്പെടാൻ അനേകർ ചന്ദ്ര

സ്ഥിതി എടുപ്പത്തിൽ അറവായ് സാധിക്കുന്നതാണല്ലോ. എങ്കിലും എന്നാൽ അണിനക്ഷത്രത്തിൽ ജനിച്ച ഒരുവന്റെ ചന്ദ്രസ്ഥിതി, അശ്വതിയും അണിയും കാത്തിരിക്കാലും മേടശുഭായ തുകൊണ്ടു, മേടത്തിൽ തന്നെ എന്തെങ്കിലും വിശ്വസിക്കണം. ഉത്രാടത്തിൽ ജനിച്ച ഒരുവന്റെ ചന്ദ്രസ്ഥിതിയും അപ്രകാരമാണെന്നു നീർച്ചയാക്കണം. എന്നാൽ മൂലവും പൂരവും ഉത്രാടത്തിൽ കേവലം ധനുശുഭമെന്നും, ഉത്രാടത്തിൽ മൂലവും തിരുവോണവും അവിട്ടത്തറയും മകരശുഭമെന്നും, രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ കാണുന്ന സമയം ഉത്രാടത്തിൽ ആദ്യത്തെ പതിനഞ്ചുനാഴികയെ മുൻപു ജനിച്ചാൽ ധനുപിത ചന്ദ്രസ്ഥിതിയും, പതിനഞ്ചുനാഴികയെ കൽ ജനനമെങ്കിൽ മകരത്തിൽ ചന്ദ്രസ്ഥിതിയെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. അതതുവിവരത്തെ നക്ഷത്രംതന്നെ ചന്ദ്രന്റെ രാശിയെയും നക്ഷത്രസ്ഥിതിയെയും കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ചന്ദ്രന്റെ പകുട്ടി, ഗ്രഹപകുട്ടിയുടെ കൂട്ടത്തിലും ചന്ദ്രന്റെ നക്ഷത്രസ്ഥിതി, സൂര്യപകുട്ടിയുടെ നക്ഷത്രസ്ഥിതികളുടെ കൂട്ടത്തിലും പഞ്ചാംഗത്തിൽ ചേർന്നിട്ടില്ലെന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ ഇങ്ങനെയൊക്കെ എന്തെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള സൂക്ഷ്മമായറിയാംണ്ടെങ്കിൽ ജ്യോതിഷാസ്ത്രത്തിൽ പഠനത്തിലൂടെ കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മമായിട്ട് ശരിപ്പെടുത്തി നിശ്ചയിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പഞ്ചാംഗം.

“നക്ഷത്രവാരാതിഥയഃ കരണാനി യോഗാഃ പഞ്ചാംഗം”

നക്ഷത്രങ്ങൾക്കും കൂടിയതാകുന്നു പഞ്ചാംഗം എന്നു പറയുന്നതു്. അഥ (൧) നക്ഷത്രം. (൨) വാരം. (൩) തീർഥി (൪) കരണം. (൫) യോഗം. എന്നുള്ള അഞ്ചുതരം. ഇവയെല്ലാം പഞ്ചാംഗപുസ്തകങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

നക്ഷത്രം.

നക്ഷത്രങ്ങൾക്കും ഇരുപത്തൊന്നാണെന്നും അവയുടെ രേഖ വിവരം ഇണിനാകെന്നും മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് ഇവിടെ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഓരോ രാശിക്കു രണ്ടുകാൽ നക്ഷത്രമാണെന്നും കണ്ടുവെല്ലാം. ചന്ദ്രസ്ഥിതിയിൽനിന്നാണല്ലോ നക്ഷത്രങ്ങളെക്കണ്ടുണ്ടതു്. ഇതുപ്രകാരം നക്ഷത്രങ്ങളെക്കണ്ടാൽപ്പോൾ ഓരോ രാശിക്ക് ഏതെന്നാലിങ്ങേയും എത്ര

എത്ര നാഴിക ചെന്നു എന്നറിയാതെ വിവരങ്ങളും മറുപതു
ഒന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

വാരം,

ഞായർ, തിങ്കൾ, ചൊവ്വ, ബുധൻ, വ്യാഴം, വെള്ളി,
ശനി എന്നീ ആഴ്ചകൾ ഏഴിന്റേയും അധിപന്മാർ ക്രമേതാലെ
ആദിത്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ക്ഷീരൻ, ബുധൻ, ഇന്ദ്ര, ശുക്രൻ, മേന്ദൻ
എന്നീ ഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു.

ആഴ്ചകളേയും ഈ ക്രമത്തിൽ വരുവാനുണ്ടായ കാരണത്തെ
താഴെ ചോദിക്കുന്നു.

നക്ഷത്രങ്ങളുടെ താഴെ ശനിയും പിന്നെ ക്രമേതാലെ താ
ഴെതാഴെയായി ഇന്ദ്ര, ചൊവ്വ, സൂര്യൻ, ശുക്രൻ, ബുധൻ, ചന്ദ്രൻ
എന്നീ ഗ്രഹങ്ങളുണ്ടെന്നുള്ള വിവരത്തെ

“തടയ ശനിശുദ്ധം-
സൂര്യശുക്രബുധനവഃ”

എന്ന ശ്ലോകത്തിൽനിന്നു നാം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളല്ലോ. ഗ്ര
ഹങ്ങളുടെ ശീശ്രക്രമവും മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരമെന്നതാണ്.
രാശിചക്രത്തിൽ ഒരു പരിവൃത്തി സഞ്ചരിക്കുന്നതിന്നു ശനിക്കു
മുപ്പതു സംവത്സരം വേണം; വ്യാഴത്തിന്നു പന്ത്രണ്ടു സംവത്സരം;
ശുക്രമുള്ളവർക്കു ക്രമേതാ കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞു ചന്ദ്രനാകുന്നസമയം
ഇരുപത്തേഴുദിവസം മതിയാകുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരം ശീശ്ര
ക്രമത്തിലുള്ള ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് വാരാധിപത്യക്രമം നിർണ്ണ
യിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഒരു വേദാർ ഒരു രാശിയുടെ പകുതിയാണ്. ഒരു രാശി
ക്കു ശാശ്വതി അഞ്ചുനാഴികയായതുകൊണ്ടു വേദാരം രണ്ടുനാഴി
കയാണല്ലോ. ഇങ്ങനെ രണ്ടുനാഴികവീതമുള്ള കാലവേദാ
കൾ ഇരുപത്തിനാലു കൂടുന്നസമയം ഒരു ദിവസത്തിന്റെ അർ
ദ്ധം നാഴികയും പരിപൂർണ്ണമായി. ആദ്യത്തെ കാലവേദാരയുടെ
ആധിപത്യം ഏകദേശം ഗ്രഹത്തിനുള്ളകൂടെവോ ആ ദിനത്തി
ന്റെ ആധിപത്യം ആ ഗ്രഹത്തിനാകുന്നു. അന്നത്തെ വാരത്തി
ന്റെ പേർ ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ പേർകൊണ്ടു വ്യവഹരിച്ചുവ
രികയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് ഉദാഹരണംകൊണ്ടു സ്പഷ്ടമാക്കാം.

മരൻ, ഇരു, കജൻ, റവി, ഇളയൻ, ബുധൻ, ചന്ദ്രൻ എന്നീ ശീശ്വരന്മാരെയെ അനുസരിച്ചുഴന്നിരിക്കുന്ന സപ്തഗ്രഹങ്ങളിൽ ഇഷ്ടപോലെ ഏതൊരു ഗ്രഹത്തിനെയെങ്കിലും തിരഞ്ഞെടുത്ത കാലത്തോടുകൂടിയ ശനിയാഴ്ചയും കിട്ടി എന്നു വിചാരിക്ക. ഇവിടെ ശനിക്കായിപത്തുമ്മെ സതദ്വി ച്ചാൽ പിന്നത്തെ കാലത്തോടുകൂടിയ ആധിപത്യം ശീശ്വരന്മാരുടെ വളയവും, കജൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളോടുകൂടിയും. അപ്പോൾ ഏഴു ഗ്രഹങ്ങളുടേയും ആധിപത്യം കഴിയുന്നവയായ 0×0 0° = 0 0° നാഴികയും ദിവസത്തിൽ കഴിഞ്ഞു. പിന്നെയും ആദ്യം മുതൽ ശനിതുടങ്ങുന്ന രണ്ടാമത്തെ പരിവൃത്തിയിൽ മുൻപിലുണ്ടാകുന്ന 0 0° നാഴിക കഴിയും. പിന്നെയും മുൻപോലെ ശനിതുടങ്ങി ഒരു പരിവൃത്തിയിൽ കഴിയുമ്പോൾ 0 0° കൂടി കഴിയും. അപ്പോൾ ഒരു ദിവസത്തിൽ സപ്തഗ്രഹങ്ങളുടെ മൂന്നു പരിവൃത്തി കാലത്തോടുകൂടിയ കഴിയുമ്പോൾ 0 0° + 0 0° + 0 0° = 0 0° നാഴികയും കഴിയും. പിന്നെ നാലാമത്തെ പരിവൃത്തി ശനിയെക്കൊണ്ടുതന്നെ തുടങ്ങുമ്പോൾ ശനിക്ക് 0 0° നാഴിക, പിന്നെ വ്യാഴത്തിന് 0 0° നാഴിക, പിന്നെ ക്ഷമൻ 0 0° നാഴിക കൂടി 0 0° നാഴിക ചെല്ലുമ്പോൾ ആ ദിവസത്തിന്റെ അവസാനം നാഴികയും കഴിയും. ഇവിടെ ശനിയെക്കൊണ്ട് ആദ്യത്തെ കാലത്തോൾ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ദിവസത്തിന്റെ ഭൂവിചിതത്തെ കാലത്തോൾ അവസാനിച്ചതു ചൊവ്വയെക്കൊണ്ടാണെന്നു കണ്ടല്ലോ. പിന്നെദിവസത്തെ ആദ്യത്തെ കാലത്തോളയുടെ ആധിപത്യം രവിക്കാണു. ശനിയുടെ ആധിപത്യത്തോടുകൂടി ആദ്യത്തെ കാലത്തോൾ ഏതുദിനത്തിൽ തുടങ്ങിയോ ആ ദിനം ശനിയായ്കയും, അതിന്നു തുടർന്നു പിന്നെദിവസത്തെ ആദ്യത്തെ കാലത്തോൾ രവിയുടെതായതുകൊണ്ട് ആ ദിനം രവിയാകുമെന്നു നോക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

ഇപ്പോൾ ശീശ്വരന്മാരെയെ അനുസരിച്ചുള്ള സപ്തഗ്രഹങ്ങളുടേയും മൂന്നു പരിവൃത്തി കഴിയുമ്പോൾ 0 0° നാഴിക ചെല്ലുന്നതാണെന്നു. പ്രഥമകാലത്തോൾ ഏതു ഗ്രഹത്തോടുകൂടിയ തുടങ്ങിയോ, മൂന്നു പരിവൃത്തി കഴിയുമ്പോൾ പിന്നെയും ആ ഗ്രഹത്തോടുകൂടിയതെന്നു തുടങ്ങി നാലാമത്തെ കാലത്തോൾ പിന്നെദിവസത്തെ ആദ്യത്തോൾ തുടങ്ങിയതായതുകൊണ്ട് അതിന്റെ അധിപനായ നാലാമത്തേ ഗ്രഹം പിന്നെദിവസത്തെ വാചാധിപനാകും. അതി

നാൽ ദിവസശ്രുതി പ്രഥമകാലംശാരാധിപത്യമനുഷ്ഠിക്കുന്ന മൂന്നു പരിവൃത്തി തള്ളിക്കളഞ്ഞാൽ ശീശ്രുതത്തിൽ നാലാമത്തെ ഗ്രാമം പിരററദിവസത്തെ വാരാധിപനെന്നു സ്വാഭാ.

മന്ദാർ, ഗുരു, ചങ്ങൻ, സ്വർണ്ണ്, ശുക്രൻ, ബുധൻ, ചന്ദ്രൻ, എന്നമ്മൽപറഞ്ഞ ശീശ്രുതത്തിലുള്ള ഗ്രാമങ്ങളിൽ സ്വർണ്ണ്മുതൽ നാലാമത്തേതു ചന്ദ്രനായതുകൊണ്ടു സ്വർണ്ണ്വാദം ക്ഷീണമാൽ ചന്ദ്രവാദം എന്നും, ചന്ദ്രൻതുകങ്ങി നാലാമത്തേതു ചങ്ങനായതുകൊണ്ടു ചിന്നെന്നു കരുവാരമെന്നും, ചങ്ങൻതുകങ്ങി നാലാമത്തേതു ബുധനായതുകൊണ്ടു ചിന്നെന്നു ബുധവാദമെന്നും, 'ബുധൻതുകങ്ങി നാലാമത്തേതു ഗുരുവായതുകൊണ്ടു പിന്നത്തേതു ഗുരുവാദമെന്നും, ഗുരുതുകങ്ങി നാലാമത്തേതു ശുക്രനായതുകൊണ്ടു പിന്നത്തേതു ശുക്രവാദമെന്നും, ശുക്രൻതുകങ്ങി നാലാമത്തേതു ഭരണായതുകൊണ്ടു പിന്നത്തേതു ഭരണവാദമെന്നും, മന്ദാർതുകങ്ങി നാലാമത്തേതു സ്വർണ്ണ്നായതുകൊണ്ടു പിന്നത്തേതു സ്വർണ്ണ്വാദമെന്നും ക്രമത്താലെ പരിവർത്തനശ്രുതത്തിൽ ധർമ്മാകാശേണുണ്ടാകുന്നു.

ഇതാണ് ആഴ്ചകൾ ഏകാധിപതിക്കുന്നതിന്നും അവയുടെ പ്പോൾ വ്യവഹരിച്ചുവരുന്ന ക്രമത്തിൽ നാലുയരങ്ങളുണ്ടായിത്തീരുന്നതിനുമുള്ള കാരണം. അതേനകം യുഗങ്ങൾക്കുമുൻപെതന്നെ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആഴ്ചകളത്തിന്റെ ആദി കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. എങ്കിലും കലിയുഗത്തിന്റെ ആദി വെള്ളിയായുധായതുകൊണ്ട് ആ ക്രമത്തിൽ ആഴ്ചകളു ഇന്നും കണക്കാക്കിപ്പോരുന്നു.

തിഥികൾ.

തിഥികൾ—പക്ഷങ്ങൾ—പരിനയമാകുന്നു. അവയുടെ വിവരം താഴെ ചേർന്നു.

മ. പ്രതിപദം.	ന. ഷഷ്ഠി.	മ.മ. ഏകാദശി.
ര. ദ്വിതീയ.	ഒ. സപ്തമി.	മ.ര. ട്രാദശി.
ന. തൃതീയ.	റ. അഷ്ടമി.	മ.ന. തൃയോദശി.
ർ. ചതുർഥി.	ൻ. നവമി.	മ.ർ. പന്തളി.
രി. പഞ്ചമി.	മ.റ. ദശമി.	മ.രി. പഞ്ചമി (വാപ്).

ഈ തിഥികൾ കറുത്തപക്ഷത്തിലും വെളുത്തപക്ഷത്തിലും വരുമല്ലോ. കറുത്തപക്ഷത്തിലെ പഞ്ചമിയിലെ കറുത്തവാ

വെണ്മ വെളുത്തപക്ഷത്തിലെ പഞ്ചമിയിലെ വെളുത്തവാവെണ്മ പേർ. ശുദ്ധപക്ഷത്തിലും കൃഷ്ണപക്ഷത്തിലുമുള്ള ആറു തിഥി മുപ്പതാകുന്നു.

ഇരുപത്തു നക്ഷത്രങ്ങളെ പന്ത്രണ്ടു രാശികളിലായി വിഭാഗിച്ചപ്പോൾ ഓരോ രാശിക്കും രണ്ടേക്കാൽ നക്ഷത്രം വീതം കിട്ടിയല്ലോ. അതുപോലെ മുപ്പതു തിഥികളെ പന്ത്രണ്ടു രാശികളിലായി വിഭജിച്ചാൽ ഓരോ രാശിക്കും രണ്ടു തിഥിവീതം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

ഒന്നിനു തൃതീയ അരക്കു മുപ്പത്, രണ്ടിനു പഞ്ചമിപോയി. മൂന്നിന് അഷ്ടമി അരക്കു മുപ്പത്, നാലിനു ദശമിപോയി. അഞ്ചിനു ത്രയോദശി അരക്കു മുപ്പത്, ആറിനു വാസുപോയി. ഏഴിന് കരൂത്തപക്ഷത്തിൽ തൃതീയ അരക്കു മുപ്പത്, എട്ടിനു പഞ്ചമിപോയി. ഒൻപതിന് അഷ്ടമി അരക്കു മുപ്പത്, പത്തിനു ദശമിപോയി. പതിനൊന്നിനു ത്രയോദശി അരക്കു മുപ്പത്, പന്ത്രണ്ടിനു വാസുപോയി.

ഒരു രാശിക്കു രണ്ടുപുക്കുകയാൽ വെളുത്തപക്ഷത്തിൽ പ്രതിപദവും മിതീയയും കഴിഞ്ഞു തൃതീയയിൽ മുപ്പതുനാഴിക ചെന്നുപോയും ഒരു രാശികഴിഞ്ഞു ഏഴു നാൾപര്യം. രണ്ടുരാശിക്ക് അഞ്ചു പക്കുകയാൽ പ്രഥമ, മിതീയ, തൃതീയ, ചതുർഥി, പഞ്ചമി എന്നീ പക്കങ്ങളെയും രണ്ടുരാശിക്കൊണ്ടു കഴിയുമെന്ന് അർത്ഥം. ഇപ്രകാരം ശേഷവും കണ്ടുകൊൾക. തിഥിസ്സകം കണ്ടിട്ട് ഇപ്രകാരം കണക്കാക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഒരു നക്ഷത്രത്തിനും ഒരു തിഥിക്കും ൩൦ നാഴിക വീതം കണക്കാക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു രാശിക്കു രണ്ടേക്കാൽ നക്ഷത്രമെന്നു കണ്ടുവെല്ലാം. അപ്പോൾ രണ്ടേക്കാൽ നക്ഷത്രത്തിനു ൧൩൦ നാഴികയാകുന്നു. ഒരു രാശി അതായതു മുപ്പതു തീയതിക്കു ൧൩൦ നാഴികയായപ്പോൾ ഒരു തീയതിക്കു നക്ഷത്രത്തിനേക്കാൾ നാലുനാഴിക ഏഴു സിദ്ധിക്കുന്നു. അതുപോലെ ഒരു ഇലിക്കു (കലക്കു) നക്ഷത്രത്തിനേക്കാൾ നാലു വിനാഴികയെന്നും കിട്ടും.

ഒരു രാശിക്കു തിഥി രണ്ടരയെന്നു കണ്ടുവെല്ലാം. അപ്പോൾ മുപ്പത് തീയതിക്കു ൧൦൦ നാഴികയാകുന്നു. അതിനാൽ ഒരു തീയതിക്കു തിഥിയിനേക്കാൾ അഞ്ചു നാഴിക ഏഴു സിദ്ധി

കരണം. അതുപോലെ ഒരു ഇലിക്ക (കവക്ക) തിമിഴിന്റേൽ അഞ്ചുവിനാഴികകൾ നാം കൂട്ടുന്നു.

കരണങ്ങൾ.

“തിമ്രലം കരണം” അവയുടെ പേരുവിവരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

സിംഹം—ബബു.	വിഷ്ണി—ശാ.
പുലി—പുറമ്പു—ബാലവ.	പുള്ളി—ശകുനി.
പന്നി—വരാഹം—കൈലാസ.	നാലുപി—ചതുഷ്പാത്.
കഴുത—വരം—തൈതില.	പാമ്പു—സപ്ത.
ആന—ഗജ—ഗജ.	പുഴ—കിംസ്തല്ല.
പുതു—കവണിജ.	

ഇങ്ങനെ കരണങ്ങൾ പതിനൊന്ന്.

“ബബുബാലവശൈലവകൈ-

രിലഗജകവണിജവിഷ്ണിനാമാനി

ചരകരണാനി വിദ്യം തു-

ല്യപ്രമാണാർപ്പുയാണി.”

സിംഹം, പുലി, പന്നി, കഴുത, ആന, പാമ്പു, വിഷ്ണി എന്നിവ ഏഴും ചരകരണങ്ങൾ. ശേഷമുള്ള പുള്ളി, നാലുപി, പാമ്പ്, പുഴ എന്നിവ നാലും സ്ഥിരകരണങ്ങൾ. തിമ്രലം കരണം എന്നതു കൊണ്ട് ഒരു തിമിഴ് രണ്ടു കരണം വീതം കണക്കാക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതിന്റെ കൂടുതൽ പറയുന്നു.

ചെളുത്തപ്രതിപദത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധമുള്ള കരണചതുർശിയുടെ പൂർ്വാർദ്ധംകൂടി വക്കങ്ങൾ ഇരുപത്തൊന്നാകുന്നു. തിമ്രലം കരണമാകയാൽകൊണ്ട് ഇരുപത്തൊട്ടു തിമികൾക്കു കൂടി ഒരു കരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇവയ്ക്കു ചെളുത്തപ്രതിപദത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം മുതൽ കൂടുതലായ സിംഹം, പുലി, പന്നി, കഴുത, ആന, പാമ്പു, വിഷ്ണി എന്നീ ഏഴു ചരകരണങ്ങളെ കണക്കാക്കിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ഈ ഏഴു ചരകരണങ്ങളും ഒരു തിമ്രലങ്ങളിൽ എട്ടു രാവണ് ആവർത്തിച്ചു വരുന്നതാണ്. പിന്നെ ശേഷമുള്ള കരണചതുർശിയുടെ ഉത്തരാർദ്ധം, കരണവാവിന്റെ രണ്ടാർദ്ധം, ചെളുത്തപ്രതിപദത്തിന്റെ പൂർ്വാർദ്ധം എന്നീ നാലു തിമ്രലങ്ങളും ഒരു പുള്ളി, നാലുപി, പാമ്പ്, പുഴ എന്നീ നാലു സ്ഥിരകരണങ്ങളും ഒരിക്കൽമാത്രം വരും.

“സ്ഥിരകരണാസ്തിത്വമതു-
 ദൃശ്യപരമാർത്ഥീനി ചതപാരി
 പ്രാമുദ്യുക്തനിചതുഷ്ഠാ-
 ദ്വിരസന്തതിസ്തുംബ്ബനാമഹി.”

എന്നു പ്രമാണം.

തിമിസ്സും വരുത്തി കരണങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ട
 രാകുന്നു.

യോഗങ്ങൾ.

മ. വിഷ്ണുജ്ഞ.	മ. ര. ഗണ്യം.	മ. ന്. പരിഷ്ക.
ര. പ്രീതി.	മ. മ. വൃദ്ധി.	ര. ര. ശിവ.
ന. ആയുഷ്ഠാൻ.	മ. ര. യുദ്ധ.	ര. മ. സിദ്ധ.
ദ്. സൗഭാഗ്യം.	മ. ന. പ്യാപ്തം.	ര. ര. സാധ്യ.
മ. ശോഭന.	മ. ദ്. ഫലം.	ര. ന. ശുഭ.
സ്വ. അതിഭവം.	മ. മ. (വൃദ്ധി).	ര. ദ്. ശുഭ.
മ. സുകർമ്മ.	മ. ന. സിദ്ധി.	ര. മ. പ്രാപ്ത.
വ. യുദ്ധ.	മ. മ. വൃത്തിപാത.	ര. ന. മാനസ.
ന്. ശുഭ.	മ. വ. വർദ്ധി.	ര. മ. വൈദ്യുതി.

ഇവ ഇരുപത്തിയൊന്നു നിത്യയോഗങ്ങളാകുന്നു. യോഗങ്ങളെ ച
 ള്യാക്കുമ്പോൾ സൂക്ഷ്മകൊണ്ടു വരുത്തിക്കൊള്ളേണം. ചാലുസ്സുകളിൽ
 നിന്നു നമുക്കുണ്ടാകേണ്ടതാണെന്നു തന്നെ ചാലുസ്സുകളെ
 അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണം.

ചാലുസ്സുകളെ.

“ചാലുസ്സുകളെക്കൊണ്ടുവരുത്തേണ്ടതാണെന്നു
 ജ്യേഷ്ഠാക്ഷരം പ്രാവണപ്രോസ്തപാദൈ
 ആശ്ചിന്താപ്തം കാത്തികൊ മാർഗ്ഗീഷ്ഠ
 പൊഷ്ഠം മാർഗ്ഗം ഫലംഗുണം പവ്നിഷ്ഠം”

മ. ചൈത്രം.	മ. ശുഭം.	ന്. മാർഗ്ഗീഷ്ഠ.
ര. വൈശാഖം.	ന. പ്രോഷ്ഠപദ.	മ. ര. പെഷ്ഠ.
ന. ജ്യേഷ്ഠ.	മ. ആശ്ചിന്ത.	മ. മ. മാർഗ്ഗ.
ദ്. ആഷാഢം.	വ. കാർത്തിക.	മ. ര. ഫലംഗുണം.

ഒരുകൊണ്ടു പത്രം ചാലുസ്സുകളാകുന്നു. അർദ്ധം
 സിദ്ധം ഇവയുടെ അർദ്ധം. മീനമേന്മയിലെ അർദ്ധം

കഴിഞ്ഞ ശുദ്ധപ്രതിപത്തിയുടനാൾ ചൈത്രമാസം ആരംഭിക്കുന്ന താകുന്നു. ചൈത്രമാസം മേടമാസത്തിൽ കറഞ്ഞുപോയെന്നാലുവ സാരിക്കുമ്പോൾ പിന്നെ ചൈത്രമാസം മുതലായ മാസങ്ങളുള്ളതും ക്രമ ത്താലെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

പ്രഭവാദി വർഷങ്ങൾ.

പ്രഭവാദി വർഷങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യവഹാരം കേരളത്തിൽ ചുരുക്കമാണെന്നിപ്പോൾ പഞ്ചാംഗത്തിൽ കാണിക്കാറുള്ള തുകൊണ്ടു അവയെ ക്രമത്തിൽ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

൧. പ്രഭവദ.	൨൧. നവംജിത്.	൪൧. പൂവംഗദ.
൨. വിഭവദ.	൨൨. സവധാതീ.	൪൨. കീലകദ.
൩. ശുക്ലദ.	൨൩. വിഭോധി.	൪൩. സൗരമൃദ.
൪. പ്രഭോമദ.	൨൪. വിക്രതി.	൪൪. സദ്ധാമണദ.
൫. പ്രജോലത്തി.	൨൫. ചങ്ങ.	൪൫. വിഭോധിക്രതി.
൬. ആംഗിരസ.	൨൬. നന്ദന.	൪൬. പരിതാപി.
൭. ജ്യോതിഷ.	൨൭. വിജയ.	൪൭. പ്രഭാദി.
൮. ഭവദ.	൨൮. ജയ.	൪൮. ആനന്ദ.
൯. യുവദ.	൨൯. ഭവമദ.	൪൯. രാജസ.
൧൦. ധാതൃദ.	൩൦. ദർശനവി.	൫൦. നളദ.
൧൧. ഊഷേദ.	൩൧. ഭാവവിളംബി.	൫൧. പിംഗളദ.
൧൨. ബഹുധാതൃദ.	൩൨. വിജംബി.	൫൨. കാലയുക്തിദ.
൧൩. പ്രമാദി.	൩൩. വികാരി.	൫൩. സിദ്ധാത്മദ.
൧൪. വിക്രമദ.	൩൪. ശാഖരി.	൫൪. കൈരള.
൧൫. വിഷദ.	൩൫. പൂവ.	൫൫. ദർശനദ.
൧൬. കിരതമാദ.	൩൬. ശുക്രേത.	൫൬. ഭദ്രകി.
൧൭. നപതാദ.	൩൭. ശോഭേത.	൫൭. തയിരോദ്ഗാരി.
൧൮. അരണ.	൩൮. ക്രോധി.	൫൮. കൈതാപി.
൧൯. പാത്രിവ.	൩൯. വിശ്വാവസ്യ.	൫൯. ക്രോധന.
൨൦. പൃയദ.	൪൦. പരാഭവ.	൬൦. അക്ഷര.

ഈ വർഷങ്ങൾ അറുപതും പിന്നേയും പിന്നേയും ആവ ത്തിട്ടുവരുന്നുതാണു്. ഈ വർഷസംഖ്യയെ പ്രമാണമാക്കിയാണു ഷഷ്ഠിപുരംപി ഭാരതഖണ്ഡത്തിൽ അനുഷ്ഠിച്ചു പോരുന്നതു്. ഈ രാശി വർഷത്തിൽനിന്നും പാലങ്ങളെ ശാസ്ത്രാനുസരണത്തിൽ നിന്നു

അതുകൊണ്ടുള്ള ഖണ്ഡകണം. പ്രഭുവാദിവേഷം തുടങ്ങുന്നതു കൈവ
തമാധാരംതന്നിലാകുന്നു. വാഷാധിപൻ പ്രഭുവാദിന വേഷം
ങ്ങളുടെ അധിപനും മാന്വാധിപൻ കൈവാദിമാസങ്ങളുടെ അ
ധിപനുമത്രേ ആകുന്നത്. ഇങ്ങല്ലാം കാലബലത്തിങ്കൽ ആവശ്യ
മുള്ളവയാകുന്നു.

ഗണ്ഡാന്നം.

ഒരു രാശിക്കു രണ്ടുകൊൽ നക്ഷത്രംവീതം നാലു രാശി കഴി
യുമ്പോൾ ഒൻപതു നക്ഷത്രവും തീർന്നു. കാത്തിരിക്കാൻ മേടത്തി
ലും കർക്കിടകക്കൊൽ ഇടവത്തിലുമായതുകൊണ്ടു മേടരാശിയേയും
ഇടവരാശിയേയുംകൂടി കാത്തിരിക്കുന്നതും സന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇ
പ്രകാരം മേടയിനം നക്ഷത്രം ഇടവമിഥുനരാശികളേയും പുണർതം
നക്ഷത്രം മിഥുനകർക്കിടകരാശികളേയും സന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
എന്നാൽ ആയില്യംനക്ഷത്രം കർക്കിടകരാശിയിൽ അവസാനിച്ചു
മകംനക്ഷത്രം ചിങ്ങം രാശിയിൽ തുടങ്ങുന്നതുകൊണ്ടു കർ
ക്കിടകവും ചിങ്ങവും മേൽപ്രകാരം നക്ഷത്രങ്ങളേക്കൊണ്ടു ബന്ധി
ക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു ആയില്യത്തിന്റെ ഒട്ടക്കത്തെ
പതിനഞ്ചു നാഴികയും മേടത്തിന്റെ ആട്ടത്തെ പതിനഞ്ചു നാ
ഴികയും ഗണ്ഡാന്നമാകുന്നു. ഇപ്രകാരം വൃശ്ചികദീനരാശിക
ളിൽ അവസാനിക്കുന്ന തൃക്കേട്ടരേഖതിനക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഒട്ടവില
ത്തെ പതിനഞ്ചു നാഴികയും ധനുരമേടരാശികളിൽ തുടങ്ങുന്ന മൂലം
അശ്വതി എന്നീ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ആട്ടത്തെ പതിനഞ്ചു നാഴി
കയും ഗണ്ഡാന്നമാകുന്നു.

“അശ്വിമൂലംലാഭശോഃ

പുഷ്കാദീബ്രാന്ത്യപാദകാഃ

ഏതേ നക്ഷത്രഗണ്ഡാന്നം

വിവർണ്ണാഃ സർവ്വകർമ്മസു.”

ഏതേ പ്രമാണം. ഇതു കേരളസംപ്രദായം.

ആയില്യം, കേട്ട, ചേവതി എന്നീ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഒട്ടവി
ലത്തെ പതിനഞ്ചു നാഴികമാത്രമേ ഗണ്ഡാന്നമായി ചിലർ ഗണി
ക്കുന്നുള്ളൂ. അശ്വതി, മകം, മൂലം എന്നീ നക്ഷത്രങ്ങളിലുള്ള
ആദി പതിനഞ്ചുനാഴിക ഗണ്ഡാന്നമാകുന്നതല്ലെന്നാണ് അവ
രുടെ സിദ്ധാന്തം. ഇതു നക്ഷത്രഗണ്ഡാന്നം.

കർമ്മകൃഷ്ണികളിന്നുശക്തരുടെ ഭക്തിമുക്തി നവാംശ കത്തിന്ന ലഗ്നഗണ്ഡാർത്തമെന്നു പേർ.

“ശശിവനാളിത്യാചാരമുക്തസന്ധിഃ”

എന്നു ദേവാമാശാസ്രത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം ഇതിന് ജ്ഞാനസന്ധിയെന്നും പേർ പറയാം. മോക്ഷസിംഹധനുസ്സുകളുടെ ആഭിനവാംശകം ഗണ്ഡാർത്തമിഹവർണ്ണിച്ചുകഴിഞ്ഞുനമുതിരുന്ന നക്ഷത്രഗണ്ഡാർത്തത്തിന്നു പറഞ്ഞ യുക്തിതന്നെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

അതോ തിഥിയുടേയും അപസാന്നം ഇവയെപ്പോഴും തിഥി ഗണ്ഡാർത്തം, തിഥിയുടെ ആഭി നമുക്കുനാദിക മുൻ പറഞ്ഞ യുക്തി കൊണ്ടുതന്നെ ഗണ്ഡാർത്തമല്ല.

രാശ്യധിപന്മാർ.

രാശികൾ ൧൨ ത്രയങ്ങളെന്നു പറഞ്ഞുവെല്ലാം. ആ രാശികളുടെ ആധിപത്യം വഹിക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെ ദാഹ്യപ്പറയുന്നു.

“ചൊല്ലാ വെള്ളി ബലോഹ തിങ്കൾ പശുമാൻ
ചാന്ദി കവർകൂമിങ്ങോ
വാഴീശ്ശനിമുഖസ്തർക്കം ഇര
മേഘമിരാശീശ്ചരാജ.”

മേടംതുടങ്ങി കൂടത്താലെയുള്ള രാശികളുടെ അധിപന്മാരെയാണ് മേലുദ്ധരിച്ച സ്തോകാർത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. മേടംരാശിയുടെ അധിപൻ ചൊല്ലാ. ഇടവത്തിന്റെ അധിപൻ വെള്ളി (ശുക്രൻ). മിഥുനത്തിന്റെ അധിപൻ ബുധൻ. കർക്കടകത്തിന്റെ അധിപൻ തിങ്കൾ (ചന്ദ്രൻ). ചിങ്ങത്തിന്റെ അധിപൻ പശുമാൻ (ആദിത്യൻ). കന്നിയുടെ അധിപൻ ചാന്ദി (ബുധൻ). തുലാത്തിന്റെ അധിപൻ കവർ (ശുക്രൻ). വൃശ്ചികത്തിന്റെ അധിപൻ കൂമിങ്ങോ (ചൊല്ലാ). ധനുവിന്റെ അധിപൻ വാഴീശൻ (വ്യാഴം). മകരത്തിന്റെ അധിപൻ ശനി. കുംഭത്തിന്റെ അധിപൻ മനുൻ (ശനി). മീനത്തിന്റെ അധിപൻ സ്തർക്കം (വ്യാഴം).

ഇതിന്റെ താൽപര്യം മേടം മുതൽ കൂടത്താലെയുള്ള അധിപന്മാർ ചൊല്ലുകയായ ഗ്രഹങ്ങളാകണമെന്നാകുന്നു. ഇതിനെത്തന്നെ പ്രകാരാന്തരേണു താമ്ര പാരത്തിനുകാളമെന്നു.

മ. മേടം, വൃശ്ചികം	ചൊല്ലാക്കേൾക്കും.
മ. ഇടവം, തുലാം	ഇളകുകയും.
ന. മിഥുനം, കന്നി	നഗ്നരേഖയും.
ര. കർക്കടകം	ചന്ദ്രരേഖയും.
ര. ചിങ്ങം	ആദിത്യരേഖയും.
ന. ധനു, മീനം	വ്യാഴരേഖയും.
ര. മകരം, കുംഭം	ശനിരേഖയും.

ഇങ്ങനെ ഗ്രഹങ്ങളും അവയുടെ രേഖകളും.

മൂലതുകോണം.

സ്വക്ഷേമത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കാൾ മൂലതുകോണിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്നധികം ബലമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അതിനെ അറിയുന്നതിനായി ഗ്രഹങ്ങളുടെ ചുറ്റും കോണുകളെ അളക്കുന്നു.

“നീലോദ വൃഷഃ പ്രഥമരാശിഃ പൃഥ്വീശ്ചാഭി
കക്ഷാസ്ത്രിക്ഷോണഭാവനാദി ചവരവി സുജ്വാല.”

ആദിത്യൻ തുടങ്ങിയുള്ള ഗ്രഹങ്ങളുടെ മൂലതുകോണുകളെ മേല്പുറമുള്ള ദൃഢകാലത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ആദിത്യന്റെ മൂലതുകോണം നീലം (ചിങ്ങം). ചന്ദ്രന്റെ മൂലതുകോണം വൃഷഭം (ഇടവം). ചൊല്ലാരുടെ മൂലതുകോണം പ്രഥമരാശിയായ മേടം. സ്വധന്റെ മൂലതുകോണം ആറാംരാശിയായ കന്നി. വ്യാഴത്തിന്റെ മൂലതുകോണം ഹരം (ധനുസ്സ്). ഇളകന്റെ മൂലതുകോണം തുലാം. ശനിയുടെ മൂലതുകോണം കുംഭം.

ഉച്ചം.

മൂലതുകോണിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കാൾ അധികം ബലം ഉച്ചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിനുണ്ട്. അതിനാൽ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉച്ചരാശികളെ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാകയാൽ വിവരം അളക്കുന്നു.

“അഭിവൃഷ്ഠോഴംഗനാകളിരാ
സ്വഷവണിജ്ഞ ച ദിവാകരാദിതുംഗാ”

ആദിത്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉച്ചരാശികളെ മേല്പുറമുള്ള ദൃഢകാലത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ആദിത്യന്റെ ഉച്ചരാശി അജം (മേടം). ചന്ദ്രന്റെ ഉച്ചരാശി വൃഷഭം (ഇടവം). ചൊവ്വയുടെ ഉച്ചരാശി കൃതം (മകരം). ബുധന്റെ ഉച്ചരാശി അംഗനാ (കന്നി). വ്യാഴത്തിന്റെ ഉച്ചരാശി കർക്കി (കർക്കടകം). ശുക്രന്റെ ഉച്ചരാശി തൃക്ക (മീനം). ശനിയുടെ ഉച്ചരാശി വേണി (തുലാം).

“അജാ വൃഷഭകൃതാ
കർക്കിരധഷ്ഠതാലീകാഃ
സൂര്യോദിനാം ക്രമാദേതേ
തുലസംയന്താഃ പ്രചീതന്തിതാഃ.”

എന്നുള്ള ശ്ലോകത്തിന്റെ അർത്ഥവും മേൽപറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുതന്നെയെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

സൂര്യോദിനങ്ങളുടെ ഉച്ചരാശികളെ ഏകീകൃതമായി ധരിച്ചാൽ ഒരു സൂത്രം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

പു,രം, നദ,തു,വാൻ, പ്രയാ,സം

ആദിത്യന്റെ ഉച്ചം പു എന്ന അക്ഷരം അർത്ഥമായ മേടവും, ചന്ദ്രന്റെ ഉച്ചം ര എന്ന അക്ഷരം അർത്ഥമായ ഇടവവും, ചൊവ്വയുടെ ഉച്ചം നദ എന്ന പത്താം അക്ഷരമായ മകരവും, ബുധന്റെ ഉച്ചം തു എന്ന ആറാം അക്ഷരമായ കന്നിയും, വ്യാഴത്തിന്റെ ഉച്ചം വ എന്ന നാലാം അക്ഷരമായ കർക്കടകവും, ശുക്രന്റെ ഉച്ചം പ്ര എന്ന പത്തു അക്ഷരമായ മീനവും, ശനിയുടെ ഉച്ചം സം എന്ന ഏഴാം അക്ഷരമായ തുലാവും, എന്നാണല്ലോ മേൽപറഞ്ഞ സൂത്രത്തിന്റെ അർത്ഥം. ഈ സൂത്രത്തിലെ അക്ഷരം ഐയെ കടപയാലിയായി അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

കടപയാലി.

ക=൧	ജ=൮	ണ=൫	ഹ=൨
ഖ=൨	ധ=൯	ത=൩	ബ=൩
ഗ=൩	തെ=൧൦	ല=൭	ഭ=൪
ഘ=൪	ട=൧	ദ=൮	മ=൫
ഞ=൫	റ=൨	ധ=൯	ന=൧
ച=൩	ഡ=൩	ന=൧൦	ര=൨
മ=൭	ലം=൪	പ.പ=൧	ക=൩

വ=ൽ	സ=രി	ക്ഷ=ന്ന	ശ്വ=സ്തം ന.
ശ=തി	ര=വ	ശ്വ=സ്തം ഹ	കപ=സ്തം ത്
ഷ=ന്ന	ഉ=ൻ	ശ്വ=സ്തം റ	കപ=സ്തം ഹ

അകാരാദിപതിനാറും ശുന്ദ്രം. കൂട്ടക്ഷാരങ്ങൾക്ക് ഒട്ടനേകം അക്ഷരം പ്രധാനം. ക, ട, പ, യ എന്നീ നാലും ഒന്ന് എന്ന സംഖ്യയിൽ കൂടുന്നതുകൊണ്ട് കടപോടി എന്ന് പറയുന്നു. ഇതിന്നു പരൽപോരെന്നും പറയും.

“കടപയവസ്തംഭൈവിധം
പിണ്ഡാഭൈരക്ഷരൈരകാരൈഃ
നേ നേ ശുന്ദ്രം ശേതയം
തഥാ സ്വരേ കേവലേ കൃമിതേ.”

എന്നു വരരുമി.

അത്യുച്ചം.

ഉച്ചത്തേക്കാൾ ബലം ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് അത്യുച്ചത്തിലുള്ളതല്ലെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഗ്രഹങ്ങളുടെ അത്യുച്ചം ഗകകളു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു.

“ഭഗവതിവിമനയുക്തിമീനിയംശ-
ത്രിനവകവിശേതിഭിശ്ച തേസ്സനീചാഃ.”

ആദിത്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉച്ചരാശികളിൽ ക്രമത്താലെ മേൽപറഞ്ഞ ശ്ലോകാർത്തിലെ നീയതികൾ അത്യുച്ചങ്ങളാണെന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ആദിത്യന്റെ ഉച്ചരാശിയായ മേടത്തിൽ ചത്താംതീയതി ആദിത്യന്റെ അത്യുച്ചം. ഇപ്രകാരം ഇടവത്തിൽ ശിഖി എന്ന മൂന്നാംതീയതി ചന്ദ്രന്റെ അത്യുച്ചം. മകരത്തിൽ മറയൂർ എന്ന ഇരുപത്തൊന്നാംതീയതി ചൊവ്വയുടെ അത്യുച്ചം. കന്നിയിൽ തിഥി എന്ന പതിനഞ്ചാംതീയതി ബുധന്റെ അത്യുച്ചം, കർക്കത്തിൽ ഇളിയം എന്ന അഞ്ചാംതീയതി വ്യാഴത്തിന്റെ അത്യുച്ചം. മീനത്തിൽ ത്രിനവകമെന്ന ഇരുപത്തൊന്നാംതീയതി ശുക്രന്റെ അത്യുച്ചം. തുലാത്തിൽ വിശേതി എന്ന ഇരുപതാംതീയതി ശനിയുടെ അത്യുച്ചം.

നീചം.

"തൃപ്തനീചം" എന്നതുകൊണ്ട് നീചം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അവ അസ്തമ്യ ഏകാശാശികളാകുന്ന നീചങ്ങളോടു കൂടിയവയാകുന്നു എന്നർത്ഥം. അതായത് ആദിത്യാദിഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉച്ചങ്ങളോടി പഠപ്പെട്ട നാശികളുടെ ഏകാശാശികൾ അത്തരം ഗ്രഹങ്ങളുടെ നീചാശാശികളെന്നു താൽപര്യം. ആദിത്യന്റെ ഉച്ചാശാശി മേടം. മേടത്തിന്റെ ഏകാശാശി തുലാം ആദിത്യന്റെ നീചാശാശി. ഇപ്രകാരം ചന്ദ്രൻ വൃശ്ചികത്തിലും, ചൊവ്വ കർക്കടകത്തിലും, ബുധൻ മീനത്തിലും, വ്യാഴം മകരത്തിലും, ശുക്രൻ കന്നിയിലും, ശനി മേടത്തിലും, നീചത്തെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു സാരം.

അതിനീചം.

ഉച്ചത്തിന്റെ ഏകാശാശി നീചമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ ഉച്ചത്തിന്റെ നീയതി നീചത്തിലാകുമ്പോൾ അതിനീചം. മേടം ആദിത്യനുച്ചം. അതുകൊണ്ട് മേടത്തിന്റെ ഏകാശാശിയായ തുലാം ആദിത്യനു നീചം. മേടം പത്താം നീയതി ആദിത്യനുച്ചുച്ചം. തുലാം പത്താംനീയതി ആദിത്യനു പരമനീചം. ഇപ്രകാരം വൃശ്ചികം മൂന്നാംനീയതി ചന്ദ്രന്റെ പരമനീചം; ഇന്ത്യാദി ശേഷഗ്രഹങ്ങളുടെ അതിനീചം അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ക്ഷേത്രമുഖത്രികോണോച്ചനിരൂപണം.

ആദിത്യന്റെ ക്ഷേത്രവും മൂലത്രികോണവും ചങ്ങം. ചന്ദ്രന്റെ മൂലത്രികോണവും ഉച്ചവും ഇടവം. ചൊവ്വയുടെ ക്ഷേത്രവും മൂലത്രികോണവും മേടം. ബുധന്റെ ക്ഷേത്രവും മൂലത്രികോണവും ഉച്ചവും കന്നി. വ്യാഴത്തിന്റെ ക്ഷേത്രവും മൂലത്രികോണവും ധനു. ശുക്രന്റെ ക്ഷേത്രവും മൂലത്രികോണവും തുലാം. ശനിയുടെ ക്ഷേത്രവും മൂലത്രികോണവും കർക്കടം. എന്നുള്ള സാഗതികൾ മുൻപെ പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ മേടത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ചൊവ്വയെ ക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നതായിട്ടൊ മൂലത്രികോണത്തിൽ നില്ക്കുന്നതായിട്ടൊ കണക്കാക്കേണ്ടത് എന്നു ചോദ്യം ഉണ്ടാവും. അതുപോലെതന്നെ ബുധനെയും ചന്ദ്രനുള്ള ഗ്രഹങ്ങളേയും കരിച്ചു

സംശയമുണ്ടാകാം. ആ സംശയനിവൃത്തിക്കായി സമുദാനം തന്റെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു.

“സിംഹേ വിശേതിരാദിതോ, ഗവി പരേ
സർവ്വേകോസ്തംഗത്തേ,
മേഷേ പാദഗ, പഞ്ചഃശാഖിതി പരേ
തുംഗാ, മധ്യംഗേ ശര;
ജുകേ പഞ്ച, ഖേദേ തു വിശേതി, രജീ
മുലത്രികോണാഹവയഃ
സുതാഭഃ ക്രമാശാ ഗ്രഹസ്ത കഥിതാ-
ശ്ലേഷാ സ്വരാശ്വശേകാഃ.”

എന്നുള്ള മുഹൂർത്തം നക്ഷത്രപ്രകാരം ചിങ്ങത്തിൽ ആട്ടത്തെ ഇരുപതു തീയതി ആദിത്യന്റെ മുലത്രികോണം. ശേഷമുള്ള പത്തു തീയതി ആദിത്യന്റെ സ്വക്ഷേതം. ഇടവത്തിൽ മൂന്നു തീയതി കഴിയുന്നതുവരെ ചന്ദ്രനുള്ളും. ശേഷം ഇരുപത്തേഴു തീയതി ചന്ദ്രന്റെ മുലത്രികോണം. മേടത്തിൽ ആട്ടത്തെ പത്തുതള തീയതി കൊമ്പുയടെ മുലത്രികോണം. ശേഷം പതിനെട്ടു തീയതി കൊമ്പുയടെ സ്വക്ഷേതം. കന്നിയിൽ ആട്ടത്തെ പത്തനഞ്ചു തീയതി ബുധനുള്ളും. പിന്നത്തെ അഞ്ചു തീയതി ബുധന്റെ മുലത്രികോണം. ശേഷമുള്ള പത്തു തീയതി ബുധന്റെ സ്വക്ഷേതം. ധനുവിൽ ആട്ടത്തെ പത്തു തീയതി വാഴത്തിന്റെ മുലത്രികോണം. ശേഷം ഇരുപത്തുതീയതി വ്യാഴത്തിന്റെ ക്ഷേതം. തുലാത്തിൽ ആട്ടത്തെ അഞ്ചു തീയതി ശുക്രന്റെ മുലത്രികോണം. ശേഷം ഇരുപത്തഞ്ചു തീയതി ശുക്രന്റെ ക്ഷേതം. കുംഭത്തിൽ ആട്ടത്തെ ഇരുപതു തീയതി ശനിയുടെ മുലത്രികോണം. ശേഷം പത്തുതീയതി സ്വക്ഷേതം.

മുൻപ് ഉദ്ധരിച്ച മുഹൂർത്തം നത്തിലെ പട്ടം കേരളീയരുടെ താളിശാലഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കണ്ടുപ്രകാരമാണ് ഇവിടെ ചേർത്തിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ഈ പട്ടം നാഗലിപിയിൽ അച്ചടിപ്പിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വ്യത്യാസമായിട്ടാണ് കാണുന്നത്.

“ജുകേ പഞ്ചശാഭൂട്ടംഖട ഇമേ മുലത്രികോണാഹവയഃ”

എന്നാണ് അച്ചടിച്ചുപുസ്തകങ്ങളിൽ കാണുന്ന മൂന്നാം പാദം. ഇതുപ്രകാരം ശുക്രൻ തുലാത്തിൽ ആട്ടത്തെ പതിനഞ്ചു തീയതി

മുഖത്രികോണമെന്നു കിട്ടുന്നു. ഭൂതസംഖ്യ ഉപയോഗിക്കാതെ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഈ ശ്ലോകത്തിൽ 'ഭൂകേ പഞ്ച, പഞ്ചേ തു വിശേതി' എന്നതിനെ ആരോ വ്യക്തസ്തപ്പെടുത്തി 'ഭൂകേ പഞ്ചഭഗോഭൃഗ്'. പഞ്ച ഇമേ' എന്നു സൂചിതമായി വരുന്നു. അദ്ദേഹം എന്ന ഭൂത സംഖ്യയെ ഉപയോഗിച്ചു വിശേതിയെ വരുത്തിയിരിക്കുന്നതു മുഴച്ചുനില്ക്കുന്നപോലെ തോന്നുന്നു.

“വിശേതിരംശാഃ സിംഹേ

ത്രികോണമപരേ സ്വപദവനമിഷ്യ

ഉച്ഛം ഭോഗത്രിയം

വ്യയ ഇന്ദോഃ പ്യാത്ത്രികോണമപരേശ്ശാഃ.

പാദശരോഹാ മേഘേ

ത്രികോണമപരേ സ്വപദേ തു ഭൗമന്യ

ഉച്ഛമഥാ കന്യാതാം

ബുധസ്തു തുഗ്ഗാഃശരൈകേ സ്വദാ ചിത്വം.

പരതസ്ത്രികോണജാതം

പഞ്ചഭിരക്കരോഃ സ്വന്ദാശിജം പരതഃ

ഭഗഭാക്കേഗർജ്ജിവാസ്തു

ത്രികോണമപരം സ്വപദം ചാപേ.

ശുക്രസ്തു ച തിഥയേശ്ശാഃ

സ്ത്രികോണമപരം സ്വപദം തുലായാം തു

കുംഭേ ത്രികോണനിജഭേ

രവിജസ്തു രവേന്ദ്രമാ സിംഹേ.”

എന്നുള്ള സാരാവലിയും 'ഭൂകേ പഞ്ചഭഗേ' എന്നതിനെത്തന്നെ സമർത്ഥിക്കുന്നു.

“തുലായാം പഞ്ചമേ ഭോഗ-

സ്ത്രികോണമപരേ ഗുഹേ.”

എന്നുള്ള ഒരഭിപ്രായമുമാമധ്യേസവിൽ കാണുന്ന വാക്യം കേരള പാഠത്തെ സമർത്ഥിക്കുന്നു.

സാരാവലിയിലെ അഭിപ്രായത്തെ സ്വീകരിച്ചുപ്രതികരിക്കുന്ന ആചാര്യന്മാർ അനേകമുണ്ട്. എന്നാൽ കേരളീയരായ നമുക്കുശ്ലോകവും കേരളസംസ്കാരമായതെ അനുസരിക്കുന്നതു തന്നെ ശോഭിക്കും.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ വണ്ണം.

ആദിത്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ വണ്ണങ്ങളെപ്പറയുന്നു.

“കക്ഷരാദമോ ഭാസ്കരോ ഗൗരവ ഇന്ദു-

ന്നാത്മ്യചാംഗോ രാശഗൗരവേ വരൂഃ

മുഖാശ്രാമോ മേഘോ ഗുരുഗൗരവോതഃ

ശ്യാമേന്ദ്രശ്ചോ ഭാസ്കരിഃ കൃഷ്ണഭാരമഃ.”

ആദിത്യൻ ചുവപ്പ്, കറുപ്പ് എന്നു രണ്ടു വണ്ണങ്ങളാടുകൂടി യവനാകുന്നു. ചന്ദ്രൻ ധവളവണ്ണം. ചൊവ്വയുടെ ശരീരം അതി ഭീംബാലാണെന്നും വണ്ണം ചുവപ്പോടുകൂടിയ വെളുപ്പും ആകുന്നു. ബുധൻ കറുക്കുപോലെ ശ്യാമവണ്ണനാകുന്നു. വ്യാഴം ധവളവണ്ണമുള്ളവനാണ്. ശുക്രൻ ശ്യാമവണ്ണനാകുന്നു (ഇന്ത്യനിരംഭനാ താമ്ര പശും). ശനിയുടെ വണ്ണം കറുപ്പാകുന്നു.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ പംസ്തീനപംസക
ത്വാദിഭേദം.

“ബുധസൂര്യന്തൗ നപംസകാഖ്യൗ
ശശിശുക്രൗ യവനീ നരാസ്ത ശേഷാഃ.”

ബുധൻ സൂര്യനപംസകവും, ശനി പുന്നപംസകവും, ചന്ദ്രനും ശുക്രനും സൂര്യികളും, ശേഷമുള്ളവ പത്മപഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ വണ്ണാധിപത്യം.

“വിപ്രാദിതേന്ദ്രശ്ചന്ദ്രൗ കജാക്കൗ
ശശീ ബുധശ്ചേത്യസിന്ദോന്മൃജാനാം.”

ശുക്രനും വ്യാഴവും വ്യാമണാധിപതികൾ. ചൊവ്വയും ആദിത്യനും ക്ഷത്രിയാധിപതികൾ. ചന്ദ്രൻ വൈശ്യാധിപൻ. ബുധൻ ശുഭ്രാധിപൻ. ശനി അന്ത്യജാതികളുടെ അധിപൻ.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഗുണവിഭാഗം.

“ചന്ദ്രാക്ഷരീവാ മണസിതൗ കജാക്ഷീ
യഥാക്രമം സത്പരജസ്സമാംസി.”

ചന്ദ്രനും ആദിത്യനും വ്യാഴവും സൗരഗ്രഹണത്തിന്റെ അധിപതികൾ. ബുധശുക്രന്മാർ രാജാഗ്രഹണത്തിന്റെയും, ക്വാവുവും ശനിയും അമാഗ്രഹണത്തിന്റെയും അധിപതികൾ ആകുന്നു.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദ്രഷ്ടിസ്ഥാനങ്ങൾ.

“സൗരഭിസ്” തുനീയദശമേ

ഗുരശ്ശിഭകോണം, കരുഷു ചതുരത്നം

പശ്ചിമി സമഗ്രമിതരേ

ചരണവിവൃദ്ധോഥ; സപ്തമം സഭ്യം.”

ശനിക്കു മുന്നിലും പത്തിലും, വാഴത്തിന് അഞ്ചിലും രെമ്പതിലും, ക്വാവുക്കു നാലിലും എട്ടിലും പൂർണ്ണദൃഷ്ടിയുണ്ട്. മറ്റുള്ള ഗ്രഹങ്ങൾക്കു മുന്നിലും പത്തിലും ക്വാദ്രഷ്ടിയും, അഞ്ചിലും രെമ്പതിലും അരദൃഷ്ടിയും, നാലിലും എട്ടിലും മിക്കാൽദൃഷ്ടിയും ഉണ്ട്. എല്ലാഗ്രഹങ്ങൾക്കും ഏഴിൽ പൂർണ്ണദൃഷ്ടിയുള്ള സാകനം.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബന്ധശത്രുസ്ഥിതിമാർ.

സത്യാചാര്യർക്കുതന്നെ അനുസരിച്ചു ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബന്ധശത്രുസ്ഥിതിമാർക്കുണ്ടുപിടിക്കുവാനുള്ള മാറ്റം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“സുഗുരശ്ശിഭകോണവനാൽ

ഗ്രഹസ്യ സുതരേ വ്യത്യേഥ ധനമവനേ

സ്വജനേ നീയനേ ധർമ്മേ

സ്വപാദ്യേ ച ഭവന്തഃ നോ ശേഷാഃ.”

എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങൾക്കും തന്റെ മൂലതികോണത്തിന്റെ അഞ്ചു, പന്ത്രണ്ടു, രണ്ടു നാല്, എട്ട്, രെമ്പത് ഈ രാശികളുടെ അധിപന്മാരും ഉച്ചരാശിയുടെ അധിപനും ബന്ധുക്കളാകുന്നു. ഇതിൽ രണ്ടുരാശിയുടെ അധിപതി ബന്ധുവെന്നും, ഒരു രാശിയുടെയും ആധിപത്യമില്ലാത്തവർ ശത്രു എന്നും, ഒരു രാശിയുടെ മാത്രം ആധിപത്യമുള്ളവൻ സമനെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ഈ ക്രമത്തിൽ ആദിത്യന്റെ ബന്ധശത്രുസ്ഥിതിമാർക്കുണ്ടുപിടിക്കേണ്ട ക്രമം താഴെ കാണിക്കുന്നു.

ആദിത്യന്റെ മൂലക്ഷേത്രം ചിങ്ങം. അതിന്റെ അഞ്ചാം രാശിയായ ധനുവിന്റെ അധിപൻ വ്യാഴം. ചന്ദ്രന്റെയും രാശിയായ കർക്കടകത്തിന്റെ അധിപൻ ചന്ദ്രൻ. രണ്ടാംരാശി

യായ കുന്നിയുടെ അധിപൻ ബുധൻ. നാവാംശാശിരായ വൃശ്ചികത്തിന്റെ അധിപൻ ചൊവ്വ. ഏകാംശാശിരായ മീനത്തിന്റെ അധിപൻ വ്യാഴം. രാപതാംശാശിരായ മേടത്തിന്റെ അധിപൻ ചൊവ്വ. ആഭിത്യന്റെ ഉച്ചശാശിരായ മേടത്തിന്റെ അധിപൻ ചൊവ്വ.

മേൽപറഞ്ഞ ഗണനയിൽ ചൊവ്വ മുൻപ്രാവശ്യം വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ആഭിത്യന്റെ ബന്ധുതന്നെ ചൊവ്വ. വ്യാഴം രണ്ടുതവണ വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് വ്യാഴവും ആഭിത്യന്റെ ബന്ധുതന്നെ. ചന്ദ്രൻ രണ്ടുതവണ വന്നിട്ടുള്ള എങ്കിലും ബന്ധുതന്നെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആഭിത്യചന്ദ്രന്മാർ രണ്ടു കേന്ദ്രങ്ങളിലുള്ളതുകൊണ്ട് അവർ ഒരുപ്രാവശ്യം ഗണനയിൽപെട്ടാലും ബന്ധുക്കളായി വിചാരിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന സാരാന്തസിലോക്തം.

ബുധൻ ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രം വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് സമൻ. ശുക്രനും ശനിയും മേൽപറഞ്ഞ ഗണനയിൽപെടാത്തതുകൊണ്ട് ആഭിത്യന്റെ ശത്രുക്കൾ. അപ്പോൾ ആഭിത്യന്റെ ബന്ധുക്കൾ ചന്ദ്രനും, ചൊവ്വയും, വ്യാഴവും. ശത്രുക്കൾ ശുക്രനും ശനിയും; ബുധൻ സമൻ.

ഇപ്രകാരം ചന്ദ്രൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബന്ധുശത്രുവേന്മാരെ കണക്കാക്കിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

“ശത്രു മന്ദസിന്ദത സമജ്ജഗീസുതോ
മിത്രാണി ശേഷാ രേവഃ
തീക്ഷ്ണാശ്ചോധിമരശ്ചിജശ്ച സുഹൃദഃ
ശേഷാസ്സമാജ്ജീതശോഃ
ജീവേന്ദുഷ്ണകരാഃ കരുന്ധ സുഹൃദോ
മേന്ദാ/മിസ്തിതാഷീ സഹ
മിത്രേ സുഹൃദിന്ദത ബുധന്യ ഹിമജ്ജ-
ജ്ജഗീസുതാശ്ചോപരേ.

സുഹൃത്തുശ്ചസിഹവതീ രവിസുതോ
മദ്ധ്യഃ പരേ തപന്തഥാ
സൗമ്യാഷീ സുഹൃദേത സാമേ കരുന്ത
ശുക്രന്യ ശേഷാവതീ

നാലാംഭാവം ബന്ധവും ആറാംഭാവം ശത്രുവുമാണെന്നു പ്രസിദ്ധമായതുകൊണ്ട് അഞ്ചാംഭാവം സമനാണെന്ന് ഇവിടെ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നാലെന്നുള്ള സംഖ്യ ബന്ധവിനേയും ആറു ശത്രുവിനേയും അഞ്ചു സമനേയും കുറിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

മേൽപറഞ്ഞ ശ്ലോകങ്ങളിലെ ഒന്നാംശ്ലോകത്തിലെ ഒന്നാം പാദത്തെ നിരൂപിക്കാം.

കവിഭിരശ്ലോഭതേ ചിററാം.

ക എന്നു് ഒന്ന് അതുകൊണ്ടു് ഒന്നാമത്തെ ഗ്രഹമായ ആദിത്യന്റെ ബന്ധശത്രുസമന്മാരെ അന്താർക്ഷരസംഖ്യകളെക്കൊണ്ടു് ആ പാദത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി വരികെന്നും വ നാലു ബന്ധവായതുകൊണ്ടു് ചന്ദ്രൻ ആദിത്യന്റെ ബന്ധ. ഭ നാലായതുകൊണ്ടു് ചൊവ്വ ആദിത്യന്റെ ബന്ധ. ശ അഞ്ചായതുകൊണ്ടു് ബുധൻ ആദിത്യന്റെ സമൻ. മ നാലായതുകൊണ്ടു് വ്യാഴം ആദിത്യന്റെ ബന്ധ. ന ആറായതുകൊണ്ടു് ശുക്രൻ ആദിത്യന്റെ ശത്രു. ച ആറായതുകൊണ്ടു് രേനി ആദിത്യന്റെ ശത്രു. ധനം എന്ന ശൂന്യം പാദപൂരണത്തിനാമാത്രം.

തവ ക്ഷാതം ശിവാനുമനേ!

ത എന്നു് ആറായതുകൊണ്ടു് ആറാമത്തെ ഗ്രഹമായ ശുക്രന്റെ ബന്ധശത്രുസമന്മാരെ ആ പാദത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

വ എന്നു നാലുകയാൽ ശുക്രൻ കഴിഞ്ഞു പിന്നത്തെ ഗ്രഹമായ ശനി ശുക്രന്റെ ബന്ധ. ക്ഷ ആറായതുകൊണ്ടും, രേനി കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ആദിത്യൻ ആഴ്ചക്രമത്തിൽ തുടങ്ങുന്നതുകൊണ്ടും, ആദിത്യൻ ശുക്രന്റെ ശത്രുവാകുന്നു. ത ആറായതുകൊണ്ടു് ചന്ദ്രൻ ശുക്രന്റെ ശത്രു. ശ അഞ്ചായതുകൊണ്ടു് ചൊവ്വ ശുക്രന്റെ സമൻ. വ നാലായതുകൊണ്ടു് ബുധൻ ശുക്രന്റെ ബന്ധ. മ അഞ്ചായതുകൊണ്ടു് വ്യാഴം ശുക്രന്റെ സമൻ. ന ശൂന്യമായതുകൊണ്ടു് ശുക്രൻ ശുക്രൻ ആതായിരിക്കുമെന്നുള്ള വിവക്ഷയ്ക്ക് അവകാശമില്ലെന്നുള്ളതിനെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇതു ചൊരിയ രണ്ടുശ്ലോകങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ലാലുവാകയാൽ അല്ലപരമലയംകൊണ്ടു് നെല്ലാവക്കും സ്വാധീനമാക്കാവുന്നതാകുന്നു.

തൽക്കാലബന്ധശതക്കരം.

“മേല്പുരണം=സുസ്ഥായായനവ്യയേഷു
യോ യസ്യ തിഷ്ഠതി, സ തസ്യ സുഹൃൽ തഥാനീം
അന്വേഷഃ വൈർയ്യ, യഥാമിസൃഹൃതപയോഗാത്
ഭേദേയോ ഗ്രഹോധിസൃഹൃത്യസൃഹൃതപരമേ.”

മേല്പുരണം = പത്താമെടം. അംബു = നാലാമെടം. ഡഹരം =
മൂന്നാമെടം. ആയം = പതിനൊന്നാമെടം. ധനം = അഞ്ചാമെടം.
വ്യയം = പന്ത്രണ്ടാമെടം. ഒരു ഗ്രഹത്തിന്റെ പത്താമെടത്തെ,
നാലാമെടത്തെ, മൂന്നാമെടത്തെ, പതിനൊന്നാമെടത്തെ, മ
ഞ്ചാമെടത്തെ, പന്ത്രണ്ടാമെടത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്ന ഗ്രഹം ആ ഗ്രഹ
ത്തിന്റെ തൽക്കാലബന്ധമായി ഭവിക്കുന്നു. മറ്റു ഭാവങ്ങളിൽ
നിർണ്ണയിക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ ശതക്കരമാകുന്നു.

അതിബന്ധനാഭിനിരൂപണം.

നിസർഗ്ഗബന്ധവിന്ന തൽക്കാലബന്ധനാഭിനിരൂപണം അതി
ബന്ധം. നിസർഗ്ഗസമന്ത തൽക്കാലബന്ധനാഭിനിരൂപണം ബന്ധം.
നിസർഗ്ഗശത്രുവിന്ന തൽക്കാലബന്ധനാഭിനിരൂപണം സമൻ. നിസ
ർഗ്ഗശത്രുവിന്ന തൽക്കാലശത്രുനാഭിനിരൂപണം അതിശത്രു. നിസർഗ്ഗ
സമന്ത തൽക്കാലശത്രുനാഭിനിരൂപണം ശത്രു. നിസർഗ്ഗബന്ധവിന്ന
തൽക്കാലശത്രുനാഭിനിരൂപണം സമൻ. ഇപ്രകാരമുള്ള ഭേദങ്ങളേയും
ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം.

രാശികരം.

രാശികരം പന്ത്രണ്ടാമത്തെ അവയുടെ പേരുകൾ ഇന്നിന്ന
വയെന്നും മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

രാശിപത്ര്യായങ്ങൾ.

“സ്ഥാനം ക്ഷേത്രമിതി ദേവ
ഗ്രഹസ്യ പത്ര്യായനാമ നിഖിലമപി
രാശീനാം നാമ സ്ഥാത്
ഭൂമിമിതി രാശിനാമയാമഭേദം.”

സ്ഥാനമെന്നും, ക്ഷേത്രമെന്നും, ഗ്രഹത്തിന്റെ നിഖിലപത്ര്യാ
യങ്ങളും രാശികളുടെ നാമമായി ഭവിക്കുന്നു. ഭം എന്നും ഭൂമി
മെന്നും രാശിനാമങ്ങൾ രണ്ടിന്റേയും പത്ര്യായങ്ങൾ.

മേന്മാദിരാശികളുടെ ഭവനകൾ.

“ക്രിയാവൃത്തജ്ഞമകളീന-

ലേഖപാഞ്ചേമാനജ്ഞകോപ്പ്യാഖ്യാ

തെരക്ഷിക ആകോരേരോ

ഏദ്രോഗശ്ചേതോഭാഷേതം.”

മേടത്തിനു ക്രിയം, ഇടവത്തിനു താവുക്ക, മിഥുനത്തിനു ജ്ഞമം, കർക്കടകത്തിനു കളീനം, ചിങ്ങത്തിനു ലേഖം, കന്നിക്കു പാഞ്ചേമാനം, തുലാത്തിനു ജ്ഞം, വൃശ്ചികത്തിനു കോപ്പി, ധനുവിനു തെരക്ഷികം, മകരത്തിനു ആകോരകരം, കുംഭത്തിനു ഏദ്രോഗം, അനുജമായ മീനത്തിനു ചേതനം എന്നും പേരുകളുണ്ട്. മീനത്തിനു ചേതനസി എന്നുകൂടി പേരുണ്ട്.

“താവുതസ്തേതമേതേ

വൃശോ വൃശഭോദ്ധക

മിഥുനം ജ്ഞമം പ്രാഹർ

തൃശ്ശൂരമിതി ചാപരേ.

കടീനം കർക്കടകക്ഷി

കൃകാടയോദിധീയതേ

സിംഹോ വേരോ മുദ്രേ നൃശ്ച

കന്യാ സ്രീ. കന്യകാപി ച.

വൃശ്ചികോ ഭൃഗുപഃ കോപ്പി

ധനുർധനപീ ച തെരക്ഷികഃ

ആകോരകേരോ മുദ്രോ നമുക്തോ

മകരഃ സംപ്രഗീയത.

കുംഭഃ കലശനാമാ സ

ഏദ്രോഗ ഇതി ചോച്യതേ

അനിമേഷാഹപയോ മീനോ

ചോച്യേതേതസ്മിന്നിഹിതപി.”

എന്നുള്ള വചനങ്ങളെക്കൊണ്ട് മേൽപറഞ്ഞ അഭിപ്രായങ്ങൾ സ്പഷ്ടമായല്ലോ. അന്ത്യമം ചേതനം എന്നതിന്റെ അന്ത്യമം ച ഇതരം എന്നു ചദച്ഛേമമേയല്ല മിലർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. അതു സമഞ്ജസമല്ല. ഏദ്രോഗശ്ചേതനസി ജ്ഞമം എന്നു ചില കൈയെഴുത്തുപുസ്തകങ്ങളിൽ കാണുന്നപാഠം സംശയത്തെ നിരാ

കുറിക്കും. അവിശ്വം ചേതനം എന്നതാണത്രെ സമുച്ചയച്ചിരിക്കുന്നത്. ചേതനവും ചേതനസിയും പരസ്പരബോധമുണ്ടെന്നു. ഇതെല്ലാം പ്രശ്നോത്തരത്തിൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

രാശികളുടെ സ്വഭാവം മുതലായവ.

“മണ്ഡൂക മേടീ നൃചീമനഃ സഗന്ധം ന വീണം
 മാപീ നരോപജാതമനോ മകരോ മൃഗാഃ
 തത്ത്വം സസമ്പ്രദാനം പൂവഗാ ച കന്യാ
 രേഷാഃ സ്വന്തമസൃഗാഃ സ്വചരശ്ച സർവ്വം.”

അന്യോന്യപ്രചക്ഷോഭമുണ്ടായ രണ്ടു മണ്ഡൂകങ്ങളുടെ ആകൃതിപോലെയുള്ള ആകൃതിയോടുകൂടിയവയാകുന്നു മീനം രാശി. മൃഗത്തെ കടഞ്ഞെ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പുരുഷന്റെ ആകൃതിയാകുന്നു കുംഭരാശി. ഗഭയെ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന പുരുഷനും വീണയെ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ത്രീയോടുകൂടി ഗാഢാശ്വേഷമേഖലയിരിക്കുന്ന ആകൃതിയാകുന്നു മിഥുനരാശി. അരയ്ക്കുചീതെ നന്നാകൃതിയും കയ്യിൽ വില്ലു ധരിച്ചും അർദ്ധകീഴെ അശ്വാകൃതിയുമാകുന്നു ധനുരാശി. ഭൂഗതികൾ ചുവവും മേന്മയുടെ ശരീരവുമുള്ള ജന്തുവിന്റെ ആകൃതിയാകുന്നു മകരം രാശി. തുലാസ്സും ധരിച്ചു തെരുവീഥിയിൽ ഇരിക്കുന്ന പുരുഷന്റെ ആകൃതിയാകുന്നു ഇലാംരാശി. കയ്യിൽ സമ്പ്രദാനം ധരിച്ചു തോണിയിലിരിക്കുന്ന ഒരു കന്യകയുടെ ആകൃതിയാകുന്നു കന്നിരാശി. മേൽപറഞ്ഞ രാശികളിൽനിന്നു ശേഷമുള്ളവ രാശികൾ മേഷം, വൃഷഭം, കർക്കടകം, സിംഹം, വൃശ്ചികം എന്നിവയാകുന്നു. ഈ രാശികൾ അന്തരിന്റെ നമ്മു ധേയംകൊണ്ടുതന്നെ പ്രോതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട അത്മത്തോടു സദൃശമായ ജന്തുക്കളെ ബോധിപ്പിക്കുന്നവയുമാകുന്നു. അതായതു മേടം ആടുപോലെ, ഇടവം കാളപോലെ, കർക്കടകം തെങ്ങുപോലെ, ചിങ്ങം സിംഹപോലെ, വൃശ്ചികം തേളുപോലെ എന്നു തരസ്ഥസ്തം. രാശിയുടെ സ്വഭാവസമാനം ഭിക്ഷണം മുതലായവയെല്ലാം അനന്തകളുടെ ആകൃതിയുള്ള ജന്തുക്കളോടേതുപോലെ ഉൾമിച്ചറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. അതായതു മീനം മണ്ഡൂകമെന്നുകൊണ്ടു ജലത്തിലും ചിങ്ങം സിംഹമായതുകൊണ്ടു ചാട്ടിലും സ്വഭാവമെന്നു എന്നും മേടം ആടായതുകൊണ്ടു ഇല മുതലായവ വേഗത്തിൽ ഭക്ഷിക്കുന്ന എന്നും ചിങ്ങം സിംഹമായതുകൊണ്ടു മോസംഭി

പരിഭ്രമംകൂടാതെ ഭക്ഷിക്കുമെന്നമിത്യാമി അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ട
രാകുന്നു.

കാലദംഗാനി.

“ശീഷാസ്യബാഹുവഹൃതം

ജാരകുടിവസ്ത്രമേഹനോത്തയഗം

ജാതാ ജംഭേഃ ചരണൗ

കാലസ്യദംഗാനി നാശയേദ്/ജാഗ്രാഃ.”

മേടം മുതലായ രാശികൾ കാലപുഷ്പങ്ങൾ അംഗങ്ങളായി
കുളിച്ചിരിക്കുന്നപ്രകാരം പറയുന്നു. മേടം ശിരസ്സും, ഇടവം മുഖ
വും, മിഥുനം കഴുത്തു കൈ മുതലായവയും, കർക്കടകം ഹൃദയവും,
ചിങ്ങം വയറും, കന്നി അരക്കെട്ടും, തുലാം വസ്ത്രപ്രദേശവും, വൃ
ശ്ചികം ഗുഹ്യപ്രദേശവും, ധനു തുടകളും, മകരം മുട്ടുകളും, കുംഭം
കണങ്കാലുകളും, മീനം ചരണങ്ങളുമാകുന്നു എന്നു സാൽപത്രം.

രാജയുഗം.

“അയുഗംജാബ്ധം വിഷമം

സ്വരാനം യുഗ്ഗംസംജ്ഞിതത്വ സമം.”

ഒറ്റയായ രാശികൾക്ക് അയുഷ് എന്നും രാജമെന്നും വിഷമ
മെന്നും, ഇരട്ടയായ രാശികൾക്ക് യുഷ് എന്നും യുഗമെന്നും സമമെ
ന്നും പേരുകൾ ഉണ്ട്.

മേടം, മിഥുനം, ചിങ്ങം, തുലാം, ധനു, കുംഭം എന്നിവ
ന-ഓ ഓരോരശികൾ. ഈ രാശികൾക്കുതന്നെ പൂരരാശികൾ
എന്നും പുഷ്പരാശികൾ എന്നുംകൂടി പേരുകൾ ഉണ്ട്.

ഇടവം, കർക്കടകം, കന്നി, വൃശ്ചികം, മകരം, മീനം എ
ന്നിവ ന-ഓ യുഗരാശികൾ. ഇവക്കു സൌമ്യരാശികൾക്കെന്നും സ്രീ
രാശികളെന്നുംകൂടി പേരുകൾ ഉണ്ട്. ശുഭം സൌമ്യ പുഷ്പവ
നിമിത്തം ത്വേ എന്നു പ്രമാണം.

ചരസ്ഥിരോജയരാശികൾ.

മേഷാദി പന്ത്രണ്ടു രാശികളെയും ചരസ്ഥിരോജയമെന്നു മൂ
ന്നവിധത്തിൽ വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു ‘പത ചരാഗാദിപരോ’ എന്ന
പ്രമാണപ്രകാരം മേടം മകരം, ഇടവം സിംഹം, മിഥുനം ഉഭയ

എന്നിട്രമേതിൽ കണ്ടുകൊൾക. അപ്പോൾ മേടം, കർക്കടകം, തുലാം, മകരം എന്നീ നാലും ചരശാരികളും; ഇടവം, ചിങ്ങം, വൃശ്ചികം, കുംഭം എന്നീ നാലും സ്ഥിരശാരികളും; മീഥുനം, കന്നി, ധനു, മീനം എന്നീ നാലും ഉദാരശാരികളും ആണെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു.

രാശികളുടെ വർണ്ണം.

“വിപ്രാദികം വർണ്ണചതുഷ്ടയം തു
ഭൂമേണ മീനാദി പന്നഃ പന്നഃ സ്വപ്രാത്.”

ബ്രാഹ്മണാധിപത്യമുള്ള രാശികൾ മീനം, കർക്കടകം, വൃശ്ചികം എന്ന മൂന്നും, ക്ഷത്രിയാധിപത്യമുള്ളവ മേടം, ചിങ്ങം, ധനു എന്നീ മൂന്നും, വൈശ്യാധിപത്യമുള്ളവ ഇടവം, കന്നി, മകരം എന്നീ മൂന്നും, ശൂദ്രാധിപത്യമുള്ളവ മീഥുനം, തുലാം, കുംഭം എന്നീ മൂന്നുമാകുന്നു എന്നു ധരിച്ചുകൊള്ളണം.

പുണ്ണമലകാദി.

“പുണ്ണാർദ്ധപാദാ ജലകാനി മീനാത്
മുഹൂർത്തമുഹൂ രാശിചതുഷ്ഠമാഹുഃ.”

മീനം, വൃശ്ചികം, കർക്കടകം എന്ന മൂന്നുരാശികൾ പുണ്ണമലകങ്ങളും, മേടം, ചിങ്ങം, ധനു എന്ന രാശികൾ മൂന്നും അർദ്ധമലകങ്ങളും, ഇടവം, കന്നി, മകരം എന്ന രാശികൾ മൂന്നും പാദമലകങ്ങളും, മീഥുനം, തുലാം, കുംഭം എന്ന മൂന്നു രാശികൾ നിഷ്ഫലകങ്ങളുമാകുന്നു.

രാശികളുടെ ദിശാകൾ.

മേടം, ചിങ്ങം, ധനു എന്നീ മൂന്നു രാശികളും കിഴക്കിരിക്കി നേർറയും ഇടവം, കന്നി, മകരം എന്നീ മൂന്നും തെക്കിരിക്കിനേർറയും മീഥുനം, തുലാം, കുംഭം എന്നീ മൂന്നും പടിഞ്ഞാറുദിക്കിനേർറയും കർക്കടകം, വൃശ്ചികം, മീനം എന്നീ മൂന്നും വടക്കിരിക്കിനേർറയും ആധിപത്യം വഹിക്കുന്നു.

പ്രാഗാഭിശാഃ ക്രിയവൃഷ്ണയുക് കർക്കാഃ സക്രിഭാകാണാഃ”
എന്നു പ്രമാണം.

രാശികളുടെ പ്രയോജനപാദിവിചാരം.

“ശോ/ജാശപികർമ്മിമീഥുനഃ സമൃദ്ധം നിശാച്യുതഃ
പ്രയോജനം വിമീഥുനഃ കഥിതാസ്തു ഏവ

ശീർഷാഭയാ ഭിന്നബദ്ധായ ഭവന്തി ശേഷാ
ലഗ്നം നമേത്യർത്ഥതഃ പ്രഥമോദ്ധര്യം.”

മിഥുനം, ചിങ്ങം, കന്നി, തുലാം, വൃശ്ചികം, കുംഭം ഇവയായ
രും ശീർഷാഭയാശിങ്കരം. മേടം, ഇടവം, കർക്കടകം, ധനു, മകരം
എന്നുള്ള അഞ്ചും പ്രയോദ്ധരയാശിങ്കരം. മീനം ഉദയോദ്ധരയാശി.

പ്രയോദ്ധരേഷു സിദ്ധ്യു-
ത്വത്തേം മൂലോദ്ധരേഷു വിപരീതം;
ഉദയോദ്ധരേഷു വിമിത്രം.
ഗ്രഹരഹിതേഭ്യഃ ഫലം വാച്യം.”

എന്നുള്ള കൃത്യീയവാക്യം ഇവിടെ അനുസരണയമായി ഭവിക്കുന്നു.
ബ്രഹ്മസാരാശിങ്കരം.

ചിങ്ങം, കന്നി, തുലാം, വൃശ്ചികം, കുംഭം, മീനം എന്ന
ആറും ഭിന്നബദ്ധശാങ്കരം, മേടം, ഇടവം, മിഥുനം, കർക്കടകം
ധനു, മകരം എന്നീ ആറും നിശാബദ്ധശാങ്കരമകേണം. അതിന്നു
പേരെയും പ്രമാണം.

നിശാബദ്ധേ തുലാജീവ
കുംഭാബദ്ധേ സുര്യഭാശരഃ
അബ്ധേ തു രാശയർത്ഥാഭാഃ
ബ്രഹ്മസാരായമേവ തേ.”

രാശികളുടെ വർണ്ണം (നാമം).

മേടംരാശിയുടെ നിറം ചുവപ്പു്, ഇടവത്തിന്റെ വെളുപ്പു്,
മിഥുനത്തിന്റെ പച്ച, കർക്കടകത്തിന്റെ പാടവം, ചിങ്ങത്തി
ന്റെ ധ്രുവാഞ്ജല, കന്നിയുടെ ചിത്രം, തുലാത്തിന്റെ കറുപ്പു്,
വൃശ്ചികത്തിന്റെ സ്വർണ്ണസമുദാരം, ധനുവിന്റെ ചിത്രം, മക
രത്തിന്റെ കർപ്പാശ, കുംഭത്തിന്റെ വെളു, മീനത്തിന്റെ സ്വ
ച്ഛേദം ആകുന്നു എന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

രാശികളുടെ ദോഷനിരൂപണം.

മേടം, ചിങ്ങം, ധനു എന്നീ മൂന്നു രാശികളെക്കൊണ്ടു പി
ശാക്കായും, ഇടവം, കന്നി, മകരം എന്നീ രാശികളെക്കൊണ്ടു
വായുവിനേയും, മിഥുനം, തുലാം, കുംഭം എന്നിവയെക്കൊണ്ടു

ധാരാസ്ഥിതപര്യന്തേ, കർമ്മകം, വൃദ്ധകം, മിനം എന്നിവയെ
ക്കൊണ്ടു കഥയെന്നയും അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

“പിത്താനിലെ ധാരാസ്ഥി കഥം ച
ത്രിയേഷതഃ സുവിഭിന്നമനീയഃ”

ലഗ്നം.

“കാശിനാമുദയോ ലഗ്നം.”

അതതുസ്ഥാനത്തു് ഉദയത്തെ പ്രാപിക്കുന്ന രാശിക്കു ലഗ്ന
മെന്നു പേർ.

ത്രികോണം.

“ലഗ്നാൽ സതം ച നവമം ച വിദ്വത്ത്രികോണം”

ലഗ്നത്തിൽനിന്നു സതമെന്ന അഞ്ചാംസ്ഥാനത്തെയും നവ
മെന്ന ഒൻപതാംസ്ഥാനത്തെയും ത്രികോണം എന്ന സംജ്ഞ
കൊണ്ടറിയുന്നു.

ചതുരശ്രം.

“തസ്യാച്ചതുൽഥനീയസേ ചതുരശ്രസംജ്ഞഃ”

അതികൽനിന്നു — ലഗ്നത്തികൽനിന്നു — ചതുൽമെന്ന നാ
ലാംസ്ഥാനവും നീയനമെന്ന ഏഴാംസ്ഥാനവും ചതുരശ്രമെന്ന
പേരെടുക്കുകയാകുന്നു.

കേന്ദ്രം.

“കണ്ടകകേന്ദ്രചതുഷ്ടയസംജ്ഞഃ
സപ്തമലഗ്നചതുൽഖഭാസം. ”

സപ്തമ (ഏഴാംഭാവ)ത്തിന്നും, ലഗ്നത്തിന്നും, ചതുൽ (നാലാം)
ഭാവത്തിന്നും, ഖം എന്ന പത്താം ഭാവത്തിന്നും കൂടിയുള്ള പേരാ
കുന്നു കേന്ദ്രം. അതായതു ലഗ്നം നാലാംഭാവത്തിന്നും കൂടി കേന്ദ്രം
എന്നുപേർ. കേന്ദ്രത്തിന്റെ പര്യായശബ്ദങ്ങളാകുന്നു കണ്ടകം,
ചതുഷ്ടയം എന്നിവ.

“പ്രത്യേകമസ്തസ്യകർമ്മ വിലഗ്നപാനാം

സ്വാൽ കേന്ദ്രകണ്ടകചതുഷ്ടയനാമധേയം”

എന്നു വിദ്വാമാധവൻ. ഇവിടെ അസ്തമെന്ന് ഏഴാമമം. സ
ഖമെന്ന നാലാമമം. കർമ്മമെന്ന പത്താമമം.

പണപരാദികൾ.

കേന്ദ്രാൽപരം പണപരം, പരക്കസ്തു സർവ്വ
മാപാശ്ചര്യം; ഹിരണ്യകുടുംബ സുഖം ച വേദ
ജാമിത്രമസ്തുഭവനം സുതരം ത്രികോണം
മേഘരണം ദശമിത്ര ച കർമ്മ വിദ്യാത്."'

ലഗ്നത്തിൽനിന്നും, നാലാമെട്ടത്തുനിന്നും, ഏഴാമെട്ടത്തുനിന്നും, പത്താമെട്ടത്തുനിന്നും പരക്കായ മാതിരിയുള്ള പണപരമെന്നു പോർ. അതായതു രണ്ടാമെട്ടം, അഞ്ചാമെട്ടം, എട്ടാമെട്ടം, പതിനൊന്നാമെട്ടം എന്നിവയ്ക്കു പണപരം എന്നു പോർപറയുന്നു. പണപരത്തിൽനിന്നു പരക്കായ മൂന്നാമെട്ടം, ആറാമെട്ടം, ഒൻപതാമെട്ടം, പന്ത്രണ്ടാമെട്ടം എന്നിവയ്ക്ക് ആപോശ്ചര്യമെന്നുപോർ.

ഹിരണ്യം, അംബ, സുഖം, വേദം എന്നീ സംജ്ഞകൾ നാലാമെട്ടത്തെക്കുറിക്കുന്നവയാകുന്നു. ജാമിത്രം, അസ്തുഭവനം എന്നിവ രണ്ടും കൂട്ടരുസ്ഥാനമായ ഏഴാമെട്ടത്തെക്കുറിക്കുന്നവയാകുന്നു. സുതരം എന്ന അഞ്ചാമെട്ടത്തിന്റെ പോർ ത്രികോണമെന്നാകുന്നു. മേഘരണം, കർമ്മ എന്നീ സംജ്ഞകൾ പത്താമെട്ടത്തിന്റെതാകുന്നു.

കേന്ദ്രാദികളിലെ ബലമനുസാരം.

കേന്ദ്രസ്ഥാഃ പ്രസ്ഥാഃ സ്വ-
മുഖ്യബലാഃ പണപരാത്രിതാ ഭേദന്തഃ
ആപോശ്ചര്യം സർവ്വ
ബലഹീനാ നശന്തഃ കഥിതാഃ."

എന്ന വചനപ്രകാരം കേന്ദ്രത്തിൽ പുഷ്കളബലവും, പണപരത്തിൽ മധ്യബലവും, ആപോശ്ചര്യത്തിൽ ബലഹീനതയും ഭവിക്കുന്നതാണ്. മധ്യോദ്ധ്വം കേന്ദ്രസ്ഥാ എന്നു വരാഹമിഹിർകാശ്യർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ താൽപര്യവും ഇതുതന്നെയാകുന്നു.

ഇവിടെ ലഗ്നം ക്ഷത്രക്കേടിക്കെന്നും, മരോരാശി തെക്കേദിക്കെന്നും, സപ്തമരാശി പടിഞ്ഞാറേദിക്കെന്നും, മാതൃത്വരാശി വടക്കേദിക്കെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ഇതു മിഗ്ബലവിചാരത്തിൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്.

ലഗ്നാദി സംരത്നകരം.

മേഘരാത്നകല്പതന്മൂർത്തിയിൽ ഇ ലഗ്ന-
 സ്ഥാനം കടുംബധനനാമ പരം തുതീയം
 ദശമിപുഷ്പവിക്രമസഹോദരസംരത്നമന്ത്രം
 പാതാളബന്ധ ഹരിബകാശ്വ സുഖാലയാലയം.
 ധീപത്രപ്രതിഭാഭിധാനമപരം
 ഷഷ്ഠം ഷഡ്ഭാഗ്ഗോപാലം
 ജാമിത്രാസ്തകമുതുമുഖഗമഭ-
 ദ്വനാഭിധം സപ്തമം
 രസായനമർണ്ണം പരാഭവമവി
 സ്ഥാനം വദാതുവൃദ്ധം
 ഗുഹാബ്ധം നവമം സുഖധരിഹ ശുഭം
 ധർമ്മപഞ്ചോപ്യതേ.
 സ്വാഭാമണ്ഡാസ്തമോനകമഗതന-
 വ്യാപാരമേഷ്വരണം
 വിഷ്ണുരത്നം ദശമം പരസ്ത കഥയ-
 ന്ത്യായം ഭവം ചാഗമം
 സ്ഥാനം ചാദരമോമനന്തി സുധിഷ്ഠോ
 രിഹോ വ്യാനാസ്താനപിതം
 ലഗ്നാദിഷ്ഠഭിധീയതേ ച നിഖിലം
 പശ്ചാത്തന്നാമരത്നം."

മേഘ രാത്ന കല്പ തന്മൂർത്തി എന്നിവ അഞ്ചും ലഗ്നത്തിന്റെ ചേർ. കടുംബം, ധനം ഇവ രണ്ടാർഭാവം. തുതീയം, ദശമിപുഷ്പം, വിക്രമം, സഹോദരം ഇവ മൂന്നാർഭാവം. പാതാളം, ബന്ധ, ഹിബകം, അശ്വ, സുഖം, ആയുരം ഇവ നാലാർഭാവം. ധീ, പത്ര, പ്രതിഭ ഇവ അഞ്ചാർഭാവം. ഷഷ്ഠം, ഷഡ്ഭം, അർഹുവ ആറാർഭാവം. ജാമിത്രം, അസ്തം, കമുതും, മന്മഥം, മരം ഇവ ഏഴാർഭാവം. രസായന ആയുരം, മർണ്ണം, പരാഭവം ഇവ എട്ടാർഭാവം. ഗുഹ, ശുഭം, ധർമ്മം, നവം ഇവ ഒമ്പതാർഭാവം. ആമത, ആസ്തം, മാനം, കമം, ഗതനം, വ്യാപാരം, മേഷ്വരണം ഇവ പത്താർഭാവം. ആയം, ഭവം, ആഗമം ഇവ പതിനൊന്നാർഭാവം. രിഹോ, വ്യായം ഇവ പന്ത്രണ്ടാർഭാവം. ഇങ്ങനെ ലഗ്നാദി പന്ത്രണ്ടു ഭാവങ്ങളുടേയും രേഖകൾ.

നരാദിരാശികൾ.

ഏതും തുലാ വടകുന്താ
പൂർവാർദ്ധം ധനുഷസ്തഥാ
ലഗ്നസാ ബലിനോ ഭൗമോ
ഏതേ ഹി നരരാശയഃ.

ചതുർത്ഥ കർക്കടാ മീനോ
മകരാർദ്ധം ച പശ്ചിമം
ഭവന്തിബലിനോ നിത്യ-
മേതേ ഹി ജലരാശയഃ.

സപ്തമേ വൃശ്ചികോ രാശിർ-
ബുദ്ധവാർ പാകീർത്തിതഃ
ധനുഷ്ഠാർദ്ധാജഗോസിഹോഃ
ബലിനഃ ഭവ ചതുഷ്ഠഭഃ."

മീനം, കന്നി, തുലാം, കർക്കടകം, ധനുസ്സിന്റെ പൂർവാർദ്ധം എന്നിവ നരരാശികൾ.

മേടം, ഇടവം, ചിങ്ങം, ധനുസ്സിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം, മകരത്തിന്റെ പൂർവാർദ്ധം എന്നിവ ചതുഷ്ഠാദിരാശികൾ.

കർക്കടകം, മീനം, മകരത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം എന്നിവ ജലരാശികൾ.

വൃശ്ചികം കീടരാശി.

നരരാശികൾ ലഗ്നത്തിലും, ജലരാശികൾ നാലാമത്തെയും, കീടരാശി ഏഴാമത്തെയും, ചതുഷ്ഠാദിരാശികൾ പത്താമത്തെയും ബലമുള്ളവയാകുന്നു.

ഭരണി യഥാഭിധിത്യേവ ബലാസ്ത്വഃ
കീടനരാംബുധാഃ പരവശേ."

എന്ന ചോരാശ്വോകത്തിന്റെ അർത്ഥവും മേൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം അന്നു. യഥാഭിധിത്യേവായീരിക്കുന്ന അതുകൾ എന്നതു കൊണ്ടു സപ്തമലഗ്നചതുർത്ഥഭാഗി" എന്നു ധരിച്ചു കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

“തത്സപ്തമേതദിനമം പ്രദിഷ്ഠം.”

എന്നതുകൊണ്ട് അതതുകേന്ദ്രത്തിൽ പൂർണ്ണബലമുള്ളതായ രാശി കരം ബുദ്ധിജ്ഞാബലം കുറഞ്ഞവർണ്ണിച്ച് ഏഴാംഭാവത്തിൽ ശുക്ല ബലമാകുമെന്നു ധരിച്ചുകൊള്ളണം.

ദപിപദരാശികരം.

നരരാശികളെന്നും, ചതുഷ്ഠാദാശികളെന്നും, ജലരാശികളെന്നും, കീടരാശികളെന്നും രാശികളെ നാലുവിധത്തിൽ വിഭജിച്ച ഗാന്ധീമതന്ത്ര മുൻപു പറഞ്ഞതോടുകൂടി വരാഹമിഹിരാചാര്യരുടെ മതവും കൂടി അതിന്നനുക്രമമെന്നു പ്രത്യക്ഷമാക്കിക്കഴിഞ്ഞു.

എന്നാൽ പന്ത്രണ്ടു രാശികളേയും മൂന്നായി വിഭജിച്ച ദപിപദരാശിയെന്നും, ചതുഷ്ഠാദാശിയെന്നും, കീടരാശിയെന്നുമുള്ള ഭേദത്തെ ശ്രീഭദ്രവകീർത്തിയുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം തന്റെ ഭാഷിക്കുന്നു. മുൻപറഞ്ഞ നരരാശികൾ രണ്ടു പറയാൻ പോകുന്ന ദപിപദരാശികൾ ചതുഷ്ഠാദാശികൾ രണ്ടും ഒന്നു തന്നെ. പറയാൻ പോകുന്ന കീടരാശികളിൽ മുൻപറഞ്ഞ ജലരാശികളും കീടരാശിയുൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതുമാത്രം വ്യത്യാസം.

“മിഥുനതുലാഘടകന്യാ

ദിവാ ബലം ധന്വിനശ്ച പൂർവാർദ്ധം

അജവൃഷസിംഹാരാരത്രം

മൃഗശയഭോജ പൂർവ്വചോർദ്ധം.

വൃശ്ചികമീനകളീരാഃ

മകരാന്ത്യാർദ്ധം ച സന്ധ്യാന്മാം.”

മിഥുനം, തുലാം, കുംഭം, കന്നി, ധനുരാശിയുടെ പൂർവാർദ്ധം എന്നിവ ദപിപദരാശികൾ.

മേടം, ഇടവം, ചിങ്ങം, മകരത്തിന്റെ പൂർവാർദ്ധം, ധനുവിന്റെ പശ്ചാർദ്ധം എന്നിവ ചതുഷ്ഠാദാശികൾ. വൃശ്ചികം, മീനം, കർക്കടകം, മകരാന്ത്യാർദ്ധം എന്നിവ കീടരാശികൾ.

ദപിപദരാശികൾ പലവും, ചതുഷ്ഠാദാശികൾ രാത്രിയിലും, കീടരാശികൾ രണ്ടു ന.സ്വരാചാര്യരുടെയും ബലാധിക്യമുള്ളവയാകുന്നു. ഇങ്ങനെ ബലനിഷ്ഠനും. ഇതുതന്നെ വരാഹമിഹിരാചാര്യരും ചോരാശാസ്ത്രത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

“... ..ചിപദാഭയോനി നിശി ച
പ്രാപ്ത ച സന്ധ്യാഭയേ”

ഇവിടെ സന്ധ്യാഭയം എന്നതു പ്രാതസ്സന്ധ്യയും സാരസന്ധ്യയുമാകുന്നു.

ഉപചയം.

“ഏഷം തൃതീയം ദശമം ച രാശി-
മേകാദശം ചോപചയർഷമാഹുഃ.”

അമ്പലനാശികളിൽനിന്നു മൂന്നാംരാശിക്കും, ആറാംരാശിക്കും, പത്താംരാശിക്കും, പതിനൊന്നാംരാശിക്കും ഉപചയമെന്നു പേർ. ഉപചയാന്തരികർമ്മലാഭമേഖിച്ഛകസംതാനിനഗ്രഹാണി? എന്നു ചോദാവചനം. ഇവിടെ അരി എന്നു ആറാംഭാവം, കർമ്മമെന്ന പത്താംഭാവം, ലാഭമെന്ന പതിനൊന്നാംഭാവം, മേഖിച്ഛമെന്ന മൂന്നാംഭാവമെന്നു ചൊയ്ക്കുന്നു.

“ദശമേകാദശേഷക-
തൃതീയസംതാനി അമ്പലനാളാം
ഉപചയവെന്നാ നി സ്വ-
ശ്ലേഷാസ്തഷ്ഠാണുപചയാവ്യാഹി.”

എന്നുള്ള സങ്കരചാന്ദ്രവചനം മേൽപറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തെക്കുറിച്ചു സ്പഷ്ടമാക്കി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അപചയരാശികൾ.

“ശേഷാസ്തഷ്ഠാണുപചയാവ്യാഹി.”

ഉപചയരാശികളായ മൂന്നും, ആറും, പത്തും, പതിനൊന്നും ഒഴികെയുള്ള ചനം, രണ്ടു്, നാലു്, അഞ്ചു്, ഏഴു്, എട്ടു്, ഒൻപതു്, പന്ത്രണ്ടു് എന്നീ ഭാവങ്ങൾ അപചയമെന്ന സംതാനമോടു കൂടിയവയെന്നു സാരം. അപചയത്തിൽ അനുപചയമെന്നും, പ്രധർഷ്ടമെന്നും കൂടി പേരുകളുണ്ടു്.

സപ്തവർഗ്ഗം.

“നളകദിത്രംശകാഃ സപ്ത-
നവാംശപാദശാംശകാഃ
ത്രിംശാശാ ഇതി വിഭജന്തയാ
ഗ്രഹാണാം സപ്തവർഗ്ഗകാഃ.”

(൧) ക്ഷേത്രം (൨) ക്ഷേത്രത്തെ രണ്ടായിഭാഗിച്ചു ഹോര.
(൩) ക്രോക്കോണം, (൪) സപ്താംശം, (൫) നവാംശം, (൬) പാ
ദശാംശം, (൭) ത്രിശാടശം എന്നിവ ഏഴും സപ്തവർഗ്ഗം.

൧. ക്ഷേത്രം,

ക്ഷേത്രം എന്ന രാശിയുടെ ചേക്കുകൾ ആധിപത്യം മുതലാ
യവരെയ്ക്കും മുൻപെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

൨. ഹോര,

ഒരു രാശിയെ രണ്ടു ഇല്ല ഭാഗങ്ങളായിച്ചെയ്താൽ രാശാനി
തർക്കവും പേർ ഹോര എന്നാകുന്നു. 'ഭോമരേതി ചഗം ഭവന്യ
ചാർദ്ധം' എന്നുള്ള വചനപ്രകാരം ചഗത്തിനും ഭവനത്തിന്റെ
അർദ്ധത്തിനും ഹോര എന്ന നാമമുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇവിടെ
ഭവനാർദ്ധത്തെ ഹോര എന്ന സംജ്ഞയെക്കൊണ്ടിരുത്തുകയാണുള്ള
തെന്നാകുന്നു.

„യജിന്ദ്രസൂത്രേ വേദേ നവീന്ദ്ര
നാഥാവയംഭവേ ഭവന്യ ചാർദ്ധേ.“

മേടം, മിഥുന മുതലായ രാജരാശികളെ രണ്ടായി ഭാഗി
ച്ചാൽ പ്രഥമഹോരയുടെ ആധിപത്യം സൂര്യനും മിതീയഹോര
യുടെ ആധിപത്യം ചന്ദ്രനാകുന്നു.

ഇടവം, കർക്കടക മുതലായ യുഗരാശികളെ രണ്ടായി ഭാഗി
ച്ചാൽ പ്രഥമഹോരയുടെ ആധിപത്യം ചന്ദ്രനും മിതീയഹോര
യുടെ ആധിപത്യം സൂര്യനും ആകുന്നു.

ഒരു രാശിക്കു നാലു ഭാഗ(തീയതി)യായതുകൊണ്ടു് അ
തിന്റെ അർദ്ധമായ ഹോരമെ ൧൫ തീയതിയെന്നു സിദ്ധി
ക്കുന്നു.

അപ്പോൾ മേടത്തിൽ രണ്ടാംഹോരമെ ഇടവത്തിലെ
ഒന്നാംഹോരമെ കൂടിയുള്ള മൂപ്പതു തീയതികളുടെ ആധിപത്യം
ചന്ദ്രനു്; ഇടവത്തിലെ മിതീയഹോരമെ മിഥുനത്തിലെ പ്രഥമ
ഹോരമെകൂടിയുള്ള മൂപ്പതുതീയതികളുടെ ആധിപത്യം ആദി
ത്യനു്; എന്നിപ്രകാരം സർവ്വതും കണ്ടുകൊൾക.

„ഗ്രാമവാസ്തവേണോരയജി സമേ
ചതുരോണോരയ ഹോരേ.“

എന്നു വരാഹമിഹിരാചാര്യർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ താൽപര്യവും മേൽ വിവരിച്ചതു തന്നെ.

൩. ഭദ്രകോണം

“ഭാഗ്യം ത്രിധാതൃത്വ ഭൂഗാണമാഹു-
സ്തദീശപത്രേണശ്രോധിനാഥാ.”

ഒരു ഭാഗ്യിയെ മൂന്നായി ഭാഗിച്ചാൽ ഭാഗം അഗതിയും ഭൂഗാണം—ഭദ്രകോണം—എന്നുപേർ. ഒരു ഭാഗ്യിയെ മുപ്പതുതീയതിയായതുകൊണ്ട് ഒരു ഭദ്രകോണത്തിന് പത്തു തീയതിയെന്നതു സാധ്യസംഭവമാകുന്നു.

മേടംഭാഗിയെ മൂന്നായി ഭാഗിച്ചാൽ മൂന്നു ഭദ്രകോണം സിദ്ധിക്കുന്നു. പ്രഥമഭദ്രകോണത്തിന്റെ അധിപൻ മേടരാശിയുടെ അധിപനായ കർക്ക. മിനിയഭദ്രകോണത്തിന്റെ അധിപൻ മേടത്തിന്റെ അഞ്ചാംരാശിയായ ചിങ്ങരാശിയുടെ അധിപതിയായ ആദിത്യൻ. തൃതീയഭദ്രകോണത്തിന്റെ അധിപൻ മേടത്തിന്റെ മൻപതാംഭാഗിയായ ധനുരാശിയുടെ അധിപനായ വ്യാഴം.

ഇങ്ങനെ ഇടവംമുതലുള്ള രാശികളുടേയും ഭദ്രകോണാധിപന്മാരെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

അതായത് രാശീശരണം, പുത്രനെന്ന് അഞ്ചാംരാശിയുടെ ഭൂശരണം, ഇങ്ങമെന്ന ഒരു പതാംരാശീശരണം ക്രമത്താൽ ഒന്നാംഭദ്രകോണത്തുപേർറയും, രണ്ടാംഭദ്രകോണത്തിന്റെയും, മൂന്നാംഭദ്രകോണത്തിന്റെയും അധിപന്മാർ എന്നു താൽപര്യം.

“ഭദ്രകോണം സ്വഃ സ്വപഭവനസൃത-
ത്രിത്രികോണാധിപാനാം.”

ഭദ്രകോണങ്ങൾ സ്വപഭവനസൃതത്രിത്രികോണാധിപന്മാരുടേ താഴെ ചുവിക്കുന്നു. സ്വപഭവനം—സ്വരാശി, സൃതൻ—അഞ്ചാംരാശി, ത്രിത്രികോണം—ഒൻപതാംരാശി. സ്വരാശിയുടേയും, അഞ്ചാംരാശിയുടേയും, മൻപതാംരാശിയുടേയും അധിപന്മാർ ഭദ്രകോണാധിപന്മാരാകുന്നു എന്നു ഫലാരാശാസ്ത്രം.

൪. സപ്തമാണം

“സപ്താംശകാരണ്യോജഗ്രഹേ നദീശാൽ
യശ്ചേ ഗ്രഹേ സപ്തമരാശിവാഃ സ്വഃ.”

മെ രാശിയെ ഏഴു ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് രാജാനും സപ്താശ്വരകൾ. അപ്പോൾ രാജാ സപ്താശ്വര ൩൦/൭ = ൪ ൨/൭ ശാഗകൾ—രീതിയിൽ—ആകുന്നതാണല്ലോ.

രാജരാശികളിൽ ആ രാശിമുതൽ ക്രമത്താലെ ഏഴു രാശികളുടെ അധിപന്മാരും, യുഗരാശികളിൽ അതിന്റെ ഏഴാം രാശിമുതൽ ക്രമത്തിലെ ഏഴുരാശികളുടെ അധിപന്മാരും സപ്താശ്വരങ്ങളുടെ അധിപന്മാരായി ഭവിക്കും.

മേടരാശിയെ ഏഴു ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടുക. അത് രാജരാശിയായതുകൊണ്ട് ഒന്നാമത്തെ സപ്താശ്വരധിപൻ മേടരാശിന്റെ അധിപനായ ചൊവ്വ, രണ്ടാംസപ്താശ്വരധിപൻ അടുത്ത രാശിയായ ഇടവരാശിന്റെ അധിപനായ ശുക്രൻ, മൂന്നാംസപ്താശ്വരധിപൻ പിന്നത്തെ രാശിയായ മിഥുനത്തിന്റെ അധിപനായ ബുധൻ, ആറാംസപ്താശ്വരധിപൻ ആറാംരാശിയായ കന്നിരാശിയുടെ അധിപനായ ബുധൻ, ഏഴാംസപ്താശ്വരധിപൻ ഏഴാംരാശിയായ രുദ്രരാശിന്റെ അധിപനായ ശുക്രൻ.

യുഗരാശിയായ ഇടവരാശിന്റെ ഒന്നാമത്തെ സപ്താശ്വരത്തിന്റെ അധിപൻ ഏഴാംരാശിയായ വൃശ്ചികരാശിയുടെ അധിപനായ ചൊവ്വയാകുന്നു. രണ്ടാംസപ്താശ്വരത്തിന്റെ അധിപൻ ധനുരാശിയുടെ അധിപനായ വാഴം ആകുന്നു. ഇപ്രകാരം ക്രമത്താൽ മകരമുതൽ തുടങ്ങി ഇടവരാശിയുടെ അധിപനായ ശുക്രൻ ഏഴാംസപ്താശ്വരകൾധിപനായും അവസാനിക്കുന്നു. ശേഷമുള്ള രാശികളുടെ സപ്താശ്വരകൾധിപന്മാരും ഇപ്രകാരമാണെന്നു കണക്കാക്കിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ജ. നവാരകം.

മെ രാശിയെ ഒൻപതായി ഭാഗിച്ചാൽ വരുന്ന അംശങ്ങളുടെ ചേർ നവാരകം എന്നാകുന്നു.

മേടം രാശിയെ ഒൻപതായി ഭാഗിച്ചാൽ ഒന്നാമത്തെ അംശകത്തിന്റെ അധിപൻ മേടാധിപനായ കരുന്, രണ്ടാമത്തെ അംശകത്തിന്റെ അധിപൻ വൃശ്ചികാധിപനായ ശുക്രൻ, മൂന്നാം അംശകത്തിന്റെ അധിപൻ മധുനാധിപനായ ബുധൻ, ഏഴാം പ്രകാരം ഒൻപതാമത്തേതിന്റെ അധിപൻ ധനുരാശിയുടെ അധിപനായ വാഴം. ഇപ്പോൾ മേടരാശിയുടെ നവാരകം

ധിപന്മാർ മേടമുതൽ ക്രമേണ നവംഭരെയുള്ള രാശികളുടെ അധിപന്മാരെന്നു സിദ്ധിച്ചു. ഇനി ഇടവരാശിയുടെ ഒന്നാംഭരണ അംശകത്തിന്റെ അധിപൻ മകരരാശിയുടെ അധിപനായ ശനി, രണ്ടാംഭരണകത്തിന്റെ അധിപൻ കർക്കടകവനായ ശനി, മൂന്നാം അംശകത്തിന്റെ അധിപൻ മീനാധിപനായ വ്യാഴം, ഒന്നാം അംശകത്തിന്റെ അധിപൻ കന്നിരാശ്യധിപനായ ബുധൻ. ഇപ്രകാരം ഇടവരാശിയുടെ നവാംശകാധിപന്മാർ മകരത്തിൽ തുടങ്ങി കന്നിയിൽ അവസാനിച്ചു. മീഥുനത്തിന്റെ ഒന്നാം അംശകാധിപൻ തുലാരാശിയുടെ അധിപനായ ശുക്രൻ, രണ്ടു മൂന്നു നാലു മുതലുള്ള അംശകങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ വൃശ്ചികം, ധനു, മകര മുതൽ ക്രമേണ തുടങ്ങണം. അപ്പോൾ മീഥുനത്തിന്റെ മൂന്നാം അംശകാധിപൻ മീഥുനരാശ്യധിപനായ ബുധൻ എന്നു സിദ്ധിക്കും. പിന്നെ കർക്കടകരാശിയുടെ ഒന്നാം നവാംശകാധിപൻ കർക്കടകരാശ്യധിപനായ ചന്ദ്രൻ, രണ്ടു മൂന്നു മുതലായ അംശകങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ ക്രമേണ ചിങ്ങം കന്നി തുടങ്ങിയ രാശികളുടെ അധിപന്മാരായ ആദിത്യൻ ബുധൻ മുതലായവർ. ഒൻപതാം അംശകത്തിന്റെ അധിപൻ മീനരാശിയുടെ അധിപനായ വ്യാഴം എന്നു കിട്ടും.

ഇപ്രകാരം മേടം, ഇടവം, മീഥുനം, കർക്കടകം എന്നീ നാലു രാശികൾക്കുകൂടി ൪ X ൩ = ൧൨ നവാംശകങ്ങൾ രാശിചക്രത്തിലുള്ള ൧൨ രാശികളും മൂന്നു പതിവൃത്തികളിലുമൊക്കെ അവസാനിക്കും.

മേടത്തിന്റെ അംശകം മേടത്തിൽനിന്നും, ഇടവത്തിന്റെ അംശകം മകരത്തിൽനിന്നും, മീഥുനത്തിന്റെ അംശകം തുലാത്തിൽനിന്നും, കർക്കടകത്തിന്റെ അംശകം കർക്കടകത്തിൽനിന്നും തുടങ്ങിയെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കിയല്ലോ. ഇതുതന്നെ വരാഹമിഹിരചാതുർ,

“അജഗതൈലിഖന്ദവേനാദി നവാംശവിധിഃ”

എന്നു ഹോരയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതായതു നവാംശവിധി അജഗതൈലിഖന്ദവേനാദിയാധിഭവിക്കുന്നു എന്നു നാം. അജം എന്നു മേടം, മുരമെന്നു മകരം, തൈലി എന്നു തുലാം, ചന്ദ്രവേനം എന്നു കർക്കടകം; മേടത്തിന്റെ അംശം മേടംമുതലെന്നും ഇട

വത്തിന്റെ അംശം മകരമുതലുടനും മിഥുനത്തിന്റെ അംശം തുലാമുതലുടനും, കർക്കടകത്തിന്റെ അംശം കർക്കടകമുതലുടനും താൽപര്യം. ചിങ്ങമുതൽ നാലുരാശികളും ധനുമുതലുള്ള നാലുരാശികളും മേടമുതലുള്ള നാലു രാശികളുടേപ്പോലെ കണ്ടു കൊള്ളണം. അതായതു മേടം, ചിങ്ങം, ധനു എന്നിവയുടെ അംശം മേടമുതലും, തുടവാ കന്നി മകരം എന്നിവയുടെ അംശം മകരമുതലും, മിഥുനം, തുലാം, കുംഭം എന്നിവയുടെ അംശം തുലാമുതലും, കർക്കടകം, വൃശ്ചികം, മീനം എന്നിവയുടെ അംശം കർക്കടകമുതലും കണക്കാക്കിക്കൊള്ളണമെന്നു താൽപര്യം. ഇനി ഇതിനെ വേറൊരു വിധം പറയാം.

ഏകാന്തിയും ഒരു രാശിയുടെ അംശവും തുടങ്ങുന്നതിനാൽ അതിന്റെ അഞ്ചുവാൻപന്മാരാശികളെ അറിയണം. അഞ്ചുവാൻപന്മാരാശികൾക്കു ത്രികോണമെന്നുപേര്. കന്നിരാശിയുടെ നവാംശം തുടങ്ങേണ്ടതിനേണമെങ്കിൽ അഞ്ചുവാൻപന്മാരായ മകരത്തെയും മൻപന്മാരാശിയായ ഇടവത്തെയും വിചാരിച്ച് ആ മൂന്നുരാശികളിൽ ചാരാശി ഏതോ അതിജ്ഞിത തുടങ്ങിക്കൊള്ളുക. ഇവിടെ കന്നി ഉഭയരാശിയായതുകൊണ്ടും, മകരം ചാരാശിയായതുകൊണ്ടും, മിഥുനം സ്ഥിരരാശിയായതുകൊണ്ടും കന്നിയുടെ അംശം തുടങ്ങേണ്ടതു ചാരമായ മകരമുതൽ വേണമെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം എല്ലാ രാശികൾക്കും കണ്ടു കൊള്ളുക. ഇതു മുൻപു പറഞ്ഞതിനെത്തന്നെ പ്രകാശനമെന്നു പറഞ്ഞു എന്നല്ലാതെ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ലെന്നു ധരിപ്പുകൊള്ളുകയും വേണം.

നവാംശമേകശാ ഭവനത്രികോണ-
ചരർമ്മതഃ¹⁾

എന്നുള്ള ആചാര്യവാക്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇത്രയും പറഞ്ഞു. നവാംശമേകശാർ ഭവനത്രികോണചരർമ്മത്തിങ്കൽനിന്നു തുടങ്ങുന്ന എന്തു താൽപര്യം.

വർണ്ണാശ്ചരമാംശം.

വർണ്ണാശ്ചരമാശ്ചരഗ്രഹാമിഷു പൂർവ്വമഖ്യ-
പത്യന്തഗാൽ ശ്രമേഹം നവഭാഗസംജ്ഞാ²⁾

ചരാരാശികളിൽ ആദ്യങ്ങളായ നവാരാശികളും, സാധാരണ രാശികളിൽ അഞ്ചാമത്തെ നവാരാശികളും, ഉദ്യാരാശികളിൽ ഒൻപതാമത്തെ നവാരാശികളും വർണ്ണനാമങ്ങളാകുന്നു. വർണ്ണനാമങ്ങളെല്ലാം ശുദ്ധീകരണത്തെ ചെല്ലുന്നവയാകുന്നു.

“ചരവേദനേഷ്വപ്താശാഃ

സ്ഥിരേഷു മദ്യോ ഭിട്ടുന്തിഷി തഥാസ്ത്യാഃ

വർണ്ണാത്തമാഃ പ്രദിഷ്ഠാഃ

തേഷുപിവാ ജാതാഃ കലേ മുഖ്യന്”

എന്ന സത്യാചാര്യവചനവും മേൽപറഞ്ഞ ആശയത്തെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

മേന്മാരാശികളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ അതതുരാശിയിൽ തന്നെ അംശിക്കുന്നതിന്നു വർണ്ണാത്തമാശങ്ങളും എന്നു ചേർ.

സു. ചാദശാശകം,

ഉത്തരാശിയെ പന്ത്രണ്ടാക്ഷിഭാഗിച്ചാറുള്ള അംശങ്ങൾക്കു ചാദശാശകമെന്നുപേര്.

“അക്ഷാരാശകപാസ്തു ഭവന്തത്.”

അക്ഷാരാശകപന്മാർ ചന്ദ്രത്തിൽനിന്നു തുടക്കുന്നു. അക്ഷന്മാർ പന്ത്രണ്ടായതുകൊണ്ടു് അക്ഷാരാശകമെന്നാൽ ചാദശാശകമെന്നർത്ഥം. ചാദശാശങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ ആ രാശിയിൽനിന്നു കൂടത്താൽ തുടങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു. മേഘത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ ചാദശാശകാധിപൻ മേഘാധിപനായ കരുർ, രണ്ടാമതാശാശകാധിപൻ വൃശഭാധിപനായ ശുക്രൻ, മൂന്നാമതാശാശകാധിപൻ ധനുരാധിപനായ ഗുരു, പന്ത്രണ്ടാമതാശാശകാധിപൻ മീനരാശിധിപനായ ഗുരു. ഇപ്രകാരം ഇടവം, മിഥുനം, കർക്കടകം മുതലായ രാശികളുടെ മനുജന്മുള്ള ചാദശാശകങ്ങളുടെ അധിപന്മാരെ ഇടവം മിഥുനം കർക്കടകം മുതലായ രാശികളുടെ അധിപന്മാർ തുടങ്ങി ക്രമേണ കണ്ടുകൊണ്ടു.

“ഭവനസങ്കാശകാധിപന്തയഃ സ്വഗൃഹാത് ക്രമേണ.”

ഭവനങ്ങൾ അതായതു രാശികൾ പന്ത്രണ്ടായതുകൊണ്ടു ഭവനസങ്കാശകമെന്നാൽ ചാദശാശകമെന്നർത്ഥം. ചാദശാശകാധിപ

തികൾ സ്വഗ്രാമത്തിൽനിന്ന കൂടേണ ഭവിക്കുന്നു. ഇതുതന്നെ യാണു് ആർക്കുപ വിവരിച്ചതു്.

൭. ക്രിശ്ണശങ്കര

അജാഗ്രിഹു മുപ്പതായി ദാഹിച്ചവനായെന്ന അംശങ്ങളാൽ ആശങ്കകളെന്ത പെർ. അദ്ദേഹാർ ചെന്ന അശങ്കതിനാലൊ തീയതിയുണ്ടാവുന്നതാണല്ലോ.

പഞ്ചാമ പഞ്ച ചാക്രേ

സപ്ത ച പഞ്ചൈവ ചോജഭവനാഃ

ധരണീസുതമനുസൃത-

സുരസ്യധനുക്രാന്താഃ ക്രമേണാംശാഃ.

പഞ്ചൈവ സപ്ത ചാക്രേ

പഞ്ച ച പഞ്ചാഥ യുജഭവനാഃ

ദാഹാ ഭാഗ്ഗവശശിസൃത-

സുരസ്യശനിഭൂതിപക്രാന്താഃ.”

ഇവിടെ അജാഗ്രിഹുക്കു അംശങ്ങളുടെ ആധിപത്യകൃമവും, യുജാശിയിക്കു അംശങ്ങളുടെ ആധിപത്യകൃമവും വ്യത്യാസമുള്ളതുകൊണ്ടു് ആദ്യത്തെ അജാഗ്രിഹുക്കുമാ യുജാശിയിക്കുമാ അംശക കാരണമെന്നെ നിരൂപിച്ചുകൊള്ളണം.

അജാഗ്രിഹിയിട്ടുള്ള അഞ്ചു്, അഞ്ചു്, പൂട്ടു്, ഏഴു്, അഞ്ചു് എന്നുള്ള അംശങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ ക്രമേണ ധരണീസുതനെ ചൊവ്വ, മരണെന്ന ശനി, സുരസ്യ എന്നു വ്യാഴം, ബുധൻ, ശുക്രൻ എന്നിവരാകുന്നു.

അതായതു മേടത്തിന്റെ അടുത്തെ അഞ്ചംശത്തിന്റെ അധിപൻ ചൊവ്വ. ആറമുതൽ പത്തുവരെയുള്ള അംശങ്ങളുടെ അധിപൻ ശനി. പതിനൊന്നുമുതൽ പതിനാലുവരെയുള്ള അംശങ്ങളുടെ അധിപൻ വ്യാഴം. പത്തൊൻപതുമുതൽ ഇരുപത്തൊമ്പതുമുള്ള അംശങ്ങളുടെ അധിപൻ ബുധൻ. ഇരുപത്താറുമുതൽ മേഘമുള്ള അംശങ്ങളുടെ അധിപൻ ശുക്രൻ, ഇപ്രകാരത്തെ മററുള്ള അജാഗ്രിഹിയായ മിഥുനം, ചിങ്ങം, തുലാം, ധനു, കർക്ക എന്നിവയുടെയും ക്രിശ്ണശങ്കരയിപത്യകൃമത്തെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

യുഗമാശികളിലൊരാളെ ഈ വിപര്യസ്തനായി ഭവിക്കാം. അവിടെ സംബ്രാഹ്മ്യവും ആധിപത്യമുള്ള ഗ്രാമങ്ങളുടെ കൂമവും വിപരീതമായിരിക്കും.

അഞ്ച്, ഏഴ്, ഏട്ട്, അഞ്ച്, അഞ്ച് എന്നീ ക്രമത്തിൽ അംശങ്ങളെയും ശുക്രൻ, ബുധൻ, വ്യാഴം, ശനി, ചൊവ്വ എന്നീ ക്രമത്തിൽ അംശകായിപന്മാരേയും അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

യുഗമാശിയാണ് ഇടവത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ അഞ്ചംശങ്ങളുടെ ആധിപത്യം ശുക്രൻ, ആറുമുതൽ പന്ത്രണ്ടുവരെ അംശങ്ങളുടെ ആധിപത്യം ബുധൻ, പതിമൂന്നുമുതൽ ഇരുപതുവരെ അംശങ്ങളുടെ ആധിപത്യം വ്യാഴത്തിനും, ഇരുപത്തൊമ്പതുമുതൽ ഇരുപത്തഞ്ചുവരെ അംശങ്ങളുടെ ആധിപത്യം ശനിക്കും, ഇരുപത്തൊമ്പതുമുതൽ മുപ്പതുവരെയുള്ള അംശങ്ങളുടെ ആധിപത്യം ചൊവ്വയ്ക്കുള്ളതാകുന്നു.

ഇപ്രകാരത്തെന്ന് ശേഷമുള്ള യുഗമാശികളായ കർക്കടകം, കന്നി, വൃശ്ചികം, മകരം, മീനം എന്നിവയ്ക്കേയും ത്രിശോശകായിപന്മുതൽ അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

“ത്രിശോശപാ ദൈവശനിധ്യസൗമ്യ -
 ശുക്രാ ഭവതത്യാജഗ്രഹേ, സമേ തു
 വിലോമതഃ പഞ്ചശതാഷ്ടസപ്ത -
 ബാണാ ക്രമാദ്യുരനേചശാശ്രേ.”

എന്നുള്ള ശാസ്ത്രാനുരോധങ്ങളും ഈ അർത്ഥത്തെത്തന്നെ പ്രകാരത്തർത്ഥം പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

ബലസാധനം

ഇവിടെ ബലം രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ ഭവിക്കുന്നു. ൧. ഗ്രാമബലം ൨. ഭാവബലം. അതിൽ ഗ്രാമബലം (൧) സ്ഥാനബലം, (൨) ദിഗ്ബലം, (൩) കാലബലം, (൪) നിവർത്തബലം, (൫) കോശാബലം, (൬) ദ്രവ്ബലം എന്നീ ആറുവിധത്തിലുണ്ട്. അതിൽ സ്ഥാനബലം അഞ്ചുവിധവും, ദിഗ്ബലം ഒരു പ്രകാരവും, കാലബലം നാലുപ്രകാരവും, നിവർത്തബലം ഒരുവിധവും, കോശാബലം മൂന്നുപ്രകാരവും, ദ്രവ്ബലം ഒരു വിധവും കൂടി ആകെ ഗ്രാമബലം പതിനഞ്ചുപ്രകാരമുണ്ട്.

ഭാവബലം (൧) നാമാബലം, (൨) മിഗ്ബലം, (൩) ദീഗ്ബലം, എന്ന മൂന്നുവിധത്തിൽ ഭവിക്കുന്നു.

ഗ്രഹബലം (i)

൧. സ്ഥാനബലം.

സ്ഥാനബലത്തിന്റെ അഞ്ചുവിധങ്ങളെയും താഴെ പറയുന്നു.

൧. ഉച്ഛബലം.

സൂര്യോദിനാമുച്ഛാഃ

ക്രിയവൃദ്ധതഗുണത്തിൽ നതുലഃ

൧൦൦൦൦൦൦൦ ഉ ചന്ദ്രഭാഗാ

സ്ഥാനഭൂമിഭാഗാവ പരമോച്ഛാഃ.

ദിഗ്ഗോളാഭ്യാവിശേഷി-

തിഥിബാണത്രിശതവിശതയഃ

സ്ഥോച്ഛാസ് സപ്തഭാഗി.

നീചഃ സ്ഥാനഭാഗൈഃ പരമഃ."

എന്നുള്ള ഉച്ഛം, പരമോച്ഛം, നീചം, പരമനീചം, മുതലായവ മുൻപുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല.

നീചോനം തു ഗ്രഹം ഭാഗം-

ധികം ചക്രാഭിശാധയേൽ

ഭാഗീകൃത്യ ക്രിഭിഭിക്കരം

ഫലമുച്ഛബലം ഭവേൽ."

എന്ന പരാശരാഹോരാവനാപ്രകാരം ഉച്ഛബലം വരുന്നതുക.

൨. സമുപശ്ചേബലം.

(൧) സ്വക്ഷേത്രം, (൨) സമക്ഷേത്രം, (൩) മൂലക്രികോണം, (൪) മിത്രക്ഷേത്രം, (൫) അധിമിത്രക്ഷേത്രം, (൬) ശത്രുക്ഷേത്രം, (൭) അധിശത്രുക്ഷേത്രം എന്നുള്ള ഏഴുബലം കൂടുന്നതു സമുപശ്ചേബലം.

സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ അക്ഷബലം, സമരാശിയിൽ അഷ്ടമംബലം, മൂലക്രികോണത്തിൽ മുഹൂർത്തബലം, മിത്രരാശിയിൽ കാൽബലം, അധിമിത്രരാശിയിൽ കാലേഅക്ഷാൽബലം, ശത്രുരാശിയിൽ മാകാണിബലം, അധിശത്രുരാശിയിൽ ചോത്രിശേഭംബലം. ഈ അഞ്ചു പദങ്ങളെല്ലാം രൂപത്തിന്റെയനുസരണമായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്.

ക്ഷേത്രം മുതലായവയെക്കുറിച്ച് മുൻപു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു നോക്കിക്കൊൾക.

ന. മുഗ്ദ്ധമുഗ്ദ്ധനാമിനവാരംബം.

“ചന്ദ്രസിന്തേ സ്രീക്ഷേത്രേ

പുഷ്പാഭരണൈരൂപഗാഭ്യേണാം.”

ഈശ്വരക്കൾ സമരാശിയിലും സമാംഗകത്തിലുമിരുന്നാൽ ബലം കാൽവീതം. മറുഗ്രാഹങ്ങൾ വിഷമരാശിയിലും വിഷമാംഗത്തിലും നിന്നാൽ കാൽബലംവീതം. രണ്ടുമുണ്ടായിരുന്നാൽ അർദ്ധബലമുണ്ടെന്നു യുക്തിസംഭവമെന്നു. കാലയുഗരാശികളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരം മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ര. കേന്ദ്രാഭിഞ്ചനം.

കേന്ദ്രത്തിൽ രൂപാബലം. ചണ്ഡലത്തിൽ രൂപാദം. ആപൊക്ലിമത്തിൽ രൂപചണ്ഡം ബലം.

“കേന്ദ്രസ്ഥഃ പുണ്യബലോ

മദ്ധ്യസ്ഥഃ ചണ്ഡാശസ്ഥിതസ്തപൽ

ആപൊക്ലിമഗ്നഃ പ്രോക്തൻ

ഹീനബലഃ ക്ഷേമഭരോ മുനിഭീഃ.”

ക. ദ്വൈതാബലം.

സ്രീഗ്രാഹങ്ങളായ ചന്ദ്രശുക്രങ്ങൾ ഏതുരാശിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്താലും അന്യദ്രോണത്തിലായാൽ പാദംബലം. പരമഗ്രാഹങ്ങളായ സൂര്യശുക്രമന്ദരങ്ങൾ ഏതുരാശിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്താലും പ്രഥമദ്രോണത്തിലായാൽ പാദംബലം. നപുംസകങ്ങളായ ബുധമരന്മാർ ഏതുരാശിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്താലും മദ്ധ്യദ്രോണത്തിലായാൽ പാദംബലം.

“ആദിമദ്വൈതസാരണീ

ദ്രോണാണീഷു സ്ഥിതിഃ ശ്രമാൽ

പുനപുണ്യദയോഷാസ്ത്യാഃ

മുസ്തീഥിബലം ഗ്രഹം.”

൨. ഭിഗ്ബലം.

“ഭിക്ഷു ബുധാശിരസൗ, മനിക്കൗമര

ദൃശ്വസുതഃ സിന്ധവീതകൗമര ച.”

പൂർവ്വികമായ ലഗ്നത്തിൽ ബുധനും, വ്യാഴത്തിനും പൂർണ്ണബലം. താരക്കേടിക്കായ ദശമത്തിൽ രവിക്കും, ശോഭനം പൂർണ്ണബലം. പതിഞ്ഞാറേടിക്കായ ഏഴാംഭാവത്തിൽ ശനിക്കും പൂർണ്ണബലം. ഉത്തരേടിക്കായ ചതുർത്ഥത്തിൽ ശുക്രചന്ദ്രന്മാർ പൂർണ്ണബലം. അതിന്റെ ഏഴാംഭാവത്തിൽ ബുധശുക്രന്മാരും.

പ്രധാന ബുധശുക്ര ബലിനൊരു തു പൂർവ്വ
വീര്യേ യഥേ തത് ദശമ്യുക്തമേതേ
അസ്തേഷ്വസ്മിൻസ്തലവാൻ ജലേഭേ
ബന്ധേ നിശ്ചിതാമംഗലീകരേഭേ.
തത് സപ്തമേ ദിഗ്ബലശുക്രമേവ-
സ്തദന്തേ ചേതപരപാത എവ."

അന്തരാളത്തിൽ അനുപാതംകൊണ്ടുനിന്നുകൊള്ളുകയും വേണം എന്നതു യുക്തിസിദ്ധം.

൧. കാലബലം.

൧. കിരണബലം.

“നിശി ശമികജനൈരാര സർവ്വം ജ്ഞാത്വാനി ചാത്യേ”

രാത്രിയിൽ ചന്ദ്രനും, കജനും, ശനിക്കും പൂർണ്ണബലം. ബുധനും രാത്രിയും പകലും ബലം പൂർണ്ണം. ശോഭയുള്ള ആദിത്യനും വ്യാഴത്തിനും ശുക്രനും പകൽ പൂർണ്ണബലം.

൨. ദിനകാളിക്രമബലം.

ദിനത്തിന്റെ ആദ്യത്രിഭാഗത്തിൽ ബുധനും, മദ്ധ്യത്രിഭാഗത്തിൽ സൂര്യനും, അന്ത്യത്രിഭാഗത്തിൽ ശനിക്കും പൂർണ്ണബലമുണ്ട്.

രാത്രിയുടെ ആദ്യത്രിഭാഗത്തിൽ ചന്ദ്രനും, മദ്ധ്യത്രിഭാഗത്തിൽ ശുക്രനും, അന്ത്യത്രിഭാഗത്തിൽ കജനും പൂർണ്ണബലമുണ്ട്. വ്യാഴത്തിനും സർവ്വം പൂർണ്ണബലമുണ്ട്.

൩. പഞ്ചബലം.

“ബഹുലസിന്ധനാഃ സ്വഃ കൂരസംശ്യാഃ ക്രമേണ.”

കുറഞ്ഞപക്ഷത്തിൽ കൂരഗ്രഹങ്ങളോടും ശുദ്ധപക്ഷത്തിൽ സർവ്വഗ്രഹങ്ങളോടും പൂർണ്ണബലമുണ്ട്.

മോശം ഇ ശുദ്ധപ്രതിപത് പ്രവൃത്ത
പൂർവ്വ ശക്തി മദ്ധ്യസ്ഥലോ മോശോ
ശ്ലോക്കോ ചിന്തിച്ചോട്ടുവെലസ് തുരീയ
സൗരമെളയെ ശ്ലോക്കോ ബലവാൻ സഭൈവ."

എന്നുള്ള ക്രമവിവക്ഷകളെ ധരിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ഗ. വാർദ്ധ്വീകബലം.

വർദ്ധനവ് ബലം പാദം; മോശനോ ബലം താദം; മി
നേരനോ ബലം ത്രിപാദം; മോശനോ ബലം പൂർണ്ണം.

കഴിഞ്ഞ ചൈത്രമാസത്തിലെ പൂർവ്വപക്ഷപ്രതിപദം ഏതു
വാർഷത്തിൽ വരുന്നവോ അന്നത്തെ വാരംശൻ വർദ്ധനവാക
ന്നതു്.

കഴിഞ്ഞ പൂർവ്വപക്ഷപ്രതിപദം ഏതുവാർഷത്തിൽ വരുന്ന
വോ അന്നത്തെ വാർദ്ധ്വീക മോശാധിപനാകുന്നതു്.

വാർദ്ധ്വീകൻ ദിനേരനാകുന്നതു്. വാർദ്ധ്വീകരിഷ്ട് ആദ്യ
ത്തെ മോശം. ഒരു മോശമെള രണ്ടുതന്നാഴികവീതം ഉണ്ടു്. പിന്നെ
ക്രമത്തിൽ—

"അകത്തുകൂടിയവർ—
മനുജീവരാസതാദി."

എന്ന വാർദ്ധ്വീകൻ മുതൽ മേലോട്ടു് എണ്ണിക്കൊള്ളേണ്ട
താകുന്നു. അപ്പോൾ ആവശ്യമുള്ള സമയത്തേക്കു മോശാധിപ
നെ നിർണ്ണയിക്കാവുന്നതാണു്.

„ദിനചാദരാരോ മനു കാലമോശം-
പതിനാലു പൂർണ്ണ്യ വാർദ്ധ്വീകനാഥം
തതഃ ശുദ്ധപൂർണ്ണ്യം ക്രമേണേതരേണ
നിശായം തു വാർദ്ധ്വീകരാൽ പഞ്ചമോട്ടാ."

എന്നു വിദ്വാ മാധവൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ജ. നിപാദ്യബലം.

„ശകമ്പത്തു മോശാ വൃദ്ധിക്കു വീർവ്വതാദി."

ശ എന്നു ശനി, ക എന്നു കജൻ. ബ എന്നു ബുധൻ. ഗു
എന്നു ഗുരു. ധ എന്നു ധനു. ര എന്നു രവി. ഇവർ ആധിക്യേന ബലവാന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു. ശനിനായക്കാരും

ചൊവ്വക്കര, ചൊവ്വയേക്കാൾ ബുധനം, ബുധനേക്കാൾ ഇരവിനേ, ഇരവിനേക്കാൾ ശുക്രനും, ശുക്രനേക്കാൾ ചന്ദ്രനും, ചന്ദ്രനേക്കാൾ ആദിത്യനും ബലായിച്ചുമിട്ടുണ്ട്.

ആദിത്യന്റെ ബഹുനം (നീതി) എന്നു കല്പിച്ചാൽ ശനിക്ക് അതിന്റെ ഏഴിലൊന്ന് അർദ്ധം കൂട്ടി ന് (ധനം) എന്നും, ചൊവ്വക്ക് ഏഴിൽ രണ്ടുഭാഗം ൧൭ (സൂര്യ) എന്നും, ബുധൻ ഏഴിൽ മൂന്നുഭാഗം അർദ്ധം കൂട്ടി ൨൩ (ചന്ദ്ര) എന്നും, വ്യാസത്തിന് ഏഴിൽ നാലുഭാഗം ൩൪ (ഭോജ) എന്നും, ശുക്രന് ഏഴിൽ അഞ്ചുഭാഗം അർദ്ധം കൂട്ടി ൪൨ (ലാഭ) എന്നും, ചന്ദ്രന് ഏഴിൽ ആറുഭാഗം ൪൧ (കാമ) എന്നും കിട്ടുന്നതാകുന്നു.

മനോരസസമുദായപതി-

സിതപത്യാക്കാ യഥോത്തരം ബലിനഃ

നൈസർഗ്ഗികബലമേതത്

ബലസാമ്യേ സ്വാഭാദികചിന്താ."

എന്നുള്ള സ്വപ്നജാതകവാക്യം മേൽപറഞ്ഞ ആശയത്തെത്തന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ ബലകല്പന എന്നും രണ്ടാലാല യായതുകൊണ്ടു പ്രത്യേകം അല്പാഭ്യുച്ഛാദം ശ്ലിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

൪. ചൊവ്വാബലം.

൧. അമരബലം.

ഉത്തരമാഗ്നേയ ഗതിഭാഗത്തുള്ള ആദിത്യപത്യാക്കാ ബലവാന്മാരാകുന്നു. മകരമുരുളുള്ള ആറുരാശികളെ ഉദാഹരണം എന്നു പറയുന്നു.

„സുബ്രഹ്മ പൂനത്തന്തരേണ ബലിനേ"'

എന്നു പറയാവതി.

൨. വക്രബലം.

വക്രഗതിഭാഗത്തുള്ള ചൊവ്വ, ബുധൻ, വ്യാഴം, ശുക്രൻ, ശനി എന്നീ ഗ്രഹങ്ങൾ ബലവാന്മാരാകുന്നു.

൩. യുദ്ധബലം.

മണ്ണിബാഹുലത്തോടുകൂടി വരണം യുദ്ധത്തിൽ ഉത്തരഭാഗത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നവരും ബലവാന്മാരാകുന്നു.

പ്രതിവസനമെന്നൊസ്തമയം.
സ്തമയം മറ്റുതീക്കളി നാമിതാനം.
കസ്യതാദീനാം യദേവ
നിഗമ്യതേ/സ്തേനയതേകതാനാം."

ചന്ദ്രാദീനാം സൂര്യേണ ചരതാംഗോ/സ്തമനസംജ്ഞം.
ഭൌമാദീനാം ചന്ദ്രേണ സംരതാംഗേ സമാഗമശ്ചയാച്യുഃ. ഭൌമാ
ദീനാം പരസ്വരസംരതേ ക്ഷാമിസമാഗമേ ക്ഷാമിദ്വയം.
തദേവേ സൂത്രിധാരൈഃ....

ശ്രോതാഗ്രഹാണാമന്ദനാന്ത്യം
സ്യാതം യദേസമാഗമേത
സമാഗമേ ശശാങ്കേന
സൂര്യേണാസ്തമയഃ ൩ ഫ. 11

ഇതി, താരാഗ്രഹാണാം താരാപാരാണാം ഗ്രഹാണാം ഭൌമാദീനാം
പഞ്ചാനാം യദേവ സമാഗമശ്ചോപാഖേതതേ ഭവതഃ.

ശ്രോതസന്നിപ്രമയയാതൽ
ഭേദോല്ലോഖാംശ്ചമുദാനസംവൈദ്യഃ
യദേവ ചതുഃപ്ര കാതം
ചരാശരാകളെർമ്മുനിഭിരതതം. 11

ഇത്യാദിയാവ ഭേദങ്ങളെ വിസ്തരത്താൽ ചേർക്കുന്നില്ല.

ഭൌമാദീഗ്രഹജരം അന്യോന്യംചേന്നാൽ അറവർ യദേ
ജാകം. അപരിൽ പ്രായേണ വടക്കുഭാഗത്തു നില്ക്കുന്നവൻ ജയി
ക്കും. ശുക്രൻ ഒരിക്കലും തോല്ക്കുകയില്ല.

മുദേവ മനേ രവിശീതമയുരഖേത
വക്രസമാഗമഗാഃ പരിശേഷാഃ
വിപുലകരാ യഥി ഭോരതതസംസ്ഥാ.
യേഷ്ടിതവീര്യയുതാഃ പരികല്പ ഗാഃ. 11

വക്രസമാഗമഗാഃ സമാഗമേ സംബന്ധമസ്തന്ന വക്രസംബന്ധം
പ്രാപ്തം. വക്രഗാ ഇതി യാവത്. പരിശേഷാഃ ഭൌമാദേവേയേഷ്ഠാ
ബഹുയുതാഃ സ്വസ്ത്രരോ വിപുലകരാഃ വിപുലബിംബോ ഇതി യാവത്
ഖലുഭാതകേ. വക്രശ്ച സ്തിരപവിപുലാംശ്ചേതി. സമാഗമപദം
ത്വക്കേരപദവാരിതം. തേന വക്രശ്ചസ്തഥാ സമാഗമഗാഃ

സമീതാ ബഹിന ഇത്യുല്പാദ്യായാ ന സാധവീ. നതു വിപ്രാ
കരാ ഇതി ചേഷ്ടിതവീര്യതാ ഇതി വചനാദന്യ ബലസ്യാവശ്യം
ചേഷ്ടൈവ മൂലം. സാ ച ചേഷ്ടാ പാരമ്യീപുലബ്ധിബതാതുപാ
പരമവക്ത്രാതി ഷഡ്രാശിതുല്യേ ചലകേന്ദ്രേ.

എന്നുള്ള പ്രൗഢമനോരമോദ്യാധ്യാനത്തെ അടിസ്ഥാന
പ്പെടുത്തി ചേഷ്ടാബലം തുറന്നുപ്രകാശമെന്നതന്നെ പരിഗണി
ച്ചിരിക്കുന്നു.

1. സമാഗമശ്ലീകരശ്ചിസാരിതാനാം¹⁷

എന്നുള്ള ശ്ലോകോദ്യാധ്യാനത്തിൽ സമാഗമശ്ലൈകരൻ അർത്ഥ
മാത്രസംഭോഗത്തെ മാത്രമല്ല കറിക്കുന്നതെന്നു കാണിച്ചല്ലോ.
അതുകൊണ്ടു മറ്റു പ്രതിപാദിച്ച കാരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു മാത്ര
സംഭോഗം ചേഷ്ടാബലകാരിയാണെന്നു പറയുന്നതിന്നു യുക്തി
യില്ലെന്നതന്നെ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു
രേണ.

നൃ. ദ്രഗ്ബലം.

“ബലവാൻ മിത്രസ്വഹൃദോഽനാമുനവാശേഷപീഡിതഃ ശുഭഭം
ശോധി” എന്ന പദത്തിലിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ശുഭഭംകാൽ ദ്രഗ്ബനാ
യ ഗുണം ബലവ നെന്നു സിദ്ധിച്ചു. അതാൽ പാപദ്രവ്യൻ നിർ
ബലനെന്നും വന്നുകൂടി.

ഇവിടെ ചന്ദ്രൻ എല്ലാശ്ലോകം ശുഭനായതുകൊണ്ടു ചന്ദ്രൻ,
ബുധൻ, ഗുരു, ശുക്രൻ എന്നു ശുഭഭാർ നാലുപേർ. ബുധൻ
പാപനാശയോഗം ആദിത്യൻ, കരുൻ, ബുധൻ, ശനി എന്നു
പാപന്മാർ നാലുപേർ

നാലുപേർക്കൂടി ഒരു ബലം പുണ്യമാകയാൽ ശുഭഭാരോ
രോജ്ജ്വലത്തെയും ദ്രഗ്ബിക്കു കാൽബലം കൂട്ടണം. പാപന്മാരുടെ
ഓരോരുത്തരുടേയും ദ്രഗ്ബിക്കു കാൽബലം കറയ്ക്കണം. ഇപ്രകാരം
ദ്രഗ്ബബലം വരുത്തിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ഭാവബലം. (ii)

മ. സ്വാമിബലം.

ഭാവാനന്ദം ബലമീശ്വരം എന്ന വചനപ്രകാരം ഭാവാനി
പന്റെ ബലമെന്നയാണു ഭാവബലം.

“ഹോരാസ്വാമിഭൃശജ്ഞാപീഷിതയുതാ
നാജ്ഞേയേ വീര്യോല്പാദാ.”

എന്ന പ്രമാണപ്രകാരം ഭാവബലം വർദ്ധിക്കുന്നു.

൨. ദിഗ്ബലം.

നരരാശി, ചതുഷ്ഠാദാശി, കീടാശി, ജലചരരാശിയാകുന്ന ഭാവങ്ങളിൽനിന്നു യഥാക്രമം സ്വപ്നഭാവം, ചതുർത്ഥഭാവം, ലഗ്ന ഭാവം, ഭരണഭാവം വാങ്ങി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപോലെ ക്രിയചെയ്താൽ ദിഗ്ബലംകിട്ടും.

൩. ദൃഗ്ബലം.

സ്വാമിബാവും, ദിഗ്ബലവും കൂട്ടിയാൽ ഉണ്ടാവുന്ന ബല ലയയോഗത്തിൽ ശുഭദുഷ്ടിയോഗങ്ങൾക്കു നാലിലൊന്നു കൂടു കയും, പാപദുഷ്ടിയോഗങ്ങൾക്കു നാലിലൊന്നു കുറയുകയും വേണം. എന്നാൽ ധനുബുധരാവരഹിപന്മാരുടെ ദൃഷ്ടികൾ മുഴുവൻ കൂട്ടുണമെന്ന മേലുദ്ധരിച്ച ഹോരായാത്രകൈകാണ്ടുതന്നെ സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു.

നാലാം ത്രിയാ ഭാവബലം വദാമി

സ്വസ്വാമിവിഷ്ണു ബലയുക്തമേകം
ന ഭോഗവൽ ദൃഷ്ടിബലം പിതീയം
സമഗ്രചാന്ദ്രീജദൃശൈകൃത്യകരം.

ധനാഭിധാ സൗജ്യദുഗ്രഹദൃഷ്ടിഃ

ദുണാഭികൈകൃതേ ധനയോസ്മ യോഗഃ
ധനജ്ഞയോരന്തരമേവ യേദേഹ-
സ്തേപലം വിശിതപാ യുതിമത്ര കാശ്ഠാ.

സകീടപശപഞ്ചചരാണി ഭാനി

ജായാബ്രവേണാഞ്ചരഭോനിതാനി
യഥാ ഷഡല്ലാനി ലവീകൃതാനി
ത്രിഭിവിഭക്താനി ബലാനി താനി.”

എന്ന പദ്ധതിപ്രകാരത്തിൽ കാണുന്നു. ത്രിയാക്രമമുഴുവൻ ജാതക ഭാഗത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പ്രത്യേകം ഇവിടെ കാണിക്കുന്നില്ല.

ഭരകരം.

ഒരുവന്റെ ആയുഷ്കാലത്തിൽ ഓരോ ഗ്രഹത്തിനുമുള്ള ആധിപത്യകാലത്തായാണ് അതിന്റെ ദശാകാലമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഭരകരം പലമാതിരിയുള്ളവയിൽ പ്രധാനമായവയെ വരുത്തുവാനും മറ്റുമുള്ള വിവരങ്ങളെ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

നക്ഷത്രഭരം.

ഒരുവന്റെ പൂർണ്ണയുസ്സായ ൧൨൦ സംവത്സരങ്ങളെയും നവഗ്രഹങ്ങളോടുകൂടി താഴെ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ക്രമത്തിൽ വീതിച്ചു കൊട്ടത്തിരിക്കുന്നു. നക്ഷത്രഭരം അറിയേണ്ടതു അഞ്ചു കോണാണ്.

അഷ്ടമഹാഭൂതങ്ങളീവശനിവിൽ
 കേതപാശ്ചത്യുക്താഃ ക്രമാം
 ഹസ്താഭക്തവകരയഃ കൃതപരയഃ
 ചോരോ, സ്തഭോ, പുനഃ
 തം, നിതം, സ, ജയ, സ്തപോ, ധട, സഭാ,
 സുന്ദ, ന്ദരഞ്ജ, ക്രമാത്
 സപാഞ്ചാസ്താ ജനിതാഭക്തവകരയഃ
 നീതാ ഏതാ സപാഭരം.

ഇവിടെ ഭരയുടെ ക്രമം അഷ്ടമഹാഭൂതങ്ങളായി ചേർത്തുകൊള്ളണം. അതായത് ആദിത്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ചൊവ്വ, രാഹു, വ്യാഴം, ശനി, ബുധൻ, കേതു. ശുക്രൻ എന്നീ ക്രമത്തിൽ ഭരം ഭവിക്കുമെന്നു സാരം. ഇവരുടെ ആധിപത്യം അഗ്നിനക്ഷത്രമായ കാരത്തികമുതൽ മുൻപതു നക്ഷത്രങ്ങളോടെ ചിങ്ങനും പിങ്ങനും ഭവിക്കുന്നതാണ്. അവരുടെ ദശാസംവത്സരം ക്രമത്താലെ ൩൩, ൧൦, ൭, ൧൮, ൧൩, ൧൪, ൧൪, ൧൦ ആകുന്നു. അതായത്

കാരത്തിക, ഉത്രം, ഉത്രാടം	ആദിത്യനു ൩ വർഷം
മോഹിണി, അത്തം, തിരുവോണം	ചന്ദ്രനു ൧൦ "
മകയിരം, മിത്തിര, അവിട്ടം	ചൊവ്വക്കു ൭ "
തിരുവാതിര, ചോതി, വതയം	രാഹുവിനു ൧൮ "
പുണർതും, വിശാഖം, പൂരുത്താതി വ്യാഴത്തിനു	൧൩ "
പുഷ്യം, അനിഴം, ഉത്രട്ടാതി	ശനിക്ക് ൧൪ "

ആയില്യം, കേട്ട, വേവതി	സ്വയന്ത ൧൦ ൪ വർഷം.
അശ്വതി, മകം, മൂലം	കേതുവിനു ൪ "
മേണി, പൂരം, പൂർവാടം	ഇന്ദ്രനു ൨൦ "

ജനിച്ച നക്ഷത്രത്തിന്റെ അധിപനായ ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശ ആദ്യം. പിന്നെ മുൻപറഞ്ഞ ക്രമത്തിൽ ദശകളെ വരത്തിക്കൊൾക.

ജനനസമയത്തു നക്ഷത്രത്തിൽ ചെന്ന നാഴിക കഴിച്ച ശേഷമുള്ള നാദികളെ ആ നക്ഷത്രത്തിന്റെ അധിപനായ ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശാസംവത്സരംകൊണ്ടു പെരുക്കി. അറുപതിൽ ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ഫലം സംവത്സരം. ശേഷത്തെ പന്ത്രണ്ടിൽ പെരുക്കി ൩൦-ൽ ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ഫലം മാസം. ശേഷത്തെ ൩൦-ൽ പെരുക്കി ൩൦-ൽ ഹരിച്ചാൽ പാർവ്വതിവത്സരം. ശേഷമുള്ള നാദിക. ഈ കിട്ടിയ ദശക്കു ഗർഭശിഷ്ടമെന്നു പേര്.

ഈ ഗർഭശിഷ്ടത്തോടുകൂടി മുൻപറഞ്ഞ ക്രമത്തിൽ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദശകൾ കൂട്ടിച്ചാൽ ഇഷ്ടകാലത്തെക്കു ഗ്രഹിപ്പും.

അപമാദം.

നവഗ്രഹങ്ങളുടേയും ദശാസംവത്സരങ്ങൾ കൂട്ടിയാൽ ൧൨൦ കിട്ടും. ഒരേനാദിയിലായവയെക്കൊണ്ട് ആഴിത്യം ആറു സംവത്സരം, പലന പന്ത്ര, ചൊമ്പതി ഏഴ്, തുരാദിയാണെന്നു മുൻപറഞ്ഞു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ആദ്യതു ദശാകാലമായ ആറു സംവത്സരത്തിൽ നവഗ്രഹങ്ങളിൽ ഓരോത്തരത്തിലുമുള്ള ദശാശങ്കരം തന്നെ അപമാദം. ഇതു ഒരേനാദിയിലെന്നാണു് നദിയിലെന്നതാണു്. ഇവിടെ അതതു ദശാസംവത്സരന്റെ അപമാദം ആദ്യം, പിന്നെയുള്ള അപമാദാനാമങ്ങൾ മുൻപു പറഞ്ഞ ദശാനാമപ്രകാരത്തിൽ കണ്ടുകൊള്ളുകയും വേണം. ഉദാഹരണം:-

ആദിത്യദശയിൽ ആദിത്യന്റെ അപമാദം കാണുന്നതിന്,

൧൨൦ സംവത്സരത്തിൽ ആദിത്യന്റെ ദശാകാലവർഷം ൩.

$$\begin{aligned} ൩ സംവത്സരത്തിൽ &= \frac{൩}{൧൨൦} \times ൩൦ സംവത്സരം \\ &= \frac{൩ \times ൩}{൧൨൦} \times ൧൨൨ മാസങ്ങൾ \end{aligned}$$

$$= \frac{100}{200} \text{ മാസങ്ങൾ}$$

$$= 100 \text{ മാസം } 200 \text{ ദിവസം}$$

ആദിത്യശേഖറിൽ ചന്ദ്രാപഹാരം കാണുന്നതിന്,

$$200 \text{ സംവത്സരത്തിൽ ആദിത്യശേഖരം } 100 \text{ വത്സരം}$$

$$200 \text{ സംവത്സരമായ ചന്ദ്രശേഖരം} = \frac{100}{200} \times 200 \text{ വത്സരം}$$

$$= \frac{100 \times 200}{200} \times 200 \text{ മാസം}$$

$$= \frac{100 \times 200}{200} \text{ മാസം}$$

$$= 100 \text{ മാസം}$$

ഇപ്പോൾ ചൊല്ലി മുതലായവയുടെയും അപഹാരകാലങ്ങൾ കണ്ടുകൊൾക. ആദിത്യശേഖരിലുള്ള ഏറ്റവും അപഹാരങ്ങളുടെ കൂട്ടിയാൽ 100 സംവത്സരം കിട്ടും.

മുദ്ര.

മുദ്രാ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെയും അപഹാരകാലവും നവഗ്രഹങ്ങളുടെയും ക്രമങ്ങളുള്ള ഭാഗങ്ങളെയാണ് മുദ്രമെന്നു പറയുന്നത്. ഇവയുടെ ആദിത്യന്റെ അപഹാരമായ 100 സംവത്സരത്തിൽ ആദിത്യന്റെ അപഹാരകാലം 100 മാസം 200 ദിവസമെന്നു കണ്ടല്ലോ. ഈ അപഹാരമായ 100 മാസം 200 ദിവസത്തിൽ നവഗ്രഹങ്ങളുടെയും ഭാഗങ്ങളെ ക്രമമെന്നു കാണുന്നതുതന്നെ മുദ്ര. മുദ്ര അപഹാരകാലത്തിൽ കണ്ടുകൊൾക. ഉദാഹരണം.

ആദിത്യശേഖറിൽ ആദിത്യാപഹാരത്തിൽ ആദിത്യന്റെ മുദ്ര കാണുന്നതിന്നു:—

$$100 \times 200 = 200 \text{ മാസകാലമായ ആദിത്യശേഖറിൽ}$$

$$\text{ആദിത്യന്റെ അപഹാരം } \frac{100}{200} \text{ മാസം}$$

$$\therefore \frac{100}{200} \text{ മാസകാലമായ ആദിത്യാപഹാരത്തിൽ}$$

$$\text{ആദിത്യന്റെ മുദ്ര} = \frac{100}{200 \times 200} \times 100$$

$$= \frac{1000}{2000} \text{ മിസ്രം}$$

$$= \frac{1000}{2000} \times 100 \text{ മിസ്രം}$$

$$= 50 \text{ മിസ്രം കി. മീ. നാഴിക}$$

ആഭിയാപഹാരത്തിൽ ചന്ദ്രന്റെ മരിക്കും കാണുന്നതിന്:—

ഒരു മാസകാലമുള്ള ആഭിയാപഹാരത്തിൽ

$$\text{ആഭിയാപഹാരം} = \frac{1000}{2000} \text{ മാസം}$$

∴ 100 മാസകാലമുള്ള ചന്ദ്രാപഹാരത്തിന്

$$= \frac{1000}{2000} \times 100 \text{ മാസം}$$

$$= 50 \text{ മിസ്രം}$$

ഇപ്രകാരം അപഹാരമിട്ടുള്ള ദിവസത്തിനൊരോരും.

“ദേവോ ജന്മ നിശ്വാസ രാത്രിവേദന

ചാന്ദ്ര ബലിഷ്ഠ തരം

നേടും സ്വാഭാവികതകൾ സ്വപ്നമൊ

സമൃദ്ധി വിശേഷാലാപി

നന്താർത്തശക്തി ശക്തി തരമിപേ-

നാലോകീശ്വര മാ യുത-

മേന്മയും ചന്ദ്രശക്തി വിശേഷാലമൊ

യന്തരം പ്രവർത്തിച്ചതും.”

ചന്ദ്രൻ നിശ്വാസത്തിൽ ബലവാനായിരിക്കുമ്പോൾ, രാത്രി കാലത്തു നിശ്വാസത്തിൽ ജ്വാലിച്ചവർ നേടുന്നതും വിശേഷിച്ചും ഫലത്തെ ദാനംചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

കാലചക്രത്തിൽ ശക്തിഷ്ടശക്തിയുടെ വേഗമൊ ദൃഢിയാ ചന്ദ്രനെന്നാൽ അറുപ്ത കാലചക്രങ്ങൾ വിശേഷഫലത്തെ ദാനംചെയ്യും. കാലചക്രങ്ങൾ താഴെ പറയുന്ന.

കാലചക്രങ്ങൾ.

കാലചക്രശക്തിപരമാരെ നക്ഷത്രപാദങ്ങളെക്കൊണ്ടു നേടുന്നതായാൽ അതിനാവശ്യമായ നക്ഷത്രവർഗ്ഗത്തെ താഴെ ചേർക്കുന്നു

അശ്വിനാഭിൻ ദക്ഷിണശോ
രോഹിണ്യാഭിംസ്ത വാമതാ
ദക്ഷിണം വാമമേവം സ്ത്വാൽ
നക്ഷത്രാണാം ത്രിംശം ത്രിംശം."

അശ്വിനാഭി മൂന്നു നക്ഷത്രങ്ങളെ ദക്ഷിണാമസ്തത്തിന്റെ ചെറുവശത്തുതൽ മൂന്നു വിഭാഗങ്ങളും, രോഹിണ്യാഭി മൂന്നു നക്ഷത്രങ്ങളെ വാമാമസ്തത്തിന്റെ ചെറുവശത്തുതൽ മൂന്നു വിഭാഗങ്ങളും ക്രമത്തിൽ എണ്ണിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ശേഷമുള്ള നക്ഷത്രങ്ങളേയും മുമ്മൂന്നുവീതം ദക്ഷിണാമസ്തത്തിന്റെയും വാമാമസ്തത്തിന്റെയും അംഗുലികളിൽ ക്രമത്താൽ എണ്ണിക്കൊള്ളണം. വലുത്തുക്കെങ്കിലെ വിഭജകളിന്മേൽ വരുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെ ദക്ഷിണശാരമെന്നും, ഇടത്തുക്കെങ്കിലെ വിഭജകളിന്മേൽ വരുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെ വാമതാമെന്നും പേർ. അവയുടെ വിഭാഗം അതേ പേർക്കുന്നു.

ദക്ഷിണശാരം.

പ	വ	വ
അശ്വതി.	ഭാണി.	കാത്തിക.
പുണർത്തം.	പൂയം.	ആയില്യം.
അത്തം.	ചിത്തിര.	ചോതി.
മൂലം.	പുഷ്യാടം.	ഉത്രാടം.
പുഷ്പാട്ടാതി.	ഉത്രാട്ടാതി.	ശവതി.

വാമതാരം.

രോഹിണി.	മകർഷം.	തിരുവാതിര.
മകം.	പുരം.	ഉരൂരം.
വിശാഖം.	അനിറ്റം.	കേട്ട.
തിരുവോണം.	അവിട്ടം.	ചങ്ങമം.

ദക്ഷിണശാരം ൧൫, വാമതാരം ൧൨, കൂടിനക്ഷത്രം ൨൭. ഇവിടെ ദക്ഷിണശാരത്തിൽ ഒന്നാമത്തേയും മൂന്നാമത്തെയും വിഭജകളിന്മേൽ വരുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെ, അശ്വതി, കാത്തിക, പുണർത്തം, ആയില്യം ഇതാദിയാൽ ൧൦. ആ വലുതു നക്ഷത്രങ്ങളേയും ശരാക്രമം ക്രമപോലെ. രണ്ടാമത്തും തിരുവാതിരൽ വര

നന്ദാൻ മരണി, പൂരം മുതലായ അഞ്ചു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും ശോക്രമം ഉരുപോക്കി.

ഇനി വാമനാഭത്തിൽ ഒന്നാമത്തേയും മൂന്നാമത്തേയും വിരലുകളിലേക്ക് വരുന്നതായ രോഹിണി, തിരുവാതിര, മകരം, മൂത്രം ഇത്യാദിയായ എട്ടു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും ശോക്രമം ഉരുപോക്കി. രണ്ടാമത്തെ വിരലിലേക്ക് വരുന്നതായ മകുടീരം, പൂരം മുതലായ നാലു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും ശോക്രമം ഉരുപോക്കി.

ഇനി സൂര്യൻ മുതലായ സപ്തഗ്രഹങ്ങളുടേയും ശോസംഹിതപരത്തെ താഴെ പറയുന്നു.

ഭൂനിഃ പുത്രഃ സനിർജ്ജേതർ.

ഗുഹസ്തോപോദ്ധ്യനിഃ ക്രമാൽ

സൂര്യാദിരശ്വരഃ പ്രോക്താ

വത്സരാശ്വകൃഷ്ണതരേ.

സൂര്യന്റെ ശോഹിതം ൫, ചന്ദ്രന്റെ ൨൧, ക്ഷമന്റെ ൪, ബുധന്റെ ൪, വ്യാഴത്തിന്റെ ൧൦, ശുക്രന്റെ ൧൩, മന്ദന്റെ ൪.

ഭഗവാൻമാരെ അറിയേണ്ടതു നക്ഷത്രപാദംകൊണ്ടാണ്. ഓരോ നക്ഷത്രത്തിനും നാലുപാദങ്ങളുണ്ട്. ആ പാദകൃമത്തെ അനുസരിച്ചു, ഭക്തിണിതാരങ്ങളിൽ ഒന്നും മൂന്നും വിരലുകളിലുള്ള പത്തു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും ഭഗവാൻമാരെ താഴെ ചേർക്കുന്ന ശ്ലോകത്തിന്റെ നാലുപാദങ്ങളെക്കൊണ്ടു ക്രമത്താലെ അറിയേണ്ടതാകുന്നു. ഓരോ നക്ഷത്രപാദത്തിനും ഭഗവതാർക്കുന്ന നാലുതരം തുടർന്ന് എട്ടു ഭഗവാൻമാർ ഉണ്ടാവുന്നവരുടെ ക്രമംകൂടി ശ്ലോകപാദങ്ങളിൽനിന്നറിയേണ്ടതാകുന്നു.

ഭക്തിണിതാരം.

പ്രാ രാ രേ രേ ശാ നാ സ മ ഭൂ

നിത്യം പ്രാ മാൽ സീ താ വി മ ലർ

രൂ പം പ്രാ പ്ത സ്തി ശല ക രാ ഗേ

വാ ണീ താ സാം ഭ ഡി നാ ന്വ തു.

ഭക്തിണിതാരങ്ങളിൽ ഒന്നും മൂന്നും വിരലുകളിൽ വരുന്ന പത്തു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും ശോക്രമം മേൽപറഞ്ഞ ശ്ലോകത്തിൽ

കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. അശ്വതി, കാത്തിരി, ചുണർതാ, ആമിപ്പും മുതലായ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഒന്നാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവന്റെ ഗർഭശിഷ്ടമേ വാ (ച) എന്ന ഒന്നാംരാശിയുടെ (മേടത്തിന്റെ) അധിപനായ കജൻ. രണ്ടാം പശ്ചാത്തമൻ (ര) എന്ന രണ്ടാംരാശിയുടെ (ഇടവത്തിന്റെ) അധിപനായ ശുക്രൻ. മൂന്നാംപശ്ചാത്തമൻ (ന) എന്ന മൂന്നാംരാശിയുടെ (മിഥുനത്തിന്റെ) അധിപനായ ബുധൻ. ഇപ്രകാരം മേ (ർ), ശ (രി), ന (ന്ദ), സ (ര), ജ (വ), ഉ (ൻ) എന്ന രാശികളുടെ അധിപന്മാരായ ചന്ദ്രൻ, ആദിത്യൻ, ബുധൻ, ശുക്രൻ, കജൻ, വ്യാഴം ക്രമത്താലെ ദശാനാഥന്മാരാകുന്നു എന്ന് അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ പത്തു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും രണ്ടാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ദശാനാഥന്മാർ ക്രമത്താലെ നി (ചർ), അ (ചർ), പ്ര (ചര), ദാൽ (വ), റീ (ര), താ (ന്ദ), വി (ർ), മ (രി), ല (ര) എന്നുള്ള രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ പത്തു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും മൂന്നാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ദശാനാഥന്മാർ ക്രമത്താലെ തു (ര), പ (ച), പ്ര (ചര), പൂ (ചർ), സ്തി (ചർ), ശു (ൻ), ക (ച), മ (ര) ഗ (ര) എന്നുള്ള രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ പത്തു നക്ഷത്രങ്ങളുടെ നാലാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ദശാനാഥന്മാർ ക്രമത്താലെ വാ (ർ), സീ (രി), അ (ന്ദ), സ (ര), മ (വ), ധി (ൻ), ന (ചർ), തു (ചർ), തു (ചര) എന്നുള്ള രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

ഇനി കക്ഷിണതാരങ്ങളിൽ മദ്ധ്യമതാരങ്ങളായ രേണി, പൃഥ്വിത്യാദിയായ അഞ്ചു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും രാശി പാദത്തിന്റേയും ദശാനാഥന്മാരെ ക്രമത്താലെ രാശി പാദങ്ങളെ പറയുന്നു.

രാ സീ ത വ മൂ ലാ മേ പാ തു
സ്വാ നാ ഭീ കം രാ ഗീ വി ശ തി
സിം ഹ ഡ നാ ഭയോ തു റം സി താ
ഭീ മ ഇ അ ച ക്രൈ രൂ ഞ്ഞാ ലേ

മേൽപറഞ്ഞ അഞ്ചു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും ഒന്നാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ദശാനാഥന്മാർ ക്രമത്താലെ മ (വ), സീ (ര),

ത (൬), വ (ർ), മു (മു), മ (മ), ചേ (ര), ച (ച),
 ത (ചര) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

മുന്നാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ മരണാഫന്ദവർ ക്രമത്താലേ
 സ്വ (ച), ന (ചര), മീ (ൻ), ക (ച), ര (ര),
 ഗി (മ), വീ (ര), ശ (മ), തി (൬) എന്നീ രാശികളുടെ അധി-
 പന്മാരാകുന്നു.

മുന്നാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ മരണാഫന്ദവർ ക്രമത്താലേ
 വെ സ്വി (ര), ഹ (വ), ധ (ൻ), ന (ചര), റ (ച),
 ത (ചര), ഹ (വ), സീ (ര), ത (൬) എന്നീ രാശികളുടെ അധി-
 പന്മാരാകുന്നു.

നാലാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ മരണാഫന്ദവർ ക്രമത്താലേ
 ഭീ (ർ), മ (മ), ഇ (മ), ത (ര), ച (ച), ത (ചര),
 മ്ല (ച), ഇ (ചര), മ (മ), ര (ൻ) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാ-
 രാകുന്നു.

ഇപ്രകാരം ഭക്ഷണശാർക്കളുടെ പാദങ്ങളിൽ ജനിച്ചവ-
 രുടെ മരണക്രമം വാണതു.

വാചതാരം.

ഇനി വാചതാരങ്ങളിൽ ഒന്നും മൂന്നും വിശദകളിൽ വരുന്ന
 രോഹിണി, നിരുവാതിര, മകം, ഉത്രം മുതലായ എട്ടുനക്ഷത്രങ്ങളു-
 ടെ പാദങ്ങളിൽ ജനിച്ചവരുടെ മരണക്രമം താഴെ ചേർന്ന സ്തോ-
 കപാദങ്ങളെക്കൊണ്ടു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

“യേ ര വ്യാ ബ്രീ പാ ര ഗ ഭേ വാ

ത സ്വേദ ഭീ പ്രോ പ്ത ന ധീ രാ സഃ

ത സ്തിൽ ഭാ ഗേ ശ്ര വ ധ നാ ധ്യാ

പ്രാ ദേ രാ രാ ഗീ ശി വ ഭേ സാ ധീ.”

മേൽപറഞ്ഞ എട്ടു നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും മരണാഫന്ദത്തിൽ
 ജനിച്ചവരുടെ മരണാഫന്ദവർ ക്രമത്താലേ, ധ (ൻ), ര (ചര),
 വ (ച), ബ്രീ (ചര), പ (ച), ര (ര), ഗ (മ), മ (മ),
 വ (ർ) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

മുന്നാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ മരണാഫന്ദവർ ക്രമത്താലേ
 ത (൬), സ്വ (ര), ഭീ (വ), വ (ചര), ച (ച),

ന (ഛര), ധീ (ൻ), ഭാ (വ), സ (ഈ) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

മൂന്നാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ഭരണാധിപന്മാർ ക്രമത്താലെ ത (ന), സ്ത (തി), ഭ (ർ), ഗ (ന), രൂ (ര), പ (ഛ), ധ (ൻ), ന (ഛര), ധൃ (ഛ) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

നാലാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ഭരണാധിപന്മാർ ക്രമത്താലെ പ്ര (ഛര), ത (ഛ), ര (ര), ഗ (ന), ശ (തി), വ (ർ), തെ (ന), സ (ഈ), ഹി (വ) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

ഇനി വാചസ്പത്യത്തിൽ മദ്ധ്യമന്ദാരങ്ങളായ മകയിരം, പുരം എന്ന തുടങ്ങിയുള്ള നാലു നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ജനിച്ചവരുടെ ഭരണാധിപന്മാർ താഴെ ചേർന്ന ഭൂതാക്ഷരങ്ങളാണെന്നു ചൊല്ലുന്നു.

പ്രാ പ്ത സ്തി ഭംഗം ഹ സ തേ ശാ ഭു -

സ്തേ ര തീ യോ ഭാ നി ത്വം പ്ര ക ര

ഇ ത്ത ഭേതാ സേത ഹി പ്രാ പ്താ നം

ധീ ഭാ സ സ്തേ ശാ ഭു ഗ്നി കാ."

മേൽപറഞ്ഞ നാലു നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഒന്നാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ഭരണാധിപന്മാർ ക്രമത്താലെ പ്ര (ഛര), പ്ത (ഛ), സ്തി (ഛര), ശാ (ൻ), ഭാ (വ), സ (ഈ), ത (ന), ശ (തി), ഭ (ർ) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

രണ്ടാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ഭരണാധിപന്മാർ ക്രമത്താലെ ഗ (ന), തീ (ര), ധ (ഛ), രൂ (ര), നി (ഛര), ത്വ (ഛ), പ്ര (ഛര), ക (ഛ), ര (ര) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

മൂന്നാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ഭരണാധിപന്മാർ ക്രമത്താലെ ഇ (ന), ന (തി), ഭ (ർ), തെ (ന), സ (ഈ), ഹി (വ), പ്ര (ഛര), പ്ത (ഛ), ന (ഛര) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

നാലാംപാദത്തിൽ ജനിച്ചവരുടെ ഭരണാധിപന്മാർ ക്രമത്താലെ ധീ (ൻ), ഭ (വ), സ (ഈ), സ്തേ (ന), ശ (തി),

ഭ (ഭ), ധ (ധ), ധി (ധ), മ (മ) എന്നീ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

ഇപ്രകാരം വാമതാരങ്ങളുടെ നക്ഷത്രപാദങ്ങളിൽ ജനിച്ചവരുടെ ശോകമുക്തർ പരഞ്ഞു. ഇവരിൽ ഉപരയാഗിച്ചിരിക്കുന്ന കടപന്മാരിൽ ഇന്ദ്രാക്ഷരങ്ങൾ വത്തിനേയും ചൂ വസ്ത്രം പതിനൊന്നിനേയും കൂ വസ്ത്രം പന്ത്രണ്ടിനേയും കുറിക്കുന്നപ്രകാരം പ്രത്യേകം ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഗർഭശിഷ്ടം വരുത്തുവാൻ.

മുഖ രാശിക്ക് ഒൻപതു ജ്യേഷ്ഠപരണങ്ങളാണല്ലോ. അല്ലാതെ ഒരു നവാംശകത്തിന് ൩ തീയതി ൨ ൦ ഇലിയുണ്ട്. ജനനസമയത്തുള്ള നക്ഷത്രപാദത്തിൽചെന്നു കഴിച്ച ചെല്ലവ നല്ല തീയതിയും ഇലിയുംകണ്ട് അതിനെ മുഴുവൻ ഇലിയാക്കി അതിനെ ദശാനാഥന്റെ ശോവതലരേഖകളെ പെരുക്കി ൭ നവം (൨ ൦ ൦)കൊണ്ടു ഫരിച്ചാൽ ഗർഭശിഷ്ടശോവതലരേഖ കിട്ടും. ശേഷമുള്ളതിനെ മംഗം, ദിവസം മുതലായതാക്കിക്കൊൾക.

അപമാദം.

കാലചക്രശേഖരിലെ അപമാദം കണ്ടുപിടിച്ചാൽ മറ്റു ഞ്ഞെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

“കാലചക്രശേഖരമാമസ്യ
പ്രതിയാഥ പ്രശ്നേതേ
തത്തദാശിത്രികോണസമ-
ചരദിനവരാശിപാഃ.”

കാലചക്രശേഖരനാഥനായ ഗ്രഹം മുൻപറഞ്ഞ ക്രമത്തിലുള്ള ഏതു രാശിയുടെ അധിപനോ, ആ രാശിയുടെ ത്രികോണരാശികളിൽ ചരരാശിയാക്കി ക്രമേണ ഒൻപതു രാശികളുടെ അധിപന്മാർ കാലചക്രശേഖരപമാദനാഥന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു.

അപമാദം വരുത്തുവാൻ.

“ക്രമേണ ഏവഫൽതാര
ഇന്ദ്രാക്ഷൈർമ്മുഖവംശരം
നീഹത്യ സ്വഫലൈർല്ലസ്താ
ഐശ്വര്യസ്താപമാരകാഃ.”

ആയുർവ്വേദം.

പരമായുസ്സ്.

മനുഷ്യർക്കും ഗജങ്ങൾക്കും പരമായുസ്സ് ൧൨൦ സംവത്സരം
 ൫ ദിവസമെന്നും, അശ്വങ്ങൾക്കും പരമായുസ്സ് ൩൦ സംവത്സ-
 രം ൫ ദിവസമെന്നും, കഴുതക്കും തെളകൾക്കും പരമായുസ്സ് ൨൫
 സംവത്സരം ൫ ദിവസമെന്നും, ഭഗാവിനും മഹിഷത്തിനും പര-
 മായുസ്സ് ൨൪ സംവത്സരമെന്നും, ആട്ടമൃഗമായവയ്ക്കും പരമായുസ്സ്
 ൧൬ സംവത്സരമെന്നും, ശ്വാവിനും പരമായുസ്സ് ൧൨ സംവത്സ-
 രമെന്നും മഹർഷിമാർ അനുഭവംകൊണ്ടു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

സമാഷ്ടഷ്ടിർദ്ധിശ്ച മനുജകരിണാം പഞ്ച ച നിശാ
 ഹയന്തരം ചോക്രിംശേൽ ഖരകരദയോഃ പഞ്ചകകൃതിഃ
 വിശുപാ സാ തപായർവ്വചമഹിഷയോദ്യോഗേ ശൂനാം
 സുതഞ്ജമാഗാഭിനാം ദശകസഹിതാ ഷട് ച പരമം.
 എന്നു ഹോതാശാസ്ത്രം.

ദശാസംവത്സരം.

മരയവനമണിനമരദിപ്തകൈവർ.

ഭീവസകരാഭിജ്ഞ വത്സരഃ പ്രിഭാഷാ
 നവതിഥിവിഷയാശപിരൂതജദ്രാ
 ദശസഹിതാ ദശ ച സ്വതന്ത്രംഗദഭിജ്ഞ.

പരമോച്ചസ്ഥനായ ആദിത്യൻ പ്രഭാനം ചെയ്യുന്ന
 ആയുർവർഷം ൧൯. പരമോച്ചസ്ഥനായ ചന്ദ്രൻ പ്രഭാനം
 ചെയ്യുന്ന ആയുർവർഷം ൨൫. പരമോച്ചസ്ഥനായ കരുൻ പ്രഭാനം
 ചെയ്യുന്ന ആയുർവർഷം ൧൫. പരമോച്ചസ്ഥനായ ബുധൻ പ്രഭാനം
 ചെയ്യുന്ന ആയുർവർഷം ൧൨. പരമോച്ചസ്ഥനായ ശുക്രൻ പ്രഭാനം
 ചെയ്യുന്ന ആയുർവർഷം ൧൫. പരമോച്ചസ്ഥനായ ശുക്രൻ പ്രഭാനം
 ചെയ്യുന്ന ആയുർവർഷം ൨൧. പരമോച്ചസ്ഥനായ മേനൻ
 ചെയ്യുന്ന ആയുർവർഷം ൨൪. എന്നു മയനം, യവനനും, മണി, പ-
 നം, പരാശരനും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

നീചപരണം.

ആദിത്യൻ മൃതമായ ഗ്രഹങ്ങൾ തന്റെ തന്റെ പരമനീ-
 ചത്തിൽ നിന്നാൽ അപരരുക ആയുർവ്വേദസംവത്സരം പകുതിവീതം

കറഞ്ഞു പോകും. അതായത് ആദിത്യൻ പരമനീചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന സമയം ജനിച്ചവൻ ആദിത്യനിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ആയുർവംശം പത്തൊമ്പതിൽ പകുതിയായ ഒൻപതരയെന്നു താൽപര്യം. ശേഷമുള്ള ഗ്രഹങ്ങൾക്കും ഇപ്രകാരം കണ്ടുകൊടുക്കും.

“നീചേഷ്ടമുലം ഹി തത്”

എന്നു പ്രമാണം.

ഉച്ചനീചമല്ലങ്ങളിൽ ഒരു ഗ്രഹം വരുന്നുതാൽ ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുർവർദ്ധന കർമ്മശിക്ഷകൊണ്ടുണ്ടാകുകയല്ല.

“ഉഭയോന്മത്തസ്ഥസ്വ
ഗ്രാഹസ്വ പരീവസന്ത
അഥ ജ്ഞേയാന്തപാതേന
നേഹ ഭാരോ വിപശ്ചിതാം.”

എന്നു സ്തോത്രരസികൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ലഗ്നായുഃ.

“അശ്വമേകേ ലഗ്നമേവേന”

എന്നപ്രകാരം ലഗ്നായുസ്സു നവാംശമുല്പാദനം,

“ശശിനേത്രപദേ വിദി”

എന്നതുകൊണ്ടു ലഗ്നായുസ്സു രാശിമൂല്യമെന്നും രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ ആചാര്യന്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അംശകംകൊണ്ടും രാശികൊണ്ടും ലഗ്നായുസ്സിനെ വേറെ വേറെ വശത്തിൽ രണ്ടുപ്രകാരം കൂട്ടി അർദ്ധാൽ കിട്ടുന്നതു ലഗ്നായുസ്സ്. ഇതത്രേ സംപ്രദായം.

ശത്രുക്ഷേത്രഫലം.

“വക്രം ഹിതപാരിഭം പ്രാപ്തം
സ്വപത്രിഭാഗേന ഹീയതേ.”

ആദിത്യാദിഗ്രഹങ്ങൾ ശത്രുക്ഷേത്രഗതന്മാരായാൽ അവരുടെ ആയുർവർദ്ധനയും മൂന്നിലൊന്നു കറഞ്ഞുപോകും.

എന്നാൽ ചൊവ്വയും, വക്രഗതിയോടുകൂടിയ ഗ്രഹവും ശത്രുക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാലും അവരുടെ യഥാർത്ഥമായ ആയുസ്സിനെ ദാനം ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

ഈ വക്ര വിജ്ഞി
മേലും വാ വക്രവാരിണം."

എന്ന പദത്തിരിക്കുന്നതന്നെ ചിട്ടു വക്രശൃത്തിന്റെ അർത്ഥം മേൽപറഞ്ഞ ക്ഷേപകാതത്തിലും ഗ്രാഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

മൗഢ്യഹരണം.

വിനാ ശൂക്രം ച മന്ദം ച
മൃധാന്നാം ഹീയതേ ഭവം."

ഗ്രഹക്കേരളം മൗഢ്യമുണ്ടായാൽ അപകട പദത്തിരിക്കുന്ന ആയുർമാത്രപരങ്ങളിൽ പക്ഷതി കുറയുകപോകും.

എന്നാൽ ശൂക്രനും ഗതിക്കും മൗഢ്യമുണ്ടായാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള കുറവു ഭവിക്കുന്നതല്ല.

എന്നാൽ —

ശൂക്രമന്ദം വിനാദ്വേഷം
ബുധമപ്യേകരോഗിഗം
സൂര്യോച്ഛിന്നഗഭസ്വിനാം
ഗ്രഹാണാം ഹീയതേ ഭവം."

എന്നപദത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഏകരാശിസ്ഥവ്യയനുക്രമി മൗഢ്യഹരണം ആയത്രികല്ലെൻ ധർമ്മകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ദ്രോഹഹരണം.

സഖാർത്ഥിപരണപഞ്ചഷഷ്ടഭാഗം
ജീയന്തേ വൃദ്ധവനാഭാസൽസു വാമം
സത്സപ്തം ഗുസതി തഥൈകരാശിഗാനം
മേകോടം ഹരതി ബലീത്യാമാഹ സത്യം."

പത്തുണ്ടാമത്തെ നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുസ്സു സർവ്വഭാവവും (ഋദ്ധനും) ക്ഷയിക്കും. പതിനൊന്നാമത്തെ നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുസ്സിൽ അർദ്ധഭാഗം (പക്ഷതി) ക്ഷയിക്കും. പത്താമത്തെ നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുസ്സിൽ ത്രിഭാഗം (മൂന്നിലൊന്നും) ക്ഷയിക്കും. ഒൻപതാമത്തെ നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുസ്സിൽ ചരണഭാഗം (നാലിലൊന്നും) ക്ഷയിക്കും. എട്ടാമത്തെ നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുസ്സിൽ പഞ്ചഭാഗം (അഞ്ചിലൊന്നും) ക്ഷയിക്കും. ഏഴാമത്തെ നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുസ്സിൽ ഷഷ്ഠഭാഗം (ആറിലൊന്നും) ക്ഷയിക്കും.

ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ മേൽപറഞ്ഞ ക്രമത്തിൽ നിന്നാൽ പാപ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞതിന്റെ ആയുസ്സിൽ പകുതി ക്ഷയിക്കും. അതായതു പന്ത്രണ്ടാമത്തെയു നില്ക്കുന്ന ശുഭന്റെ ആയുസ്സിൽ പകുതി ക്ഷയിക്കുമെന്നും, പത്തൊന്നാമത്തെയു നില്ക്കുന്ന ശുഭന്റെ ആയുസ്സിൽ നാലിലൊന്നു ക്ഷയിക്കുമെന്നും, പത്താമത്തെയു നില്ക്കുന്ന ശുഭന്റെ ആയുസ്സിൽ ആറിലൊന്നു ക്ഷയിക്കുമെന്നും, ഒൻപതാമത്തെയു നില്ക്കുന്ന ശുഭന്റെ ആയുസ്സിൽ എട്ടിലൊന്നു ക്ഷയിക്കുമെന്നും, എട്ടാമത്തെയു നില്ക്കുന്ന ശുഭഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുസ്സിൽ പത്തിലൊന്നു ക്ഷയിക്കുമെന്നും ഏഴാമത്തെയു നില്ക്കുന്ന ശുഭഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുസ്സിൽ പന്ത്രണ്ടിലൊന്നു ക്ഷയിക്കുമെന്നും താൽ പര്യം.

പന്ത്രണ്ടാമതും മുതലായ ആരോഗികളിൽ രണ്ടോ അധികമോ ഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ അവരുടെ എല്ലാവരുടേയും ആയുസ്സിന്നു മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം ക്ഷയിച്ചു. അവരിൽവച്ചു ഏലവാനായിരിക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുസ്സുമാത്രം മേൽപറഞ്ഞ ക്രമത്തിൽ ക്ഷയിക്കുമെന്നു സത്യാചാര്യൻ തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

“അതു ചായോർബ്ബാഹ്നം ച

പ്രാഗ്ഗാൽ ചേഷാ ച ന ക്ഷയഃ

സ വൈ ഭഗവതസ്സതു

പരമേകസ്യ ദോഷാഭീ.”

എന്നു പ്രമാണം.

അനേകം ഗ്രഹങ്ങൾ കരകാശിയിൽ തുല്യബലവാനായി നില്ക്കുന്നതാൽ:—

“ശകവ്യശ്ശുചരാദ്യം വൃശഭിതോ വീര്യവന്തഃ”

എന്നുള്ള നിസർഗ്ഗബലത്തെ അനുസരിച്ചു ഹരണകർത്താവിനെ നിശ്ചയിച്ചു ഹരണം ചെയ്യുകയുള്ളതുകൊണ്ടാകുന്നു.

പ്രശോഭനഹരണം.

“സാരോദിതോദിതനവാംശഹതാൽ സമസ്തം—

ഭീഭാഗോസ്തയുക്തശതസംഖ്യ ഉക്തപതി നാശം

പ്രഭു വിശ്വനാഥിതേ വിധിനാ തപനേന

സൗമ്യേഷിതേ ഭൂമിതഃ പ്രഭുതം പ്രയാതി.”

രവിനന്ദാ, കജിനാ, മരണാ, ലഗ്നസമനായാൽ പ്രശോഭ യഹമണം വേണം. ഗ്രഹങ്ങളുടേയും ലഗ്നത്തിന്റേയും ആയുർദ്വായപിണ്ഡങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി വേറെ വേറെ വയസ്സുക. അവയെ അഭോഭിതനവാംശങ്ങളോടുകൂടിയ ഉഭിതനവാംശങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചെരുക്കി നൂറെറട്ടുകൊണ്ടു ഹരിച്ചുവരുന്ന ഭാഗത്തെ അതതു് ആയുർദ്വായപിണ്ഡത്തിങ്കൽനിന്നു കളഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ലഗ്ന ഗതനായ പ്രഗ്രഹത്തിനു ശുഭദൃഷ്ടിയുണ്ടായിരുന്നാൽ മേൽപ്രകാരം ചെരുക്കി ഹരിച്ചു കൂട്ടുന്ന ഭാഗത്തിന്റെ പകുതിമാത്രം അതതു പിണ്ഡത്തിൽനിന്നു കളഞ്ഞാൽ മതിയാകുന്നതാണ്.

പത്തുണ്ടാശികൾക്കുമകൂടി ൧൨ x ൯ = ൧൦൮ നവാംശങ്ങളായതുകൊണ്ടു ലഗ്നത്തിന്റെ സാമോഭിതമായ ഉഭിതനവാംശത്തെ നൂറെറട്ടുകൊണ്ടു ഹരിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ഭിന്ന സംഖ്യയുടെ ഭാഗം ഏല്പാ പിണ്ഡശതകളിൽനിന്നും കളയേണമെന്നു സാരം. ശുഭദൃഷ്ടിയുണ്ടെങ്കിൽ ഭിന്നസംഖ്യയുടെ പകുതിക്കൊണ്ടു് ഓരോ പിണ്ഡശതയേയും ചെരുക്കിക്കിട്ടുന്നഭാഗം അതതു പിണ്ഡശതയിൽനിന്നും കളയേണമെന്നത്രെ സിദ്ധാന്തം.

ജീവശർമ്മമതം.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ആയുർദ്വായങ്ങളെല്ലാം ഭിന്നങ്ങളെന്നും സമങ്ങളെന്നും രണ്ടുപക്ഷമുണ്ട്. അതിൽ ആദ്യപക്ഷക്കാരായ മയൻ യവനൻ, മണിന്ദൻ, പരാശരൻ എന്നിവരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഗ്രഹങ്ങൾ പരമോച്ചസ്ഥിതരാകുമ്പോൾ അവർ പ്രദാനകാലുന്ന ആയുർദ്വായവത്സങ്ങളെ പ്രത്യേകം മൂൻപു പറ്റത്തിട്ടുണ്ടല്ലോ.

പരമോച്ചസ്ഥിതരായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ആയുർദ്വായവത്സങ്ങൾ ഏല്പാം സമങ്ങളാണെന്നുള്ള രണ്ടാംപക്ഷത്തേയാകുന്നു ജീവശർമ്മാപ്പു് അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

“ഗ്രഹാദായം പരമായുഷഃ സ്വരാംശം.”

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ആയുർദ്വായങ്ങൾ പരമായുസ്സിന്റെ സ്വരാംശം (ഏഴിലൊത്തഭാഗം) എന്നു താൽ.ക.യും. ഏല്പാ ഗ്രഹങ്ങളുടേയും ആയുർദ്വായം തുല്യമായിരിക്കുമ്പോൾ സപ്തഗ്രഹങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തരുടേയും ആയുർദ്വായം പരമായുസ്സിന്റെ ഏഴിലൊന്നുവിതമെന്നു

പറയുന്നതു ന്യായസിദ്ധമാണെന്നു. പരമായുസ്സ് ൧൨൦ സംവത്സരം ൫ ദിവസമായതുകൊണ്ട് ഓരോ ഗ്രഹത്തിന്റെയും ആയുത്രായം പരമായുസ്സിന്റെ ഏഴിമമാനായ ൧൭ സംവത്സരം ൧ മാസം ൨൨ ൧൮൭ ദിവസം മാത്രമാകുന്നു. ഇതു പരമോച്ചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുത്രായമാണ്. അതുകൊണ്ട്, നീച ഫരണം, ശത്രുവൈരവരണം, ദുശ്ശാസ്തവരണം മുതലായ മുൻപ പറഞ്ഞ ക്രിയകളെല്ലാം ഇവിടെയും ചെയ്ത് ആയുത്രായം സൂക്ഷ്യപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

സത്യാചാര്യമതം.

“ആയുർഗ്രഹാംശാകൈസ്തൃപ്ത-
മന്ത്രേ കേചന മന്തപതേ.”

എന്നുള്ള പുച്ഛസിദ്ധാന്തപ്രകാരം ആയുത്രായം ഗണിച്ചു തുടങ്ങിയതു സത്യാചാര്യനാകയാൽ ഈ മതത്തിന്നു സത്യാചാര്യമതമെന്ന പേര് സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു മുൻപറഞ്ഞ രണ്ടു മതങ്ങളിൽനിന്നും ഭിന്നമായ മൂന്നാമത്തെ മതമാകുന്നു.

“ഗ്രഹഭക്തിനവാംശരാശിതുല്യം
അഥ സാമ്യം സമുക്തപതി സത്യവാക്യം.”

അതതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ ആയുത്രായം അതതു ഗ്രഹങ്ങളാൽ ഭജിക്കപ്പെട്ട നവാംശരാശിതുല്യമെന്നു സത്യാചാര്യമതം. ഇത് അനേകാചാര്യമതങ്ങളോടും അനുഭവങ്ങളോടും യോജിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇവിടെ രാശിതുല്യമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അംശകത്തെ എല്ലാത്തോഴും മോക്ഷാദിയായിട്ടുതന്നെ കണക്കാക്കേണ്ടതാകുന്നു. പ്രമുഖകാരം കണക്കാക്കി ഏഴതിയിരിക്കുന്ന നവംശങ്ങളെ ആയുത്രായത്തിൽ മോക്ഷാദിയായി എണ്ണി വത്സരാദികളെ നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു അർത്ഥം.

ഇതു വരുത്തുവാനുള്ള ക്രിയാക്രമത്തെച്ചൊല്ലുന്നു.

“സത്യോഷേഃ ഗ്രഹമിഷ്ടം
ഖിസ്സാഃ കൃതപാ ശതപയേനാപ്ത
മണ്ഡലഭാഗവിശുദ്ധേ-
/സ്വാഃ സ്വഃ ശേഷാത്തു മാസാദ്വാഃ.”

ഗ്രാമസ്വദത്തേ വച്ഛ് ഇവിദാക്ഷഃ ഇതരേഭ്യഃകാഷ്ഠഃ ഹരി
 ചൂ കിട്ടിയതു സംവത്സരം. ശേഷത്തെ പന്ത്രണ്ടുകൊണ്ടു ഇണിച്ചു
 ഇതരേഭ്യഃകാഷ്ഠഃ ഹരിച്ചു കിട്ടിയതു കേരളം. ശേഷത്തെ മുപ്പതിൽ
 ഇണിച്ചു ഇതരേഭ്യഃകാഷ്ഠഃ ഹരിച്ചു കിട്ടി ഇ ദേവനം. ശേഷത്തെ
 നൂറുപതിൽ പെരുക്കി ഇതരേഭ്യഃകാഷ്ഠഃ ഹരിച്ചു കിട്ടിയതു നാഴി
 ച. ഇതിൽ ആദ്യം കിട്ടിയ സംവത്സരം പന്ത്രണ്ടിൽ ഹരിക്കു
 വാൻ തുടങ്ങിയതുകൊണ്ട് ഹരിച്ചു ശേഷമെന്നത് ആയുർവ്വ
 സംവത്സരം. മാസാദിക്കുള്ളല്ലാം മുൻപുകിട്ടിയവതന്നെ. ഒരു
 നവംശത്തിനു നൂറു നീയതി ൨൦ ഇവി അല്ലെങ്കിൽ ഇതരേ
 ഇച്ഛിയതുകൊണ്ടാണു് ഇവിടെ ൨൦൦ പെരുണ്ടു ഹരിക്കുവാൻ
 പറഞ്ഞതു്.

സത്യംചാർയ്യമതമനുസരിച്ചു മുൻ പറഞ്ഞപ്രകാരം ഗ്രാമസ്വ
 ദത്താക്ഷി ആയുർവ്വം വയത്തിയാൽ ചെയ്യേണ്ട ക്രിയാകൃതികളെ
 പറയുന്നു.

“സ്വതന്ത്രംശവശ്ചോപഗതൈശ്ശിശുസംഗ്രണം
 പിതൃത്തമേനപാരമേഭ്യേതിഭാഗഭഗേ
 ഇയാൻ വിശേഷസ്തു ഭേദേഭ്യഃപിതേ
 സമാനമന്യൽ പ്രഥമേഭ്യഃപിതേ.”

സ്വപാച്ഛസ്ഥനായിട്ടോ, വകുഗതിയെ പ്രാപിച്ചവനായി
 ട്ടോ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുഃപ്രമാണത്തെ മുൻകൊണ്ടു
 ചെയ്യേണ്ടതും. വർണ്ണത്തെക്കൊണ്ടു കർമ്മം, സ്വപനവാംശകത്തിനു
 ളോ, സ്വക്ഷേത്രത്തിങ്കലോ, സ്വദേശാണത്തിങ്കലോ നില്ക്കുന്ന
 ഗ്രഹത്തിന്റെ ആയുഃപ്രമാണത്തെ ഇരുട്ടിക്കണം. സത്യംചാർ
 യ്യമതത്തിൽ ഇത്രാത്രകമു വിശേഷമുള്ളു. ആദ്യംപറഞ്ഞിട്ടുള്ള
 നീചാരണം, ദൃശ്യാർഹാരണം മുതലായവയെല്ലാം ഇവിടെയും
 ഉൾപ്പെടുന്നു.

“ആയുർഗ്രഹാംശൈകസ്തൃപ്ത-
 മന്യേ കേചന മനപതേ
 തുംഗസ്ഥസ്തു തു തദ്ഗ്രാഹ്യം
 ത്രിമൂലം വകുഗസ്തു ച
 വർണ്ണത്തെസ്വപദാർശസ്വ-
 ക്ഷേത്രദ്രേക്ഷാണഗസ്തു തൽ
 പിതൃണം.....”

എന്നുള്ള പൂർവ്വനിർദ്ദേശത്തെ ഇവിടെ സത്യാചാര്യർ തത്പരൻ കണ്ടുകൊൾക.

ലഗ്നായുഃ.

“കിന്തപത്ര ഭാഗ്യപ്രതിമം ദോതി
വീർണ്ണപിതാ രാശിനമം ച ദോതാ
പ്രഭോദയേ യോഗ്വചയഃ സ നാന
കാർത്ത്യം ച നാമൈവ പ്രഥമോപദിശ്വൈഃ.”

ലഗ്നരാശി ബലഹീനമായിരിക്കിൽ അതിന്റെ നവാശകതു ല്യമായിരിക്കുന്ന ആയുഃപ്രമാണത്തെ ആയുർദായത്തിങ്കൽ ഗ്രഹി കേണ്ടതാകുന്നു. ലഗ്നരാശിക്കു ബലമുണ്ടായിൽ നവാശകതുല്യ മായും അതിതുല്യമായുതിരിക്കുന്ന ആയുസ്സിനെ ഏകീകരിച്ചു ഗ്രഹി ക്കണം. സത്യാചാര്യർ തത്പരൻ പ്രഭോദയേ എന്നും മേയവന മണിനമാദികളാൽ നിർദ്ദിഷ്ടമായ ഭഗവത്സംബന്ധങ്ങളും ആവശ്യ മില്ലാത്തവയാകുന്നു.

“വീർണ്ണപിതാ
ദോതാ ഭാഗ്യസമിത്ത്
വീർണ്ണപിതായാ ഭാഗ്യേന
രാശിനാ ച സ്വം വിദ്യഃ.
പാപപരേണ ഇ യൽ പ്രോക്തം
നേഹ്മമേതി മരണം ഇ തത്.”

എന്ന പൂർവ്വനിർദ്ദേശത്തെ മേൽപറഞ്ഞ ഹോരാശാസ്ത്രപ രത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നറിയാതുകൊള്ളുകയും വേണം.

സത്യാചാര്യർ തത്പരൻ ബഹുസാമ്യമുണ്ടാകയാൽ അതു ശ്രേ ഷ്ടമാകുന്നു. എന്നാൽ അതിന്നുള്ള സംബന്ധമായവിശേഷത്തെ കൂടി താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“ആചാര്യകം തപത്ര ബഹുപല്ലതായാ-
മേകം ഇ യദ്ഭൂരി തദേവ കാർത്ത്യം.”

ഒന്നിനെപ്പോലെന്ന തുല്യങ്ങളായ അനേകഗുണകാരങ്ങളേ കിടക്കുന്നു ഇണിക്കേണ്ടതായി വരുമ്പോൾ അതിൽ ഒന്നുകൊണ്ടു മാത്രം ഇണിച്ചാൽ മതിയാകുന്നതാകുന്നു. അതുപോലെയായ അ നേകം ഗുണകാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഒന്നിനെത്തന്നെ ഇണിക്കേണ്ട

അതിവരുമ്പോൾ അതിൽവെച്ചു മഹത്താരിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടുമാത്രം ഇണിച്ചാൽ മതിയാകുന്നതാകുന്നു. ഇക്കാര്യം ഇതിന്റെ പരമാർത്ഥി കിടന്ന പ്രവൃത്തിയാകുന്നു.

അഷ്ടവർഗ്ഗം.

അഷ്ടാനാം വർഗ്ഗഃ അഷ്ടവർഗ്ഗഃ എന്നു ചുരുക്കത്തിൽ. സൂത്രൻ മുതൽ ശനിപുണ്യമുള്ള സ്വപ്നഗ്രന്ഥങ്ങളോ നിറയുന്ന രാശികളും ജ്ഞാതാശിയും കൂടിയുള്ള എട്ടു രാശികളിൽ നിന്നു ഇട്ടുന്ന എട്ടു അക്ഷരങ്ങളുടെ അഥവാ ബിന്ദുക്കളുടെ സമുച്ചയമായാൽ അഷ്ടവർഗ്ഗമെന്നുപേർ.

രാശിചക്രം ഖിലേൽ ഭൂമേന
സംഭോജ്യാക്ഷരസംഖ്യയാ
ശുക്ലാക്ഷരം ഭൂമേ-
സ്ഥാനമത്ര പ്രകീർത്തിതം
ഏകാ സംഖ്യാ ദ്വിസംഖ്യാ വാ
വക്യാണേ ദൃശ്യേതേ യദി
ഏകാഭരം പോരേ ച
കുമാരതാജ്യാം പ്രകീർത്തിതം.

അഷ്ടവർഗ്ഗവാക്യങ്ങളെല്ലാം പരസ്പരംകൊണ്ടുനിന്നതു കൊള്ളുന്നു. ശുക്ലാക്ഷരംകൊണ്ടു പറ്റിയും, വാക്യാന്തത്തിൽ വരുന്ന ഒന്നും രണ്ടും സംഖ്യകളെക്കുറിക്കുന്ന അക്ഷരങ്ങളെക്കൊണ്ടു പതിനൊന്നും പത്തുണ്ടു, ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സ്വാധിഷ്ഠിതരാശിയിൽ നിന്നു തന്റെ പറയുന്ന സ്ഥാനങ്ങളിലെല്ലാം രാജാ അക്ഷരം വെച്ചു കൊള്ളുന്നു.

സൂത്രാഷ്ടവർഗ്ഗം.

കവി—പത്ര വാഞ്ചോ ഭാധിനഃ സ്വാത്
മ-വ-ഭ-ക-വ-ൽ-ഭ-പ-
ചന്ദ്രൻ—ഗുപ്തോ ന മൃദഃ
ര-ന-പ-പ-
കവിൻ—കൈരീതവാസ്തവോധനാസ്ത്വഃ
മ-വ-ഭ-ക-വ-ൽ-പ-പ-

മുഖൻ—ഗണിതോധനകാര്യം.

ന. മ. ന്യ. ന്. മ. മ. മ. മ.

മുഖൻ—മേഖലാധ്യക്ഷ.

മ. ന്യ. ന്. മ. മ.

മുഖൻ—നഗരത്തിൽ.

ന്യ. മ. മ.

മുഖൻ—പ്രദേശസീമയിൽ.

മ. മ. മ. മ. മ. മ. മ. മ.

മുഖൻ—ഗതവിത്താപര.

ന. മ. ന്യ. മ. മ. മ. മ.

മുഖൻ—വ്യവസ്ഥ.

മുഖൻ—വ്യവസ്ഥ.

മുഖൻ—സ്ഥാനം.

ന. ന്യ. മ. മ. മ. മ. മ.

മുഖൻ—തീർത്ഥം.

മ. ന. ന്യ. മ. മ. മ. മ.

മുഖൻ—സ്ഥാനം.

ന. ന. മ. ന്യ. ന്. മ. മ. മ.

മുഖൻ—ഗതവിത്താപര.

മ. ന. മ. മ. മ. മ. മ. മ.

മുഖൻ—പ്രദേശം.

മ. മ. മ. മ. മ. മ. മ.

മുഖൻ—വ്യവസ്ഥ.

ന. മ. മ. മ. മ. മ. മ.

* "മീവാലയം" എന്ന പദം "മീവാല" എന്ന പദത്തിൽ നിന്നുണ്ടായതാണ്. "മീവാല" എന്ന പദം "മീ" എന്ന പദത്തിൽ നിന്നുണ്ടായതാണ്. "മീ" എന്ന പദം "മീ" എന്ന പദത്തിൽ നിന്നുണ്ടായതാണ്. "മീ" എന്ന പദം "മീ" എന്ന പദത്തിൽ നിന്നുണ്ടായതാണ്.

ക—ഇന്നു സ്തുതി.

ന. 6-ആ-മം.

ല—ശീതിക്കേക്കാതെ.

ന. 7-ആ-മം.

ആകെ നൻ (ധവ).

കുറയാത്തവർ.

ന—മുഖം നന്നു നയ.

ന. 8-ആ-മം.

വ—ലകത്തേ.

ന. 9-ആ-മം.

ക—വരവാൻ ജനക.

ന. 10-ആ-മം.

ബ—ഗോശങ്കരസ്ത.

ന. 11-ആ-മം.

ഇ—കനയശ്രീ.

ന. 12-ആ-മം.

ഇ—മുഖം വര.

ന. 13-ആ-മം.

ക—കവിസ്തുഭാധനി.

ന. 14-ആ-മം.

ല—കാലസ്തുതി.

ന. 15-ആ-മം.

ആകെ നൻ (ധി).

ബുദ്ധവർ.

ക—ശീതലയസ്തുതി.

ന. 16-ആ-മം.

—പ്രഭുസ്തുഭാധനി.

ന. 17-ആ-മം.

ക—വെങ്കടവസ്തുഭാധനി.

ന. 18-ആ-മം.

ബു—യോ ശോ മ ശോ ധ ന വാ ത്രം
 .മ-ന-ഉ-നു-ൽ-മര-മമ-മര,

ഇ—ക്ഷോ മ വാ ത്രം.
 നു-വ-മ-മ-മര.

ഇ—പുത്ര ഗ ഭോമ ഹാ ധ ന്വേ.
 മ-വ-ന-ഉ-ഉ-വ-ൽ-മമ,

നി—പുര വാ സീ ഹി ധ നി ക്ക.
 മ-വ-ഉ-ഉ-വ-ൽ-മര-മമ,

വി—കുര വ യോ നെ നെ സ്യാത.
 മ-വ-ഉ-നു-വ-മര-മമ.

ആകെ ഉൾ (വിഷ്ണു)

ജവാഷ്ടവസ്ത്രം.

ന—പുത്ര വാ ഭസ്സോ ധ നി ക്കേ.
 മ-വ-ന-ഉ-ഉ-വ-ൽ-മര-മമ,

പ—രാ നി സ്സാ ധ സ്യാത്.
 വ-ഉ-ഉ-വ-ൽ-മമ,

ക—പുര വാ സീ ജ്ഞ നി ക്ക.
 മ-വ-ഉ-ഉ-വ-മര-മമ.

ബു—പുര വ ശാ ക്ഷ ധ നി ത്രം.
 മ-വ-ഉ-ഉ-നു-ൽ-മര-മമ,

ഇ—പുത്ര ഗ ഭസ്സോ ഭോമ യേ.
 മ-വ-ന-ഉ-ഉ-വ-മര-മമ.

ഇ—തീ മാം സ്സ ധ നി ക്ക.
 വ-ഉ-നു-ൽ-മര-മമ,

മ—ഇ ഹ യോ ത്രം.
 ന-ഉ-നു-വ.

പ—കുരി വ ശോ ഷി സ സ്ഥി ന യേത്.
 മ-വ-ഉ-ഉ-നു-ഉ-ൽ-മര-മമ.

ആകെ ഉന്ന (കുടീ).

തൃക്കോണമേളം ശോധിക്കണം. ഇങ്ങനെ തൃക്കോണശോധനം ചെയ്താൽ ചിഹ്നം ഏകാധിപത്യശോധനം ചെയ്യേണം.

ഏകാധിപത്യശോധനം.

ഒരു ഗ്രാമത്തിൽനിന്നു രണ്ടു രാശിക്കാധിപത്യമുള്ളതും മാത്രം ശോധിക്കണം. അപ്പോൾ കർക്കടകവും ചിങ്ങവും ശോധിക്കേണ്ടതെന്നു സിദ്ധിച്ചു. രണ്ടു രാശികളിൽ ഏതിൽ പരൽ കറയുന്നു അതുകുളയേണം രണ്ടിൽനിന്നും. രണ്ടിലും ഇല്ലാതെങ്കിൽ എല്ലാം കുളയേണം. ഒന്നിൽ മാത്രമേ ഉള്ളൂ എങ്കിൽ ശോധന വേണം. ഈ ശോധന ആ രാശിയിൽ ഗ്രാമമില്ലാതിലെ പാടുള്ളു. ഗ്രാമമുള്ള രാശിയിൽനിന്ന് ഒരിക്കലും കുളയാത്തത്. ഗ്രാമമില്ലാത്ത രാശിയിൽ പരമുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽനിന്നു മറ്റേതിലോളം കുളയാണം. ഗ്രാമമില്ലാത്തതിൽ പരൽ കുറവാടുന്നതിൽ അതൊക്കെ കുളയാണം. ഗ്രാമമില്ലാത്തതിലും ഉള്ളതിലും ഒരുപോലെ പരമെങ്കിൽ ഗ്രാമമില്ലാത്തതിലെ ഒക്കെയും കുളയേണം. രണ്ടു രാശിയിലും പരമുള്ളപ്പോൾ മാത്രമേ ഏകാധിപത്യശോധനം നിന്നു വീക്കേണ്ടു.

മേൽപ്രകാരം ശോധിച്ച സംഗ്രഹം അതതു രാശിക്കു പരത്തിട്ടുള്ള രാശിഗുണകാരകൊണ്ടു പെരുക്കി ഒരിക്കത്തു വയ്ക്കും. ഗ്രാമമുള്ള രാശിയിൽ പരമുള്ളതിനെ വേറെ വച്ച് ആ ഗ്രാമത്തിന്നു പരത്തെ ഗ്രാമഗുണകാരകൊണ്ടു പെരുക്കി ഒരിക്കത്തു വയ്ക്കും. ഗ്രാമങ്ങൾ പലതാണെങ്കിൽ എല്ലാവരുടേയും ഗുണകാരകൊണ്ടു വേവേറെ പെരുക്കി വയ്ക്കണം. ഏന്നിട്ടു ഫലങ്ങൾ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യണം. ഇതിന്നു ശുഭാപിണ്ഡമെന്നു പേർ.

രാശിഗുണകാരം.

സന്നാമം വനമാലം

“ശിവാൻ പൂജ്യഃ പ്രിയഃ ക്രിമാൽ”

മേടം, ഇലാം	ഒ	കന്നി, മകരം	൫
ഇടവം, ചിങ്ങം	൧൦	ധനു	൯
മിഥുനം, വൃശ്ചികം	൮	കുർഭം	൧൧
കർക്കടകം	൪	മീനം	൧൨

ഗ്രഹഗുണകാരം.

ശ്രേഷ്ഠി മഹി മാതസാഞ്ചേരി
സുബ്ബാഭവി ഗുണാ ക്രമാത്."

ര—ര ബു—ര മ—ര
ച—ര ഗു—മര
ക—വ ശു—ര

സമുദായാഭ്യവസ്ഥ.

ലഗ്നാഭിക്ഷിപ്ത പരൽ ക്രമത്താലെ ഏല്പാൻതേളും കൂടി ക്ഷോഭമുൾക്ക. ഏതൽ പരൽ അധികം വരുന്നവോ ആ അവം നന്നം. ആരെട്ടുപന്ത്രണ്ടാമെടത്തു പരൽ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പത്താമെടത്തേക്കാൾ ചെറിയൊന്നാകെത്തു ഫലം ഏറ്റിയിരിക്കുന്നു. പന്ത്രണ്ടാമെടത്തു കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പന്ത്രണ്ടാമെടത്തേക്കാൾ ലഗ്നത്തിൽ ഏറ്റിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ സൗഖ്യവും പ്രവൃദ്ധും ഉണ്ടായിരിക്കും. വീചരീതമോകിൽ രോഗഭാവിദ്രാവി നിശ്ചയം.

അന്യ വൃദ്ധാധികേ ലഗ്നം
മോഹവാസന്മാൻ ഭവേൽ
വിപരീതേന ദാരിദ്ര്യം
ഭവിഷ്യതി ന സഹേതഃ"

ആദിത്യാഭ്യവസ്ഥേണ പിതൃപിതനം.

ആദിത്യന്റെ രൻ പാതാമെടം പിതൃസ്ഥാനം. ആദിത്യന്റെ ശുഭരൂപിണ്ഡത്തെ ആദിത്യന്റെ രൻ പാതാമെടത്തു ശോധിക്കുമ്പോഴുള്ള പരൽകൊണ്ടു ഗുണിപ്പൂ. എന്നിട്ട് ഇങ്ങനത്തേഴിൽ രെരിപ്പൂ. ശേഷിച്ചുവരുന്നത് അപതി മുതലായി മറ്റൊരു നാൾ വരുന്ന അന്നാളിൽ ശനികുലുവോൾ പിതൃമരണം.

അതിന്റെ തുടർകൊണ്ടുവരുന്നതിൽ ശനികുലുവോൾ പിതൃസ്ഥാൻതാൻ പിതൃവൃന്താൻ ഗുരുഭൂതന്മാരായിരിക്കുന്നതാൻ മരിക്കും.

അങ്ങനെയെന്നതാൾ ഏതാമത്തേതൊ അതു സംഖ്യ ആദിത്യൻനിന്നതാൾ തുടങ്ങി എണ്ണിട്ടു വരുന്നതാളിൽ ശനി കെല്ലുവോൾ തനിക്കാകാത്ത കാലം.

പ്രധാനം രാജപരമാമഹത്തമ പരമേശ്വരനെക്കുറിച്ചു തുണിച്ച് ഇരുപത്തിയെട്ടിൽ ഹരിച്ച് അശ്വിനാദിവസനാളിന്റെ ത്രികോണത്തിൽ ശനിചെല്ലുമ്പോൾ പിതാവിന്നാകാകിലും. ജാഗരണി ലയത്തിൽ തനിമയോ മറ്റും. നെ, രണ്ടു, മൂന്നു പക്ഷെ ആക. നാലു മറ്റും. അഞ്ചുതട്ടിൽ നൽ. പക്ഷെ വളരെയുള്ള രാശിമേൽ ഇങ്ങനെ രാജാവിനേക്കാണെന്നു. ആദിത്യന്റെ രാജപരമാമഹത്തമ പാപികളെക്കുറിച്ച് അർഹമേന്ദാദിക്കുമ്പോൾ. ആദിത്യന്റെ രാജപരമാമഹത്തമ പാപി ബലഹീനനാകിൽ അന്തരിച്ചു ഭീഷമുട്ടും.

ചന്ദ്രാഷ്ടവർഗ്ഗേണ മാതൃചിന്തനം.

ചന്ദ്രന്റെ ശുദ്ധചിന്തയെക്കുറിച്ച് ചന്ദ്രന്റെ നാലാമത്തെ പക്ഷെക്കുറിച്ചു പെരുപ്പി ഇരുപത്തിയെട്ടിൽ ഹരിച്ച് രാജാ അശ്വിനാദിവസനാളിൽ ശനിചെല്ലുമ്പോൾ മാതൃമരണം. അതിന്റെ ത്രികോണത്തിൽ മാതൃസമപ്രാണമാനി.

പിറന്നാൽത്തന്നെ അതുംനാളിൽ തനിക്കുണ്ടാകും. ചന്ദ്രന്റെ നാലാംരാശിയിൽ ശനിചെല്ലുമ്പോൾ മാതൃമരണം സംഭവിക്കും. മറ്റാപന്ദരങ്ങളെക്കുറിച്ചു യോജിപ്പിച്ചുകൊള്ളുക.

ചന്ദ്രാഷ്ടവർഗ്ഗത്തിൽ ഹനു, രണ്ടു, മൂന്നു പക്ഷെക്കുറിച്ചു പിറന്നവരെ കണ്ടി, കൈനീട്ടും, മായുപരിഗ്രഹം എന്നിവ വർത്തിക്കും.

കുജാഷ്ടവർഗ്ഗേണ ഭ്രാതൃചിന്തനം.

ചൊവ്വയുടെ ശുദ്ധചിന്തയെക്കുറിച്ച് ചൊവ്വയുടെ മൂന്നാമത്തെ പക്ഷെക്കുറിച്ചു പെരുപ്പി ഇരുപത്തിയെട്ടിൽ ഹരിച്ച് രാജാ അശ്വിനാദിവസനാളിൽ ശനിചെല്ലുമ്പോൾ ഭ്രാതൃചിന്താദോഷം.

പക്ഷെ കുഞ്ഞുനാളിൽ ചൊവ്വ ചെല്ലുന്നാൽ വാണിമം നന്നല്ല.

ബുധാഷ്ടവർഗ്ഗേണ വാഗ്ദിചിന്തനം.

ബുധന്റെ അഷ്ടവർഗ്ഗമിട്ടാൽ രണ്ടാമത്തെ പക്ഷെക്കുറിച്ചു ചൊട്ടൻ, അഞ്ചൻ; ഒന്നോ രണ്ടോ മൂന്നോ പക്ഷെക്കുറിച്ചു ചൈതന്യമില്ലാത്ത വചനം. നാലാകിൽ ആരാനും പറഞ്ഞതോടും പറയും. ഏഴെട്ടുപക്ഷെക്കുറിച്ചു പ്രതിയോഗിക്കത്തക്ക പരയത്തക്ക വചനം.

ശുഭ്രാഷ്ട്രവർഗ്ഗണ കളത്രചിന്തനം.

ചില വിശേഷങ്ങളെ മാത്രം ചൊല്ലുന്ന, കർപന്മാരുടെ ഇടയവരും ഏഴാമെട്ടത്തുടയവരും നിന്ന രാശിയിലെ ശുഭപക്ഷങ്ങളെ ആണത്ര വിവരിക്കാറുള്ളതും.

ശുക്രൻ മരണോടു കൂടുകിലും മരണേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കിലും മോഃശമരകിലും നീചാംശകഗതനാകിലും നീചസ്ത്രീകളിൽ വാമേയുണ്ടാം.

ചൊല്ലയുടെ ക്ഷേത്രംതാൻ കൂടുകതാൻ ചെയ്തിൽ പരസ്ത്രീകളേയും മോശമല്ലാത്ത സ്ത്രീകളേയും പരിഗ്രഹിക്കും.

എന്നിയെ ഏഴാമെട്ടത്തു ചൊല്ലയുടെ അംശകം വളരും ചെയ്ത് ഏഴാമെട്ടത്തുടയവൻ ചൊല്ലയോടുതാൻ ശനിദയാടുതാൻ കൂടുകയും ചെയ്താൽ വേഗ്യാതാൻ ഭാഗ്യമായി വരും.

അവൻ ചന്ദ്രൻ പാപാംശമോവുതും ചെയ്ത് ഏഴിലോ പന്ത്രണ്ടിലോ നിന്ന പാപമോശമുണ്ടാതാൽ സ്ത്രീപോതുവാരിട്ട ഭൂസ്തനാം.

ശുക്രൻ എത്ര അംശം ചെന്നു ആത്ര സ്ത്രീകൾ അധീനമാരായിട്ടുണ്ടാം.

ശുക്രാംശകത്തിന്നും അധിപതിക്കും തക്കവണ്ണം രൂപവും ഗുണവും. കർപന്മാരുടെ ഇടയവരന്റെ അംശകത്തിന്നു തക്കവണ്ണവും രൂപവും ഗുണങ്ങളും.

മന്ദാഷ്ട്രവർഗ്ഗണ സ്വനിർമ്മാണചിന്തനം.

രാശിഗ്രഹഗുണകാരം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഗുണസമൂഹത്തെ ശോധിക്കുമ്പോൾ ശനിനിന്ന രാശിയിലെ ഫലകൊണ്ടു പെരുക്കി ഇരുപത്തേഴിൽ ഏഴിച്ചു ശേഷം അശ്വിനാദിയായി ഗണിച്ചുവന്ന നക്ഷത്രത്തിൽ ശനി ചെല്ലുമ്പോൾ തന്റെ നിർമ്മാണം.

ചിന്നെയും ഗുണസമൂഹത്തെ വ്യാപ്തനീനടത്തെ ഫലകൊണ്ടു പെരുക്കി പന്ത്രണ്ടിൽ കഴിച്ചു ശേഷം മേഘാദിയായി ഗണിച്ചുവന്ന രാശിയിൽ വാഴുംചെല്ലുമ്പോൾ തന്റെ നിർമ്മാണം. മന്ദാംശാൽ ചത്തുഷഷ്ടപ്രശരാശിയിൽ നിർമ്മാണരാശി എന്നു കണ്ടാരു പക്ഷം.

ശനിയുടെ ശുഭകാരകത്തിങ്കൽ ശുക്രരാശിയിൽ ശനി ചെല്ലുമ്പോൾ അരിഷ്ടം ഫലം.

മൃത്യുഗുഹാക്ഷണേന ത്രാളി ചാപുപ്രകാശനയുക്ത നിർവാ
ണഭേദങ്ങളേയും സൂക്ഷിക്കണം. ചന്ദ്രാധിപതിയും അഷ്ടമധിപ
തിയും ഇളികദം സംപ്തമേശ്വരം നിർവാണാധിപന്മാരാകുന്നു. ഈ
രണ്ട് ദശാധിപന്മാരുളേയും നിരൂപിച്ചു കൂടെ യോജിപ്പിച്ചുകൊ
ള്ളണം.

൧

ജന്മാഷ്ടമേ ചാപുയന്തേ
തദ്ദശായാം മൃതിർവേൽ.

൨

ശനേവ്വദധിപത്യം സ്വാൽ
തദ്ദശായാം മൃതിർവേൽ.

൩

ജന്മാൽ സപ്തമേ പഞ്ച
മൈവ സ്വാത് തദ്ദശാ മൃതിഃ.

൪

ജന്മഷ്ടമധിപോ ഭൂജഃ
തദ്ദശായാം മൃതിർവേൽ.

൫

ചതുർത്ഥേ ദശമേ ചൈവ
ഇളികോ യദി മൃത്യുഃ
ചതുർത്ഥശമേശാനാം
ദശാസ്വാധിപതിതാസു ച.

൬

വൃന്ദാധിപഃ കവിഃ സ്വാമ്നേത്
തദ്ദശായാം മൃതിർവേൽ.

൭

ജന്മനഞ്ജനമാശു
ദശാ ശതഭജ്വേളദി
ചതുർത്ഥ തത്ര മരണം
ജാതകസ്യ ന സംശയഃ

വ

ജന്മനഷ്ടത്രവല്ലുഗ്ന
കർമ്മസ്ഥാനഗതാ യദി
പാപഗുഹാസ്തദൃശാസു
മരണം ജാതകസ്യ ഹി.

ലഗ്നചതുർത്ഥഗാസാപി പാപഗുഹാദൃശാസു മൃതിർഭവേത്.

ൻ

പഞ്ചമം സ്വപ്നമു ചൈവ
കുടാരാഹേപാദ്യശേ തദാ.

മ ൦

ഷഷ്ഠാ ച യദി ജീവസ്യ
തത്ര വൈ മരണം ശ്രുവം.

മ ൧

കുളത്രാഹേഹാധിനാലമത
യദി കേന്ദ്രത്രികോണഗത
തദീശശേ ദോമരസ്യബന്ധമത
തദൃശാ ച മൃതിപ്രഭം.

മ ൨

അസ്തമധിപമതേ ചാഷ്ട -
ഷഷ്ഠേ ചാത്യേ സ്ഥിതേ യദി
തദ്ഭൂതമത തദൃശാജം ച
ദോഹനാശകമത ഭവേത്.

മ ൩

ശാസത ലഗ്നസ്ഥിതേ വാപി
അഷ്ടമസ്ഥാനഗേഴ്ചി വാ
തദൃശാജം വിജാനീയാത്
മരണം നാനു സംശയഃ.

മ ൪

തപ്താഭേ ലഗ്നരൂപ തൽസ്ഥേ
ദോഹാധിപമതേ യദി
തദ്ഭൂതപരിമിതം ദോഹ
ഗണ്ഡാന്തം പരീകല്പതേ.

ലഗ്നപേ ജന്മകാലേ തൽലഗ്നസ്ഥേ സ്വന്തി തത്കാലേ ത
ദ്രോ യദി തല്ല്ഗ്നാധിപമുക്തിപരിമിതകാലം ജീവതി.

൧൫

പുരാസ്തനീമാപചയ-
ബേചരസ്യ ദശാ യദി
ദശാച്ഛമിദമിതി ജ്ഞേയം
പ്രവരേണി മനീഷിണഃ.
ദശാച്ഛമിദ്രേഷ്യ കാലേഷു
മാരകോ മരണപ്രദഃ.

൧൬

അല്ലായശ്ചോഗജാതാപ
വിപദായേ മൃതിം വരേൽ.

൧൭

ജാതസ്യ മദ്യമേ യോഗേ
പ്രത്യേകേ തു മൃതിം വരേൽ.

൧൮

ദീപ്തായശ്ചോഗജാതാനാം
വധഭേദേ തു മൃതിം വരേൽ
ത്രിഷു യോഗേഷു സർവേഷു
പ്രത്യേകം ത്രിവിധം ഭവേൽ.

പിതൃമരണം.

ഷഷ്ഠാഷ്ടമവയോശാനാം
ദശാ പിതൃമൃതിപ്രദാ.

മാതൃമരണം.

ജന്മപഞ്ചമതഃ കർമ്മ-
നാഥസ്യ യദി വാ ദശാ
തത് കർമ്മ കർമ്മനാഥസ്യ
ദശാ മാതൃമൃതിപ്രദാ.

ധനലഭോധിവാന്നാം ദശാ മാതൃമൃതിപ്രദാ ഇതി വാ വേൽ.

അനുജമരണം.

ലഗ്നപഞ്ചമലാഭം-

ശോസപനജമരണം.

ലഗ്നാൽ പഞ്ചമധിപസ്വ വാ ലാജാധിപസ്വ വാ ശോ അ-
നജമിപ്രദം.

ലഗ്നാൽ പഞ്ചമധിപസ്വ ശോകം അനുജമരണം മകന
കാരണേന ഭവേദിതി വിചാരേ ലഗ്നാൽ പഞ്ചമം സഹോദരസ്വരാ-
നാൽ മൃത്യുഭയസ്ഥാനമിതി ഗ്രാഹ്യം.

ജ്യേഷ്ഠാശ്രമരണം.

ബന്ധുപഞ്ചമജാമിത -

പാനം ജ്യേഷ്ഠസ്വ മാണം.

എന്നിത്യാഭിയാനന്ദപ്രദി അവിടവിടെ അനുസ്മരിച്ചുകൊ
ള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ഇഹ യത്ത് ത്രുകൗമരണാനാ-
ഭാലസ്യാശ്വദപേക്ഷിതം
പ്രാദാഭാഗ്യാശ്വാതം യത്ത്
തദപിചാട്ഭിന്ദ്വീശോശ്വതാം.

ഇതി പ്രായാസ .

ഭാഷാജാതകപദ്ധതി

മംഗളം.

അഭോജോഷ്ടപിഷ്ടപുത്രഭോജോജോ ജഗന്നാഥം
കംഭീരവനം ഫോകംഭിനം കവയാമരേ.
മണിപ്രവാളവൽകത്തും ഭാഷാം സംസ്കൃതഭൂഷിതാം
ഭൂഷാഭൂതാം സുരസ്മിണാം ഭാഷാഭോധീം ജോമരേ.
ഗുരുണാം പാദപത്മങ്ങളും നിരൂപിച്ചുള്ളിയാദരാൽ
ഭക്തികൈക്കൊണ്ടു ചെയ്തിട്ടുണ്ടുണ്ടു ജാതകപദ്ധതിം.
ഗണിച്ചായുഃപ്രമാണത്തെ ഗ്രഹിപ്പാനല്ലേചേതസാം
ശിഷ്യാണാം മമ ഗുണ്യസ്യ ഗുരോഃ പാദാംബുജം ബാഹു.

ജഗന്നാഥം.

പക്ഷിയാൽ സായന" ഇത്യാദി നദേ ഭഗവം വരുത്തുവാൻ
ഗ്രാമിക്കേണം വിശേഷിച്ചുമാനിച്ചതുമ്പോഴേതേ.
മോഴകൊണ്ടുംബുദ്ധിയാലും പരിശുദ്ധവസ്തുവി
തൽക്കാലം സൂക്ഷ്മമായിട്ടു നിരൂപിച്ചുവരുത്തിയാൽ
പുലച്ചുനാഡിയിങ്കന്നു കളവു ഉദയാത്പരം
അപ്പോഴാദിത്യനിൽ പിന്നെ കൂട്ടേണമൊരുരാശിയെ
ഭാഗാദികൾ കളഞ്ഞിട്ടു ഭഗം തത്ര വിനിർമ്മിപേൽ.
ആദിത്യൻ നിന്നരാശീടെ മീനരാശിപ്രമാണമായ്
ഏതു വാങ്ങാതെന്നിരിക്കിലത്രയും വാങ്ങിയാൽ പുനഃ
ഏതു രാശികളുംകൂടെ കൂട്ടിക്കൊരുകക്കനിൽ പുനഃ
ഭഗവമെന്നമറിഞ്ഞീടുകതിന്മേലുള്ള രാശിയെ
ശേഷിച്ചുള്ളതാ നാഡ്യാദിവിനാഡീകൃത്യ മൂല്യതിൽ
പെരക്കിട്ടു ചരിക്കേണം ഭഗവരാശി വിനാഡിയാൽ
അതു തീർത്തിയാലീടും ഭാഷാം നീക്കത്തെ പെരക്കിയാൽ
ഫരിച്ചിട്ടിലിയിൽ കൂട്ടു ഭഗവസ്സുടത്തായ് വരും.
രാത്രൗ ഭഗവമെന്നാകിൽ കിഞ്ചിദ്ഭേദം ഭവിച്ചിടും
രാത്രിനാഴികവെച്ചിട്ടു കളകസ്സുമയാത്പരം
അപ്പോഴാദിത്യനിൽ പിന്നെ കൂട്ടിക്കാമേഴ്സരാശികൾ

മ. ഗണിക്കേണം (പരാഞ്ഞനം). വ. ഭട്ടമഹർഷിപ്രമാണഭട്ട (പരാഞ്ഞനം).

അഗാധികൾ കളഞ്ഞിട്ട് ഭ്രമിപ്പോക പൂവ്വൽ
പാട്ടുരാവിയുടെ മീനെയുള്ള കാശിമുതൽ പുനഃ
വാങ്ങാത്തതും വാങ്ങിക്കുന്നതും താമ്രമേഖല പൂവ്വൽ-

ക്രിയാ

ലഗ്നമിനീവണ്ണം വരഞ്ഞിട്ടു സത്തുകൾ
രാശിപ്രമാണമേതാൽ സൂക്ഷ്മമല്ലായ്യാൽ പുനഃ
അതിസൂക്ഷ്മത വെട്ടു ചൊല്ലാം ലഗ്നം വരഞ്ഞുവാൻ.

സൂക്ഷ്മലഗ്നനന്തരം

തൽക്കാലസായനാർന്നു ചാലാണകലാഞ്ഞു
ദിഗ്ഗന്തം സംസ്കരിച്ചിട്ട് പിന്നെത്തൽക്കാലനാഡിയെ
ആറിവെട്ടു പെരുക്കിട്ട് തീയതിവെട്ടു കൂട്ടുക
അപ്പോൾ വരും കാലലഗ്നം; രാത്രൗ ജനനമേകിലൊ
തൽക്കാലസായനാർന്നു ജനനരാശികൾ കൂട്ടിയാൽ
ചാലാണകലാഞ്ഞു ദിഗ്ഗന്തം സംസ്കരിക്കണം.
ചാലാ ദിക്കുമാറേണ്ടു രാത്രിയിൽപ്പെന്നനാഴിക
ആറിവെട്ടു പെരുക്കിട്ട് തീയതിവെട്ടു കൂട്ടുക
അപ്പോൾ വരും കാലലഗ്നമതുവെട്ടുവിശേഷമേൽ
കാലലഗ്നം ചാലകൊള്ളു തഥാ പ്രാണകലാഞ്ഞു
ചാല മേധാദികൂട്ടേണം കളരേണം ഇലാദിപേൽ
മുണ്ടു പദേ ധനം യശേ സ്വപ്നം പ്രാണകലാഞ്ഞു
ധനം ജീനമായിട്ടുണ്ടിങ്ങനെയവിശേഷണം
ഇങ്ങനെ സംസ്കരിച്ചുള്ള ലഗ്നത്തിൽ നിന്ന പിന്നെയും
പരമാവശ്യകൊള്ളേണം തഥാ പ്രാണകലാഞ്ഞു
അതിനെ സംസ്കരിക്കേണം മുമ്പിലേ കാലലഗ്നകേ
ഇങ്ങനെ കൂറുപെരുമ്പോൾ യാവദന്ത്യപരം സമം
വിശേഷമില്ലെന്നിട്ട് അവിശേഷമതായത്.
അവിശേഷമതായതും സായനോദയലഗ്നമാം
അതിൽനിന്നയനംവാങ്ങു ലഗ്നം സൂക്ഷ്മമതായ്യാൽ
ക്രിയാലാപവരമോക്കിട്ട് വിവഗ്നനന്തരം ബുധാ
പുരോകതം ചെയ്തുപോകുന്ന സൂക്ഷ്മമല്ലെന്നും.

ഉഗ്രലഗ്നലഗ്നനന്തരം

ജനനമേധാദിമതാൽ ഫലിക്ക കലിവാസരം
ഫലം രാശികളായിട്ടും ശേഷം നാലൊന്നത്തെ കൂട്ടാൽ

മുൻഭാഗികൾ വാങ്ങിട്ടു കൊള്ളു പ്രാണകലാനരം
 ഭാരത പദം ധനം യുദ്ധം നൃപം പ്രാണകലാനരം
 ചരജ്യാവത്തുകൊണ്ടിങ്ങനെയവിശേഷം
 അവിശേഷമായിട്ടുണ്ടെന്നാശങ്കരം വാങ്ങിയാൽ
 പത്താംഭാവമായിട്ടും അധികവും സുഖഭാവമോ
 ആനുകൂല്യം കൂടുമ്പോൾ ലഗ്നം സാധ്യമാവുമോ
 യുദ്ധകൊണ്ടുള്ള സംസ്കാരം ചഗ്നസാധ്യമായോർന്നാറി
 ഭാവങ്ങൾ നാശമില്ലെന്നും വരുമ്പോൾവരുമ്പോൾ
 ശേഷമെട്ടും വരുത്തിക്കാമെന്നുപറയുന്നിനി
 നാലാംഭാവത്തെ വെച്ചിട്ടു ലഗ്നഭാവം കളഞ്ഞതിൽ
 മൂന്നാമെന്നടുത്തു ലഗ്നത്തിൽ കൂട്ടിയായ് ധനഭാവമോ
 ഭനത്തിൽ കൂട്ടിയെന്നാകിൽ തുറിയും ഭാവമാണ്തരം
 ധനഭാവത്തെ വെച്ചിട്ടു ഭാവംഭാവത്തെ വാങ്ങിയാൽ
 മൂന്നാമെന്ന നാലാംഭാവത്തിൽ കൂട്ടിയായ് പഞ്ചമം വരും
 കൂട്ടു പഞ്ചമഭാവത്തിലാറാംഭാവമാണ്തരം
 പത്താംഭാവത്തെ വെച്ചിട്ടു സാധ്യം വാങ്ങിയാൽ പൂന
 മൂന്നാമെന്ന സാധ്യം കൂട്ടു അഷ്ടമം ഭാവമാണ്തരം
 അഷ്ടമത്തിൽ കൂട്ടിയെന്നാലൊൻപതാംഭാവവും വരും
 ലഗ്നഭാവത്തെ വെച്ചിട്ടു പത്താംഭാവംകളഞ്ഞതിൽ
 മൂന്നാമെന്ന പത്താംഭാവത്തിൽ കൂടുമ്പോൾ ഭാവഭാവമോ
 ലാഭഭാവത്തിലുണ്ണും കൂടുമ്പോൾ വൃദ്ധഭാവമോ
 ഭാവാനന്തരമീവണ്ണം ചെയ്തതു സൂക്ഷ്മബുദ്ധികൾ.

ഗ്രഹഭാവാനന്തരം.

ഗ്രഹസ്ഥിതിലോരോരോ രാശികൂട്ടിവരുന്നത്
 ഗ്രഹാണാം ഭാവമായിട്ടും ചങ്ങയകൃതം ഹി സന്ധിയാം
 ഭവിക്കാ മഹേഷ സംസ്കാരം ഗ്രഹഭാവം വരുത്തുവാൻ
 തദ്യക്ഷാലബ്ധസമയം ചാലിയായ നിരൂപണേ
 ഗ്രഹാണാം കണ്ടുകൊള്ളേണം ഭാവസന്ധികളിങ്ങനെ.

ഭാവസന്ധിനന്തരം.

അഥ ലഗ്നാഭിമാനം വരുകൂ സന്ധിവരുതുവാൻ
 ലഗ്നാഭിമാനം ഭാവങ്ങൾ കൂട്ടിയലിക്ക സന്ധിയാം
 ലഗ്നഭാവാനന്തരം അഞ്ചാംഭാവമീയുമാണ്തരം

ധനവികൃമഭാവങ്ങൾ കൂട്ടിയലിപ്പുതാഴ്ന്നും
ധനാസ്ത്രസന്ധി;തീവണ്ണം സന്ധിക്കെല്ലാം വരുത്തുക.

ഭാവസമ്പന്നന്മാരോടെ ഫലഭാഗം.

സന്ധിയിങ്കൽ തുടങ്ങിട്ടു ഭാവമല്ലെന്തൊരോം ഗ്രഹാഃ
ശുഭാശുഭഫലം ചെയ്യുന്നതരോത്തരവെറിയായ്
ഭാവമല്ലോൽ ക്രമത്താലെ ഫലം സ്തനമന്താസ്തം
സന്ധിയോടൊത്തു നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹമെന്നങ്ങിരിക്കിലൊ
നാസ്തി ഭാവബലം കിഞ്ചിത്തസ്യാൽ ഭാവഫലം നാരി
പുതുഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്നവന്നും സംശയമൊണ്ണതും
രാശിചക്രസ്ഥനെന്നാകിൽ ചെയ്യും രാശിഫലങ്ങളെ
സംപൂർണ്ണമായ് രാശിഫലം ചെയ്യും ഭാവസംഭാ ഗ്രഹഃ
ഗ്രഹസ്ഥകത്തേ വച്ചിട്ടുക്കേവൻ നില്ക്കുന്നഭാവവും
വയ്പു പിന്നെ ഗ്രഹമേതാടങ്ങേത്തുള്ളൊരു സന്ധിയും
ഭാവസന്ധിയുടേ മദ്ധ്യേ വരുമല്ലോം ഗ്രഹസ്ഥകം
സന്ധിഗ്രഹാത്തരം പിന്നെ ലിപ്തയാക്കി ഫലിക്കണം
ഭാവസമ്പന്നന്മാരിന്റെ ഭാഗംകൊണ്ടു വരും ഫലം
ഗ്രഹഭാവഫലത്തിന്റെ ഷഷ്ഠാംശമേതായതു്.

ശ്ലോകനമനം.

അഥ ദൃഷ്ടിവരുത്തേണ്ടപ്രകാരം പറയുന്നിനി
ദൃശ്യമായ ഗ്രഹംവെച്ചു നോക്കിട്ടുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെ
വാങ്ങിയാൽ ശേഷമിടവരാതിരുന്നിൽ വരൂ യദി
ചെന്നതീയതിയലിപ്പാൽ ദൃഷ്ടിഷ്ടാശ്ചംശമൊണ്ണതും
മിഥുനേ തീയതീൽകൂട്ടു പതിനഞ്ചെന്നതേ മതി
കഷ്ടേ കണ്ടുവെന്നാകിൽ ചെന്നതീയതി മുപ്പതിൽ
കളഞ്ഞലിപ്പതിൽകൂടെകൂട്ടു മുപ്പതതേ മതി
ചിങ്ങത്തിൽ ദൃഷ്ടി ഷഷ്ഠാംശം ചെയ്യുവാനുള്ള ഭാഗമാം
ചെന്നഭാഗമിരട്ടിക്കു കന്നിരാശിയരൈക്കിലൊ
തുലാദി കണ്ടുവെന്നാകിൽ രാശിഭാഗാലിയൊക്കുവെ
പത്തുരാശിയിൽ വാങ്ങിട്ടു ശേഷം തീയതിയാക്കിയാൽ
അലിപ്പുകൊണ്ടാൽ ചേടാനാം ദൃഷ്ടി ഷഷ്ഠാംശമൊണ്ണതും
കാളേ മീനേ സ്ഥാ മേഷേ കണ്ടാലില്ലിഹ ദൃഷ്ടികൾ.

കന്യാമിതൂടെ ചിങ്ങകളുപ്രാനമനം.

കുജതീവാക്കുന്മാർക്കു വിശേഷാലുണ്ടു ദൃഷ്ടികൾ

ദൃശ്യം കരുതുന്നവർക്കും സമർത്ഥനുള്ള രാജാവിൽ
 കീഴ്പെടുത്തുന്നവർക്കിടയിൽനിന്നുമാകുന്നു
 പരിഭവത്തിൽപ്പെട്ടു കിട്ടിയതെല്ലാം തീയതി
 അതിനെ മുഖിലേ പ്രതിപത്തിൽ കൂട്ടുക ഭൂമിയിൽ
 വ്യാപ്തം വാങ്ങിയവർ നാലുമുട്ടും രാജാവിന്റെ
 വന്നാൽ തന്നെതന്നെ വാങ്ങി ചിഹ്നമാക്കുക
 പരിഭവ വാങ്ങിയവർ തന്നെതന്നെതന്നെ
 അങ്ങനെയിട്ടു ചെന്നതിൽ വാങ്ങി മുനിൽപ്പെട്ടുകൊണ്ടു
 നന്നെതന്നെ പ്രതിപത്തിൽപ്പെട്ടുവെന്നും സൂക്ഷ്മമാണെന്നും
 അവർക്കുള്ളതും കോളേ ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നും
 തന്നെതന്നെതന്നെ നോക്കുമ്പോൾ തന്നെതന്നെതന്നെ
 നോക്കുന്നവർക്കുതന്നെ പ്രതിപത്തിൽപ്പെട്ടുവെന്നും
 പന്നാമിട്ടുവെച്ചുകൊണ്ടു അവർക്കുതന്നെതന്നെ
 പ്രതിപത്തിൽപ്പെട്ടുവെന്നും സൂക്ഷ്മമാണെന്നും
 വിശേഷമായിട്ടുള്ളതെല്ലാം കൂടെ വരുത്തിയാൽ
 സമാന്തരമായിട്ടുള്ളതെല്ലാം കൂടെ പൂർവ്വം
 സൂക്ഷ്മമായിട്ടുള്ളതെല്ലാം കൂടെ പൂർവ്വം

സൂക്ഷ്മമായിട്ടുള്ളതും.

അങ്ങനെയെല്ലാം തന്നെതന്നെതന്നെതന്നെതന്നെ
 തന്നെതന്നെതന്നെതന്നെതന്നെതന്നെതന്നെ.

അങ്ങനെയെല്ലാം.

അങ്ങനെയെല്ലാം തന്നെതന്നെതന്നെതന്നെതന്നെ
 തന്നെതന്നെതന്നെതന്നെതന്നെതന്നെതന്നെ.

അങ്ങനെയെല്ലാം.

സൂക്ഷ്മമായിട്ടുള്ളതും തന്നെതന്നെതന്നെതന്നെ.

അങ്ങനെയെല്ലാം.

അങ്ങനെയെല്ലാം തന്നെതന്നെതന്നെതന്നെതന്നെ
 തന്നെതന്നെതന്നെതന്നെതന്നെതന്നെതന്നെ.

അങ്ങനെയെല്ലാം.

അങ്ങനെയെല്ലാം തന്നെതന്നെതന്നെതന്നെതന്നെ.

അങ്ങനെയെല്ലാം.

അങ്ങനെയെല്ലാം തന്നെതന്നെതന്നെതന്നെതന്നെ
 തന്നെതന്നെതന്നെതന്നെതന്നെതന്നെതന്നെ.

തൃശ്ശൂർക്കരയിലുള്ള,

തെരുവിലുള്ള വിദ്യാലയം മുഖേന സമഗ്രപാഠ്യം
കാണിക്കിലേയും; യുഗത്തിൽ ശുഭഭാവമെടുക്കിത്തുടങ്ങിയ
മനുഷ്യജാതിയെക്കുറിച്ചും കൂടാതെ തൃശ്ശൂർക്കരയിലുള്ള,

സംസ്കാരകരമായ,

താഴെക്കാണിക്കുന്ന സർവ്വവിദ്യാലയം തുടങ്ങിയതുകൊണ്ട്
കൂടാതെ കേരളത്തിൽ സംസ്കാരകരമായതായും
സംസ്കൃതത്തിലുള്ളതായും വായിക്കേണ്ടതായും.

നിങ്ങളുടെ സമുദായത്തിൽ.

ബന്ധപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടി പരസ്യം ചെയ്യുന്നു.

തൃശ്ശൂർക്കരയിലുള്ള വിദ്യാലയം. (രവി.)

കേരളത്തിൽ ഉള്ളതായും. (ചന്ദ്ര.)

ബന്ധപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടി പരസ്യം ചെയ്യുന്നു. (കുമാ.)

തൃശ്ശൂർക്കരയിലുള്ള വിദ്യാലയം. (ബുധ.)

ബന്ധപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടി പരസ്യം ചെയ്യുന്നു. (ഗുരു.)

കേരളത്തിൽ ഉള്ളതായും. (ശുക്ര.)

മണിയെഴുതിയതായും. (മന്ദ.)

മണിയെഴുതിയതായും. (സപ്ത.)

മണിയെഴുതിയതായും. (ശനി.)

മണിയെഴുതിയതായും. (ശനി.)

മണിയെഴുതിയതായും. (ശനി.)

ശ്രീകൃഷ്ണത്തിനായിട്ടും ബന്ധപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടി പരസ്യം ചെയ്യുന്നു.
തൃശ്ശൂർക്കരയിലുള്ള വിദ്യാലയം മുഖേന സമഗ്രപാഠ്യം
കാണിക്കിലേയും; യുഗത്തിൽ ശുഭഭാവമെടുക്കിത്തുടങ്ങിയ
മനുഷ്യജാതിയെക്കുറിച്ചും കൂടാതെ തൃശ്ശൂർക്കരയിലുള്ള,

സംസ്കാരകരമായ,

താഴെക്കാണിക്കുന്ന സർവ്വവിദ്യാലയം തുടങ്ങിയതുകൊണ്ട്
കൂടാതെ കേരളത്തിൽ സംസ്കാരകരമായതായും
സംസ്കൃതത്തിലുള്ളതായും വായിക്കേണ്ടതായും.

നിങ്ങളുടെ സമുദായത്തിൽ.

ബന്ധപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടി പരസ്യം ചെയ്യുന്നു. തൃശ്ശൂർക്കരയിലുള്ള
വിദ്യാലയം മുഖേന സമഗ്രപാഠ്യം കാണിക്കിലേയും; യുഗത്തിൽ ശുഭഭാവമെടുക്കിത്തുടങ്ങിയ
മനുഷ്യജാതിയെക്കുറിച്ചും കൂടാതെ തൃശ്ശൂർക്കരയിലുള്ള,

ബന്ധവും ശത്രുവുപ്രകടി വരികിൽ സമനാസ്തം
ബന്ധസ്താൽ ബന്ധസമയോക്തേവേദി സ്വാൽ സമവേദി-

കൃഷ്ണകോണം,

[നോക്കൂ.

സിംഹാഭയം നരഭാഗ്യാർക്കോ വൃഷാഭയം സാരഥ്യമാ
പ്രിയഭയം കൃഷ്ണപത്രം സ്രീയാമ്മാസ്താത് മനോ ബധഃ
ഹയംഗഭയം നരഭാ ജീവോ ജ്വലാഭയം മിനി ഭാഗ്യവ
ഛൈത്രാഗഭയം നരഭാ മനോ മൃഗഭയം തരികിതം.

കൃഷ്ണാരി.

നയം ക്രിയേ, ശാനവൃഷേ, ഹരഭാ മൃഗേ,

ശിശിരീയാം, കിഷ്കിനിർ, സ്വയം സുഖം;

തുലാനര, സ്തംഗമിനാഭിരംഭകിനി-

കൃഷ്ണ നീലജലിനിന്റെ സപ്തമം.

പാശ്ചാത്യഭാഷാഭാരതചമ്പു.

രാജാവിനും കേതുവിനും സ്വഭാവവും നരഭി നിർണ്ണയം

കൃഷ്ണകോണം തുറന്നിടയാണമില്ലെന്നു കേവന.

അഥവാ ചിലർ ചൊല്ലിക്കേട്ടതുല്പാദനത്തിനും

കാരാർമുഖനും കൗതുകിയും വൃഷികരാശിയും

അത്യുച്ഛം സപ്തമം ഭാഗ്യമുപമാക്കോടിസംഭവയും

കിഷ്കിനാമവരോഹിതം ചിലോമഗതികാരണാൽ

കഷ്ടം മൃഗനാമം കേതോരുച്ഛവും കാരാജ്യം

അത്യുച്ഛം ഭരതം ഭാഗം മൃഗർക്കും ഭരതാഭയം

പത്തീനമേലിരുപതും കേതോരുച്ഛനാമം ഏകം

സ്വരാനാച്ഛാപ്തബലങ്ങൾ രണ്ടു മുദ്രയോ

സ്വാതന്ത്ര്യം ന പഞ്ചാപരേ

മേഘം ഗോവകീടകർഷിപ്പു നന്ദി

സ്വാൽ കേതോവിഷ്ണുപദഗോ

ചാപാനന്താർഗവോഃ സ്രീയാം സ്വയംഗ്രഹേ

കേതോർബലം നീതിയാം

രാശ്യാപ്തം തു ബലം ചയോശ്ശുകയുഗം

ഭാവം ചതുർഥം ഭവേൽ.

സ്വപിണ്ഡം.

നിജസ്വഭാവസ്സമയം ഭേദമേതയാദ രാശിയിൽ

വാങ്ങിത്തീയതിയാചിട്ടു മൂന്നുഭാഗം ഹരിച്ചത്

* 'പ്രകൃത പഞ്ച' എന്നും 'പ്രകൃത പഞ്ചമം' എന്നുമുള്ള രണ്ടു പദങ്ങളിൽ
ആദ്യത്തെ പദത്തെ ശ്രദ്ധകർത്താവു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

എങ്കിലും ക്രിമചെയ്തിട്ട കാണിപ്പീവണ്ണമാക്കമ
 എങ്കിലാതിന്നിതി പ്രോക്ഷം മര ശിഷ്യ ജനങ്ങളെ
 ഭരിപ്പിക്കാത്തതിന്നാതം വൃന്തമല്ലെൻറ ഭാഷിതം
 കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നോക്കല്ലാം അനാസനീതി ബലം

[ഭവേൽ

ബലം പൊപാക്കുകൾ തന്നെനീലമിതി സൂതം
 ആപോക്രിമത്തിൽ സമ്പ്രദായം തന്നെനാമാത്രം ബലം ഭവേൽ
 യുഗംതോ ചന്ദ്രശ്ശക്തനാക്കീവണ്ണം തന്നെനാമാത്രം
 ശേഷമഞ്ചഗ്രഹങ്ങൾക്കുമാറ്റംതോ തന്നെനാമാത്രം
 എവരും സൂര്യാദികൊന്നാം കർമ്മം സ്ഥാനബലം ക്രമാൽ.

ചോദ്യങ്ങൾ.

മലയാളം സൂര്യം സമ്മിദ്ധമരിച്ചുപോയതിൽ
 കൂട്ടേണം തരൻ ശിശുപ്രാപ്തത്തിൽ മലയാളമേകിൽ
 കളവു സൂര്യമേറുന്നാൾ; പിന്നതിൽനിന്നു വാങ്ങുക
 തരൻ സൂര്യത്തെത്തന്നേം ചോദ്യംകേന്ദ്രമാവതു്
 സൂര്യസൂര്യക്കിലയനംകൂട്ടിട്ട മൂന്നരശിയും
 ചോദ്യംകേന്ദ്രമതാക്കീടും; ചന്ദ്രനാക്കനെ വാങ്ങുക
 ചോദ്യംകേന്ദ്രമതാക്കീടമാറുരശിയിലേകിൽ
 പന്ത്രണ്ടു രശിയിൽവാങ്ങിരണ്ടാം രശിയതിരാക്കിയാൽ
 മൂന്നിൽ ഏരിച്ചാൽ കേന്ദ്രം ചോദ്യംബലമതാക്കിതം.

ഉത്തരം.

ഉച്ചാദികേന്ദ്രമുണ്ടായാലീവണ്ണം ബലമെന്നതേൽ
 ഏന്നിട്ടുച്ചാദികൾ മൂന്നുബലങ്ങളെ വയ്ക്കുവാൻ
 തത്തൽ കേന്ദ്രങ്ങളെ അറക്കംപ്രകാരം പറയുന്നിനി
 ഗ്രഹസൂര്യത്തെ വെച്ചിട്ടുണ്ടതിനീചത്തെ വാങ്ങിയാൽ
 സൂര്യാദിമനപട്ടുനമുച്ചകേന്ദ്രമതാക്കിതം.

ഭിന്നം.

സൂര്യരയോസ്സലം വാങ്ങു ദശമം ചന്ദ്രശ്ശക്തനോ
 മരന്ന ലഗ്നം വാങ്ങേണം സപ്തമം ബുധജീവയോ
 ഏവം ദിശകേന്ദ്രമുണ്ടാക്കിവയ്ക്കു പൂർവ്വം ബലം.

അന്തരം.

ഗ്രഹസൂര്യക്കിലയനം കൂട്ടേണം മൂന്നരശിയും
 ആയനം കേന്ദ്രം; രാശിരയോനം ചന്ദ്രമരയോ
 ആയനം കൂട്ടിയാൽ സൗമ്യന്നാദരശിയിലേകിൽ

മൂന്നു രാശികൾ വാങ്ങേണം, കൂട്ടേണം കറയുന്നനാൾ
 ആയന്നും ബലവർദ്ധനം മുപ്പതിൽ കുറവു വിഭാ
 ആയന്നും കേന്ദ്രമീവണ്ണം സൂത്രാദിനാം വരത്തുക.

കാലനവയം.

ഇനിക്കാലബലം ചൊല്ലുന്നതു നാലുപ്രകാരമായ്
 ദിവരാത്രിബലം പിന്നെ തത്ത്രിഭാഗബലം തഥാ
 കാലമോരാദിനാമാനാം ബലം പക്ഷബലം തഥാ
 ഇവ നാലും വരുത്തിട്ടു കൂട്ടു കാലബലം വരും
 സൂത്രാദിബലമകാർക്കുതുകൂടാണാം ദിനരാത്രിബ
 ള്ളതു നീതാൽക്കളഞ്ഞിടിലിന്റേൻതോമന്യ മന്ദനം
 ദിനരാത്രിബലം തേങ്ങയം ബുധനാപത്തെപ്പൊഴും
 അന്നുള്ള പകലെക്കൊണ്ടു പകുപ്പു മൂന്നു തുറുമാൽ
 തത്ത്രിഭാഗായിപന്മാരാം ബുധസൂത്രാർക്കുതാ ക്രമാൽ
 തഥാ രാത്രിത്രിഭാഗേയാ ചന്ദ്രകരവൃകളാം ക്രമാൽ
 ഏതുതോഴെ ജനിക്കുന്നാൽ തദ്ദിനേ ബലം നന്ദി
 ഭാഗാദിയിൽ ക്രമാമന്ത്രേ കുറഞ്ഞില്ലാതെയാ ബലം
 മന്ത്രേ കൈരമാശിപക്ഷമെല്ല വരഞ്ഞേണം ന സംശയഃ
 ദശാബ്ദായിമതം കൈരമാശിപക്ഷായമനം തഥാ
 എന്തിട്ടു വേറെ ചൊല്ലീടുന്നാൻ തൈരമാശികൃതിയാ
 ജന്മിൻ ഭാഗ ജനിക്കുന്നാൽ തദ്ഭാഗഗതനാശിപക്ഷ
 ഭാഗമാനാൽ കളഞ്ഞിട്ടു വീതികൊണ്ടു പൈതൃകിയാൽ
 ഹരിപ്പു ഭാഗമാകുന്ന തൽഫലം ബാലമാസ്തേനം
 വൃദ്ധത്തിന്നു സമാപ്തം ബലവർദ്ധനം കേകം നന്ദി
 വൃദ്ധത്തിന്നും ശേഷമുള്ള ഗ്രഹങ്ങളികവാത്തന്നും
 ബലമുണ്ടാസ്തേനം ശേഷമുള്ളപേർക്കുമൊരിക്കലും
 ദിനരാത്രിത്രിഭാഗാബലമുണ്ടാകയില്ലിഹ
 കാലമോരാദിനാമാനാം ബലമേകം പറയുന്നിനി
 വിശേഷിനാശികാമാത്രം കാലമോരേതി കേചന
 പക്ഷമേകമുണ്ടിന്നും മാസവർഷശതയോസ്തഥാ
 ആചാരമില്ലിതാനും അറിഞ്ഞുപാർ ചൊല്ലാം ക്രിമാകൃ-
 ത്താർക്കുതുകൂബുധാശ്വരമേജീവധനാസുതാം [മം
 അന്നത്തെയാഴ്ചക്കാട്ടിട്ടു ഗ്രഹാണാം ക്രമമിങ്ങനെ
 കാലമോരെയും കാണേണ്ടും കാലം രണ്ടരനാഴിക

അപ്പോൾ പകലുമാക്കുന്ന ഉല്ലാസ്സിൽ ഭരമുണ്ടിവി
 പൂച്ചപ്പുറാസിപ്പിച്ചിട്ടു പന്തിരണ്ടിൽപ്പെരുക്കിയാൽ
 ദിനപ്രമാണത്തെക്കൊണ്ടു ഹരിച്ചുൽക്കാലഹരണമാം.
 രാത്രയുടനനമെന്നതിൽ രാത്രിയിൽച്ചെന്ന നാദിയാ
 പന്തിരണ്ടിൽപ്പെരുക്കിട്ടു ഹരിച്ചു രാത്രിമാനത
 കാലഹാരയന്തായിട്ടുമാന്മാർമുതൽ ക്രമേൻ
 കാലഹാരയെന്നാകുന്ന ഗുഹത്തിന്നു ബലം നതി
 ജനിച്ചനാളെ വാക്കുശ്രവണത്തിന്നു ബലം ശൂന്യം
 മാന്യശന്നു ബലം നീലം വർഷശന്നു ബലം ശൂന്യം
 കഴിഞ്ഞ പൂർവ്വക്ഷത്തിൽ പ്രതിപത്തെന്നാൽപ്പതിൽ
 സ്വർണ്ണാലയത്തിന്നുണ്ടാകുന്നവൻ മാന്യശന്നാത്തുടൻ.
 കഴിഞ്ഞ മീനമാസത്തിൽ പൂർവ്വപ്രതിപദാദിതി
 ഏതൊരു സ്തമ്പിമുണ്ടാകുന്നാദിത്യസ്തോദയത്തിന്നു
 പാവൻ വർഷശന്നായിട്ടും അദ്ദേഹാദയത്തിന്നും
 ഉണ്ടായിപ്പിറന്നാലുണ്ടെ വാക്കുശ്രവണത്താത്തുടൻ
 രണ്ടുനാളുണ്ടെത്തിന്നും പ്രതിപദിപ്പിയെങ്കിലോ
 തലമുടിനെയും വാക്കുശൻ വർഷശന്നത്താത്തുടൻ
 മാന്യധിപൻമീനത്താണെന്നായിവരും വിധി
 ഇതിന്നു പക്ഷഭേദത്തെച്ചാല്പിടുന്നല്ലെങ്കിലും
 കൈമാറ്റമിഹാസാരമേങ്ങും പൂർവ്വപ്രതിപദാദികൾ
 ആകയാൽ പ്രതിപത്തിന്റെറഷാദിയസ്തിന്റെറേ വരൂ
 തട്ടിന്നേക്കുന്നതായിട്ടും മാന്യശൻ വർഷപസ്സുമാ
 സ്വർണ്ണത്തോളം നിരൂപിക്കാഞ്ഞെത്ര ചൊല്ലുന്നതിങ്ങനെ
 പൂർവ്വപ്രതിപദത്തുന്നാൾ ചന്ദ്രൻ മൂന്നുതാകയാൽ
 മാന്യസംവത്സരാദിനാമധിപത്വം കഥം ഭവേൽ?
 അതുകൊണ്ടുതൊരാഴ്ചയ്ക്കു കാണാവു ബാലചന്ദ്രനെ
 അന്നുണ്ടെ വാക്കുശൻതൻ മാന്യവർഷാദിനാമത്താ
 എന്നിട്ടു പൂർവ്വപക്ഷത്തിൽ മിതീയാ ഏതൊരാഴ്ചയിൽ
 തുടങ്ങുമതിനത്തിൻറ നാമനെന്നത്മാത്തുടൻ
 മൂന്നും വിധിച്ചതിവണ്ണം ശാസ്ത്രമുഖ്യം വിവരമിത
 അതസ്സാരമിതിവണ്ണമറിയാഞ്ഞല്ലെങ്കിലും
 അന്യമാക്കുന്നു ചൊല്ലുന്നതു പരതാം സമ്മതമല്ലത്.
 പിന്നെയും പക്ഷഭേദമുള്ള ഒരു ശാസ്ത്രാന്തരത്തിൽ

പക്ഷങ്ങളെ തിരിഞ്ഞിട്ട് വേണ്ടാ വർഷാദിനാഥനെ
 തിരിവാണെന്നതിനെത്തന്നിട്ടിട്ട് വരുത്തുവോർ
 തങ്ങളിൽ സാധുവേതെന്ന് നിരൂപിച്ചിട്ട് നിണ്ണയേൽ
 ഞാനും മഹാജനപ്രോക്തരും കൂടി പരമാവചനമെന്തേ?
 അസ്പഷ്ടം ഗുരുഭിർനോക്കതമിതത്രേ ഗുരുഭാഷിതം
 ചന്ദ്രഃ ചക്ഷുഃസ്വപനം സൗമ്യഗ്രാമഭരതം തേജഃ സൂര്യം
 അതു നീതോനമാം ൧. ചന്ദ്രഗ്രാമഭരതം തേജഃ സ്വപനം
 സർവ്വപ്രകാരം സൗമ്യസ്വപനം പരമയുക്തോപദേശമേ
 സോമം ക്ഷീണകരോപ്യതേ ഗുരേ ഹൃത്യവസൃത്യതാം
 നോപേട്ടർഗതശ്ചന്ദ്രഃ പൂർണ്ണവീര്യോ ഭവിഷ്യതേ
 പക്ഷപവീര്യം വരുത്തുവോളീങ്ങനെ കണ്ടുകൊള്ളുക.
 അതു ജാതകപരമേശ്വരം വാചസ്പത്യം പരമാവചനമാൽ
 'സതർ'മെന്നു പറഞ്ഞെന്നെയുളളതെന്നു ഗർഭിണി
 ചന്ദ്രഃ ചക്ഷുഃസ്വപനം ചന്ദ്രവിൽഗുരുന്നേസരം തേജഃ
 ഹൃത്യവസൃത്യതാം ചന്ദ്രവാരം യോഗമെന്നത്രേ ഗുരുഭാഷിതം
 ഹൃത്യവസൃത്യതാം പക്ഷപവീര്യം മൂന്നും ചൊന്നു മൂന്നുവെള്ളം
 ഇതിൽ കൂട്ടിട്ട് ചാരംതന്നെ ക്രമാൽ കാലബലങ്ങളെ.

നിസ്തൃതം

സൂര്യം ചക്ഷുഃസ്വപനം നീതികൊണ്ടു പെരുക്കിയാൽ
 സ്വമാനകൊണ്ടു മരിക്കുമ്പോൾ സൂര്യാദിനാഥ നിസ്തൃതം
 അന്നന്നിതു വരുത്തേണ്ടോ പരമയുക്തോപദേശം
 ഹൃത്യവസൃത്യതാം വരുത്തിട്ട് 'വേദി'പറയുന്നിത്
 നീതികാമസൂക്തമേ ദേശാഭിമാനം ക്രമാൽ
 സൂര്യാദിനാഥപരമേശ്വരം നിസ്തൃതം പക്ഷപവീര്യം

ബലപിണ്ഡം

സ്വമാനകൊണ്ടു ചാർച്ചിച്ചവർക്കും കൂട്ടിട്ടുപച്ചതിൽ
 ഗുരുഭിര്യുക്തിയിൽ നാക്കൊന്നു കൂട്ടേണം തത്ത്വമെന്തെന്ന്
 പാപപ്രഭുവിൽ നാക്കൊന്നു കൂട്ടേണം ബലപിണ്ഡം
 പാപയുക്തരായ പാപകീടനാശനായ പാപവിധി സൂര്യൻ
 ചന്ദ്രഃ ചക്ഷുഃസ്വപനം നീതികൾ കറഞ്ഞിട്ട് വരുന്നനാഥം
 പാപിയെന്നങ്ങു ചൊല്ലുന്നതു കേവലാധിപ്തി പക്ഷപവീര്യം
 ഇവിടെ ക്രിയയെന്തെന്നുപ്രകാരം പറയുന്ന ഞാൻ
 'ചന്ദ്രഃ ചക്ഷുഃസ്വപനം' നീതികളെന്തെന്നു സംഖ്യയും

൧. വേദി പരമേശ്വരം (പാപനാശം) ൨. ചന്ദ്രഃ ചക്ഷുഃസ്വപനം
 ദേശാഭിമാനം പക്ഷപവീര്യം സൂര്യൻ, (ദേശാഭിമാനം).

അന്തരിച്ചതിനെ ദൃഷ്ടിതുട്വാരോന്ന പെരുങ്കിയാൽ
 ഹരിപ്പു നീലനെക്കൊണ്ടൊഫലം കൂട്ടു ബലത്തിലും
 നീലാൽ ചേഷ്ടാപ്യമേറുന്നാരും കളയേണം കുറഞ്ഞിടീൽ
 ചന്ദ്രശ്ശുഭോ വാ പാപോ വാ ദൃഷ്ടിസംസ്കാർമ്മിങ്ങനെ
 ചെയ്യാലതെന്തായും സുഷുപ്തിതത്രേ ഇങ്ങോക്കിതം
 പാപിയോടു ബുധൻകൂടി നിന്നീടീൽപ്പാപിയാസ്തരം
 ഏതൊക്കൊരുതരം പിന്നേ ബുധൻ ചാപേന കൂട്ടുകിൽ
 അപനോടങ്ങുത്തിട്ടമകന്നിട്ടും വരുന്നനാരും
 പാപപരമൊരുപോലപ്പെന്നത്രേ ചിലരുടെ മതം
 ആകയാൽ ക്രിയചെയ്യേണ്ടുപ്രകാരം പറയുന്നു ഞാൻ
 ബുധനും പാപിയും നമ്മിലൊന്നിച്ചിവിയാക്കിയാൽ
 നാമത്വമെന്നവളിട്ടു തമ്മിലങ്ങൊരിപ്പതു്
 പെരുത്തു ബുധദൃഷ്ടീടെ ചതുർത്ഥംഗപ്രശംസാഃ
 നാമതേന ഹരിച്ചുള്ള പലതെന്തസ്സംസ്കരിക്കണം
 ബുധപാപാന്തരകലാ നാമത്വം കുറയുന്നനാരും
 കളയേണം ബലാതന്നിൽ കൂട്ടുകേറിവരുന്നനാരും
 മണ്യമുവരുകീട്ടു പാപനെ മൃഗാർമ്മിയിൽ
 ഏലം യുദ്ധം നിരൂപിച്ചു ഗണിച്ചാൽ സുഷുപ്തരും
 ഗ്രന്ഥവിസ്തരീത്യാ ഞാൻ പറഞ്ഞിപ്പെന്നുമോക്കണം
 ബലചിന്ധശ്ചൈവണ്ണം ഗ്രാഹണേന വരുത്തുക.

ഗ്രാഹണം.

താരഗ്രാഹണമിവിവച്ചു മണ്യമേവ സമ്മിപുയാൽ
 വന്നാലുണ്ടാം തയോർയുദ്ധം ജ്യോതിശ്ചോക്ര ഭയംകരം
 അപ്പാരം ജയിച്ചവർതന്നെ ബലമൊന്നേറിവന്നിട്ടും
 തോറുപോയ ഗ്രാഹണികൻ ബലം കുറയുമെത്രയും
 ഏന്നിട്ടു വേറെചൊല്ലുന്നു ഗ്രാഹയുദ്ധം വരുത്തുവാൻ
 ഗ്രാഹസ്പർശനം വളിട്ടങ്ങൊരിച്ചിവിയാക്കിയാൽ
 ഗ്രന്ഥത്തിൽ കുറഞ്ഞിടീൽ ഗ്രാഹയുദ്ധം ഗണിക്കണം
 ഗ്രാഹണം മണ്യമുണ്ടാക്കിവയ്ക്കു തന്നെ സ്പർശമു
 മൂന്നാംക്രിയയിലുണ്ടായി വരും മനഃഫലങ്ങളെ
 തന്നെ തന്നെ മണ്യമിതിൽ സംസ്കരിച്ചുണ്ടു കൊള്ളണം
 തുലാദിയെങ്കിൽ കൂട്ടേണം കളയേണമൊടിപേർ
 വിപരീതം ധനുർന്നാരും കാണണം ബുധശുക്രയോഃ

ശുഭ്രമണയോർമദ്ധ്യമേഘം ഭാനുമദ്ധ്യമല്ലിഹ
 ശരീരമേഹാ,ദികളാൽ ഹരിച്ചുണ്ടായ മദ്ധ്യമം
 വച്ചിട്ടവേണമവിടെ ഗണിപ്പാനെന്ന നിണ്ണയം
 ഇവണ്ണം സംസ്കരിച്ചുള്ള മദ്ധ്യമങ്ങളിൽ നിന്നഥ
 നായകോ,നേത്ര, അപൂർവ്വ, ജ്ഞാനശ്രീ, സുകല, ക്രമാൽ
 പാതപാത്രങ്ങളീവണ്ണം കളഞ്ഞിട്ടതിൽനിന്നഥ
 തുലാമേഘാദി കണ്ടിട്ട നരോന്മാദിജ്യ കൊള്ളുക
 ഗം,ജീ,ര,ഭാ,വ,രമെന്നുള്ള സംഖ്യകൊണ്ടു പൊത്തുക
 പ്രമേഹിനം കജാജീനാം, നന്ദംകൊണ്ടു ഹരിക്കണം
 അപ്സേരം വരും കജാജീനം മദ്ധ്യവീക്ഷേപാരിപ്ലവം
 ഒട്ടക്കുഞ്ഞു ക്രിയയ്ക്കുള്ള ജ്യാഖണ്ഡം മകരാദിമേൽ
 ശരീരത്തിൽ കളഞ്ഞിട്ട കൂട്ട കർമ്മാധിയെഴുതിയാ
 പരാല്പനം വരുന്നാളിൽ ശരീരത്തിൽ കളഞ്ഞിട്ട
 ഇതുകൊണ്ടു 'പെരുക്കണം മദ്ധ്യവീക്ഷേപാരിപ്ലവം
 ശരീരേണ ഹരിക്കുമ്പോൾ സ്വതവിദക്ഷപമാണ്ണം
 ഗ്രാമത്തിലധനംകൂട്ടി വേറെവെച്ചിട്ടപ്രകാരം
 ഉണ്ടാക്കിട്ടതിൽവീക്ഷേപം ദിഗ്ഗശാൽ സംസ്കരിക്കണം
 സ്വകർമ്മാധിയതായിട്ടമതു വേറൊന്നവെച്ചഥ
 ശരീരേണ ഹരിച്ചിട്ട സാധനങ്ങളിജ്യ കൊള്ളുക
 സാധനം, തൽസൂത്ര, ഭടായ, പേശികാ
 താമസ്യ, സാംബോർ, ഗജേന്ദ്ര, നാകലീ
 തന്ത്രേന തന്ത്രേന ദിക്കിലുള്ള പലാംഗലമിറക്കിയാൽ
 സാധനങ്ങളിജ്യയെക്കൊണ്ടു പെരുക്കിട്ടതിനെ പുനഃ
 നരകേണ ഹരിക്കുമ്പോളിപ്പമേശ്വരം വരും
 സ്വകർമ്മാധിദിക്കറിഞ്ഞു രക്ഷിപ്പൂ രിദിത്തത്ത്
 ഗ്രാമത്തിലിടുന്നതുംവെച്ചു മൂന്നാശി കളഞ്ഞഥ
 നരോന്മാദിജ്യകൊണ്ടിട്ട ക്ഷേപംകൊണ്ടു പെരുക്കിയാൽ
 വസന്തേന ഹരിക്കുമ്പോളതു ദ്രുതഫലവിപ്ലവം
 ക്ഷേപത്തിനും മൂന്നാശികളഞ്ഞുള്ള ഗ്രാമത്തിനും
 ദിക്കൊന്നാകിൽ ഗ്രാമേ കൂട്ട കളവു മിന്നമാക്കിയാ

൧. 'യജ്ഞം' (പാരാജ്ഞം),

൨. 'പര' തിരുവല്ല. പലാംഗലമിടക്കിട്ട സാധനങ്ങളിപെരുക്കുക.

൩. 'ഭക്തമയമായ്വരാ' (പാരാജ്ഞം).

അതിനെപ്പിന്നെയും വെച്ചുകൊള്ളി പ്രാണകലാശാസ്ത്രം
 അതിനെ സ്സംസ്കരിക്കേണം നഭോമന്തേ ചരവും തഥാ
 ഞാജ പരമേസ്വരം യുഗ്മേ ധനം പ്രാണകലാശാസ്ത്രം
 ചരം തുലാദിശുഭേണം കളഭേയണമജാഭിചേൽ
 അന്തികഷ്ട ഗണിക്കുന്നാളിതവഷ്ടം ചരത്തിനെ
 വിപരീതം സംസ്കരിച്ചു തൽക്കാലിച്ചു ഗണിക്കിയോ
 അന്തിക ഭിക്ഷമാറേണ്ട ഉഭയത്തിന്റെ ഭിക്ഷക്കാൻ
 ഇങ്ങനെ സംസ്കരിച്ചിട്ടു ഗതിയേറും ഗ്രഹസ്സുകാൽ
 വാജ്യ ഗതികറഞ്ഞുള്ള ഗ്രഹത്തിന്റെ സ്വഭവത്തിനെ
 അനുരൂപപ്പെടുന്നല്ലോ പേരിതിന്നഭിതം ബുദ്ധിയെ
 വക്രചാരം ഗ്രഹത്തടക്കങ്ങളിതവഷ്ടം ദ്രവിപ്പിക്കലോ
 ഭേദമുള്ളവ വാദേണും ഗതിയേറും ഗ്രഹത്തിനെ
 അനുരൂപമായിവണ്ണം യുഗ്മത്തിങ്കൽ വരുത്തിയാൽ
 നാരപ്രാപകത്തുതൽ തയോർയുഗ്മം തുടങ്ങിയാൽ
 നവകാനനമെന്നുള്ള വരുണോലം കുഴിയും രണം
 യുഗ്മംതോവന്നാണു രണ്ടുമങ്ങിരെയെടുക്കി
 നാരപ്രാപകായെന്നു കളഞ്ഞിട്ടനുരൂപം
 ലിപ്തയാക്കി ഹരിഭേദം തയോർതാനന്തത്തിനാൽ
 ഹരം തീയതിയായിട്ടും ശേഷം നീക്കെ പെരുക്കിയാൽ
 ഹരിപ്പു മുൻപിലെപ്പോലെ ഫലം നാഴികയാണുതം
 ഇതു യുഗ്മംതുടങ്ങിട്ടുള്ള കാലമതാണുതം
 യുഗ്മാവസാനമറിവാൻ നവകാനനസംഖ്യയിൽ
 അനുരൂപവും വരുത്തിയിരിക്കാക്കിട്ടുവച്ചു
 തയോർതാനന്തംകൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ ദിനമാണുതം
 ശേഷം നീക്കെ പെരുക്കിട്ടു ഹരിച്ചുള്ളതു നാഴിക
 തൽക്കാലാലത്രയുംകാലം ചെല്ലുമ്പോൾ കുഴിയും രണം
 ദിനമേറിവരുന്നാളിൽ വരും ഗത്യന്തത്തിനാൽ
 കിഞ്ചിൽ ഭേദം കുറഞ്ഞിട്ടുമേറീട്ടും വരുമെന്നതു്
 അന്നത്തെ ഗ്രഹമുണ്ടാക്കി ഗണിച്ചിട്ടനുരൂപം
 ഉണ്ടാക്കിയതുവരിൽ നവകാനനതുലായ്
 യുഗ്മാവസാനമക്കാലംതന്നെ സൂക്ഷ്മതാണുതം
 അനുരൂപവുംപിന്നെ നവകാനനവും തഥാ
 ഭേദമങ്ങെന്നവന്നിടിലത്തിട്ടുള്ള ലിപ്തയെ

ഗന്ധനരരമരരിച്ചിട്ടു വരഞ്ഞീട്ടു ഭിന്നഭേദം
 അത്രയും നീക്കിത്തന്നാളു പൂർവ്വക ഗ്രഹാരം സ്തംഭം
 നവഭാനനമേരിട്ടിടത്തുതൽപ്പൊട്ടു നീക്കം
 കുറഞ്ഞീട്ടുകിടവുണ്ണു കുറച്ചിട്ടും ഗണിച്ചുതൻ
 അന്തരപ്പൂകമുണ്ടാക്കിയറിശേഷിച്ചുകൊള്ളുക
 അവിശേഷമതാകുവാൻ വൃക്ഷവും യുദ്ധമോദനം
 യുദ്ധാരംഭത്തിന്നു പിന്നെ മധ്യകാലത്തന്നു തഥാ
 അവിശേഷിച്ചുകൊണ്ടാലതത്രയും വൃക്ഷമാസ്തംഭം
 ഗന്ധനരവരത്തുണപ്രകാരമഥ ചൊല്ലവൻ
 വശ്രേ വാ, ക്രമചാരേ വാ സ്തംഭവരികാ തങ്ങളിൽ
 അന്തരിച്ചാലവർക്കുള്ള ഗന്ധനരമതാസ്തംഭം
 തെത്തൻ ക്രമചാരത്തിൽ വക്രചാരത്തിലേക്കും
 എങ്കിൽസ്തംഭികൾ കൂട്ടീട്ടു ഗന്ധനരമതാസ്തംഭം
 യുദ്ധം ഗ്രഹാരംകൊണ്ടായാൽ കുറകില്ലൊരുമതസന്ദർശ്വ
 അവുണ്ണമേരിവന്നാലുമേറുകില്ലൊരുമതസംഗമം
 മിക്കവാറും ഗ്രഹാരംകൂ യുദ്ധകാലമിവണ്ണമം
 വ്യാഴവും ശനിയും തമ്മിൽ യുദ്ധമുണ്ടാസ്തംഭത്തന്നാൽ
 വശ്രേ യുദ്ധം തുടങ്ങീട്ടു ക്രമചാരം ഭവിക്കിലും
 ക്രമചാരത്തിലേ യുദ്ധം വക്രചാരം ഭവിക്കിലും
 അമഃഖത്തു വരും യുദ്ധം കാലമെന്നരമണ്ഡലം
 മറ്റുള്ളൊക്കെ കുറഞ്ഞിട്ടേ യുദ്ധകാലം ഭവിച്ചിട്ടു
 കക്കാടിപഞ്ചമേടാനാം സംയോഗേ തു ചേരേമർദ്ദാഭേദം
 യുദ്ധമുണ്ടാം ദശവിധമവർഗ്ഗിനുള്ള കാലവും
 വേറേവേറേ വരും തത്ര ദപിവിധം ചാരവക്രയോഃ
 ഏകവക്രച്രയംവക്രം തഥാപ്രകാശംവക്രവും
 ഏകാശംചാരമിവണ്ണം യുദ്ധമാർദ്ദവിധം വരും
 ബുധനോടും ശുക്രനോടും ജ്യേഷ്ഠാദീനാം രണം വരിൻ
 വരമാർദ്ദപ്രകാരത്തിൽ ശേഷാണാം ത്രവിധം വരും
 അൻപത്തൊന്നവിധം യുദ്ധം ജ്യേഷ്ഠാദീനാമിതി വൃത്തം
 ഇവർഗ്ഗിണേന യുദ്ധകാലം വേറേവേറേ ഭവിച്ചിട്ടും
 ഗ്രന്ഥബാഹുഃസ്വഭീത്യാ ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലവയോർക്കണം
 അവയൊക്കെപ്പറഞ്ഞിടാം മേലിലേ ഗോളയുക്തിയാൽ
 ബിംബാനന്തരം വരുത്തുന്ന പ്രകാരം പറയുന്നിനി

യുദ്ധമുഖഗ്രഹങ്ങൾക്കു സുതക്രാന്തിവജത്തിയാൽ
 ഭിക്ഷോനായിവരുന്നാളിൽ സുതക്രാന്തികൾ തങ്ങളിൽ
 അന്തിച്ചാൽ വരും തത്ര തയോർബിംബാന്തരം പ്രയോ
 ദിന്നദിക്കകളാണു് സുതക്രാന്തികൾ തങ്ങളിൽ
 കൂട്ടുമോളീഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബിംബാന്തരമതാണു്
 സുതക്രാന്തിവജത്തുമ്പോൾ രണ്ടു മോഹിയാകിലൊ
 ചന്ദ്രന്തവൻ തെക്കുനില്ക്കും വടക്കേറുന്നവൻ വരും
 രണ്ടു തുലാദിയെന്നാകിലേറുന്നോൻ തെക്കുനിന്നിടും
 വടക്കുനില്ക്കും കുറയുന്നവനെന്ന് ധരിക്കണം
 രണ്ടു രണ്ടായ്തന്നാളിൽ മോഹിസ്ഥൻ വടക്കുതാ
 തുലാദിസ്ഥൻ തെക്കുനീങ്ങി നിന്നീടുന്നിതു സർവ്വ
 രാക്ഷസികിൽ നില്ക്കുന്നോൻ യുദ്ധത്തിൽ ജയിച്ചിടും
 തെക്കുനില്ക്കുന്നവൻ തോല്ക്കും തോല്ക്കും തുളുനൊരിക്കലും
 വടക്കുനില്ക്കിലും കോളേ തെക്കുനില്ക്കുന്നവെന്തിയും
 സർവ്വകാലം ജയിച്ചീടുമല്ലോ കൈശ്യപുരോഹിതൻ
 ജയിച്ചവനു തേജസ്സമേറമുണ്ടായ്തന്നും തദാ
 നിസ്തേജസ്തായ്തന്നും തോറ്ററാലറിയാം നോക്കിയാലിവ
 യുദ്ധം ഗണിച്ചുകാണേണ്ടിൽ വേണം ഉഗ്രണിതം പ്രയോ
 യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റവൻതന്റെ ദശായം തുടങ്ങിലും
 തിപുരോശാദിദൈവങ്ങൾ ധനമിനോ ഭവിഷ്യതി
 ഗ്രഹസുതാന്തരകലാ കരണാവാപ്തത്തിൽക്കളഞ്ഞതു്
 ബലപിണ്ഡാന്തരകൊണ്ടു പെരുക്കിട്ടതിനെപ്പറന്നു
 അനീകേന ഗുണിച്ചുള്ള ഗ്രഹബിംബാന്തരത്തിനാൽ
 ധരിച്ചുള്ള ഫലം കൂട്ടി ജയിച്ചോന്റെ ബലത്തിലു്
 തോറ്റവന്റെ ബലത്തിങ്കൽ കളഞ്ഞാൽ സൂക്ഷ്മമോ ബലം

ബലപിണ്ഡാന്തരം.

അഥ ലഗ്നദിനാമാനാം ബലപിണ്ഡം വരുത്തുവാൻ
 കേരീനാഥഗ്രഹത്തിന്റെ ബലപിണ്ഡത്തെവെച്ചതിൽ
 രാശീശബ്ദജീവാനാം ഉഷ്ണിയുണ്ടെങ്കിലൊക്കവേ
 കൂട്ടേണം തുളുദൃഷ്ടീടെ നാലൊന്നും കൂട്ടണം തഥാ
 പാപദൃഷ്ടിയിൽ നാലൊന്നു കളയേണം യഥാവലെ
 രാശീശൻ പാപിയെന്നാലും മുഴുവൻദൃഷ്ടീകൂട്ടണം
 ബുധനും വ്യാധ്യവുംതന്നെ രാശീനാഥരതാണിതിൽ

തയ്യാർപ്പെട്ടിരിക്കുകയും കൂടുതലായൊരു നിർണ്ണയം ചട്ടവും സ്വയം ഭരണസംസ്ഥാനം പൂർവ്വതൽ ക്രിയ കീഴടക്കിയതെന്നാകിൽ ലഭിക്കാവുന്ന കൂടുതൽ ചതുഷ്ഠാദാശിയെന്നാകിൽ നാലാംഭാവത്തെ വാങ്ങണം വാങ്ങു സപ്തമഭാവത്തെ നാലാശിയെന്നാകിലോ ജലരാശിയെന്നാകിൽ പത്താംഭാവം കൂടുതൽ ആറാശിയിലേറീടൽ വാങ്ങു പത്തുണ്ടാശിയിൽ ശേഷം നീയതിയാക്കിട്ടു മുന്നിലൊന്നു കൂടുക നാലാശിക്കു കൂടുതലാക്കിത്തന്നാകട്ടെ കിഴ്ബലം അതു നീയാൽ കൂടുതൽ ചതുഷ്ഠാദാശിയെന്നാകിലോ കൂടുതലായൊരു നീയാൽ കൂടുതൽ സംഖ്യയെ കൂടുതലായൊരു ജലരാശിക്കു കീഴടക്കിയതെന്നാകിലും അപ്പോൾ ലഭിക്കാവാനും ബലപിണ്ഡങ്ങളാണു.

നാലാംഭാവം.

മിഥുനം കന്നിയും തുലാമാസം കുംഭവും നരകം മകരമാസം മീനവും ജലരാശികൾ മേടവും വൃശ്ചികം സിംഹം ചാപമാസം മൃഗശിരം ചതുഷ്ഠാദാശിയായിട്ടും വൃശ്ചികം കീഴടക്കിയതും.

ഇഷ്ടകൃത്യങ്ങൾ.

അഥ സൂര്യാദിബലാനും ബലപിണ്ഡങ്ങൾ വച്ചു ചതുഷ്ഠാദാശിയായാലും സംഖ്യകൊണ്ടു പെരുക്കിയാൽ നീതികൊണ്ടു ഹരിച്ചുള്ള ഫലമിഷ്ടബലം ഭവൽ അതിനെ ബലപിണ്ഡത്തിൽ വാങ്ങു കഷ്ടബലം ഭവൽ ചതുഷ്ഠാദാശിയായാലും സംഖ്യ നീയാൽ കൂടുതൽ ബലപിണ്ഡം പെരുക്കിട്ടു നീതികൊണ്ടു ഹരിച്ചിലും ഫലം കഷ്ടബലംതന്നെയായിട്ടു വരുമെന്നാകും.

ഇഷ്ടകൃത്യങ്ങൾ.

ഇഷ്ടകൃത്യങ്ങൾ പിന്നെ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു വരുത്തുവാൻ പരയുന്നതിനെക്കൊണ്ടു നിരൂപിക്കു ശുഭാശുഭം സോപാചാരം ശുഭം ഭൂഷാ മുലക്ഷേത്ര ശുഭം ദിവാ സ്വപ്നം ശുഭം തു ശുഭം രാഗമതിബന്ധന ശുഭം സ്വര ബന്ധനം ശുഭം തു ശുഭം സമക്ഷേത്ര ശുഭം ജനം ശത്രുക്ഷേത്ര ശുഭം ഭാഗ്യദിനം ശുഭം വനി നീചരം ശുഭം ജ്ഞാനീ സോപാചാരവകേ ശുഭം

സപ്തവർണ്ണത്തിനവണ്ണം ശുഭമിഷ്ട വരത്തിയാൽ
 ക്രമത്തോടിവ പാടത്തന്നെ വിഷമമെന്നുള്ള സംഖ്യയിൽ
 അത്രേതളേതായിട്ടു സ്ഥാനമേഴും വരും തദാ
 ഹോരാദിവർഗ്ഗമാറിനമർക്കണം ശുഭാശുഭം
 വേദാവചുവ കൂട്ടി ശുഭയോഗത്തെ ചാതുരക
 തത്ത്വമവാശുഭയോഗത്തെ വേറെ കൂട്ടിട്ടു ചാതുരക
 ക്ഷേത്രാദിസപ്തവർണ്ണാം ശുഭങ്ങളെ യഥാവലെ
 വർഗ്ഗശുഭയോഗത്താൽ ക്രമത്താലെ പലമർക്ക
 തത്ത്വവാശുഭയോഗംകൊണ്ടുശുഭത്തെപ്പറ്റിയമർക്ക.
 തന്മേറയും വർഗ്ഗനാഥനമിഷ്ടമായ ബലങ്ങളെ
 കൂട്ടിയതിച്ചു മുന്നേപ്പോൽ സ്ഥാനമേഴും പെരുക്കുക
 തത്ത്വമവ തന്മേറയും വർഗ്ഗനാഥന്മാരുടെയും തപാ
 കഷ്ടമായബലംകൂട്ടിയതിച്ചിട്ടു പെരുക്കുക
 ഏഴുമാറിനിച്ചിട്ടു മെരുവുമാറേക്കേണ ഹരിക്കുകവാ
 ഇഷ്ടകഷ്ടഫലം രണ്ടും സ്തുടമായി ഭവിച്ചിടും.

ജ്യോതിഷം.

അഥ ഭൂമിപരത്തേണ്ടും പ്രകാരം പാശ്ചാത്യനി
 ചേഷ്ടോച്ചബദ്ധയോഗാർത്ഥം പത്തുകൊണ്ടു ഹരിച്ചതിൽ
 ഒന്നുകൂടി കൂട്ടിയെന്നാൽ ഗ്രഹാണാം രശ്മിയാസ്തത്ത്വം
 ചേഷ്ടോച്ചബദ്ധസംയോഗേ നഖമെന്നുള്ള കൂട്ടിയാൽ
 ത്രാഷ്ണമാക്കി കരേററിട്ടു വരത്താമിപ്രകാരവും
 വേറെയൊരുവിധം രശ്മി വരത്തിട്ടന്നു കേചന
 അതിന്നു ചുബലംതന്നെ സൂര്യാദിനാം പ്രധാനമാം
 ആദിത്യനാമുഷ്ടവൃശ്ചംശംവച്ചു പത്തിൽ ഒപ്പുക്കുറിയാൽ
 നീതികൊണ്ടു ഹരിക്കുമ്പോളകർക്കർ രശ്മിയാസ്തത്ത്വം
 ചന്ദ്രാദിനാം വരത്തേണ്ടിയുഷ്ടവൃശ്ചംശംസംഖ്യയെ
 ശബ്ദമാനാറിനുകൊണ്ടു ക്രമത്താലെ പെരുക്കിയാൽ
 നീതികൊണ്ടു ഹരിക്കുമ്പോൾ വരും ചന്ദ്രാദിരശ്മികൾ
 ഗ്രഹാണാം രശ്മിസംയോഗം പരിനഞ്ചിൽക്കറഞ്ഞിട്ടിൽ
 ചാരിയാകുമവൻ നിരവ്വേദസ്ഥിയാകും ഒരിട്ടന്നും
 ഋഷീർന്നിയും ലഭിച്ചിടും ശുഭോ നരകമേഹ്യനി
 പരിനഞ്ചിനമേൽ രശ്മി പഞ്ചവിംശതിയോളവും
 ഏകദശവിംശതോരും സൂര്യതാമ്രമേഹേഹമാം

തേജസ്വമുണ്ടാം സൽകീർത്തി വലിച്ചീടും കൂടത്തിന്
പഞ്ചവിംശാധികേ തസ്തിൻ മഹാഭോഗ്യവന്മാരും വരും
സർവ്വവല്ലഭതേ ഭോഗീ പഞ്ചാൽ സ്വർഗ്ഗമവാപ്തവാനാൽ.

ആയുർദായം.

ആയുർദായം വരത്തേണ്ട പ്രതികരപ്പറയും ഞാൻ
ചെല്ലോച്ചുവെച്ചയാഗത്തിൽ വീരനെന്നങ്ങു കൂട്ടിയൊൽ
മെരിപ്പു ഭവനമൊണ്ടു സ്സുടം ഗുണകമാണ്ണതും
ശേഷം നീക്കതെ പെരുക്കീട്ടു ഹരിച്ചാൽ വിവിധം വരും.
ഇനിയൊരുകയുമായുള്ള ഗുണകത്തെപ്പറഞ്ഞിടാം
തൊന്നനീലം സ്വരാശയെ സ്വാമതിന്നെന്യത ശുഭഭായം
ബന്ധുക്കൾക്കു സുഭാ വസ്ത്രസ്സമരക്കൾ നഗാസനം
ശത്രുക്കൾക്കു സർവ്വതന്മതിശാന്തര ശുഭായനം.
ഏവം ഹോരാദിവശ്ശേഷ ഭക്ഷത്രേ ചിരപ്പും ഇദേ ഗുണാഃ
വശ്ശോത്തമം സ്വദ്രേക്കർണം സ്വന്നവാശവുതിങ്ങനെ
ഉണ്ടായാലാ ഗ്രഹത്തിന്നു വിശേഷാംശത്തിന്നുപേർ.
അതിബന്ധുർ വിശേഷാംശം ഭാനകുംഭം ച കൂട്ടുക
ബന്ധുക്കളത്രേ നിന്നവന്നു വിശേഷാംശം ഭവിക്കിലൊ
സോമനീലമെന്നുള്ള സംഖ്യയും കൂട്ടിവയ്ക്കണം.
സമക്ഷേത്ര തൊന്നാമാന്യം ശത്രുക്കളത്രേ സ്സുഖംവിന്നു
അതിശക്തര സഭായനം വിശേഷാംശത്തിനിങ്ങനെ.
അതിബന്ധുക്കളീട്ടങ്ങളും ക്ഷേത്രേനോണ്ണതും.
നവാശത്തിന്നു കാണേണം ശത്രുമിത്രതപകാരനമെ
സ്വക്ഷേത്രേ നിന്നവന്നുപ്പാദം വിശേഷാംശം ഭവിക്കിലൊ
വിശേഷമില്ല കൂട്ടേണം കണമെന്നതു നിണ്ണയം
ഇവയെല്ലാം ആരനേന കരേറീട്ടു വരുന്നതു്
ആയുര്യം ഗുണമായിടും പിന്നെ സ്സുടഗുണം തഥാ
അമ്മിൽ കൂട്ടിതലിച്ചാൽ കർമ്മയോഗഗുണം വരും.
കർമ്മയോഗഗുണത്തിന്നു സ്സമുപോക്കനെ നിണ്ണയം.
ആയുർദായം വരുത്തുമോളായുസ്സോന്നെറെ വന്നിടും
എന്നീട്ടു വേറെ ചൊല്ലുന്നതു കർമ്മയോഗം വരുത്തുവാൻ.

കർമ്മയോഗഗുണം.

ആയുര്യം സ്സുടവും പിന്നെയിലിയാക്കീട്ടുവെച്ചതു്
അമ്മിൽ പെരുക്കി മുലിച്ചാൽ കരേറു കർമ്മയോഗമാം
ആയുര്യം സ്സുടവും രണ്ടും സമമായി വരുന്നനാൾ

മേടിലൊക്കെ വന്നിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടും തുലാം ഗ്രഹസ്ഥിതിക്കെ വച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടുവെച്ചിരിക്കുന്നത് പരമാനുഭവീകരണമാണ്. ശിശുമാരുടെയും ഭവന ഗ്രന്ഥങ്ങളും വാങ്ങി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളവയെല്ലാം തുലാം ദൃശ്യമാണെന്നുവേണമെന്നിരിക്കട്ടെ.

உதயசுந்தரபாரதி

[illegible]

ഇങ്ങനെ ഫരണം ചെയ്യാലായാലും പഞ്ചവത്സരം കർമ്മയോഗ്യതയുണ്ടെന്നു കൊണ്ടു പെരുക്കിട്ടു ഫരിക്കണം എന്നുവെന്നു ഫലം വാങ്ങി പ്രിയനാഗാദിയിൽ ഇങ്ങനെ പെരുക്കിട്ടു ഫരിക്കുമ്പോൾ വരും മാനദിനാദികൾ ലഗ്നസ്തദന്ത വച്ചിട്ടു മനദേവൻ പെരുക്കിയതാൽ മാനദേവൻ വരുന്നതും മീനയുടേതു വാങ്ങാം എന്നു പന്ത്രണ്ടിലേററിയിൽ പന്തിരണ്ടിൽ മരിച്ചവർ കളഞ്ഞു ശിഷ്യം വെച്ചപ്പോൾ ലഗ്നം ശങ്കരൻ ഭവൽ ലഗ്നഭാവത്തിന്റെ ബലമേറിയേറിയ വരുന്നതും ലഗ്നസ്തദന്തവച്ചിട്ടു പന്തിരണ്ടിൽ ഇണിച്ചാൽ പ്രാത്തിന്ന കരേറിയ കൂട്ടിയായതു സുകൃതം

സുസ്ഥാഭിമുഖപത്രിയുടെയും ചുറ്റുമുള്ള തമാ
 ഒന്നിച്ചുവരുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ വർദ്ധി
 പരമാവധി താഴ്ന്നതാണ് അതുകൊണ്ട്.

உதாரணம்: கார்த்திகை தீபாவளி.

[illegible]

ഫോറത്തിലും ഗ്രാമീണ മൃഗസമ്പ്രദായം സംരക്ഷണത്തിനും

ഇല്ലാതെ ചാർജ്ജ് നോൺവെസ്റ്റ്ജോലാലകൃമി

എന്നുള്ള വചനംകൊണ്ടിത്രേവമിന്നിതു കീർത്തിതം. ശത്രുവശമത്രപഹരണേ വേണ്ടാ ശത്രുരാശികളിൽ ശത്രുക്കളത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നോക്കായ്ക്കു ചരയെവട്ടതിൽ മുന്നൊന്നകളു * “വേദം ഹിതം” യെന്നുള്ള വാക്യത് നിരൂപണേ തു രണ്ടതമുണ്ടു രണ്ടുണ്ടുപക്ഷവും ചൊവ്വായൊഴിച്ചു മറ്റുള്ളൊർ ശത്രുക്കളത്രത്തിൽ നില്ക്കിലോ മുന്നിലൊന്നു ഹരിച്ചീടുമെന്നു ജാതകപദ്ധതിഃ വക്രമില്ലാത്തവക്കല്ലാം ശത്രുക്കളത്രത്തിൽ നില്ക്കിലോ മുന്നിലൊന്നു ഹരിച്ചീടുമെന്നു ശ്രീപതിപദ്ധതിഃ ഹാരായാമർമ്മബാഹുല്യാൽ സംശയം വലുതാക്കുതും പ്രശ്നോത്തരം വിശേഷിച്ചും “വക്ര” ശബ്ദത്തിനർത്ഥം “വക്രചാരിഗ്രാഹ” രേഖതി സംശയം തീർത്താക്കയാൽ വക്രമുള്ള ഗ്രാഹങ്ങൾക്കും ശത്രുരാശിയിൽ നില്ക്കിലോ ശത്രുക്കളത്രപഹരണം വേണ്ടായെന്നുണ്ടു കേചന ചേഷ്ടാബലമതുണ്ടാകും ഗ്രാഹം വക്രിച്ചു നില്ക്കിലോ അല്ലാറും സ്വഭാവഗുണകമേദമയസ്സമങ്ങളെ അത്രയും കുറയും ശത്രുക്കളത്രേ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിലോ ആകയാൽ ശത്രുഹരണം വേണമശക്തി ജ്ഞിതേ പിണ്ഡാദിദശ നാലിന്നും വക്രചാമഗ്രഹത്തിന് വേണ്ടാ ശത്രുതപഹരണമെന്നത്ര നമുക്കേതരം.

* 'ഹിന്ദു വംശം ക്രിസ്ത്യനായതുകൊണ്ടാണ് അബ്രാഹാം' (ഹൈന്ദവം ൧൭)

എങ്കിലും ജ്യോതിഷജ്ഞന്മാരോടു ചോദിച്ചു നില്ക്കേൽ
ഇനിയും പക്ഷമേതെന്തെ ചൊല്ലീടണംശകുന്ദമേ
ഉദാസീനാഖ്യാഹരണം ചെയ്തിലേ സുകൃദ്ധാസ്ത്രം
ഉദാസീനഗ്രഹേ നിന്നുമാറിക്കൊണ്ടു കളഞ്ഞിട്ടു
അതിശയഗ്രഹേ മൂന്നാണിരട്ടിച്ചു കളഞ്ഞിട്ടു
ശതശതേതുപപരണമീവണ്ണം ചെയ്തുകൊള്ളണം
ഉദാസീനരൂപഹരണം വേണ്ടു പിണ്ഡാഭിമുനിനും
കാർയോഗ്യഗുണത്തിലവന്തർക്കമതാകയാൽ
നീചാഖ്യാഹരണമൊരു വേണ്ടായെന്നു നിണ്ണയും
ഹോരായമൊന്നുശാസ്ത്രേണ നിസ്സന്ദേഹം വചിക്കുവാൻ
കൂടാമൊഴ്യാഹരണം വേണ്ടായെന്നു നിണ്ണയും
ചോദ്യോദ്ധവപുണ്ണപാൽ സ്വതന്ത്രം വക്രചാരിണാം
സ്തദാഖ്യഗുണകം മൂന്നും വരുമംശകസംജ്ഞിതേ

“സ്വതന്ത്രവക്രോചഗതൈസ്സിസംഗുണം
ചിത്തമതപാശകേളിഭാഗക്കരം” ഇതി.

ഹോരാപട്ടത്തിനുള്ളതും ചിന്തിച്ചിത്താദിയകുതിയാൽ
അറിഞ്ഞുകൊടുവു ശിഷ്ടാണാം ബുദ്ധിവ്യഭൈ മയോഭി-

[തം

അതു ശ്ലോകാഭിപാദനേ സൂചിതം ഗുണകസ്തദം
ആശ്രയം ഗുണകഞ്ചാസ്യ രണ്ടാംപാദനേ സൂചിതം
ഇങ്ങനെ മൂന്നാഹരണം ഗ്രഹങ്ങൾക്കു വിധിക്കയാൽ
അന്നും സ്വാമിബലം വീർക്കുമെന്നുള്ള വചനാദപി
ലഗ്നാധിപവരാഭേദം ലഗ്നംശകദശകിഫ
ഹരണം വേണമെന്നില്ല ചെയ്തുകാണീലൊരുത്തരും
മൗഢ്യശതപാദരണം രണ്ടുചേർന്നു വന്നിട്ടിൽ
അവന്നു മൗഢ്യഹരണം ചെയ്താൽപ്പോലും ന സാരയഃ
“ഭൂശ്യാലേ തു കൃത്യേണേ ചാമഭൈവൈകമീഷ്യതേ”
എന്നുള്ള വചനംകൊണ്ടിട്ടേവമിന്നു മയോഭിതം
ലഗ്നസ്തദേതേ വച്ചിട്ടങ്ങൊക്കെയെവിവിയാക്കിയാൽ
ഇങ്ങനെവീരൈഹരിക്കേന്മാറും ശിഷ്ടമയ്യങ്കലാ മതാ.
ലഗ്നയ്യങ്കലവച്ചിട്ടു ജനകന പെരുക്കിയാൽ
മാനമേററിവരുണേരമതു ലഗ്നശാ വേൽ
പിന്നെയുണ്ടൊരു സംസ്കാരമതിനെപ്പറയുന്നിനി

ലഗ്നത്തിന്റെ പരിധിബലമുദിച്ചിരിക്കുന്നതാകയാൽ
 ലഗ്നസ്ഥിതിദർശിതമെങ്കിലും വല്ലാത്ത
 ലഗ്നത്തിന്റെ ദൈവകൊണ്ടു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും
 മാനമെന്തിട്ടു കൂട്ടംവേദം വരും ലഗ്നദശാസ്സം
 ഈവല്ലാത്ത ലഗ്നദശയെ വരുത്തിത്തന്ന കേവല
 അതിന്ത ശാസ്ത്രം കാണുന്നില്ലെന്നു കൊണ്ടുള്ള ചിന്തയും
 എങ്കിലോ യുക്തിയും മേലും പരിശീലിച്ചിട്ടു നില്ക്കുമ്പോൾ.
 എങ്കിലും പറഞ്ഞുമാറ്റുന്ന ദശയെല്ലാം വരുത്തിയതുകൊണ്ട്
 ഒന്നിച്ചുകൂട്ടിക്കാണാമെന്നും പരമായുസ്സുമാണ്.

ദശാശ്രമം,

ദശാശ്രമം ഗ്രഹാക്കാരെ ഫലങ്ങളുൾവാൻ പണി
 എന്നിട്ടു വേറെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകുന്നതുള്ള ദശാശ്രമം.
 അംശകാശ്യദശാശ്രമം ലഗ്നത്തിന്റെ ദശാ ദശാശ്രമം
 പിന്നെ ലഗ്നത്തിൽനിന്നോന്റെ പിന്നെ നാലാമതെങ്കിലും
 പിന്നെസ്സപ്തമോപത്തിൽ ദശമത്തിലതിൽപ്പരം ഗ്രഹ
 പിന്നെ ഒഴിയില്ലാത്തവയിൽ ചതുരസ്ത്രയദശാപി
 സോമദശാശ്രമം ഗ്രഹം രിപോ സ്ഥിതിസ്വ ക്രമശോ ദശാ
 പലതെങ്കിലുംവരുത്തിയെന്നാൽ ബലവത്തോ ദശാ
 ബലസാമ്യേ ദശാവർദ്ധനമെന്നുള്ളവനാകിയിൽ
 നമു പാടുകഴിഞ്ഞതാന്റെ ദശാ സാമ്യേ തു വശമേ
 ദശാശ്രമത്തിലിവിവണ്ണം ദശാശ്രമമുൾക്കൊള്ളും.

പിണ്ഡാദികൾ,

അഥ പിണ്ഡാദി ദശകൾ വരുത്തും ക്രിയചൊല്ലവൻ
 ധനുസ്സേരത്ത്കൂടാതെ മാനുഷം പുത്രം നന്മ കൂടാൻ
 സുഖാദിനാമുച്ചനീയദശാ സംവത്സരം ഇതേ
 ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകുന്നപിണ്ഡാദികൾ മാനുഷം
 നാരിയകളെപറിയേണ്ടിവന്നാകുന്നതാകയാൽ കൂടാൻ
 നിസ്തോഷ്യദശാശ്രമം സുഖാദിനാമിതിദാദിതാ
 ഗ്രഹങ്ങളെല്ലാമനുഭവ്യ നിരക്കുന്നാളിത്തേ ദശാ
 അതിനീയത്തിൽ നിസ്തോഷ്യദശാദികൾക്കുമാകയാൽ
 മദ്ധ്യേ ത്രൈകാശിപരമയായ ദശമയെ വരുത്തിയാൽ
 ശത്രുക്കളെകൂടിനരണമെന്നു ലഗ്നദശാമാറി
 സമ്പന്നികരിച്ചുകൂട്ടുമെന്നാകയാൽ അതാണെന്നും
 എന്നിട്ടവ വരുത്തേണ്ടതും പ്രധാനം പറയുന്നിനി.

കുരുക്ഷേത്രം.

ഉച്ചവും ഗ്രഹവും വച്ചാൽ ബുദ്ധികോണോളം കണ്ടു
 ആരശരിയിലേറിപ്പുറമുമാറത്തക്കതും
 അതിഭാരമുള്ളതല്ലാതെ ചിഞ്ചാലിപ്പട്ടവച്ചു
 ഉച്ചനീചമേലേക്കിൽ ഭണ്ഡസ്ത്രാഭിരസം
 പെരുത്ത ഭണ്ഡരാദീനാമയല്ലുപയോഗത്തും
 നിസ്സുദശയെന്നാകിൽ നാരിയത്തോടിവരക്കൊ
 ഗ്രണിച്ചാൽ ഭണ്ഡരാദീനാമയല്ലുപയോഗത്തും
 ദീവശരീരമേയ്ക്കു വരുത്തണമെന്നാകിലോ
 മേലേതൊക്കെയും പെരുത്തീട്ടു വന്നശേഷം ഹരിതം
 ഹാരം സൂര്യാദികൾക്കുള്ളതായല്ലുപയോഗത്തും
 പിണ്ഡാദികൾ മൂന്നിന്നും നമസ്സം ചെയ്തുകൊള്ളണം
 എന്നിട്ടവനോ ചൊല്ലേണ്ടുപ്രകാരം പറയുന്നിനി
 ദുശ്ശാലനെന്നും മൂന്നമംശകാശ്യേ പറഞ്ഞതുപോൽ
 പിണ്ഡാദികൾ മൂന്നിന്നും നമസ്സം ചെയ്യാലെന്നതും
 മേലേതും ച ശരക്കുറവും ച പ്രഭാവമേതെന്നിങ്ങനെ
 നമസ്സം മൂന്നിലുമെല്ലാം ചൊല്ലാമെന്നുവെന്നതും
 ശപാകുന്നതെന്നു ചൊല്ലേണ്ടു തഥൈവോക്തം ചരാതം -

കുരുക്ഷേത്രം

..ദുശ്ശാലൻ ഇ പ്രത്യേകിച്ചു മാമദേവൈകരിച്ചതും
 ചന്ദ്രാഭരിൽ ഇത്രണാത്തു മേലേയ്ക്കുണ്ടെന്നിരിക്കിലോ
 തന്നെയും ശരയ്ക്കൽപാതി കളയേണം ന സംശയം
 വിശേഷമുള്ള ബോധംകൊണ്ടുരാശിയിൽനിന്നുവേ
 പാകങ്ങളിൽ ശരാതന്നിൽ മൂന്നെന്നു കളയാവതും
 ശരയ്ക്കലത്ര ഗുഹം നിന്നാൽ മൂന്നിലൊന്നു കളഞ്ഞിട്ടു
 അതിശരയ്ക്കലേ മൂന്നെന്നാണിട്ടിട്ടു കളഞ്ഞിട്ടു
 നമസ്സുള്ള ഗുഹയ്ക്കേക്കു ചൊല്ലേണ്ടു തന്നെ നിണ്ണും
 ലഗ്നഭാവത്തിലാകിയാൽ കളയാം ശരിയും ശാല
 നിന്നാൽ പ്രഭാവമേയ്ക്കും ഇ നമസ്സം ചെയ്തുകൊള്ളണം
 മൂന്നിന്നമേയ്ക്കേയ്ക്കെന്നു പ്രഭാവമേയ്ക്കെന്നു നമസ്സി
 ലഗ്നത്തിൽപ്പാപിനില്ലാതെ ബുദ്ധൻ ലഗ്നത്തിലാണത്ര
 ബുദ്ധൻ ലഗ്നഭാവത്തിൽ പാപിനില്ലാതെപോലും
 പ്രഭാവമേയ്ക്കെന്നു ചൊല്ലേണ്ടതെന്നു നിണ്ണും
 ലഗ്നഭാവമേയ്ക്കിട്ടു രാശിസ്ഥാനം കളഞ്ഞാലും
 മേലേതെന്നിവിടെയീട്ടുണ്ടായല്ലുപയോഗത്തും

ഇന്നിപ്പോഴത്തെപ്പോലെ ഹരിച്ചുള്ള ഫലത്തിനെ
 ആയുഷ്കാലിൽ വാങ്ങേണ്ടതിനും ദൈവമുണ്ടിഹ
 ലഗ്നേ ശുഭഗ്രഹത്തിന്റെ ഭൂമിയുണ്ടെന്നിരിക്കിലോ
 അപ്പിരിട്ടതിനെപ്പിന്നെയായുഷ്കാലിൽ വാങ്ങുക
 സുസ്ഥിനാനം ശരശ്ശുദ്ധം ലഗ്നത്തിന്റെ ശരശ്ശുപി
 ഹവസ്തന്റെ ചെയ്യുകൊള്ളേണമെന്നത്രെ ശാസ്ത്രപ്രമാണിതം
 എങ്കിലും ദൈവമുണ്ടല്ലോ മഹാലാഭമേൻ ഗുണഭാവിതം
 ശുഭഗ്രഹത്തും കേന്ദ്രവും പാപാഭിമാപചരണമിതി
 നിന്നാലാലം ഭീഷ്മയുദ്ധോ മഹാഭീതം ബുദ്ധൈഃ
 ഗന്ധകസഭിയും പാണ്ഡുനായാഗങ്ങളാലിതായ്
 ഭീഷ്മയുദ്ധോമരുങ്ങേകിൽ പാണ്ഡവ സുസ്ഥിനകരണിത്
 പ്രഭാലോദ്യം ലഗ്നസ്തേ ശാലം ചെയ്യുകൊള്ളേണം
 അല്ലായുദ്ധോഗജാനാനം ചെയ്തു സർവ്വശാസപാപി
 നീചഭൂത്യാർക്കരവൃദ്ധിശ്ശൈശ്വര്യം കോടയാവൃതായ്
 ഹരണമുള്ളിതല്ലല്ലോ പിണ്ഡാഭിദൈവകർമ്മിൻ
 ഉച്ചവും ഗ്രഹവും തമ്മിലുണ്ടിച്ചതു കാരണം
 കഴിഞ്ഞു നീചാമരണം നടക്കേണം ഗ്രഹിക്കണം
 ഇവണ്ണം ഹരണംകൊള്ളുകയല്ലെങ്കിൽ വെട്ടുന്ന
 ആതന്നെ കരേറുമ്പോളതു വാസമോസ്തതം
 അതു നീക്കലേ കരേറുമ്പോൾ മാസം പന്ത്രണ്ടിലായതും
 കരേറും വാസമായിട്ടുതതു വേറിട്ട ചാളത്തുക
 പിന്നെ ലഗ്നസ്തും വച്ചു പാതിരണ്ടിൽ പ്പെരുക്കുക
 മാതമേറ്റിപ്പരുണമതു ലഗ്നശരം ഭവേത്
 ലഗ്നാധിപന്ന ബലമുണ്ടെന്നിഹ വം ക്രിയാശ്രമം
 ലഗ്നാംശഭേദനാകുന്ന ബലവാനെന്നിരിക്കിലോ
 ലഗ്നോവത്തെവച്ചിട്ടു രാശിസ്ഥാനം കളഞ്ഞഥ
 അനേകന പെരുക്കിട്ടു കരേറും ആതനാദിഭിഃ
 ഇതു ലഗ്നശരം പ്രൊക്കാ പിണ്ഡാഭിദൈവനിനും
 സുസ്ഥിനകരപത്യാനമഗ്നം ലഗ്നശരാനന്തം
 ഉന്നിച്ചുകുടിക്കാണയോളായുദ്ധോമരുങ്ങേതും
 അംശകം പിണ്ഡശരയും നിസ്തർക്കം ജീവശരവും
 ഏവം ദശവത്തുവോടും നാലും സാധനവർദ്ധിതം
 ദിനം ചുറ്റു മാസം തന്മാസം പന്ത്രണ്ടു വർഷം

ഇതു സാധനമാകുന്നു സൗരവർഷത്തിനെയിലൊ
മുന്തനാറുപതും ചിന്നനാരങ്ങകൊൽമിവാസം തഥാ
ഒരു വർഷത്തിനുള്ളാകം ശോഭാപാശമിതാകയാൽ
ഇതു സൗരീകർമ്മ്യപ്രോ വാസരം സൂക്ഷ്മമാണ്
അല്ലെന്നാൽമിനമാരിട്ടെ പരയാവു ശോഭികൾ
ജനനാഥസ്തന്നം തന്നിൽകൂട്ടിക്കെട്ടിട്ട് ചൊല്ലുക
വയസ്സുകൂടിക്കാണേണ്ടിലിതു ചെറുകിടക്കണം.

സൗരീകരണം.

സൗരീകർമ്മ്യപ്രോ വാസരം വാസരങ്ങളെ
മാസമാക്കിട്ട് മാസങ്ങൾ മിനമാക്കിയിറക്കിയാൽ
തത്വമേന പെരുമിട്ട് യീജനാപുരമേന്ദരൻ
തത്ഫലം പക്ഷമം ശേഷം പന്തിരണ്ടിൽപ്പെരുക്കിയാൽ
മരിപ്പു മുൻപിപ്പൊഴെ പലം മാസങ്ങളാണു
തത്ഫലം മുപ്പതിൽപ്പിന്നെ പെരുമിട്ട് മരിക്കണം
തത്ഫലം മിനമാക്കിട്ടും ശേഷം നീക്കത്തു പെരുമിട്ട്യാൽ
മരിപ്പു മുൻപിപ്പൊഴെ പലം നാളികയാണു
സൗരീകരണമിവണ്ണം ചെയ്തലേ സൂക്ഷ്മമാണ്.

പരമായുപ്രമാണം.

സൗരീകർമ്മ്യപ്രോകളെട്ടമൊന്നിട്ടു കൂട്ടിയാൽ
പരമായുപ്രമാണസ്യ കാലം സൂക്ഷ്മമാണ്
അംശകം പീണ്ഡശേഷം നിസ്തർക്കം ജീവശമീയം
ഏവം ദശ വയസ്സുവേദം നാലും നാലുവിധം വരും
ഇതിലൊന്നൊന്നെപ്പോളറിവാൻ പണ്ടിയാണു
എന്നിട്ട് വേറെ ചൊല്ലിട്ടുന്നതിനുള്ള പക്ഷേപവും
ലഗ്നാക്ഷപത്രന്മാർ തമ്മിൽ ലഗ്നം പൂർണ്ണബലം യദി
ആവവനംശമൊ പരമായുപ്രമാണമാം
ആഭിസൃന് ബലവാനെങ്കിലു മൂന്നുവശം മതാ
ബലവാൻ ചന്ദ്രനെനാകിൽ നിന്ന സ്തംഭം വേണ്ടതു്
ഇവരിൽ രണ്ടുപേർക്കും ബലമുണ്ടെന്നിരിക്കിലൊ
രണ്ടുകൂട്ടം ദശകൂട്ടിയെറ്റിപ്പാൽ സൂക്ഷ്മമാണ്
മുവക്കും ബലമുണ്ടായി സമമായിട്ട് വന്നിടിൽ
അംശപീണ്ഡനിസ്തർക്കം വരത്തികൂട്ടിയാലത്ത്
മൂന്നുവശം മരിച്ചേവം ദശയെല്ലാം വയസ്സു
മുവക്കും ബലമില്ലെങ്കിൽ ജീവശമീയ വേണ്ടതു്
ബലമുണ്ടെറ്റിലെറിയില്ല നാലിൽ കുറഞ്ഞിടിൽ

ബലജലം സമമാണ്ണനാൽ ലഗ്നത്തിന്റെ ദശാ നഭേ
 ലഗ്നാക്ഷനാക്ഷമിപ്പോലെ ലഗ്നാനുക്രമത്തിലും
 ബലമറീട്ടവക്കുള്ള ദശാണ്ടും വരുത്തിയാൽ
 കൈശാശികൃതിയകെകാണ്ടു വരുത്തി ദശയെങ്കിലോ
 ബലമേറുന്നവന്നാലോ ദശാതുല്യബലം യഥി
 ലഗ്നത്തിന്റെ ദശാതന്നെ മുന്നകമനുഭവം ബലമേ
 സ്വർണ്ണരേഖാരിണേതന്നെ ബലം തുല്യമതാസ്തിതിൽ
 ആദിത്യന്റെ ദശാതന്നെ മുന്നകമനുഭവിക്കണം
 ഈവണ്ണമാദിയിൽത്തന്നെ ദശാസാധനെ നിണ്ണയേൽ
 പിന്നെ രണ്ടാമതാം തന്ത്ര കേന്ദ്ര നിന്ന ഗ്രഹത്തിൽ
 കേന്ദ്രത്തിൽപ്പുലകളാകിൽ ബലമുള്ളവനാദിയിൽ
 ബലവും സമമാണ്ണനാൽ ദശയേറുന്നവൻ നഭേ
 ദശയും സമമാണ്ണനാൽ നഭേ പാടുകഴിഞ്ഞവൻ
 പിന്നെപ്പണപെട്ടതുങ്കുടിവണ്ണം കണ്ടുകൊള്ളണം
 പിന്നെ യാഥേഷ്ടിമതികൽ നിന്നവക്രമിവണ്ണമാം
 സൂര്യനുകൾക്കു മുമ്പായി വരുന്ന ദശയെങ്കിലോ
 ലഗ്നതെയും ഗ്രഹത്തെപ്പോൽ കേൾക്കുവാനു കാണണം
 തയോ കേന്ദ്രത്തിലോ ലഗ്നം തയോ പണപരത്തിലോ
 ഇത്രാദി കണ്ടുകൊള്ളണം ദശാക്രമനിരൂപണേ
 ദശാക്രമമിതിൻവണ്ണമറിഞ്ഞാൽ തൽഫലങ്ങളും
 അപഹാരാദികൾക്കുള്ള ഫലങ്ങളുമുദീരയേൽ
 ദശാക്രമ നിരൂപിച്ചാൽ ഗ്രഹങ്ങളെ ബലങ്ങളെ
 സ്തോമാക്കിവരുത്തിട്ടു കാണേണ്ടുയന്ന നിണ്ണയം
 എന്നിട്ടു വേറെ ചൊല്ലുന്ന ബലത്തെ സ്തോമാക്കുവാൻ.

സൂര്യബലാനുമാനം,

സൂര്യാദീനാം ബലം ഭാവബലങ്ങളുൾക്കെത്തിനാൽ
 പെരുക്കി നൂതനെനരേന്ദ്രി വരുമ്പോൾ സ്തോമാം ബലം
 ലഗ്നത്തിന്റെ ബലം വച്ചു ലഗ്നശതന്റെ ബലം ത്രയേൽ
 തന്ത്ര സ്തോമബലം കൂട്ടു ലഗ്നസ്തോമബലം ഭവേൽ
 നഭേ വരുത്തിയ ബലം ഗ്രഹങ്ങൾക്കുള്ളതാസ്തിനും
 അക്കാലത്തു ജനിച്ചുള്ള ദേഹികൾക്കു ശുഭാശുഭം
 ചെല്ലാൻ തനിക്കു താല്പര്യമുള്ളതത്രേ സ്തോമ ബലം.

അപഹാരാനുമാനം,

അപഹാരം വരുത്തേണ്ടിലവരൻപ്രവൃത്തിനി

ദശാധിപനും വേദം കൂടനീട്ടിൽ ഇണം പ്രഭു
 പഞ്ചമേ നവമേ നിരൂപിതവർഷം ഇണം ഹരിഃ
 ഏകിലം നാലിലം നിർമ്മിതവർഷം ഇണം കരി
 ദശാധിപനാത്തിന്റെയെഴിൽ നിർമ്മിത ഇണം പ്രിയം
 ഈ സമാനങ്ങളിലല്ലാത്ത നിർമ്മിതില്ലാപമാനവും
 ഇങ്ങനെയുള്ള ഇണകളെല്ലാക്കൊന്നിച്ചു കൂട്ടിയായ്
 അതു ഹാരകമായിട്ടുപോകാതെ വരുത്തുവാൻ
 നമുക്കു മുഖമുദാസ്യ സമാപനം വരുത്തുവാൻ
 വേദംകൊണ്ടു ചെയ്തതീട്ടു ഹാരകേണ ഹരികേണ
 ഫലം വർദ്ധിതമായിട്ടും പ്രിയനാഗനാഭിഭിഃ
 കൈരളിട്ടു ഹരികേണവാരം വരേ മാസദിനാദികൾ
 സമാപനമായിട്ടുചെയ്തതോ ശേഷമൊക്കെയും
 തന്റെതന്റെ ഇണകൊണ്ടു ചെയ്തതീട്ടു ഹരികേണ
 ഹാരകേണ ഫലം വർദ്ധിതം ശേഷം മാസാദി കല്പയേൽ
 അപാരങ്ങളീവണ്ണം ഗ്രഹങ്ങളെ വരുത്തിയാൽ
 സമാപനം നടക്കുന്ന പിന്നെ മുഖമുദാസ്യേ
 കേന്ദ്രാഭിഭാവസ്ഥിതിയും ഗ്രഹങ്ങളെ ബലങ്ങളും
 അറിഞ്ഞു ദശൈശ്വര്യപരമാവർത്തിയും കൂടും
 കണ്ടുകൊൾക വിശേഷിച്ചും ഗ്രഹങ്ങളെപ്പോലെ ഭഗവാനും
 ഉത്തമനാശങ്ങളിൽ ഭഗവാനും വന്നുവെഴുത്തുപോകയും.

അതീതം.

അപമാനം വരുത്തിട്ടു മഹിമയിയറിയേണ്ടകിൽ
 ദശശതനനകല്പിച്ചിട്ടുപോകുന്നഗ്രഹത്തിനെ
 അപമാനം വരുത്തുമ്പോൾ മഹിമയായിട്ടു വന്നിടം
 അന്തഃമഹിമയിവണ്ണം കൂടാതെ വരുത്തുക
 തയ്യട്ടായതിരീവണ്ണം വരുത്തിക്കണ്ടുവെങ്കിലും
 നിശ്ചിതകാര്യംകൂടെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടു നിശ്ചിതേൽ.

സംഗ്രഹം.

ഇത്രപരേതം വെല്ലുന്ന ശിഷ്ടാണാമറിവാനാമം
 സാരം പത്രത്തിലാക്കൊല്ലാമെന്നു സമ്മാനമേതം
 അസമുപാദിപദേശിക്കിലും ഗ്രഹിയായ്യാൽ
 അല്ലെങ്കിലും മനോവാസികൾക്കറിവാനിഹ
 പത്രത്തിലാക്കുകന്നല്ലോ വത്ര വാത്സല്യമേതും
 ആകയാൽ പുസ്തകമിഹ ഗോപ്യമായിട്ടിരിക്കണം

തന്നെക്കുമിതുപോൽ സ്തിശലജനമുണ്ടെന്നിരിക്കിലൊ
കാണിക്കാമെന്ന സിദ്ധാന്തമനുഗ്രഹ്ണത്തു ദേശികാഃ
ഗുരൂപദേശമാന്ത്രിത്യ ഭക്ത്യാ യദൃഭീരിതം
തത്തത്ത്വം ഭവേൽ സത്യം സർവ്വേഷാമധികോ ഗുരുഃ
സമീകൃതം പുസ്തകമിദം യോഽപദേശേന ഭർമ്മതിഃ
തസ്യ നിഷ്ഠുലതാം യാതി വിശേഷേണ മനീഷിണഃ
“തുഷേണാപി പരിത്യക്തം ഭണ്ഡുലം ന പ്രരോഹതി”
ഗുരുപ്രസാദാത്സർവ്വേഷാം സർവ്വതത്ത്വം ഭവിഷ്യതി
കൃതേ സംവാദഭൂതിഷ്ഠാ ജീവശര്മ്മാഭിതാ ദശാ
ത്രേതാനാം പിണ്ഡസംജ്ഞാ സ്വാൽ ലോപരേ തു

[നിസർഗ്ഗജാ

കലാവത്രാംശകദശാ വിപ്രാഭീനാമിതി ക്രമാൽ
മഹാലഗ്നാധാനസംജ്ഞാ മൃത്യുസംജ്ഞാ ച പൂർവ്വൽ
അഷ്ടവർഗ്ഗാക്ഷചക്രാബ്ജമനുസംജ്ഞാ ച പൂർവ്വൽ
വിശേഷഫലഭാ നിത്യം സർവ്വാനുഭവശര്മ്മാഭിതാ
യശസിനാം നൃപേന്ദ്രാണാമുച്ചനീചക്രമോ മതഃ
സൂര്യാഭിമന്ദപത്യന്തഖേദാനാം ച നവാംശകഃ
യേഷു രാശിഷു വർത്തന്തേ തത്സംഖ്യാമോഗമാഭിഭാൽ
†സർവ്വമേന്ത്യക്തഭാഗത്തു ത്യക്താ തത്ര വിശേഷതഃ
കൃതപാഠസ്വതന്ത്രവക്രാഭിഗുണനഞ്ച യഥാവിധി
ചതുർത്ഥശയുതം വാപി പരമായുതഭീദ്യുതാം
ഇതത്രേ സൂക്ഷ്മമായുതേജായായുദ്ഭാവം കലൗ യുഗേ
‡ഗ്രാമഭക്തേതി ഹോതായാമുള്ള പദ്യത്തിനർത്ഥവും
സാരമായുണ്ടെന്നുതന്നെയുമാർപ്പാദപ്രാപ്തത്തിനാ

† ‘സർവ്വമേന്ത്യക്തഭാഗത്തു ത്യക്താ തത്ര വിശേഷതഃ
കൃതപാഠസ്വതന്ത്രവക്രാഭിഗുണനഞ്ച യഥാവിധി
ചതുർത്ഥശയുതം വാപി പരമായുതഭീദ്യുതാം
ഇതത്രേ സൂക്ഷ്മമായുതേജായായുദ്ഭാവം കലൗ യുഗേ
‡ഗ്രാമഭക്തേതി ഹോതായാമുള്ള പദ്യത്തിനർത്ഥവും
സാരമായുണ്ടെന്നുതന്നെയുമാർപ്പാദപ്രാപ്തത്തിനാ

‡ ‘ഗ്രാമഭക്തേതി ഹോതായാമുള്ള പദ്യത്തിനർത്ഥവും
സാരമായുണ്ടെന്നുതന്നെയുമാർപ്പാദപ്രാപ്തത്തിനാ

§ ‘ഗ്രാമഭക്തേതി ഹോതായാമുള്ള പദ്യത്തിനർത്ഥവും
സാരമായുണ്ടെന്നുതന്നെയുമാർപ്പാദപ്രാപ്തത്തിനാ

ബഹുസാമ്യം സത്യവാക്യമെന്നുള്ളതുപദേശമോ
സാമ്യം ബഹുപ്രകാരമേ സത്യമായുള്ളവാക്യമോ
ആഗമമെന്നുമാനേന്മ പ്രത്യക്ഷമെന്നോ സൂക്ഷ്മമോ
എന്നാൽ കലിയുഗത്തിങ്കലിതത്ര സൂക്ഷ്മമായത്
എന്നിട്ടിവരറിസ്സു ക്ഷിച്ചു ഗണിച്ചാൽ മതി നിണ്ണയം.

കാലചക്രമോദപ്രാപ്തി.

ചിലർ കാലചക്രവൃത്തം സൂക്ഷ്മതാസ്സതം
ചന്ദ്രൻ ബലമുണ്ടായി ചന്ദ്രൻ നയംശകാധിപൻ
ചന്ദ്രനോടുകൂടിനിൽപ്പു നോക്കൂ വല്ലകണക്കിലും
എങ്കിലെന്ന ജനിച്ചുള്ള ജനങ്ങൾക്കു വിശേഷതഃ
കാലചക്രമോ സൂക്ഷ്മ വിശേഷമേ കലൗ യുഗേ.

നക്ഷത്രമോദപ്രാപ്തിയോ.

നിശാകാലേ ജനിച്ചാലും നിശാശിരീശത്തിലും
നിശാപതിതനിക്കേറും ബലമുണ്ടെന്നിരിക്കിലും
അപ്പോൾ ജനിച്ചവന്നേറും നക്ഷത്രമോ സൂക്ഷ്മമോ.

അമൃതംപ്രാപ്തി.

അയ്യത്രയമിതിവണ്ണം ശാസ്ത്രയുക്താ വരുത്തിയാൽ
സ്വധർമ്മനിരതനായ് ദേവബ്രാഹ്മണഭേദനായ്
പഥ്യഭോജനവാന്മാരായ് നല്ലശീലം പ്രവൃത്തിയും
ഉള്ളവർക്കു സൂക്ഷ്മമായി ഭവിപ്പുയെന്ന നിണ്ണയം.

അപമൃത്യുമേതവഃ.

ദേവബ്രാഹ്മണശാപാഖ്യേ ശ്ലത്രഭിർഘോഷമേതവഃ
അമൃതൈരപി മത്ത്യാനാമപമൃത്യു ഭവിച്ചുപോം.

അപമൃത്യുനിവാരണമാഗ്നം.

ദേഹികൾക്കു ജനിക്കുമ്പോൾ ദേഹേന്തരൊന്നു മൃത്യുവാ
നില്ക്കുന്നവസരംനോക്കി ദേഹനാശനഹോതവഃ
അപമൃത്യുക്കളാം ആമമെന്നല്ലോ കാലമൃത്യുവും
വിഷമങ്ങളറിഞ്ഞിട്ടു നടക്കാമെന്നിരിക്കിലൊ
അയവന്നപമൃത്യുക്കൾ ആറിനേയും ജയിച്ചിടാം
കാലമൃത്യുവരുന്നേരം തടുക്കാവല്ലൊരുത്തനും
എന്നിട്ടെല്ലാജ്ഞാഴും തന്നെ വിഷമങ്ങളറിഞ്ഞുകൾ
നടന്നീടുന്നവന്നെന്നാമപമൃത്യുവരാ ദ്രവം.

സാരോപദേശം.

ഓഖങ്ങളൊന്നുംകൂടാതെ സുഖമുണ്ടാസ്തരേണുക്കിൽ
എത്രയും സാരമായിട്ടു ചൊല്ലീടമുപദേശവും

സ്നേഹഗൗരവവിശ്വാസഭക്തിയുക്തോ രമാപതേഃ
തിരുവപ്പാക്കരം മന്ത്രം ജപിച്ചീടുക സർവ്വം.

ഗുണകർത്താമാരി

സ്മിതപ്രസംഗരശ്മി കൃഷ്ണസ്മാർജ്ജനസാരഗോഃ
ഭരണ രാമശിഷ്യേണ കൃഷ്ണഭാസേന ധീമതാ
ശുദ്ധപാണ്ഡ്യ ശിഷ്യസ്വ കർമ്മക്രോഡവാസിനഃ
ഭാരത്യാരിപ്രസന്നേന ഭാഷാജാതകപലംതിഃ
വിനിമിത മയാ ഹൈന്ദവ വിശേഷേണ വിരാജതാം
ഭൂഷാഭൂതാ സ്വശിഷ്യാണാം ശേഷാനുകൂലാബലാൽ.

ഇതി ഭാഷാജാതകപലംതിഃ സമാപ്തം.

